

ศัพท์ปาปัสสะ อะกะระณัง
การไม่ทำบาปทั้งปวง

กฺุสะตฺตฺสฺฐปะสัมปะทา
การทำกุศลให้ถึงพร้อม

สะจิตตะปะริโยทะปะนัง
การชำระจิตของตนให้ผ่องแผ้ว

เอตัง พุทฺธาณะ สําสะนัง
ธรรมทั้ง ๓ อย่างนี้
เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย

สารบัญ

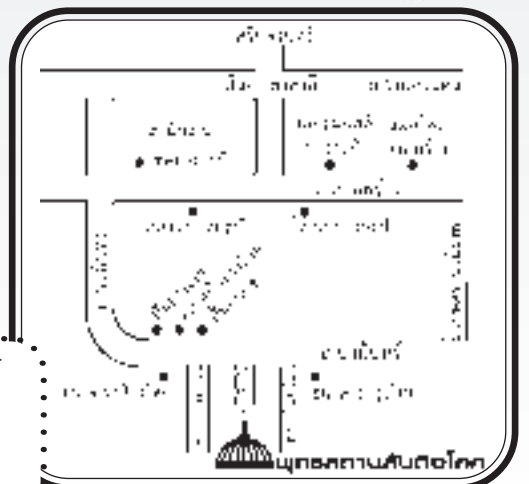
ปีที่ ๓๒(๓๕) ฉบับที่ ๒ เดือนธ.ค.'๕๔-ม.ค.'๕๕ จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

โอวาทปาฏิโมกข์	๑
แถลง (สถาบัน...“สุดยอดปาฏิหาริย์ของพุทธ”).....	๓
งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖	๔
สืบห้านาทีกับพ่อท่าน	๑๙
ข้อชี้แจงจาก คมส. จากกรณีสมณะร้อยดาว ได้ลาออกฯ	๒๗
งานฉลองหนาวธรรมชาตือโคก ครั้งที่ ๙	๒๙
พิธีรับกต'๕๕.....	๓๔
กิจกรรมของบุญบัณฑิตวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม รุ่นที่ ๑	๓๘
จดหมายจากญาติธรรม	๔๐
ขยะเอ๋ย (ล้างดูง ลดขยะ).....	๔๖
เรื่องเล่าผ่านลูกกรง (คืนแรกที่คุกเปรชอร์).....	๔๗
สันตือโคกชุมชนปลอดเหล้า	๕๑
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (ยืนยาวอย่างถูกต้อง คือ โลกุตระ).....	๕๔
เรียงวลีกวีธรรม	๖๘
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ฝากพร ครุฑสุวรรณ).....	๗๐
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอุตติยเถระ).....	๗๒
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือน ธ.ค.'๕๔ - ม.ค.'๕๕).....	๗๕
สรุปรายงานการประชุมของค์กรต่างๆของชาวอโคก	๙๖
ใต้ร่มอโคก (ประจำเดือน ธ.ค.'๕๔ - ม.ค.'๕๕).....	๙๗
ธรรมะประทับใจ (วันโพชนังคารียสังจาญ).....	๑๐๕
น้ำจืดจริงหรือ ?	๑๐๗
เก็บเล็กผสมน้อย (วิธีการทำความสะอาดแบบธรรมชาติ).....	๑๐๘
ไร้บุญนิยม สังคมอันตราย (ภัยสังคมหลอกลวงเงินจากเหยื่อทางเน็ต).....	๑๑๐
กรรมตามสนอง (ซึ่งบาปซึ่งกรรม).....	๑๑๑
ร้อยอ้อ...เป็นหนึ่งในรู้แจ้ง (หัวใจที่ทรงง).....	๑๑๓
หอมดอกพุทธา (พรสวรรค์ของเรา).....	๑๑๕
พุทธชาโต : อาริยชนหนึ่งในพุทธ	๑๑๘

● จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโคก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่นุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโคก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑
 ถ.นวมินทร์ ซ.๔๔ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๔
 โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐, ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, FAX ๐๒-๓๗๕-๔๕๐๓
 www.asoke.info, e-mail : sanasoke130@gmail.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

สถาบัน...“สุดยอดปฎิหาริย์ของพุทธ”

จากการจัดงานพุทธาภิเษกสุดยอดปฎิหาริย์ มาเป็นปีที่ ๓๖ พ่อท่านฯ ได้กำชับกำชาให้ทุกคนได้ตั้งใจศึกษา ให้เป็นการศึกษา เพราะนี่คือ “สถาบันศึกษา” ที่มีปรัชญาการศึกษาไว้ว่า

“ศีลเต็ม – เข้มงาน – สืบสานวิชา”

เป้าหมายของการจัดงานพุทธาภิเษกสุดยอดปฎิหาริย์ คือ การทำให้คนเป็น **“พุทธ”** (ผู้รู้ – ผู้ตื่น – ผู้เบิกบาน) คือ เน้น **“คำสอน”** จนมีปฎิหาริย์ เพราะประพฤติตามคำสอนได้ ลดได้ เลิกได้ ทำได้สำเร็จเด็ดเดี่ยว และในบรรดาปฎิหาริย์ของพุทธนั้น **พระพุทธรเจ้าทรงสรรเสริญ “อนุศาสน์ปฎิหาริย์” (ปฎิหาริย์ที่ปฏิบัติตามคำสอนได้ เช่น ไม่ฆ่า ไม่ขโมย ไม่โกรธ ฯลฯ) เป็นสิ่งที่ประเสริฐกว่าปฎิหาริย์ทั้งปวง**

สถาบันพุทธศาสนามีคณะบุคคลสืบทอดทำงานกันมาอย่างยาวนาน มีพระไตรปิฎกเป็นทฤษฎีหรือหลักการในการดำเนินงาน เพียงแต่ผลสำเร็จหรือผลงานที่ออกมา นั้น เป็นเดรัจฉานวิชา ปฎิหาริย์ หรือเป็น **“อนุศาสน์ปฎิหาริย์”** เท่านั้นเอง

๓๖ ปีของการจัดงานพุทธาภิเษกฯ ไม่ว่าจะจัดที่ป่าช้า หรือย้ายไปจัดที่ชุมชนบ้านราชฯ เมืองเรือ หรือไปจัดที่ปากอนกรีต ช่างทำเนียบฯ ต้องถือศีล กินอยู่หลับนอนกันบนท้องถนน ท่ามกลางข่าวระเบิดและแก๊สน้ำตา แต่**ผลของการพุทธาภิเษกฯ ก็ยังออกมาเป็นปฎิหาริย์ของพุทธ เป็น พุทธิพุทธ อย่างสันติ สงบ ราบรื่น เรียบร้อย สวยงาม**

ใครๆจะคุยว่า ปฏิบัติธรรมแล้วถอด“จิต”ได้ก็คุยไป แต่เราเชื่อว่าถอด“เกือก”ได้ เป็นการทำตามคำสอนของพระพุทธรเจ้ามากกว่า(อนุศาสน์ปฎิหาริย์) ทำให้เจริญสติทุกก้าวเดินได้ดีกว่า ได้ติดดินมากกว่า และได้แนวฝ่าเท้าแบบธรรมชาติ ทำให้สุขภาพดีกว่า

ทั้งทำท่ายให้มาดู เป็น **“เอหิภัสลิก”** ได้ง่ายกว่าอีกด้วย

พระอรหันต์ย่อมไม่ฆ่าสัตว์ตลอดชีวิต - ไม่ลักทรัพย์ตลอดชีวิต - ไม่เสพเมถุนตลอดชีวิต - ไม่พูดมุสาตลอดชีวิต - ไม่ดื่มน้ำเมาตลอดชีวิต ฯลฯ สิ่งเหล่านี้คือ **“สุดยอดปฎิหาริย์”**

ที่พระพุทธรเจ้าตรัสไว้ว่า **“การถือศีลที่เป็นกุศล ย่อมยังผลให้เป็นอรหันต์”** ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการศึกษาของพุทธ อันจะต้องประกอบไปด้วย

๑. ต้องเป็นผู้มีศีล ไม่หย่อนยาน (อธิศีล)
๒. ต้องเป็นผู้มีศีล จนเป็นฌาน (อธิจิต)
๓. ต้องเป็นผู้มีศีล จนเกิดญาณ (อธิปัญญา)
๔. กระทั่งเป็นผู้ทนต่อการรุกราน (อธิวิมุติ)
๕. กระทั่งเป็นบุคคลผู้เบิกบาน (อธิพุทธ)
๖. ต้องสมบูรณ์ด้วยการงาน (อธิกุศลที่ถึงพร้อม)

 คณะผู้จัดทำ

งานพุทธทักษิณกฐณปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖
วันที่ ๕-๑๐ มีนาคม ๒๕๕๕

งานพุทธทักษิณกฐณปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ นี้ จัดที่พุทธสถานศาลือโคก หลังจากว่าง
 เว้นไป ๓ ปี ที่ไม่ได้จัดที่ศาลือโคก โดย ๒ ปีก่อนย้ายไปจัดที่พุทธสถานราชธานีโคก และเมื่อปี
 ๒๕๕๔ ก็ไปจัดที่ข้างท่าเนียบรัฐบาล

ก่อนงานปีนี้ อาจารย์ ๒ (สมณะผีนฟ้า อนุตตโร) ได้นำหมู่เถระและนวกะจากภูผาฟ้า นำ
 รวม ๗ รูป มาช่วยเตรียมงาน ตั้งแต่วันพุธที่ ๑๕ กุมภาพันธ์

วันศุกร์ที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ถึงวันศุกร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ นักเรียนสัมมาสิกขา ม.๑
 จากทุกที่ของชาวอโคก เดินทางมาร่วมเตรียมงานพุทธาฯ

งานพุทธาฯปีนี้มีกิจกรรมรงค์ การงดใช้ถุงพลาสติก การแยกขยะ และการใช้ภาชนะส่วนตัว
 วันเสาร์ที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๕ สมณะมหาเถระ ๒๗ รูป ประชุมกัน พุดคุยเรื่องความ
 แตกต่างที่พาให้เจริญ กับพาให้เสื่อม

ต่อไปเป็นกิจกรรมของงานฯ

วันอาทิตย์ที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๕

๐๙.๐๗ น. พิธีเปิดงาน พ่อครูสมณะไพริกษ์ นักกล่าวคำบูชาพระรัตนตรัยและอารัมภกถา
 พ่อครูได้กล่าวถึงความลึกซึ้ง ซับซ้อนของพลังงานจิตวิญญาณว่า สามารถก่อให้เกิดปาฏิหาริย์ต่างๆ
 ซึ่งแม้ในลัทธิหรือศาสนาอื่น ๆ ก็มีแต่มีเพียงศาสนานี้เท่านั้นที่เข้าใจถึงเหตุปัจจัยของปรากฏการณ์ต่างๆนั้น
 พ่อครูฯได้อธิบายถึงความเป็นอนิจจัง ว่าเป็นเรื่องไม่ควรคิด นอกจากนี้ยังได้พูดถึงความสำคัญและ

ยิ่งใหญ่ของไตรสิกขา ซึ่งก็คือการศึกษาของพุทธที่พ่อครูตั้งใจนำมาเป็นหัวข้อธรรมในงานนี้

๐๙.๓๕ น. **นายปิ่นโท ลุประดิษฐ์** บัณฑิตของ ว.บ.บ. รุ่นที่ ๑ ทำหน้าที่พิธีกร ให้**คุณจำนงค์ สัจวร** ประธานชุมชนศาลือโคก กล่าวนำถึงความเป็นมาของงานพุทธาฯ

๐๙.๔๐ น. **นายรพีพัทธ์ ปลอดทอง** นายอำเภอไพศาลี กล่าวเปิดงาน ว่าเพิ่งมารับตำแหน่งยังไม่ถึง ๓ เดือน ได้กล่าวแนะนำสถานที่ความเป็นมาของเมืองไพศาลี ซึ่งมีประวัติความเป็นมายาวนาน ตั้งแต่ครั้งสมัยทวารวดี ตลอดจนผู้คนเมืองไพศาลี ซึ่งในวันนี้นายอำเภอก็ได้มาเยี่ยมเยียนผู้ร่วมงานพุทธาฯอีก

หลังจากนั้นพ่อครูได้มอบของที่ระลึกแก่นายอำเภอ และแสดงธรรมก่อนหันต่อ ซึ่งได้กล่าวถึงปฏิเวธธรรม การแยกแยะโลกียะกับโลกุตระธรรม การจัดการศึกษาของอโศกจนถึง ว.บ.บ. จนเกิดปาฏิหาริย์ที่องค์กรงดเหล้าระดับโลก เลือกที่จะมาจัดประชุมครั้งแรกที่ประเทศไทย และเลือกมาศึกษาดูงานที่สันตือโคก เพราะเป็นชุมชนปลอดเหล้า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ พ่อครูได้กำหนดนิยามของ “การศึกษา” ว่าจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ผู้อื่น หากเป็นไปเพื่อประโยชน์ตน ไม่เชื่อว่าเป็นการศึกษาของความเป็นมนุษย์ การศึกษาที่ทำให้คน “**ขี้เกียจ**” กับคน “**ขี้โกง**” เปลี่ยนมาเป็นขยัน เสียสละ จึงเป็นผลสำเร็จอย่างยิ่งของการศึกษา พ่อครูเทศน์จนถึง ๑๑.๐๐ น. จึงนำกล่าวคำปฏิญาณ “ศีล ๘” เสร็จแล้วจึงรับประทานอาหาร

๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น. รายการธรรมะกระดานดำ

จุดที่ ๑ บริเวณศาลาพุทธาภิเษก เรื่องนักปฏิบัติผู้ยิ่งใหญ่ โดย **สมณะดวงดี ฐิตปุญญ์**

จุดที่ ๒ บริเวณใกล้โรงรถ เรื่องบรรลุด้วยการทำงาน โดย **สมณะกอบชัย ธัมมาวุธ**

จุดที่ ๓ บริเวณ หลังศาลาหลังเก่า เรื่อง ฉันทินดีในการเสียสละ โดย **สมณะนันทบ จันทโส**

จุดที่ ๔ บริเวณเขตสิกขมาตุ เรื่องทำอย่างไรจะกล้าตัดกิเลส โดย **สม.กล้าข้ามฝัน อโศกตระกูล**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ธรรมะภาคบ่ายปฐมนิเทศ เรื่อง จากชมพูทวีปสู่ศาลือโคก ดำเนินรายการโดย **สมณะเสียงศีล ชาตวโร สัมภาษณ์ สม.สร้างฝัน อโศกตระกูล สม.ต้นข้าว อโศกตระกูล สมณะสร้างไท ปณิโต สมณะดินดี สันตจิตโต** ซึ่งทุกท่านได้ไปเยือนสังเวชนียสถานที่สำคัญของพระพุทธศาสนาในประเทศอินเดีย แดนต้นกำเนิดศาสนาพุทธ ในช่วงที่ผ่านมา และได้มาบอกเล่าประสบการณ์

ความประทับใจในสถานที่และบุคคล ตลอดจนวัฒนธรรมอันเรียบง่าย มักน้อย ติดดินกินอยู่อย่างง่าย ๆ ของประเทศอินเดีย สอดคล้องกับกรรมฐานของชาวอโศก ก็น อยู่ หลับนอนให้เป็นไปตามหลักอภินิหารกรรม ตามหลักวรรณะ ๔ ร้อยเรียงเรื่องราวจากชมพูทวีปสู่งานพุทธาที่ศาลอโศก

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ สัมภาษณ์ปฏิบัติการชุด **“เพื่อมนุษยชาติ”**

ดำเนินรายการโดย **สม.ผาแก้ว ชาวหินฟ้า** สัมภาษณ์ปฏิบัติการ จำนวน ๒ ชุด

ชุดแรกประกอบด้วย **คุณฝากฝน(ป๊อ)** จากวังน้ำเขียว **คุณอุทัย** จากร้อยเอ็ดอโศก **คุณแมนสปริงเกอร์** จากชุมชนคอดยรายปลายฟ้า **คุณพรวิมลบุญ(ป๊อ)** จากทีมแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว)

ชุดที่สองประกอบด้วย **คุณฟองฟ้า** จากชุมชนสันตอโศก **คุณน้อมแรง** จากชุมชนศรีโคตรบูรณ์อโศก **คุณทิวเมฆ** นาวาบุญนิยม จากชุมชนปฐมอโศก **คุณฟ้าไกลรุ่ง** เลิศทรัพย์สุรีย์ จากทีมงานสื่อบุญนิยม

ปฏิบัติการได้มาบอกเล่าความประทับใจและแง่คิด ที่ได้จากการไปร่วมโครงการซบขวัญผู้ประสบอุทกภัย และโครงการกั๊กกตออุทกภัยเพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต เมื่อครั้งเหตุการณ์วิกฤติน้ำท่วมใหญ่ในภาคกลาง ปี ๒๕๕๔

วันจันทร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้า **“ต้องออกรบจึงจะพบสัจจะ”** โดย**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** อาริยะประเสริฐเกินกว่าปุถุชน เกินกว่ากัลยาณชน อสังสัคคะคือการไม่คลุกคลีเกี่ยวข้องกับกองกิเลส แต่ไม่ได้หนีออกจากคน จากสังคม และช่วยเขาด้วยพรหมวิหาร ๔ แต่จิตไม่สัมผัสกับสิ่งไม่ดีไม่งามได้ และพ่อครูได้สาธยายธรรมเกี่ยวกับ **“ปฏิจสุมปบาท”** โดยพิสดาร มีอาหาร ๔ มาอธิบายประกอบ มีมูลสูตรมาร้อยเรียงไปด้วยโดยมีจุดเน้น ให้อ่าน นาม-รูป อ่านสังขารให้ออก มีญาณ ๑๖ ให้นฉลาดรู้ในทางธรรมให้มากกว่าทางโลก

๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. ประชุมพาดิษย์บุญนิยม ที่ศาลาพุทธาภิเษก

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนนั้น เรื่อง **“กรณีศึกษาของชาวโศก”** โดย **สมณะ บินบน ธิรจิตโต สมณะชาบซิ่ง สิริเตโช** ได้ยกกรณีที่เกิดขึ้นที่สันตโศก ประเด็น อดีตสมณะ ร้อยดาว ปัญญาสุโข เป็นกรณีศึกษา โดยไม่ได้ชี้ความถูกต้อง-ผิด แต่เน้นที่ความเป็นไปเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก โดยได้ยกเอาข้อความที่ท่านร้อยดาว บันทึกประกาศลาออกจากหมู่สงฆ์ชาวโศก เมื่อวันที่ ๒๐ ก.พ. ๒๕๕๕ นำมาอ่านสู่กันฟัง

ทั้งสมณะบินบน และ สมณะชาบซิ่ง ต่างก็เป็นส่วนหนึ่งของ คภส. ตามที่ถูกกล่าวอ้างจากท่าน ร้อยดาว จึงถือโอกาสนี้อธิบายเรื่องราวของเหตุการณ์นี้เป็นกรณีศึกษา ทั้งในประเด็นความเป็นมา หน้าที่ของ คภส. มติของคภส. กรณีที่ท่านร้อยดาว บันทึกการโต้ตอบ มติของ คภส. จากท่านร้อยดาว(ซึ่งมีถึง ๓๔ หน้า) ตลอดจนหลักธรรมวินัยตามที่ท่าน

ร้อยดาว กล่าวอ้างถึงความชอบธรรม จนถึงที่สุด ต่างประกาศความเป็นนานาชาติกันและกัน

๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น. รายการธรรมะกระดานดำ

จุดที่ ๑ บริเวณศาลาพุทธาภิเษก เรื่อง สมณะ-วิปัสสนา พารู้แจ้ง โดย **สมณะผืนฟ้า อนุตตโร**
จุดที่ ๒ บริเวณใกล้โรงรถ เรื่อง อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนรับใช้ โดย **สมณะธรรมทาบฟ้า รวีวัฒน์**
จุดที่ ๓ บริเวณศาลาหลังเก่า เรื่อง ยิ้ม ยอม เย็น ชีวิตอบอุ่น โดย **สมณะแก่นผา สารูปไป**
จุดที่ ๔ บริเวณ เขตสิกขมาตุ เรื่อง ปริมาณแห่งธรรมะ โดย **สิกขมาตุจินดา ตั้งเผ่า**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการเผยภาพลับกับชีวิตของพ่อครู(Unseen Samana Bhodhirak) โดย **สมณะ เเดินดิน ดิกขวิโร และสมณะดินไท ธาณิโย** เป็นรายการที่บอกเล่าเรื่องราวประกอบภาพชีวิตตลอด ๒๔ ชม. ของพ่อครู สมณะโพธิรักษ์ ที่ได้ปฏิบัติสภาราณีธรรมอยู่ตลอดเวลา เพราะพ่อครูไม่ได้มีเวลาไปบำเรอกาม บำเรอภพส่วนตัว จึงมีเวลาชีวิตดำเนินไปเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษยชาติ ตามอุดมการณ์ของพระโพธิสัตว์ และถ้าผู้ใดมีภาพที่ดีๆของพ่อครูก็ขอเชิญส่งมาให้ที่**สมณะดินไท ธาณิโย** เพื่อนำเสนอต่อไป

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ เรื่อง “**ต้นแบบของอารยธรรม**” ดำเนินรายการ โดย **อาจารย์ศรณี กฤษณเมธี** สัมภาษณ์ปฏิบัติกร **คุณไม้ม่อม ธรรมชาติโอศก และคุณหนอง(พิจิตรา จันทร์ประภาพ)** ซึ่งทุกท่านได้ไปเยือนประเทศอินเดีย ในช่วงเดือนที่ผ่านมา ได้บอกเล่าความเป็นต้นแบบความเรียบง่ายของชาวอินเดีย ทั้งเรื่องการกิน อยู่ หลับนอน ที่เรียบง่าย เรื่องความประหยัดมัธยัสถ์ เรื่องการซัฟฟายที่ง่าย ๆ กินอาหารที่ทำจากถั่วเป็นหลัก และรับประทานอาหารมังสวิรัตเป็นส่วนใหญ่ อินเดียมีวัฒนธรรมเป็นแกนศรัทธาเหนียวแน่นในศาสนาฮินดู

วันอังคารที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้า “**ต้องออกรบจึงจะพบสัจจะ**” โดย **พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** การศึกษาทั้งชีวิต คือการศึกษาเพื่อพัฒนาชีวิตคน นักบวชคือนักศึกษาอย่างแท้จริง แต่กลับไปศึกษาที่เป็นเตร็จฉานวิชา การศึกษาคือการสร้างบัณฑิตจริงๆ เป็นโสดา-สกิทา-อนาคา-อรหันต์ การทำสมาธิ การทำสมาธิ คือการมีสติ อานนาม-รูป ตลอดเวลา เป็นปัจจุบันธรรม ผู้รู้จักวิญญาณคือผู้อ่าน ภายในกาย จิตในจิต การควบคุมโมหะเจตนา คือการควบคุมตัณหา

๐๖.๐๐-๐๘.๓๐ น. ประชุมสถาบันบุญนิยม ที่อาคารกองทุนสวัสดิการ

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนฉันเรื่อง “**ช่วยคนให้ไปช่วยคน**” โดย **สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์ และสมณะแก่นหล้า วัฑฒโน** โดย สมณะแพะพุทธ ได้เกริ่นกล่าวถึง **สมณะมันแจ่ม พุทธชาติ** ที่ได้มรณาไปแล้วยินยอมเข้าของวันนี้ ด้วยบทกวีที่ประพันธ์มา เทียบเคียงกับ

เรื่องราวของพระพรหมคุณาภรณ์(ปอ.ปยุตโต) ที่ท่านเจ้าคุณได้บันทึกไว้เป็นมรณานุสสติ ในขณะที่กำลังอาพาธหนัก เป็นประเด็นนำเข้าสู่การสนทนากับสมณะแก่นหล้า โดยมีการนำเอาข้อเขียนของ ดร.สมภาร พรหมทา เป็นส่วนประกอบ การสนทนา ซึ่งใจความได้วิพากษ์วิจารณ์งานเขียนของพระพรหมคุณาภรณ์ ที่เขียนถึงกรณีสันตติโอศกและกรณีธรรม

กาย ทำให้มีผลต่อคติความจนเป็นส่วนที่ทำให้ชาวโศกแพ้คดีในศาลฎีกา นอกจากนี้ก็มีประเด็นสนทนาอีกหลายเรื่อง ได้แก่ การเพ่งโทษ ความใจร้อน ให้ดูจิต(ตน)มากกว่าดูผิด-ถูก เป็นต้น บรรยายภาคเป็นไปด้วยความสนุกสนานครื้นเครง ประกอบบทกวีของท่านจันทร์

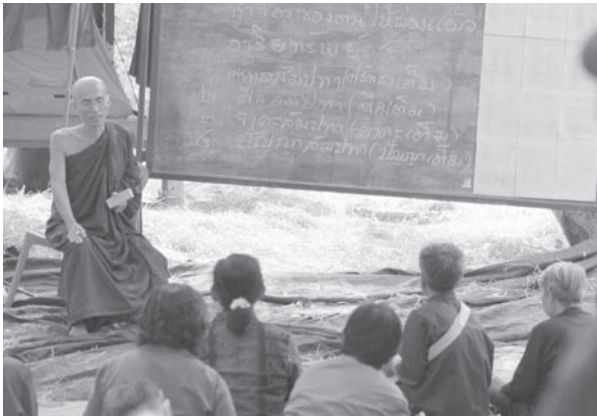
๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น. รายการธรรมะกระดานดำ

จุดที่ ๑ บริเวณศาลาพุทธาภิเษก เรื่อง ธรรมะพาบรรลुธรรม โดยสมณะชยะชยัน สารณีโย

จุดที่ ๒ บริเวณใกล้โรงรถ เรื่อง รัก(ธรรม)ยิ่งกว่ารัก(เธอ) โดย สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช

จุดที่ ๓ บริเวณศาลาหลังเก่า เรื่อง ลุยไปเลย โดย สมณะมีอัมมัน ปุรณโกโร

จุดที่ ๔ บริเวณ เขตลิกขมาตุ เรื่อง โสดาบัน เป็นไปได้อย่างไร โดยลิกขมาตุรินฟ้า

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการแบ่ง

กลุ่มพบสมณะ ลิกขมาตุ ของบัณฑิต ว.บบบ. โดยแบ่งเป็นกลุ่มละประมาณ ๓๐ คน มีทั้งหมดประมาณ ๑๕ กลุ่ม มีสมณะหรือลิกขมาตุ ๒ รูปต่อหนึ่งกลุ่ม นำเพ็ญธรรมเหมือนกิจกรรม ว.บบบ. บรรยายภาคการพบกลุ่มเป็นไปอย่างกระตือรือร้น คึกคัก

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการ

ภาคค่ำเรื่อง“เจาะใจบัณฑิตบุญนิยม” ดำเนินรายการโดย สมณะฟ้าไท สมชาติโกศล ภาษณ์ปฏิบัติกร นายก้อนดิน นาวาบุญนิยม(ปฐมอโศก) นายสุตฎุไพร หวังภูกลาง(นักเรียนลัทธิมาลิกขาลันตืออโศก) นายกล้าธรรม มารยาท(บ้านราชฯ) ด.ญ.แก้วกัลนพร หิรัญเขว่า(น้องโมกข์จากบ้านราช) ครูตุ้(สีมาอโศก) คุณนฤมล

แก้วทอง(ญาติธรรม) คุณใบฟ้า ชัมมะมาลา(ญาติธรรมชาวเชียงใหม่)

ปฏิบัติกรที่มาร่วมรายการมีความหลากหลายทั้งเพศ วัย อาชีพ มีทั้งผู้ที่สอบได้เริ่ม

พระธรรมและผู้ที่สอบผ่านได้มาบอกเล่าประสบการณ์ กว่าจะได้มาเป็นบัณฑิต ว.บบบ. และเมื่อได้เป็นแล้วมีผัสสะอะไรให้เหล่าบัณฑิตได้ฝึกหัดทำใจในใจให้แยกกายอย่างไรบ้าง และรายการได้สื่อให้เห็นถึงประโยชน์คุณค่าของการมาฝึกตนเป็นบัณฑิต ว.บบบ. ที่ทำให้ได้พัฒนาทั้งตนเองและหมู่กลุ่ม

วันพุธที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๖.๐๐ น. รายการทำวัตรเช้า “**ต้องออกรบจึงจะพบสัจจะ**” โดย**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** โลกาทิปไตยคือให้โลกเป็นใหญ่เหนือเรา อุตตาทิปไตยคือให้อุตตาเป็นใหญ่เหนือเรา ก็ไม่มีธรรมาทิปไตยคือให้ธรรมเป็นใหญ่เหนือเรา ในโลกาทิปไตยนั้นมีเพราะโลกคือสิ่งที่เราอาศัยอยู่ในมนุษย์จะอาศัยโลกที่เป็นโลกธรรม โลกกาม โลกอัตตา แล้วเราหลงเสพเป็นสุขขัลลิกะ ทั้งสิ่งภายนอกที่เป็นโอฬาริกอัตตา คือเอามาเป็นเจ้าของเข้าเจ้าของ จนถึงนามธรรมเป็นอำนาจเป็นโลกธรรม ที่เราหลงเสพเป็นสุข นั่นคือให้โลกเป็นใหญ่เหนือเรา โลกธรรมนั้นเป็นเพียงเครื่องอาศัย ถ้าได้มาแล้วมีอาการฟูใจ ชื่นใจ นี่คือการมณโโลกีย์ แต่ชาวโศกเรามาฝึกปฏิบัติจะไม่มีอารมณ์รุนแรงแบบมาไซคิสม์(ทรมาณตนเองแล้วเป็นสุข) หรือแบบซาติสม์(ทรมาณคนอื่นแล้วชอบใจ) และไม่มีอารมณ์รุนแรงเรื่องอำนาจ เรื่องการใช้จ่ายเงินมาบำเรอตน หรือมาสร้างบิรวารก็ลดลง จนเหลือแต่คุณค่าความดีของตน แม้สุขเพราะมีคุณค่าความดี นั่นก็เป็นอุปกิเลส แต่เราต้องมีให้ดีที่สุด ทำความดี ทำคุณค่า ประโยชน์แก่สัตว์โลกให้มากที่สุด แต่ไม่ยึดเป็นเราเป็นของเรา และต้องศึกษาให้รู้จริง เป็นจริงให้ได้

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนฉัน เรื่อง“**ตามรอยพระโพธิสัตว์**” บรรยายโดย**สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** ภาพประกอบโดย**สมณะดินไธ ธาณियो** ...มาฆบูชาคือวันแห่งความรักในพระพุทธศาสนา แต่คนมักรู้จักแต่วันวาเลนไทน์มากกว่า สมณะเดินดิน ได้นำเสนอความเป็นนักมั่งสวัริติของมหาตมะคานธี และอัลเบิร์ต ไอสไตน์ จนมาถึงยุคปัจจุบันมีกลุ่ม Vegan ซึ่งงดเนื้อสัตว์เช่นกัน จนเป็นที่นิยมของบุคคลที่มีชื่อเสียงประพตติตาม เช่น ไมค์ ไทสัน และ บิล คลินตัน เป็นต้น

สมณะเดินดิน ได้วิเคราะห์ความแตกต่างของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ กับคานธีและไอสไตน์ ซึ่งเราต่างเชื่อกันว่าเป็นพระโพธิสัตว์ โดยนัยะที่แตกต่างกัน และเหมือนกันอย่างลุ่มลึก โดยมีสมณะดินไธ ธาณियो ฉายภาพประกอบการบรรยายให้เห็นภาพ และมีความเข้าใจชัดเจนมากขึ้น

๑๒.๓๐-๑๓.๔๕ น. ประชุม สขจ. ที่อาคารกองบุญสวัสดิการ

๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น. รายการธรรมะกระดานดำ

จุดที่ ๑ บริเวณศาลาพุทธาภิเษก เรื่อง จริงๆต่อการตัดกิเลสสบายๆที่หลุดหายไป โดย **สมณะ**

ฟ้าไท สมชาติโก

จุดที่ ๒ บริเวณใกล้โรงรถ เรื่อง สุภาพบุรุษแห่งการเสียสละ โดย **สมณะถ่องแท้ วินยธโร**

จุดที่ ๓ บริเวณศาลาหลังเก่า เรื่อง รักใตมิสูร์ักมวลงมนุษยชาติ โดย **สมณะนาไท อิศสรชโน**

จุดที่ ๔ บริเวณเขตลิกขมาตุ เรื่อง ทุ่มสุดตัวเพื่อศาสนา โดย **สม.บุญจริง**

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการแบ่งกลุ่มพบสมณะ ลิกขมาตุ ของบัณฑิต ว.บ.บ. โดยแบ่งเป็นกลุ่มละประมาณ ๒๐ คน มีทั้งหมดประมาณ ๑๘ กลุ่ม มีสมณะหรือลิกขมาตุ ๒ รูปต่อหนึ่งกลุ่มมีหลากหลายวิธีในการฝึกฝน เช่น นั่งสนทนาธรรม หรือเดินจงกรม เป็นต้น

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **เทศน์กัณฑ์พิเศษเนื่องในวันมาฆบูชา** โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

...หลักคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหมด
รวมเป็นจรรยา ๑๕ วิชา ๘
นั่นแหละคือโอวาทปาติโมกข์ คือ
คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลายทั้งหมด
คือ สอนให้ถึงขั้นหลุดพ้น(ปาติโมกข์)
บทสำคัญคือ ศีล-สมาธิ-ปัญญา มีวิมุตติ
ด้วย เป็นการทำสัจตปரியทปณังนั่นเอง
ต้องทำแบบมีมนสิการโรติ ต้องมีฉันทะ
เป็นมูล ให้จิตบริสุทธิ์ขาวรอบ ตามหลัก
มูลสูตร ๑๐ มีอนุปัสสี ๔ ต้องศึกษา

วิญญานในส่วนของ เวทนา สัญญา และสังขาร ในส่วนของเวทนาพ่อครูได้นำสัญญา ๑๐ อย่างมา
สาธยายด้วย และยังได้สอนวิธีพิจารณาให้ละหน่ยคลายจางจากกิเลส ด้วยหลัก ๔ อย่างคือ

๑. เห็นความไม่เที่ยง
๒. มันทาเราทำชั่ว ทำเลื่อม ทำเสีย
๓. มันเป็นการะสำหรับผู้ที่ยังมีมันอยู่
๔. มันทาเราทุกข์ต่างหาก ไม่ได้พาเราสุขเลย มันเป็นสุขเท็จ

ผู้เกิดมาแล้วไม่ได้พัฒนาชีวิตให้เจริญ ก็เป็นโมฆะบุรุษสูญเปล่า แถมได้บาปได้ความชั่วติด
อึดภาพไปด้วย อึดภาพนั้นเป็นเรื่องจริง คนไม่เชื่อกรรมไม่เชื่อวิบาก เป็นคนน่ากลัวคบบยากไว้ใจไม่ได้
ปฏิบัติธรรมต้องรู้ว่าการเกิดตายนั้นอยู่ที่จิต ต้องศึกษาที่จิต

วันพฤหัสบดีที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๕.๔๕ น. รายการทำวัตรเช้า **“ต้องออกบิณฑบาตจะพบสัจจะ”** โดยพ่อครูสมณะ
โพธิรักษ์ ...เป็นคนต้องมีการศึกษา โดยมีสติปัญญาที่เข้าใจ ถ้าเราไม่ยินดีในทิศทางนี้(ฉันทะ) ก็จะยาก
แล้วจะต้องพากเพียร(วิริยะ) ที่จะต้องศึกษาเพื่อที่จะได้เอาไปทำประโยชน์ให้กับสังคม ให้กับผู้อื่น เมื่อมี
ฉันทะแล้วจะต้องทำมณสิการ ทำใจในใจให้เป็น รู้กามตัณหา-ภวตัณหา กามภพ-ภวภพ ไม่ตกภพ หรือถูก
ครอบงำ ตื่นรู้ทั้ง ๖ ทวาร รู้ในนามธรรม ด้วยสติและปัญญา จนเกิดสมาธิที่เป็นจิตที่เป็นผล ศาสนา
พุทธต้องเรียนรู้มาร และทำตัวเองให้มีจิตสูงเป็นเทพเป็นพรหม จนเป็นจิตวิญญานเดียวกับพระเจ้า

๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. ประชุมการจัดงานตลาดอาริยะที่ศาลาพุทธาภิเษก

๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะก่อนฉันเรื่อง“ฝึกฝนธรรม” โดย **สิกขมาตุกล้าข้ามฝัน** และเรื่อง “**ทบทวนธรรม**” โดย **สิกขมาตุจินดา ตั้งเฒ่า** เป็นรายการเทคนีสองธรรมาส์

สม.กล้าข้ามฝัน...การมาเข้าอุโบสถศีล มีความหมายคล้ายกับการเข้าใกล้ยา เป็นสิ่งที่ดี เพราะแต่ละคนต่างก็มีโรคโรคา(โรค) โทสะ โมหะ และยังมีโทษภัยของเงิน การผลาญพร่าทรัพย์สินของโลก โดยเฉพาะประเทศไทย ระหว่างบรรยายมีการฉายภาพประกอบออกทางจอมอนิเตอร์

สม.จินดา...มนุษย์ทุกคนมีกิเลสซึ่งไม่เคยหยุดทำงานเลย(กิเลสมีความขยันอยู่ตลอดเวลา) สิกขมาตุได้ยกภาพยนตร์ผีกับพระ(นางพญางูขาว) ที่ได้ฉายก่อนวันงานพุทธา มาเทียบเคียง สภาวะของกิเลสต่างๆ เช่น โทสะคล้ายกับ สีนามิ เป็นต้น มนุษย์เกิดมาถือว่าโชคดีว่าสัตว์ มากเพราะสัตว์เป็นได้เพียงเกิดมาเพื่อเสวยวิบาก เท่านั้น แต่มนุษย์มีนอกเหนือจากนั้น จึงควรใช้ โอกาสที่มีอยู่ให้คุ้มกับที่ได้มีเพื่อความเจริญ

๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น. รายการ ธรรมะกระดานดำเรื่อง

- จุดที่ ๑ บริเวณศาลาพุทธาภิเษก เรื่อง หนักเหน้อยแคไหนๆก็ทนได้ โดย**สมณะลือคม ธัมมกิตติโก**
- จุดที่ ๒ บริเวณใกล้โรงรถ เรื่อง ประกายไฟแห่งบุญ โดย **สมณะลานบุญ วชิโร**
- จุดที่ ๓ บริเวณศาลาหลังเก่า เรื่อง ทบทวนเผาภิเษก โดย **สมณะดินดี สันตจิตโต**
- จุดที่ ๔ บริเวณเขตสิกขมาตุ เรื่อง มีใช้แต่ฝัน แต่สร้างบุญแท้ โดย **สิกขมาตุบุญแท้**

ปลาทอง และสิกขมาตุสร้างฝัน อโศกตระกูล

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการตอบปัญหาเพิ่มญาณปัญญา(ตอน ๑) โดย**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** บรรยายการตอบปัญหาเป็นไปอย่างอบอุ่น ซาบซึ่งประทับใจ มีผู้สนใจส่งปัญหาให้พ่อครูตอบอย่างล้นหลาม

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. รายการภาคค่ำ เรื่อง “**หนึ่งในโลก!(อาหาร)**” ดำเนินรายการโดย **สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน** สัมภาษณ์ปฏิบัติกร **คุณลำพัน ชะเอม น.ส.วันทนีย์ ลมพทยา นายสมเด็จ กองบุตร น.ส.ปึกฟ้า เกาประเสริฐ ...**พระพุทธเจ้าตรัสว่า “อาหารเป็นหนึ่งในโลก” หรือสัตว์โลกตั้งอยู่

ได้ด้วยอาหาร การผลิตการ สร้างอาหารและการปรุงอาหาร จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะส่งเสริม ให้คนมีสุขภาพที่ดีได้ การได้ กินอาหารที่มีคุณภาพคือ ไร้สารพิษ มีสารอาหารครบถ้วน และปรุงด้วยผู้ปรุงที่มีจิตใจ เมตตากรุณา จึงจะส่งเสริมให้

คนเรามีกายและใจที่แข็งแรง ซึ่งปฏิบัติกรที่มากบอกเล่าเรื่องราวในรายการนี้ มีทั้งผู้ผลิตและผู้ปรุงอาหาร บอกเล่าอาหารที่เป็นบุญนิยมอย่างแท้จริง รวมทั้งความเสียสละด้วยความบริสุทธิ์ในอาหาร และจิตใจที่ได้ฝึกหัดลดละเสียสละให้กับเพื่อนมนุษย์

วันศุกร์ที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๕.๔๕ น. รายการทำวัตรเช้า **“ต้องออกบิณฑังจะพบสัจจะ”** โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ...วันนี้เป็นวันที่ ๖ ของงาน พ่อครูได้ถามความรู้สึกของผู้มาร่วมงาน ซึ่งส่วนมากสรุปว่าเหมือนอยู่บนสวรรค์ พ่อครูได้อธิบายเรื่องอตตะ ๓ และอธิบายเรื่องภพ เช่น กามภพ เด็กชอบตักตาก็ชื่นใจ เป็นสัญญาญาณนิจจานิ ยึดสัญญาว่าเที่ยงแท้ มีกามภพเป็นตัวการใหญ่ในวัฏสงสาร เมื่อเราเห็นความจริงตามความเป็นจริง ตามธรรมชาติก็แค่นี้ ก็หมดกามหมดภพ ผู้เป็นอนาคามีหมดกามไม่มีรสอร่อย รู้ความจริงตามความเป็นจริง ในกาปฏิบัตินั้นพ่อครูเน้นให้ทำอแปกปฏิบัติ ให้ดีๆ ผู้อร่อยทางลาภ ยศ สรรเสริญ ก็จะมีเศษ หงุดหงิด เป็นอรูปราคะของคุณ สุดท้ายมันจะเป็นแต่ทุกข์ ผู้หลงว่าอะไรก็อร่อยไปหมดจะติดนานกว่า การเจ็บปวดในจิตวิญญาณมันไม่มี คุณไปยึดมันก็มี คนสร้างอารมณ์ในภพสวรรค์มองแต่ดี คุณก็อยู่ในภพนั้น แต่ก็มีพลังวิบาก วิบากบาปเหมือนหมาล่าเนื้อ เมื่อตามมาถึง คุณไม่มีใครช่วยเลย อยู่ในภพภพไม่มีทางออกเลย รูปอันนั้นเหมือนกามภพเลยนะ แต่มีแต่ใจนะ อนาคามีเหลือินดหน่อยตรงยึดดี ถือดี ที่เป็นกุศลโดยแท้ อาศัยกุศลวิบากอันนี้เป็นมานะ คุณยึดดีเท่าไร ใครยึดดี ก็จะได้ตอบ ถ้าคุณไม่ยึดดีก็วางได้มาก หากตายไปจิตที่มีมานะตัวนี้ มันก็มีเท่าที่เรามี แต่มันก็ไม่หมดง่ายๆหรอกนะ

๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น. ประชุมใหญ่สามัญประจำปีพรรคเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ ที่ประชุมมีมติ ไม่ของบ กกต. เราเน้นให้ผลงานเหนือผลเงิน

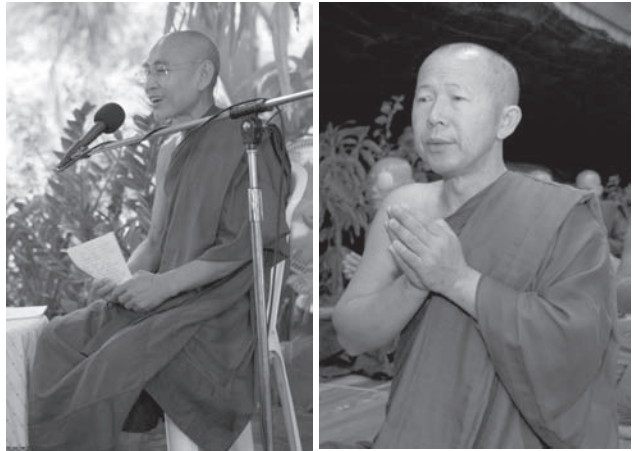
๐๙.๐๐-๑๐.๓๐ น. รายการธรรมะสองธรรมาสันก่อนนึ่ง เรื่อง **“พินัยกรรมของอดีตสมภาร”** โดย สมณะดวงดี วิฑูญโญ และ เรื่อง **“อัจฉริยะ VS อาริยะ”** โดย สมณะถองแท้ วินยธโร

สมณะดวงดี...หลังจากแนะนำตัวแล้ว ท่านได้เล่าถึงผลงานและประวัติของอดีตสมภาร ซึ่งมีทั้งแง่บวกและแง่ลบ ความยากลำบากในการประพฤติปฏิบัติ แต่ท่านได้กำหนดพินัยกรรมไว้ว่า “ตายที่ไหน เผาที่นั่น” แล้วไม่ต้องแจ้งใคร บอกใครให้เสียเวลาเดินทาง(เผาเสร็จแล้วค่อยแจ้งข่าว) และจะมีการเทศน์งานศพของตนเอง อดีตสมภารที่กล่าวถึงก็คือตัว

ท่านสมณะดวงดีผู้แสดงธรรมนี้ นั่นเอง
ก่อนจะจบด้วยบทกวีเกี่ยวกับชีวิตและ
ความตาย มอบให้เป็นอนุสสติ

สมณะต้องแท้.....ได้เกริ่นกล่าว
ถึงค่านิยมของคนไทยที่ชื่นชมยกย่องคน
ฉลาดประเภทอัจฉริยะ แล้วยกบทความ-
บทกวีประกอบการบรรยาย มีการอธิบาย
ถึง ๖Q อันได้แก่ IQ EQ SQ HQ AQ
และ MQ (รายละเอียด ผู้ที่สนใจให้ติดต่อ
ตามฟังจากการบันทึกเทป ซีดี หรือทาง

เว็บไซต์ www.boonniyom.net) จากนั้นท่านได้เปรียบเทียบกับการบรรลุธรรม โดยเริ่มเทียบเคียง
จากพระพาหิยะทวารุจิระ ซึ่งได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้บรรลุธรรม(อรหัตต์)ได้เร็ว จนถึงธรรมที่ทำให้
เราบรรลุธรรมเป็นอริยะได้ ปิดท้ายด้วยการเปรียบเทียบระหว่างอัจฉริยะกับอริยะ

๑๒.๓๐-๑๔.๐๐ น. ประชุมการศึกษาบุญนิยม ที่ศาลาพุทธาภิเษก

๑๒.๓๐-๑๓.๓๐ น. รายการธรรมะกระดานดำ

จุดที่ ๑ บริเวณศาลาพุทธาภิเษก เรื่อง ยึดก็ยึดเต็มที่ เปลี่ยนก็เปลี่ยนได้ฉับไว โดย

สมณะชยะขັນ สรณีย์โย

จุดที่ ๒ บริเวณใกล้โรงรถ เรื่อง ศรัทธาท่าน ศรัทธาหมู่ อยู่กับใครดี? โดย สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช

จุดที่ ๓ บริเวณศาลาหลังเก่า เรื่อง สงบจิต สุขใจในพรหมจรรย์ โดย สมณะสร้างไท ปณิโต

จุดที่ ๔ บริเวณ เขตสิกขมาตุ เรื่อง แม่ทุข์ แม่ทรมาณ ฉันทก็ไม่เคยท้อ โดย สิกขมาตุ

หยาดพลี อโศกตระกูล

๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. รายการตอบปัญหาเพิ่มญาณปัญญา(ตอน ๒) โดยพ่อครูสมณะ

โพธิรักษ์ พ่อครูได้ไขปัญหาได้อย่างลึกซึ้งมีศิลปะ ทำให้ผู้ชมไม่ยากกลุ้มเมื่อหมดเวลา จนต้องต่อเวลา
ไปอีก ๑๕ นาที

๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.

รายการภาคค่ำเรื่อง เตรียมตัว-

เตรียมใจกับ“ภัยอันใกล้นี้!”

ดำเนินรายการโดย สมณะเดินดิน

ติกขวีโร สัมภาษณ์ **คุณรุจัน**

สุวรรณเสรีเกษม และคุณเชาว์วิษ

หนูทองทั้งสองท่านได้เปิดเผย

นวัตกรรมด้านการเกษตร ที่จะ

มีผลให้สามารถผลิตอาหารได้

เพิ่มขึ้น เพื่อเตรียมตัว-เตรียม

ใจรับกับภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้นี้ โดยอธิบายอย่างมีเหตุมีผลเป็นหลักวิทยาศาสตร์ เช่น คุณรุจน์ได้พูดเรื่องจูลินทรีย์ที่สังเคราะห์แสงได้ เป็นนวัตกรรมที่สามารถเพิ่มผลผลิตให้กับพืชได้อย่างน่าอัศจรรย์ (มีการแจกจ่ายให้ไปทดลองใช้ด้วย) ส่วนคุณเชาว์วิชนั้นได้อธิบายเรื่องข้าวและพันธุ์ข้าว ซึ่งมีหลากหลายสายพันธุ์มากทั้งในไทยและทั่วโลก และได้อธิบายการใช้อินทรีย์วัตถุ เช่น ดินภูเขาไฟ และกากมะพร้าวในการทำกสิกรรมเป็นต้น

วันเสาร์ที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๕

๐๓.๓๐-๐๕.๔๕ น. รายการทำวัตรเช้า **“ต้องออกบิณฑบาตจังจะบิณฑบาตจัง”** โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์พ่อครูได้เอ่ยถึงว่าวันนี้เป็นวันนัดหมายของแกนนำพันธมิตรฯ ไปร่วมประชุมกันที่สวนลุมพินี ในชื่อว่า “หยุดเผด็จการรัฐสภา รวบรวมพลังปฏิรูปประเทศไทย” โดยพ่อครูได้แจ้งกำหนดการของการชุมนุม และได้เชิญชวนถึงผู้สนใจถ้าเสร็จจากงานก็สามารถไปร่วมประชุมได้...จากนั้นได้สาธยายเนื้อหาธรรมะอย่างเข้มข้นต่อไป

...เพราะอวิชชา จึงเกิดทุกข์ ก็คือการเกิด(ชาติ) ของสังขาร เกิดเป็นภพ ๓ (กามภพ ภวภพ วิภวภพ) ซึ่งเราใช้วิภวภพในการล้างกามภพ ภวภพ ...พ่อครูได้อธิบายปัจจุสมุปบาทแบบทวนย้อนโดยพิสดาร และยังได้อธิบายขั้นตอนกว่าจะมาเป็นสังขารนั้นผ่านขั้นตอนธาตุของความเพียรทั้ง ๗ และองค์คุณของสังกัปปะในส่วนของอนาสวะ เป็นธรรมะที่เป็นต้นทางของการเกิดกุศล อกุศลจิต พ่อท่านได้ให้รหัสธาตุของความเพียรทั้ง ๗ เป็นตัวเลข ได้อย่างพิสดารลึกซึ้งน่าติดตามทบทวนซ้ำเป็นอย่างยิ่ง

๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. รายการสรุปร่างานพุทธาภิเษกครั้งที่ ๓๖ ดำเนินรายการโดย **สมณะเตนดิน ดิกขวิโร** สัมภาษณ์ปฏิบัติกรที่เป็นผู้ร่วมจัดงานนี้

คุณสุวิจิตร(ไม้มิ) แสนมทามงคล ศิษย์เก่าโรงเรียนสัมมาสิกขาศาสิโอศก ให้ข้อมูลว่า มีหน้าที่ประสานงานทั่วไป ในงานนี้มีศิษย์เก่ามาช่วยงาน ๓๘ คน ต่อมาช่วงวันที่ ๒๔-๒๖ ก.พ. จึงมีนักเรียน ม.๑ จากแต่ละพุทธสถานเดินทางมาช่วยเตรียมงาน ประทับใจทุกๆฝ่ายที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ปัญหาในส่วนของตนเอง คือ ท่อน้ำประปาหมู่บ้านแตกบ่อย มีให้ซ่อมแทบทุกวัน ทำให้การใช้น้ำไม่ราบรื่น

คุณสาว ได้มาเตรียมปลูกฟักทองไว้ก่อน มีการใช้ใบหม่อนแทนเครื่องปรุงรสสำเร็จรูป ใช้วัตถุดิบในพื้นที่เป็นหลักในการทำอาหาร เช่น หยวกกล้วย ปลีกกล้วย

คุณหนุ่มเล็ก กล่าวว่า ประทับใจสมณะที่มาร่วมเตรียมงาน มีการเตรียมผักไว้ล่วงหน้า ถือว่ามากที่สุดเท่าที่เคยจัดงานพุทธาภิเษก ฟักทองและมันเทศมีเหลือมากจนต้องแจกจ่ายไปยังจุดต่างๆ ได้รับความร่วมมือจากพุทธสถานต่างๆเป็นอย่างดี

คุณลำพัน ชะเอม รับผิดชอบหุงและนึ่งข้าว เนื่องจากมีประสบการณ์ในงานเช่นนี้เป็นอย่างดี จึงไม่มีปัญหาในการประมาณข้าวในแต่ละวันที่จะใช้ ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากผู้ที่มาช่วยนึ่งข้าว เหลือแล้วใช้ข้าวประมาณ ๒๐๐ กก.ต่อวัน

คุณจ่านงค์ สัจวร (ประธานชุมชนศาลือโคก) กล่าวว่า รู้สึกอบอุ่นที่มีญาติธรรม และนักเรียนมาช่วยงานกันอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะที่สมณะนวกะ ตามด้วยสิกขมาตุหลายรูปที่มาร่วมเตรียมงาน

	ท้าวตริเข้า					ก่อนฉัน					ภาคบ่าย							
	สมณะ	พระ	สิกขมาตุ	ธรรมาวาส	ธรรมาวาสหญิง	รวม	สมณะ	พระ	สิกขมาตุ	ธรรมาวาส	ธรรมาวาสหญิง	รวม	สมณะ	พระ	สิกขมาตุ	ธรรมาวาส	ธรรมาวาสหญิง	รวม
อา. ๔ มี.ค.	ยังไม่มีรายการ					ไม่ได้นับ					๔๓	๗	๔	๑๔๙	๓๖๔	๕๑๓		
จ. ๕ มี.ค.	๔๗	๗	๑๔	๓๐๑	๓๑๐	๖๗๙	๕๘	๗	๑๔	๒๓๐	๔๖๘	๗๓๖	๕๐	๔	๑๓	๑๓๒	๔๓๐	๖๙๙
อ. ๖ มี.ค.	๕๐	๑๐	๑๕	๓๐๙	๔๗๐	๘๕๔	๕๓	๑๒	๑๒	๒๔๒	๕๓๙	๘๖๘	แบ่งกลุ่มพบนักบวช ไม่ได้นับ					
พ. ๗ มี.ค. (วันมาฆบูชา)	๕๘	๑๒	๑๕	๒๐๒	๕๑๓	๘๐๐	๖๕	๑๑	๑๕	๒๘๐	๖๐๘	๙๗๙	๒๗	-	๑๑	๑๑๗	๓๔๙	๕๐๔
พฤ.๘ มี.ค.	๖๐	๑๒	๑๕	๒๖๓	๔๗๙	๘๒๙	๖๑	๑๔	๑๖	๑๖๑	๔๗๐	๗๒๒	๕๘	๘	๑๒	๒๐๔	๔๘๔	๗๖๖
ศ. ๙ มี.ค.	๖๓	๑๑	๑๕	๑๗๗	๔๒๐	๖๘๖	๕๖	๑๑	๑๔	๑๖๓	๓๖๙	๖๑๓	๕๔	๙	๑๔	๑๕๕	๓๗๐	๖๐๒
ส. ๑๐ มี.ค.	๕๔	๑๐	๑๕	๑๖๘	๓๓๘	๕๘๕												

บรรยากาสีงาน

สมณะเดินดิน สรุปปิดท้ายรายการมีสถิติดังนี้

- การเงิน
 - ยอดเงินบริจาคในงงานนี้ ๖๗๐,๗๐๐ บาท
 - รายจ่ายคิดเป็นเงินทั้งหมด ๒๘๓,๙๔๑ บาท
 - คงเหลือเป็นจำนวนเงิน ๓๘๖,๗๕๙ บาท
 - งานนี้ใช้พลังไปทั้งหมด ๓๐.๔ ตันคิดเป็นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท
 - ค่าข่าวสาร ๔๙๓,๕๐๐ บาท
 - กำตีค่าสิ่งของต่างๆด้วยจะพบว่า มีรายจ่ายมากกว่ารายรับ แต่ถ้าคิดแต่เฉพาะตัวเงิน ก็จะเหลือตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว
 - กลุ่มงานต่างๆ
- ตัดผม มีผู้ใช้บริการทั้งหมด ๒๖๔ คน
- งานปฐมพยาบาล
- ทำแผล ๑๑๗ คน
- ป่วยด้วยโรคระบบทางเดินหายใจ ๖๒ คน
- ป่วยด้วยโรคระบบทางเดินอาหาร ๕๘ คน
- ยอดผู้ใช้บริการงานพยาบาล ๒๖๔ คน
- ยอดผู้มาร่วมงาน
- ยอดผู้ลงทะเบียน ๑,๒๓๑ คน ชาย ๔๑๐ คน หญิง ๘๒๑ คน อายุน้อยสุด ๕ ขวบ อายุมากที่สุด ๘๙ ปี เฉลี่ยแล้วในแต่ละวันประมาณ ๗๐๐ คน
- ยอดสูงสุดคือวันมาฆบูชา จำนวนเกือบพันคน

- โสภคเด่นของ สขจ.

“จัดการขยะให้ดีๆ FMTV จอไม่ดับ!”

“เรื่องขยะเป็นเรื่องของเราทุกคนไม่ใช่เรื่องของคน ๓-๔ คน(ที่ดูแล)”

- โครงการเร่งด่วน

“ถ้าเราไม่ปลูกเอง มัวแต่รอชาวบ้าน หรือคนอื่นปลูก สุดท้ายเราอาจจะมีอะไรกิน”

“ปลูกถั่ว ๓-๔ กก. จะได้อินทรีย์วัตถุถึง ๒-๓ ตัน”

- ประโยคเด็ดในงานนี้คือ

“กิเลสมันเป็นพ่อของคุณนะ!” (ถ้าทำตามใจกิเลส ก็คือคุณพ่อเขาลังเรา)

สรุปปิดท้าย

วันสุดท้ายของงานหลังจากแยกย้ายกันไป ฝนก็ได้โปรยปรายลงมา ทำให้อากาศเย็นสบายลงมาก ทั้งที่ในช่วงงานตลอด ๖ วันอากาศร้อนอบอ้าวทำหายจิตใจของนักปฏิบัติธรรมทุกคน ซึ่งคาดว่าส่วนใหญ่สามารถทนได้โดยไม่ยาก ทนได้โดยไม่ลำบากนัก เพราะต่างล้วนผ่านสนามสอบไล่ในการชุมนุมใหญ่ กินนอนกลางถนนมาหลายครั้ง หลายท่านบอกว่าเหมือนได้มาซาร์จพลัง และมีไฟในการปฏิบัติธรรมเพิ่มขึ้น และจะนำเอาวัตรปฏิบัติที่ได้จากงานนี้ ไปปฏิบัติต่อ เท่าที่จะทำได้ เพราะได้อานิสงส์จากการได้มาฝึกฝน แบบ คีลเต็ม-เข้มงาน-สืบสานวิชา ตลอด ๗ วัน ทำให้เกิดความเป็นพุทธะขึ้นในใจของนักบรรพชิตตามวัตถุประสงค์ของการจัดงาน...

☀️ **ทีมงานนวกะ**

กรณีศึกษา เรื่องความเสื่อม ๗ ประการ

บทนำ

งานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๖ ผ่านไปแล้ว ชาวอโศกได้คืนสู่เหย้า ณ ทุ่งศาล ด้วยจิตที่ปิติ หลังจากห่างไปเสียหลายปี นอกจากได้ยืมที่พักทายกับที่นำร่องจากทุกสารทิศแล้ว สถานที่และสิ่งแวดล้อมก็ดูดีกว้างขวางขึ้น มีต้นไม้รายรอบร่มรื่น เหมาะสำหรับเหล่าโยคาวจรที่มาร่วมกันพักค้าง เพื่อปฏิบัติธรรมสร้างความเพียร ฝึกความอดทน เป็นเวลา ๗ วัน ๗ คืน

ท่ามกลางแสงแดดที่แผดเผา อากาศที่ร้อนระอุ และพื้นดินยามเท้าเปล่าสัมผัสประหนึ่งโดนปัง โดยเฉพาะผู้ใหม่ แต่สำหรับผู้เก่าแล้ว ทุกกระบวนการทำลัทธิรับได้อย่างสวยงาม ไม่มีเสียละที่ทบค้ำว่ายาก แต่การหยุดอยู่กับที่ ก็หาใช้ทางแห่งความเจริญขึ้นอย่างแน่นอน ของเหล่าบรรดาลูกโทริสสัตว์

ดังนั้นพวกเราจึงต่างน้อมรับแทบไม่ทันกับวิภยายุทธ์กระบวนการใหม่ ซึ่ง**พ่อครูสมณะโทริรักษ์**มอบให้ด้วยความเมตตา แม้ท่วงทำนองจะเกี่ยวพัน ภายใต้อิทธิพลบุญญาจรูญหมายเลข ๗ การเมืองบุญนิยม ซึ่งประกาศแนบย้ำให้ชาวอโศกต้องเสียสละมากขึ้นา บ้านเมืองกำลังลุกเป็นไฟ ประชาชนทุกข์เข็ญ นำสงสาร พวกเราต้องออกมาช่วยกัน มาทำงานเสียสละมากขึ้นา กระบวนท่าแม่ดูเด็ด แต่ท่วงท่ากลับอ่อนโยน ณ ห้องเรียนอิสระ(ตามสำนึก)

หน้าที่ของพ่อครูได้ทำเสร็จสิ้นแล้วอย่างสมบูรณ์ในเวลานี้

จากบทสัมภาษณ์พ่อครูสมณะโทริรักษ์ ถึง**บรรยากาศงานพุทธาภิเษก**และอีกข้อสำคัญ คือ**กรณีศึกษาเรื่องความเสื่อม ๗ ประการ** จนกระทั่งต้องออกจากหมู่ เพื่อเป็นประโยชน์ให้พวกเราสังวรระวัง ไม่ปล่อยจิตลมห่อหุ้มบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณโดยขาดสัมมาคารวะและความกตัญญูรู้คุณ

* บรรยายภาพงานพุทธาภิเษกปีนี้
พ่อท่านมีความรู้สึกคิดเห็นอย่างไร วิ
เสียงเปรยว่าคนมาน้อยกว่าปีที่ผ่านมา

พ่อท่าน : เท่าที่ผ่านมาถึง
หกวัน องค์รวมในงานพุทธาภิเษกนี้
สิ่งสำคัญที่เห็นได้คือพวกเราที่มีความ
ความตั้งใจขึ้น ต่างกันกับแต่ก่อน
เอาใจใส่ขึ้น แม้แต่ในการมาร่วมประชุม
หรือเมื่อมีการรวม ก็จะมีขม้นกันขึ้นเยอะ
อันนี้ก็สื่อแสดงได้ถึงการพัฒนาไปใน

ทางก้าวหน้าในการที่รู้จักสาระ รู้จักสิ่งที่เป็นคุณค่าประโยชน์ เกิดสำนึกที่สำคัญในการมีปัญญา มี
สำนึกรู้ว่าอะไรควร อะไรไม่ควรมากขึ้น รวมทั้งมีอิทธิบาท มีความเอาใจใส่ คุณละยินดี คุณละเอาใจใส่
คุณละพากเพียร มันเกิดขึ้นแล้ว มันเกิดขึ้นจริงๆ ส่วนเรื่องปริมาณคนจะมากหรือน้อยนั้นเอาตามไม่มี
ปัญหาหรอก แต่คราวนี้จะว่าไปแล้วมันก็ไม่ใช่น้อยนะ แต่ละคาบๆ ที่เรามีรายการต่างๆ ก็ไม่น้อย ไม่ดู
โหล่งหล่งอะไรเลย จะมีบ้างก็คือตอนที่แยกไปฟังการบรรยายธรรมะกระดานดำมั่ง ไปบรรยายกลุ่ม
น้อยกลุ่มเล็กอะไรบ้าง ดูแล้วมันไม่ค่อยจะอบอุ่นหนาแน่นเท่าไร มันน้อย คนลืบคนยี่ลืบคน ไม่ถึงบ้าง
อะไรอย่างนี้ แต่ละกลุ่มๆ ก็ดูจะร่อยกระริบบ้างเท่านั้นเอง ก็คงจะเมื่อยกัน เพราะเรามีรายการทั้งเช้า
กลางวัน เย็น แล้วก็ปัสกีย่อยพวกนั้นอีก เขาก็จะต้องหาเวลาพักมั่งละ แต่คนที่เอาใจใส่จริงๆ เขาก็
รื่นเริงในธรรม ร่วมได้ทุกรายการ ก็ว่าของเขาไป มันก็อยู่ที่แต่ละคน

เพราะงั้นในองค์รวมของงานครั้งนี้ ถ้าพูดถึงคุณภาพ ได้ขึ้นเยอะ ได้ขึ้นดี อากาศก้าวหน้า
ดังกล่าวที่เห็นชัดเจนว่าพวกเรามีความขม้น ความเอาใจใส่ มีสำนึกดังกล่าวดีขึ้น และก็เกิดกลุ่มต่างๆ
ซึ่งเอาตามดูแต่ละกลุ่มๆ จับตัวกันขม้นกันที่จะรวมตัวกัน ก็ดูเขาตั้งใจที่จะกอบปรก้อมตามแต่ละกลุ่มที่เขา
จะมีกลุ่ม งานขึ้นนั้นงานลักษณะนี้อะไรต่ออะไรต่างๆ นานา ก็มีชัดเจนขึ้นแล้วก็รวมตัวกันได้มากขึ้น
เพราะฉะนั้นดูคำรวมทั้งหมดดังกล่าวแล้วก็ดี แม้ปริมาณ เอาตามว่าก็ไม่ได้ไม่น้อยเกินกว่าเหตุอะไรเลย
ดูก็ใช้ได้ รวมแล้วลงทะเลเบียนพันสามร้อยกว่าคน ก็ประมาณนี้แหละ ทุกๆที่ที่ประมาณอย่างนี้ คราวนี้
มันก็ได้ลดได้ถอยอะไร ไม่ได้ต่ำกว่าพันสักหน่อย พันสามร้อยมันไม่น้อยหรอก มันใช้ได้

* แต่ก่อนๆบางปี เราเคยมีญาติธรรมมาร่วมงานถึงสองพัน

พ่อท่าน : ผู้ร่วมงานถึงสองพันเป็นสถิติที่สูง นานมาแล้ว สถิติที่เคยพันห้าขึ้นไปนี่สูง
นานๆจะมีสักครั้ง มีเหตุการณ์สำคัญๆ มีอะไรต่ออะไร เดียวนี้อะไรต่างๆ นานามันมาก อากาศก็ร้อนจัด
มีวิกฤติ มีความจำเป็นอะไรเยอะไปหมด มันก็อย่างนี้แหละ ได้แค่นี้ คิดว่ามันเป็นได้จนกว่ามันจะมี
มวลใหม่ มีคนรุ่นใหม่เข้ามาประสมประสานเห็นคุณค่าขึ้นมา คนเก่าที่มันคงแล้วก็มันคงไป คนใหม่ที่
จะเสริมสานขึ้นมาอีก เมื่อเห็นคุณค่าขึ้นมา ก็จะค่อยๆ เป็นไป

เอาตมาตั้งข้อสังเกตคราวนี้มีอะไรที่ใหม่ รู้สึกใหม่ มีอะไรที่ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นเยอะ แม้ในสิ่งที่

เคยมีมาแล้ว มันก็รู้สึกเป็นจริงเป็นจัง
 อย่างมีสถานะที่เรียกว่ามันใหม่นะ
 เอ๊ะ แต่ก่อนนี่ก็ไม่เคยมีทำที่อย่างนี้
 ทำที่แปลกๆใหม่ๆขึ้นมา อย่างนี้เป็นต้น
 ก็ดูดี ในเรื่องกิจการใหม่ก็ไม่ได้ไป
 ขยายผลอะไร แต่เป็นงานเก่าๆ งาน
 ที่มันยังไม่เข้มข้น งานที่ยังไม่รวมตัว
 กัน ยังไม่ค่อยมีคนที่จะพยายามเข้า
 มาร่วมมารวมกัน ก็ทำให้เห็นว่า เออ...
 มันมีพลังรวมกลุ่มกันขึ้นมา เป็น

กอบเป็นกำ เป็นขึ้นเป็นอันขึ้นมาพอสมควร

อันนี้เป็นนิมิตหมายใหม่ที่ดี มันเป็นการบอก มันเป็นการชี้บ่งถึงสภาพที่มันเจริญในลักษณะหนึ่ง
 มันไม่ใช่เจริญเฉพาะปริมาณ แต่มันมีคุณลักษณะพวกนี้ต่างๆ หลากหลาย อย่างที่พูดอยู่ๆ สู้ฟัง

สรุปแล้วมันมีการก้าวหน้าไปเรื่อยๆอยู่แล้ว มีอยู่ช่วงหนึ่งในงานพุทธาภิเษกฯ ปลุกเสกฯ ระหว่าง
 ครั้งที่ลืบกว่ามายี่สิบ รู้สึกมันซาเบา มันดูเหมือนจะโรยรา มากันไม่ถึงพัน หกร้อย เจ็ดร้อยคน จน
 อาตมาต้องกระตุกมันด้วยการชี้ให้เห็นความสำคัญของงานพุทธาภิเษกฯ งานปลุกเสกฯ ว่ามันเป็นงาน
 สำคัญยิ่งจริงๆสำหรับชาวโศก สำคัญอย่างไรไหน และมีความจำเป็นที่จะต้องมีสำหรับชาวโศกด้วย
 ชาวโศกมีปัญญาในทางธรรมอยู่จริงก็เข้าใจได้เข้าใจดี ตั้งแต่บัดนั้นก็ขึ้นมาเป็นพันถึงบัดนี้ที่รู้สึกว่าจะประมาณ
 นี้ อยู่ในเกณฑ์ของพันกว่าคน บางปีก็น้อยกว่านิดหน่อย บางปีก็พันกว่าพันสามพันสอง พันสองนี่เห็น
 บ่อยๆ คราวนี้ประมาณพันสามร้อยกว่าไม่บ่อยหรอก ใช้ได้ ที่สำคัญ..มาแล้วก็อยู่ทงนะ อยู่กันหลายๆ วัน
 อยู่ครบงานกันมากขึ้น ประมาณมวลนี้ทุกวันๆ ไม่ได้หมายความว่าวันนี้มากกว่าวันนั้นน้อยมันก็ไม่เชิงทีเดียว

✳ *บรรดาชนเกิดบุญนิยมที่เกิดขึ้นในงานโขงมัจฉาศรีจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานนี้มากน้อยเพียงใด*

พ่อท่าน : อ้อ เกี่ยวชิมันเป็นตัวกระตุ้นตัวหนึ่ง เป็นตัว STIMULATE ขึ้นมาด้วย

✳ *ในงานนี้ดูเหมือนพ่อท่านมีนโยบายเรียกพวกลูกๆให้เข้ามาช่วยงานกันอย่างจริงจังเป็นจ้วง*

พ่อท่าน : ถูกสิ ก็เป็นการบอกให้รู้ให้เข้าใจได้ จะว่าเรียกก็ได้ จะบอกว่าชี้บอกให้รู้กันก็ได้
 พวกคุณก็เข้าใจ ก็อยู่ที่สำนึกใคร สำนึกมัน ควรไม่ควร เพราะงั้นอาตมาก็จะดูทำที่ว่าหลังจากงานนี้
 เสร็จไป จะมีอะไรพัฒนาขึ้นมาใหม่ กระตือรือร้นขึ้นมาใหม่

✳ *ขอเราวิจิตสำนึกที่รู้สึกอย่างนั้น แล้วเราก็รู้สึกเหมือนถูกกดดันนิดหน่อย*

พ่อท่าน : เรียกว่าเราสำนึก อย่าไปเรียกว่ากดดันเลย เป็นตัวของเรา สำนึกของเราเอง เรา
 กระตุ้นตัวเราเอง กดดันตัวเราเอง เราก็พิจารณาถ้าเผื่อว่าเรากดดันไปในทางนี้ อย่างนี้มันดีไหมล่ะ
 ถ้าดีคุณก็จะไปมีปัญหอะไร เอ๊ะ มันเจริญไหมล่ะ มันดีไหมล่ะ มันดี! ก็ดี มันกระตุ้นไปในทางที่ดี
 มันก็ดีไป ถ้ากระตุ้นไปในทางไม่ดีสิ มันก็ไม่เข้าท่า

“ได้เสียสละมากขึ้นมันจะไปขาดทุนอะไรล่ะ ถ้าคนเข้าใจธรรมะ
แล้วนี่ การเสียสละเพิ่มขึ้นๆ มันก็เจริญแน่นอน เพราะ
การเสียสละมันก็เป็นตัวคุณค่าที่แท้จริงของมนุษย์
เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น สละต่อผู้อื่น มีคุณค่าต่อผู้อื่น
มันเป็นเรื่องเนื้อแท้”

* ทุกวันนี้เหมือนพอทำงานกระตุ้นให้พวกเราเสียสละเพิ่มมากขึ้นไปอีก

พ่อท่าน : ได้เสียสละมากขึ้นมันจะไปขาดทุนอะไรล่ะ ถ้าคนเข้าใจธรรมะแล้วนี่ การเสียสละเพิ่มขึ้นๆ มันก็เจริญแน่นอน เพราะการเสียสละมันก็เป็นตัวคุณค่าที่แท้จริงของมนุษย์ เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น สละต่อผู้อื่น มีคุณค่าต่อผู้อื่น มันเป็นเรื่องเนื้อแท้

* หน้าที่ของพ่อท่านก็คือ พาให้พวกเราเสียสละมากขึ้นเรื่อยๆ แต่เราทำได้เท่าไร ก็ตามกำลังของเรา

พ่อท่าน : ใช่ โดยที่เราเองเราไม่ได้ถูกทรมาน หรือมันเป็นภัยเป็นพิษต่อตัวเอง ตัวเองโถมเลื่อมไปเพราะอันนี้ และที่จริงเราก็ไม่ได้เสียหายอะไร เราก็คอยดีพอเป็นไป ประโยชน์ตนประโยชน์ท่านก็ได้ทั้งคู่ด้วย มันก็จะไปเป็นปัญหาอะไร

* บางคนเขาคิดว่าเขาทำแล้วพอแล้ว แต่พอท่านพาไปเยอะเขาไม่อยากจะเดินต่อ เขาพอใจหยุดแค่นั้น

พ่อท่าน : ก็แล้วแต่ของใครเขาตัดสินใจของเขาเอง อันนั้นมันก็เป็นไปได้ บางคนเขาได้แค่นั้นได้อย่างนั้น เราก็ไม่ได้ไปบีบบังคับ ก็อิสระเสรีแล้วแต่ใครจะทำได้แค่ไหน

* ถ้าเขารู้สึกว่าพ่อท่านเทศน์สอนดี เขาเข้าใจ เขาก็ทำ

พ่อท่าน : อ้อ ใช่ เขาก็สำนึก เขาก็เปลี่ยนแปลงแก้ไข

* ศาสนาพุทธที่ว่า เป็นอิสระเสรีคือแบบนี้ ไหว้ไหม

พ่อท่าน : ใช่ ศาสนาเป็นอิสระ ไม่บังคับหยอก ศาสนาจริงๆ แล้ว หรือแม้แต่ศาสนาเชิงโลก เขาก็ไม่บังคับกันหยอก แต่ที่บังคับเขาจำเป็น เขาไม่มีทางเลือก เขาจำนงก็ต้องบังคับก็ว่าของเขาไปสิ แต่ถ้าเป็นไปได้ ใครมันอยากบังคับกันจริงๆ ก็ไม่มีใครอยากบังคับใครหยอก นอกจากคนที่มิฉฉาปฏิฐิติเข้าใจผิด โอ๊ย บังคับคนได้มันเทวีย์ บังคับคนได้มันเหมือนคนมีอำนาจอะไรต่ออะไร มันมีคนเข้าใจผิดอย่างนี้ ก็เรื่องของเขา เป็นกิเลสสามัญ ใครมีกิเลสนั้นเขาก็ชอบการบังคับ เขาจึงทำ

* พ่อท่านเคยพูดว่าการจัดงานว.บพ.ขึ้นมาเพื่อให้พวกเราเกิดจิตสำนึก มีผู้สงสัยว่าจะทำให้เกิดได้อย่างไร

พ่อท่าน : เกิดสิ มีสำนึกขึ้นเยอะเลยเห็นไหม

✿ *หลายคนก็พูดว่ารู้สึกสำนักนี้มาจริง ๆ*

พ่อท่าน : อาตมาเห็นเลยว่ามันเป็นจริง อันนี้แหละคือความก้าวหน้าของจิตวิญญาณจริง ๆ เพราะสำนักมันคือตัวเราเอง ไม่ได้ถูกกดดัน ไม่ได้ถูกบังคับอะไร มันเป็นสำนัก เป็นความรู้ตามปัญญาว่าควร มันสำนึกนี่คือมันรู้ควร ควรเลิกหรือควรทำให้ยิ่ง มันชัดเจน

“ผู้ที่มีความเลื่อม ๗ ประการ เป็นผู้มีลักษณะ แสดงความรู้ ความเห็นออกมา แข่งแย้งอวดดี ว่าฉันถูก คณะนี้ผิด กลุ่มนี้ผิด คณะสงฆ์ผิด”

✿ *ที่ผ่านมามีสมณะชาวไทก
แยกตัวออกจากหมู่ซึ่งมาจากความเลื่อม
๗ ประการ ดังที่พระพุทธรเจ้าได้ตรัสไว้
ขอให้พ่อท่านอธิบายเพิ่มเติมเพื่อเป็น
กรณีศึกษา*

พ่อท่าน : ผู้ที่มีความเลื่อม ๗ ประการ เป็นผู้ที่

ลักษณะแสดงความรู้ความเห็นออกมาแข่งแย้งอวดดีว่าฉันถูก คณะนี้ผิด กลุ่มนี้ผิด คณะสงฆ์ผิด เมื่อคนนี้ยืนยันว่าคณะสงฆ์ผิด อาตมาเคยบรรยายบอกแล้ว เมื่อเราเห็นว่ากลุ่มนี้ดี เราก็มาอยู่ในกลุ่มนี้ เมื่อเราอยู่ๆไป เห็นว่ากลุ่มนี้ไม่ดีแล้ว อยู่ด้วยต่อไปแยแส หรือขึ้นอยู่ด้วยต่อไปก็ทำประโยชน์ไม่ได้เท่าที่ควร คุณก็ควรประกาศนาคาสั่งวาสออกไปก่อน เมื่อมันจะแยกกันอย่างเด็ดขาด มันก็จะค่อยๆ เป็นไปตามธรรมชาติ

อาตมาจะขออธิบายความเลื่อม ๗ ประการ ดังนี้

๑. **ไม่เข้าไปพบพระ ไม่ไปวัด** คือชักจะเป็นพระใหญ่เองแล้ว ไม่เข้าไปฟังแล้ว ไม่เข้าไปเยี่ยมภิกษุ ชักจะมั่นใจในตัวเองแล้ว เชื่อมั่นในตนจนหลงผิด

๒. **ละเลยการฟังธรรม** แม้ไปวัด ก็ไม่ไปพบพระ ถ้าไปวัดก็ฟังธรรมจากพระ ท่านอยู่ที่นั่นที่น้อยอย่างนั้นอย่างนี้ก็ว่าไป ก็เรียกว่ายังเคารพ หรือว่ายังนับถือฟังเพื่อที่จะเอาประโยชน์ คือไม่ได้ถือดีถือตัวว่าข้าถูกคนเดียว คนอื่นไม่ฟังแล้ว มันลึกซึ้งนะ แต่คนที่มันใจว่าตัวเองถูกหมดแล้ว คนอื่นไม่ต้องฟังหรอก คนนี้ก็จะไม่พบพระ แม้จะไปพบแล้วก็ไม่ฟัง แม้ไปวัดแล้วก็ไม่ฟังธรรมที่จริงผู้เป็นอาริยะจริง ท่านจะไม่มีอัตตาหลงตนจนไม่ฟังธรรม อย่างน้อยท่านจะฟังเพื่อรู้กว้างถึงทั้งผิดและถูก มันสร้างไหวพริบ นิรุติ-ปฏิภาณ จึงจะสนใจฟังธรรม ไม่ว่าคนรู้ผิดหรือรู้ถูก แม้แต่รู้ผิดก็จะพยายามฟัง จริงๆ

๓. **คนๆนี้ไม่เจริญในอริสัจ ไม่ศึกษาในอริสัจ** เพราะถือว่าตัวเองวิมุติ ตัวเองมีผลงาน มีญาณ มีวิมุติ มีสมาธิ หรือมีฌาน มีความเก่งในอุตรนิมิตตธรรมแล้ว มีความสงบ มีปัญญา อธิปัญญา ก็จะไปรับคนอื่นมาทำไม เมื่อไม่รับ ตัวเองก็มีภูมิธรรม จึงหลงตนเองเท่านั้นแหละ ไม่เจริญในอริสัจ อธิจิต อธิปัญญา อธิมุติ เพิ่มอีกแล้ว เพราะคนนี้ยึดมั่นถือมั่นว่า ตัวเองสูงแล้ว คนที่นี้ไม่เอาแล้ว แม้เคย

เคารพเคยนับถือเคยศึกษาเคยฟังก็ไม่ฟังแล้ว

๔. **ไม่มากด้วยความเลื่อมใสในภิกษุ ในผู้ที่เคารพนับถือ** แต่ก่อนเลื่อมใสมาก จนกระทั่งแม่ที่สุตภิกษุใดๆ อื่นๆ นักบวชผู้ใดอื่นๆ หรือผู้ที่เป็นสมณะอื่นๆ ใดๆ ก็ไม่เชื่อเท่าเชื่อตนเองนี่คือความถือดีมันเป็นความเลื่อมที่มีอัตตามานะมาก ขยายความอันนี้จะเห็นความต่อเนื่องกันตั้งแต่ไม่ฟัง ไม่ไปหาแล้ว จริงๆ ก็จะตั้งป้อม ตั้งลัทธิตัวเอง ตั้งคณะตัวเอง ตั้งถิ่นตัวเองได้แล้ว ไม่ฟังธรรมใครอีกแล้ว ฉะนั้นจะเป็นคนขยายความ ฉะนั้นจะเป็นคนสอน ฉะนั้นจะเป็นคนกระจายธรรม ประกาศลัทธิของตน ประกาศศาสนาของตน มันไปในแง่ นั้น

๕. **เทอโฆยโงธรรม ทัองอัปผิต** ตึกไว้เลย ประเด็นนี้ๆ เห็นใหม่ว่าความก้าวหน้าของความเลื่อมตามลำดับ หนึ่งในสองสามสี่ห้า มีคนที่เป็นตัวอย่างให้เห็น ซึ่งอาตมาไม่ได้ไปลงโทษ อาตมายืนยันตามธรรมพระพุทธเจ้า เพื่อให้เห็นว่านี่มันเป็นจริงของคนที่เป็นจริงจะเป็นอย่างนี้ เลื่อมเป็นลำดับอย่างนี้

๖. **แสวงบุญนอกขอบเขตพุทธ** ตอนนี่คนนี่ถือได้แล้วว่าออกนอกเขตของศาสนาแสวงบุญนอกขอบเขตพุทธแล้ว ความเห็นออกนอกกรอบของกลุ่มหมู่ ที่อยู่ด้วย แต่ก่อนเคยเห็นว่ากลุ่มนี้ดี เคยเห็นว่าธรรมะอันนี้ดี แต่ตอนนี่ออกจากธรรมะอันนี้ไป ธรรมะอันนี้หมู่เขาเข้าใจอย่างนี้ ไม่ฟังแล้ว ไม่มากไปด้วยความเลื่อมใสไม่ว่าจะเป็นผู้เถระ ไม่ว่าจะเป็นผู้ปานกลาง ไม่ว่าจะเป็นผู้สูงผู้ต่ำ ก็ฉันใหญ่แล้วนะ ใหญ่กว่ากลุ่มอีก

๗. **สักการะก่อนเขตบุญนอกศาสนาไปเลย** ก็หมายความว่าออกไปแล้ว ไม่ได้นับถือลัทธินี้แล้ว สักการะก่อนก็คือไม่เอาแล้วคนกลุ่มนี้ ความเห็นรวมของคนกลุ่มนี้ สักการะความเห็นของคนกลุ่มอื่นอันอื่นว่าดีกว่า แล้วเห็นความดีของคนอื่นกลุ่มอื่นดีกว่ายิ่งขึ้นไปเรื่อย ค่อยๆ ลดความนับถือกลุ่มที่ตนอยู่ด้วย สุดท้ายก็อันนี้เอาไว้ที่หลัง ให้จนแต่เมื่อก่อน ยังไม่จนแต่เมื่อก่อนก็ยังไม่ยอมอยู่กับอันนี้ แต่จะเอาไว้หลังสุด เอาไว้ที่ไหลเลย

เพราะฉะนั้นอยู่ในหมู่นี้ฟังดีๆ เมื่อเราอยู่ในหมู่นี้ที่เลือกแล้วว่าหมู่นี้ดี พระพุทธเจ้าถึงไม่ให้ใครเป็นใหญ่ ท่านให้หมู่เป็นใหญ่ ใช้ธรรมะหลักการของหมู่เป็นใหญ่ เพราะฉะนั้นหมู่จะข้ามหาปเทศ หมู่จะใช้ธรรมวินัยอย่างไร จะใช้บทธะอะไรก็แล้วแต่ เมื่อหมู่ท่านลงมติ เขุภยยลิกา หรือเป็นเอกฉันท์ ก็ตาม ว่าเอาอย่างนี้ อันนั้นคือสิ่งที่ถูกต้อง อธิกรณสมณะ จบ หยุด อันนี้คือมติ อันนี้จึงเป็นลัจจะที่ใช้เป็นสมมุติลัจจะ เป็นลัจจะที่รู้ร่วมกัน นี่คือความสำคัญของ “สมมุติลัจจะ” ซึ่งถือเป็นลัจจะในโลกสามัญ

ส่วน “ปรมัตถลัจจะ” นั้นไม่มีอัตตา ฟังความนี้ให้ชัด ปรมัตถลัจจะเป็นคนไหนก็แล้วแต่

เมื่อมติของหมู่ออกมาเป็นแบบนี้ อันนี้คือสัจจะ เป็นสมมุติสัจจะรู้ร่วมกัน ส่วนปรมาตสัจจะนั่นคือจิต เจตสิก เจ้าของจิต เจตสิก ถ้ายังยึดว่าของฉันถูกฉันจะเอาอย่างนี้ แก่งแย่งของฉันถูก ของหมู่ผิดหมด ฉันนี้แหละถูก คุณก็ต้องออกจากหมู่นี้ คุณอยู่หมู่ไม่ได้

เมื่อคุณจะอยู่หมู่นี้ ก็สัจจะของสมมุติ ของหมู่ที่“รู้ร่วมกัน”(สมมุติ)เขาเอาอันนี้แต่คุณยังยืนยันว่าของถูกถูก ก็เป็นอัตตาของคุณนะสิ คุณก็ยึด“**สัญญาะ นิจจานิ**”ของฉันนี้แหละแท้ เทียง ถูก ของคนอื่นผิด แล้วคุณจะเป็นสุขไหม คุณก็คอยเพ่งโทษเขาอยู่นั้นแหละ คุณก็ไม่มีอะไรเติมตั้งหรือ คุณก็ยึดอยู่ ความยึดมั่นถือมั่น(อุปาทาน) นี้เองคือกิเลส คุณก็ไม่ร่วมมือ คุณไม่เอาด้วยหรือ คุณอยู่กับเขาไปก็แข็งๆ อยู่อย่างนั้นแหละ แน่เลย มันต้องลวงเลย“**ความยึด**”ของตน ต้องปล่อย

เมื่ออยู่กับหมู่ที่อันนี้แหละคือสัจจะ มันไม่มีจริงหรือสัจจะในโลก สัจจะของโลกนี้มันมีอย่างนี้ พระพุทธเจ้าตรัสว่า **สัจจะไม่มีหรือในโลกของจิตวิญญาณ มันมีแต่สัญญา** ความจำหรือกำหนดรู้ รู้แล้วมันก็เป็นปัญญาของคุณ คุณจะรู้ผิดรู้ถูกอะไรก็ตามแต่ต่อให้คุณรู้ถูกด้วย

เพราะนั่นผู้ที่ท่านเป็นผู้ไม่ยึดมั่นถือมั่นแล้ว ท่านไม่มีปัญหาหรือท่านก็วาง ท่านก็อยู่กันไปอย่างสงบ อย่างเรียบง่าย

แต่ถ้าใครยึด“**สัญญา**”ว่าจริง อันนั้นแหละจริงของคุณ แต่ถ้าหมู่กลุ่มในโลกไหนก็ตาม เขาไม่เอาด้วยกับคุณ คุณก็เป็นหมาหัวเน่า ก็เท่านั้น จะอยู่เป็นสุข หรือเจริญไม่ได้เลย

เมื่อคุณเข้าใจอย่างนี้ว่าถูกว่าดีก็ตามแต่ คุณปล่อยแล้ว ถ้าคุณเกิดปัญญา สัญญาเป็นปัญญาด้วย เป็นความรู้ด้วยนะ คุณก็อยู่ในสัญญาของคุณก็เป็นความจำ ความรู้ที่เป็นปัญญาของคุณก็เป็นความจำ มันก็จำ แต่คุณไม่ยึด คุณไม่เอา คุณปล่อยวาง คุณอาจจะลืมเลย ลืมด้วยแต่มันก็อยู่ในสัญญา ในปัจจุบันคุณลืม ไม่ได้หมายความว่า ในสัญญามันหายไป มันก็ไม่หาย คุณวางในยุคที่คุณเป็นปัจจุบัน คุณก็อยู่กับหมู่เขา คุณก็ทำไป อันนี้คุณวางแล้วก็จบ คุณก็พ้นทุกข์ ความเจริญหรือเสื่อมของโลกมันเป็นของโลกที่คุณอยู่กับหมู่ หมู่ไหนยึดว่าถูกเขาก็ทำอย่างนั้น หมู่ไหนเห็นต่างก็เป็นของคนละหมู่

ถ้าคุณเห็นว่า ทำอย่างหมู่นี้มันแล้วลงจริงๆ คุณทนไม่ไหว อยู่ร่วมทำไม่ได้ คุณก็ขอแยกเป็น“**นานาสังวาส**”ไม่ต้องโกรธต้องเกลียดกัน ต่างคนต่างทำ มันก็เป็นไปตามธรรมชาติ จบ นี่สูงสุดแล้ว

พระพุทธเจ้าสอนไว้แบบนี้เท่านั้น

ถ้าความถูกต้องเป็นของคุณ หมู่ผิดก็จบ คนอื่นก็จะใช้วิจารณ์ญาณของเขาแต่ละคนเองว่า อ้อ ท่านถูกนะ หมู่ผิดก็ได้ นี่ แต่ถ้าเผื่อว่าถูกแล้วละของเขาตามมหาปเทศมันต้องอันนี้ที่หมู่เขามีความคิดแต่ละคน เผลียวฉลาด เพราะประมวลแล้วว่ายุคนี้กาละนี้เหตุนี้ปัจจัยนี้ ต้องเอาอันนี้มันถึงจะถูก ถือว่า

อันนี้ถูก มันเป็นสมมุติสัจจะ เพราะงั้นการประพฤติปฏิบัติตามสมมุติสัจจะ มันเป็นธรรมชาติที่เป็นมา แต่ไหนแต่ไร ตั้งแต่เป็นสัตว์เดรัจฉานทั้งหลาย ที่เป็นสัตว์โง่งง

แต่สัจจะปรมาตถ์นั้นของเรา ถ้ายึดเราก็เป็นของเรา ถ้ามันถูกมันดีจริง คุณก็ควรยึดไว้ แต่ “**ความยึดนี่คือทุกข์**” จำไว้เลย นอกจากความเห็นว่าเป็นจริง แล้วคุณก็ยึดจริงด้วยระดับภูมิปัญญา ที่สูงกว่า สัจจะ แล้วคุณก็รู้จักจัดการกับการวางการยึดตามกาละ เพื่อประโยชน์แก่หมู่กลุ่ม นั่นก็สุดแต่ ความฉลาดของใครของมัน ถ้าเราไม่ยึดก็ไม่ต้องมีของเรา ก็อันตตา ตัวตนของเราที่ดับไป คุณก็สุขสบาย แต่คุณยึดก็เป็นอัตตาของคุณ ส่วนของคุณ การยึดมันก็ฝังอยู่ในสัจจะ สัจจะนี้แหละจริง

“**สัจจะนิชจანი**” สัจจะนี้แหละแท้เที่ยง จะทุกข์ไม่ทุกข์ก็เรื่องของคุณแหละ แม้คุณ จะปล่อยวางขณะนี้ ถ้าสัจจะคุณรู้แล้วเห็นแล้วเข้าใจแล้วว่าอะไรสิ่งไหนดีสิ่งไหนชั่ว คุณก็ฝังใน ความจำตามนั้น แต่ปัญญาของคุณเข้าใจ “สมมุติสัจจะ” แล้วคุณก็อยู่เป็นสุขในปัจจุบันกับหมู่ แม้หมู่ จะไม่เห็นไม่เข้าใจความดีความชั่วตามที่คุณเข้าใจ ของคุณก็คือของคุณ ของหมู่ก็คือของหมู่ แต่ ปัจจุบันนี้คุณวางแล้วเป็นไปตามหมู่ เรื่องก็จบ เข้าใจให้ดี

ตายไปสัจจะก็เป็นของคุณ ชาติหน้าคุณเกิดมาใหม่ คุณก็มีหมู่ใหม่ ตามแต่วิบากของคุณ ถ้ายังมีวิบากทุกข์ คุณก็ไปเกิดกับหมู่ที่มีความเห็นต่างหรือขัดกันมากน้อยตามแต่วิบาก แต่ถ้าคุณมี บุญมาก คุณก็ไปเกิดกับหมู่ที่มีความเห็นเดียวกันหรือคล้ายกันมาก มันเป็นอนิจนัตถ์อีกมากอยู่นะ **แหมวันนี่ลิ่งลิกนะ ลิกมากนะ เอาละ วันนี่แค่นี้ก่อนแล้วกัน**

บทสรุป

**พุทธศาสนา เป็นศาสนาแห่งปัญญา
ปัญญาที่จริงแท้ จะมีเจตละลตทิกเลส
ตั้งแต่ทหายกลางละเอียด ตามขั้นตอน
และตามกำลังของเรา
เมื่อกำลังเจตเพิ่มขั้น กำลังปัญญาก็สูงขึ้น
ความศรัทธาก็มีสูงขึ้นตาม
ความศรัทธาที่เกิดจากปัญญา
เป็นหลักประกันได้ว่า
เราจะไม่ยึดมั่นในความเห็นของเราอย่างเอาเป็นเอาตาย
เราจะไม่กล่าววาจาขบถ อวดรู้ อวดเก่ง อวดดี
เราจะไม่เลื่อมความเคารพครูบาอาจารย์(พ่อครู)
และเราจะไม่ออกจากหมู่
ส่วนความจริงแท้ที่ลึกลับขั้นคือ สัจจะ
“**สัจจะ**” เท่าขั้นที่เป็นส่วนที่ลึกลับอยู่ในออตตา
ไม่มีทล่นททยไปไหนตลอดกาลนาน
ตราบเท่าที่คนผู้เข้มนัดไม่ประนิพพาน.**

ข้อชี้แจงจาก คส. จากกรณีสมณะร้อยดาว ปัญญาวิไล ได้ประกาศลาออกจากการเป็นสมณะชาวอโศก

เนื่องจาก “คส.” ได้รับการโจทก์ท้วงว่าไม่ชอบธรรม ในการย้ายสมณะร้อยดาว ก่อนอื่นเราคงต้องมาทำความเข้าใจที่มาที่ไปและหน้าที่ของ “คส.”กันก่อน “คส.”ย่อมาจากคำว่า คณะเอภาระสงฆ์ มีหน้าที่เป็นผู้รับใช้สงฆ์ คอยแก้ปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในหมู่สงฆ์ คส.เกิดมาจาก คณะสงฆ์ของชาวอโศกทั้งหมดได้เลือกกันขึ้นมา เพื่อทำหน้าที่ให้กิจการต่างๆของสงฆ์และความเป็นอยู่ของสงฆ์เกิดความเรียบร้อยและความเป็นอยู่ผาสุก งานวาระปกติที่ได้รับมอบหมายจากสงฆ์ให้บริหารดูแล นั่นก็คือ การโยกย้ายสมณะทั้งหมด ไปอยู่ตามพุทธสถานและสังฆสถานต่างๆของชาวอโศก ซึ่งในปีหนึ่งๆ ก็จะมีการโยกย้ายสองครั้งด้วยกัน ในช่วงหลังงานมหาปวารณาและในช่วงก่อนเข้าพรรษา

หลังงานมหาปวารณานี้ คส.ก็ได้พิจารณาโยกย้ายสมณะหลายรูป เพื่อความเหมาะสมและเพื่อที่จะได้ขึ้นไปช่วยกันทำงานตามพุทธสถานต่างๆ หลายรูปถูกย้ายขึ้นไปภูผาพำน้ำเพื่อที่จะได้เป็น กำลังเสริมหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เมื่อพุทธสถานต่างๆขาดแคลนสมณะขึ้นมา ก็จะสามารถส่งกำลัง หมุนเวียนเข้าไปช่วยแก้ปัญหาในพุทธสถานนั้นๆได้ หรือแม้แต่ปีนี้ท่านอนุตตโรซึ่งเป็นตัวหลักสำคัญของ ศิระะอโศก ก็ได้ถูกย้ายขึ้นไปภูผาพำน้ำ เพื่อที่จะได้ขึ้นไปเป็นอาจารย์สอนสมณะนวกะเพิ่มขึ้น

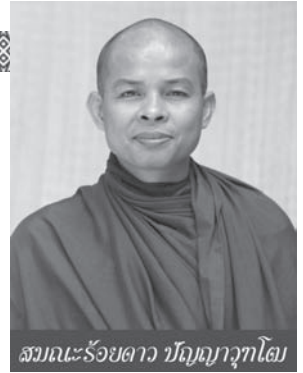
ส่วนกรณีการย้ายท่านร้อยดาวขึ้นไปภูผาพำน้ำ ก็เป็นผลสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่ท่านได้แสดงออกต่อครูบาอาจารย์และหมู่สงฆ์ในช่วงงานมหาปวารณา และเพื่อให้เกิดความชัดเจนในการย้ายตามวาระปกติในครั้งนี้ จึงได้มีการระบุเหตุผลประกอบการให้ย้ายในครั้งนี้ไปด้วย เพราะรู้ดีอยู่ว่า ถ้าเหตุผลไม่ชัดเจนก็จะทำให้เกิดการโต้แย้งถกเถียงกัน(วาทะกรรม) จึงได้แจ้งเหตุผลในการโยกย้ายครั้งนี้ให้ท่านได้ทราบ ว่าที่ผ่านๆมาท่านเพ่งโทษ และมีการพูดจาจ้วงครูบาอาจารย์อยู่เรื่อยมา ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาที่สันตอโศกจึงขอให้ย้ายไปอยู่ที่ภูผาพำน้ำ

ปกติสมณะของชาวอโศกจะไม่ได้มาบวชเพื่อจะยึดสถานที่ หรือยึดอวาสจนกลายเป็นเจ้าของ อวาสหรือติดยึดกับอวาสนั้นๆ จนไปไหนไม่ได้ สมณะของเราจะมีการหมุนเวียนโยกย้ายกันไปเป็น ธรรมดา ท่านบินบนแต่ก่อนก็เป็นตัวหลักอยู่ที่สันตอโศก เมื่อถึงวาระจำเป็นก็ย้ายขึ้นไปภูผาพำน้ำได้ ท่านเดินดินอยู่ที่ราชธานีอโศกเป็นหลักก็สามารถย้ายมาที่สันตอโศกได้

คส.ก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การโยกย้ายเป็นหน้าที่ที่คส.ได้รับมอบหมายมาจาก คณะสงฆ์ ที่สามารถจัดย้ายให้สมณะหมุนเวียนไปช่วยงานตามพุทธสถานและสังฆสถานต่างๆของชาว อโศกได้อยู่แล้ว มิใช่เป็นเรื่องอธิกรณ์สงฆ์ต้องมีโจทก์จำเลยมาพร้อมหน้ากันตามหลักสัมมุขานันย ส่วน เหตุผลในการโยกย้ายแต่ละครั้ง บางท่านก็มาถาม บางท่านก็ไม่ติดใจอะไรและไม่ถาม ทาง คส.ก็ไม่ได้ ต้องไปแจ้งให้ทราบทุกครั้ง เพราะถือว่าชีวิตนักบวชเป็นชีวิตที่พร้อมที่จะเคลื่อนที่ไปทุกแห่งหนตำบลใด

ที่สามารถเป็นประโยชน์ต่อหมู่คณะ และหมู่มวลมนุษยชาติ ก็ย่อมสามารถที่จะไปได้กันอยู่แล้ว

เมื่อ คส.ได้แจ้งเรื่องให้ท่านร้อยดาวทราบ ท่านก็ได้แถลงแย้ง คส. ๓๔ หน้า เพื่อจะชี้แจงว่า คส.ไม่มีหลักฐาน เป็นการกล่าวหาที่เลื่อนลอยในการแสดงความเห็นไปว่าท่านเฟ่งโทษ จาบจ้วงพ้อท่าน แต่กลายเป็นว่า เอกสารแย้ง คส. ๓๔ หน้า นั้น กลายเป็นเรื่อง เฟ่งโทษ จับผิดพ้อท่านไม่ว่าเรื่องเล็กเรื่องน้อยเรื่องโบราณกาลมนานมาแล้ว ถึง ๒๐ กว่าเรื่องด้วยกันที่เข้าใจผิดๆ ด้วยจิตถือสาเฟ่งโทษ ก็ยังเป็นหลักฐานที่ชัดเจนตามที่ คส.ให้เหตุผลในการโยกย้ายท่านไปว่า ท่านเฟ่งโทษ และจาบจ้วงพ้อท่านมาตลอด (ซึ่งยังไม่ได้ปรับอาบัติตามธรรมวินัย)

สมณะร้อยดาว ปญญาวุกโฆ

และเพื่อยืนยันความเป็นธรรมในเมตติที่ คส.ได้ย้ายสมณะร้อยดาว ว่ามีความชอบธรรมหรือไม่ ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ คส.จึงได้กลับมาถามคณะสงฆ์ที่สันติอโศกอีกครั้งว่า เห็นด้วยกับการกระทำของ คส. หรือไม่ ซึ่งเมื่อมีการโหวตกันเสียงส่วนใหญ่ของคณะสงฆ์ที่สันติอโศก ได้เห็นสอดคล้องกับมติของ คส. ที่เห็นสมควรให้ย้ายสมณะร้อยดาวไปอยู่ที่ภูผาฟ้า น้ำ มีผู้ไม่เห็นด้วยเพียง ๒ เสียงเท่านั้น

คส. จึงได้อาณัติของคณะสงฆ์สันติอโศกแจ้งให้ท่านร้อยดาวทราบอีกครั้งหนึ่งว่า มติของคณะสงฆ์สันติอโศกได้เห็นสอดคล้องต้องกันกับความเห็นของ คส. ที่ให้ย้ายท่านร้อยดาวขึ้นไปอยู่ที่ภูผาฟ้า น้ำ เมื่อได้แจ้งมติของคณะสงฆ์สันติอโศกให้ท่านร้อยดาวได้ทราบแล้ว ก็ได้ข้อที่ยุติสอดคล้องต้องกันว่า สมณะร้อยดาวกับคณะสงฆ์ชาวอโศกมีความเห็นที่แตกต่างกันมาก มีความประพฤติ(จาบจ้วง-ไม่จาบจ้วง) ที่แตกต่างกัน มีอุเทศ(หัวข้อ-ประเด็นชี้แจง)ที่แตกต่างกัน

ดังนั้นเพื่อให้เป็นไปตามธรรมวินัย เมื่อมีความเห็นที่แตกต่างกัน มีความเข้าใจในเรื่อง “ลิกขา” ที่แตกต่างกัน โดยธรรมวินัยก็ไม่สามารถร่วมกันทำสังฆกรรมกันได้อีกต่อไป คณะสงฆ์สันติอโศก จึงได้แจ้งให้ท่านร้อยดาวทราบว่า บัดนี้เป็นต้นไปท่านร้อยดาวได้เป็นนานาสังวาสกับคณะสงฆ์ชาวอโศกแล้ว ซึ่งในอนาคตเราอาจกลับมาร่วมกันเป็นสมานสังวาสได้

หลังจากนั้นท่านร้อยดาวจึงได้ทำหนังสือชี้แจงกลับมา(ลงในสารอโศกฉบับที่แล้ว)ว่า ตัวท่านเองขอประกาศลาออกจากความเป็นสมณะชาวอโศกและยังระบุด้วยว่า บัดนี้ สมณะโพธิรักษ์มีใชอุปชฌาย์ของ สมณะร้อยดาว ปัญญาวุฑโฒ อีกสืบต่อไป และขอให้บุญคุณที่มีต่อกันจบลง ซึ่งเท่ากับประกาศขาดจากความเกี่ยวข้องใดๆ กับชาวอโศกโดยสิ้นเชิง

ส่วนมรณวาทนั้นก็พึงศึกษาหลักการประชาธิปไตยของศาสนาพุทธ ควรได้เคารพในสิ่งที่เป็นความดีที่เราเคยได้ประโยชน์จากท่านร้อยดาว สิ่งใดที่เป็นความดี เป็นบุญคุณที่ท่านได้เคยทำได้ เราก็พึงที่จะระลึกถึงความดีและบุญคุณอันนั้นที่ท่านได้ทำไว้ในพระศาสนา เรื่องของบุญคุณที่คนเราจะมิต่อกันนั้น เป็นสิ่งที่เราควรจดจำจนวันตาย ส่วนความบกพร่องความไม่ดีของเขานั้นไม่ควรเก็บเอามาใส่ใจหรือเก็บเอามาผูกพยาบาทไว้ แม้แต่วินาทีเดียว

จาก...คณะเอภาภระสงฆ์ (คภส.)

งานฉลองหนาวธรรมชาติโตโลก ครั้งที่ ๙

ณ พุทธสถานภูผาพำนัก ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

จัดงานฉลองหนาวธรรมชาติโตโลก ครั้งที่ ๙ เมื่อวันที่ ๒๘-๓๐ มกราคม ๒๕๕๕

ณ ชุมชนภูผาพำนัก ต.ป่าแป๋ อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ท่ามกลางอากาศหนาวเหน็บ ซึ่งอุณหภูมิลดลงถึง 0 °C ตั้งแต่ก่อนงานไม่กี่วัน พอมาถึงช่วงงานอุณหภูมิ ก็อยู่ในระดับ ๔-๕ °C ก็ทำเอาผู้มาร่วมงานได้ฉลองหนาว จนเนื้อตัวสั่นไปตามๆกัน

งานนี้สมณะเดินดิน ตึกขวีโร ปัจฉาสมณะของพ่อครูสมณะโพธิรักษ์ ก็ได้มาเป็นประธานเปิดงาน

งานฉลองหนาวธรรมชาติโตโลกเริ่มจัดมาตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๖ แล้วปี ๒๕๕๔ ก็งดจัดไป เพราะชาวชุมชนไปร่วมชุมนุมประท้วงเขมรที่จับตัว**คุณวีระ คุณราตรี** และคนไทยอีกหลายคน ไปติดคุกเขมร ปีนี้จึงเป็นการจัดงานครั้งที่ ๙

แต่ถ้านับการจัดงานฉลองหนาว บนดอยแพ่งค่าจริงๆก็เริ่มมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นงานฉลองครบรอบ ๒๐ ปีของการก่อตั้งกลุ่มภูผาพำนัก แล้วปี ๒๕๔๕ ก็มีงานฉลองหนาวที่เป็นการจัดทำบุญโรงครัวกลางของชุมชน ชื่อ **เขื่อนญะกิน** ที่เพิ่งสร้างเสร็จ

เป้าหมายงานนี้ก็เพื่อให้พวกเราที่ทำงานเสียสละได้ขึ้นมาพักผ่อน และพบปะสังสรรค์กันตามอัธยาศัย

ปีนี้มีผู้มาร่วมงานไม่ต่ำกว่า ๗๐๐ คน บางหย่อมบ้านมีคนประมาณ ๒๐๐ คน ก็มาร่วมงานเกือบทั้งหมด โดยเฉพาะ**ชาวบ้านหัวเล**ได้มาร่วมเป็นเจ้าภาพดำข้าวให้ชาวชุมชนแจกผู้มาร่วมงาน และที่โรงบุญฯในงาน ซึ่งมี ๑๔ โรงบุญ เปิดเลี้ยงกันตลอดงาน

นอกจากนี้ชาวบ้านหัวเลยังร่วมการแข่งขันกีฬาอารีเยะทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็ยกีบปัก-หัก ฟีน-พีนวันวัฒนธรรมดำข้าว และสามารถวาดรางวัลชนะเลิศในทุกประเภท โดย**ผู้ชนะเลิศ ที่ ๑ จะได้ เหรียญ ๑ สลึง(สีทอง) ที่ ๒ ได้ ๑ บาท(เหรียญเงิน) ที่ ๓ ได้ ๕ บาท(เหรียญทองแดง)**

ส่วน**ตลาดอารีเยะ** ทางชุมชนภูผาพำนักก็มุ่งช่วยชาวบ้าน ให้สัมผัสกับกำไรที่แตกต่างจากทางโลก คือ **ขาดทุนเป็นกำไรของเรา** งานนี้ขายขาดทุนเพื่อเอากำไรอารีเยะประมาณ ๓๐-๕๐ เปอร์เซนต์

หรือให้ขายถูกจริงๆ เพราะชาวบ้านทางแถบนี้ไม่ได้มีเงินมากเช่นมนุษย์เงินเดือนแบบในเมือง แต่เขาอยู่กับธรรมชาติที่มีค่ากว่าเงินมากมาย ทางชุมชนจึงจัดสินค้าจำเป็นกับชาวบ้าน และราคาถูก

งานปีนี้ยังมีพิเศษกว่าการจัดงานปีอื่นอีก คือ **พ่อหลวงบุญทรัพย์ ผู้ใหญ่บ้านแม่เลา** ได้เป็นผู้กล่าวเปิดงาน โดยได้กล่าวต้อนรับญาติธรรม และชาวบ้านจากที่อื่นๆ ที่มาร่วมงาน และได้อยู่ดูแลการแข่งขันกีฬาอารียะ และเปิดตลาดอารียะที่ขายสินค้าต่ำกว่าทุนให้กับชาวบ้าน ที่เตรียมมาซื้อสินค้ากัน อย่างคึกคัก ทั้งยังคอยบอกเตือนลูกบ้านว่าอย่ามาเวียนเทียนซื้ออีก เพราะสินค้ามีจำนวนจำกัด

รายละเอียดของงาน

วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ ม.ค.'๕๕ ก่อนการจัดงาน มีนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม. ๖ จาก ๗ พุทธสถาน กับอีก ๑ สังฆสถาน มาทำกระบวนการกลุ่มและช่วยเตรียมงาน จำนวนนักเรียนมีทั้งหมด ๓๐ คน เป็นชาย ๑๕ คน หญิง ๑๕ คน มีครูของแต่ละโรงเรียนมาช่วยเตรียมงานด้วย

วันศุกร์ที่ ๒๗ ม.ค.'๕๕ เป็นวันสุก-ดิบ ของงาน เวลา ๐๙.๐๐ น. มีสมณะ-สิกขมาตุ รวม ๑๓ รูป แสดงธรรม ให้แนวทางแก่ นักเรียนชั้น ม.๖ ที่ศาลาชาทวี และในเวลา ๑๙.๐๐-๒๐.๐๐ น. มีรายการภาคค่ำเรื่อง **“วันนี้ไม่มีประเด็น”** ดำเนินรายการโดย **สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน** มีสมณะร่วมรายการคือ **สมณะลานบุญ วชิโร สมณะมีอมัน ปุรณโกโร และสมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทโธ** ได้เล่าถึงบรรยากาศการบำเพ็ญที่ภูผาของสมณะรุ่นแรกๆ และเล่าถึงนโยบายและประวัติศาสตร์ของงาน ฉลองหนาวที่เน้นความเรียบง่าย และให้ชาวโศกที่ทำงานเสียสละเหน็ดเหนื่อยมาตลอดปี ได้มีโอกาสมาพักผ่อนท่ามกลางอากาศหนาวเย็น

วันเสาร์ที่ ๒๘ ม.ค.'๕๕ งานฉลองหนาวเป็นงานเดียวของชาวโศกที่ไม่มีการทำวัตรเช้า แต่หากใครจะบำเพ็ญ นั่งเจโต สันทนาธรรม ก็มาได้ที่ศาลาเสียงธรรม โดยไม่มีการตีระฆัง

- ๐๖.๓๐-๐๘.๓๐ น. นักเรียน ม.๖ และคณะครูรวมทั้งญาติธรรม ช่วยกันทำแนวกันไฟป่า ที่ข้างโรงซุง เป็นการทำประโยชน์ต่อชุมชน ท่ามกลางอากาศหนาวเย็น

- ๐๘.๓๐ น. ในเวลานี้ของทุกวันในงาน หมู่สมณะออกบิณฑบาต ภายในชุมชน มีญาติธรรมใส่บาตรเป็นจำนวนมาก บรรยากาศอบอุ่นแม้อากาศหนาวเหน็บ

- ๐๙.๓๐ น. **สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** แสดงธรรม มีเนื้อหาบางส่วนคือ **“เวลาไล่ล่าเรา หรือ เราไล่ล่าเวลา”** ถ้าเราทำเพื่อสนองตามที่เราต้องการ นั่นก็คือเวลาไล่ล่าเรา มาที่นี้ถ้าเราทำตามใจเรา นั่นคือสนองภพเรา แต่ถ้าเราทำตามหมู่กลุ่ม ก็สลายภพของเรา แล้วเราก็จะเป็นผู้ที่ไล่ล่าเวลา

- หลังการแสดงธรรม ได้มีผู้ใหญ่บ้าน คือ **พ่อหลวงบุญทรัพย์ เชื้ออินทร์** ได้มากล่าวเปิดงาน โดยพ่อหลวงได้กล่าวให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และพูดถึงผู้ที่มีวิบากจากการตัดไม้ทำลายป่าจึงถูกรวมชาติลงโทษ ซึ่งพ่อหลวงได้พยายามให้ชาวบ้านปลูกป่า และได้กล่าวถึงทางกฎหมายว่าเป็นที่ที่อนุรักษ์ป่า อยู่กับป่าได้ดี และยังมีโครงการแลกของกับชาวบ้านทำให้ชาวบ้านเกิดวัฒนธรรมที่ดีที่ไม่ต้องพึ่งพาเงินทอง

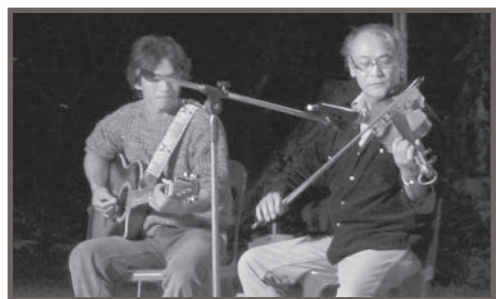
- ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. **มีการแข่งขันกีฬาอารีเย ๒ ชนิด** คือ เกือบผัก และหาพิน โดยเป็นการแข่งขันประเภททีม ทีมละ ๓ คน

- ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น. **เปิดตลาดอารีเย** ขายน้ำมันพืช น้ำตาล เกลือ ไม้กวาด และเสื้อผ้ามือสอง มีชาวบ้านหลายหมู่บ้าน มาซื้อของ บรรยากาศตลาดคึกคัก ชาวบ้านบอกว่าสินค้าราคาถูกในเวลาเดียวกันนี้ก็มีกิจกรรมร่วมกันทำฝายแม้วถึง ๒ จุดด้วยกัน

- ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. **รายการภาคค่ำ** เป็นการแสดงสาระบันเทิง ดำเนินรายการโดย **คุณเป่างปา เจิดศิริพันธ์พงศ์** กับ **คุณคงเด่น จันหนองฮี** มีศิลปินชาวอโศกร่วมรายการหลากหลาย มีทั้งศิลปินเดี่ยวและกลุ่ม ทั้งวัยเยาว์และสูงวัย บรรยากาศอบอุ่น ปิดท้ายด้วยโอวาทจาก **อาจารย์ ๒ (สมณะผีนฟ้า อนุตตโร)**

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ ม.ค.'๕๕

- ๐๗.๐๐ น. นักเรียน ม.๖ จำนวน ๒๘ คน สมณะ ๔ รูป สามเณร ๒ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป นำโดย **สมณะลานบุญ วชิโร** เดินจาริกระยะไกล ไปหน้าต่างโลก เป็นการทำขบวนกรากลุ่มของ

นักเรียน ม.๖ ให้ใช้ชีวิตร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน เพื่อให้เกิดน้ำใจกันภายในขบวนการกลุ่ม

- ๐๙.๓๐ น. **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** แสดงธรรม **เรื่องสัปปายะ ๔** และการดำรงตนเป็น
คนจนมหัศจรรย์ตามคำสอนของพระพุทธเจ้าและพ่อครู

- ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. มีการแข่งขันกีฬา อาริยะประเภทดำข้าว มีทีมเข้าร่วมแข่งขันทั้งหมด
๘ ทีม ทีมละ ๕ คน (ทีมเด็กให้มีได้ ๙ คน) มีทั้งทีมจากชาวบ้านรอบข้าง และจากผู้ที่มาร่วมงาน
ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ บรรยายภาคสนุกสนานครึกครื้น บันทึกลงแบบได้สาระเนื้อหาได้ประโยชน์ตนประโยชน์
ท่าน

- ๑๕.๐๐-๑๖.๐๐ น. มีการเปิดตลาดอาริยะ และการทำผายแผ้ว ต่อจากเมื่อวาน

- ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. เริ่มด้วยพิธีมอบรางวัลแก่ผู้เข้าแข่งขันกีฬาอาริยะทั้ง ๓ ประเภท
โดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร** เป็นผู้แจกของรางวัล เริ่มจากการแจกรางวัลชมเชยก่อน แล้วผู้ได้รางวัล
รองผู้ชนะเลิศอันดับ ๒ อันดับ ๑ และผู้ชนะเลิศ ตามลำดับ

จากนั้นเป็นรายการ **ตามรอยพระอาริยะ** ดำเนินรายการโดย **สมณะเดินดิน ดิกขวีโร**
สมณะบินบน ธิรจิตโต สมณะแสนดิน ภูมิพุทธโร อธิบายภาพ จุดเล็กๆได้ขอบฟ้ากว้าง(กำเนิดชาว
อโศก) “อโศก” นามนี้ท่านได้แต่ใดมา? ภาพที่วัดหนองกระทุ่ม ภาพวันวิสาขบูชาปี๒๔ ที่สวนลุมพินี
ภาพงานปลูกเสกฯ-พุทธาฯ ภาพสร้างชุมชน ภาพระบบบุญนิยม ภาพพ่อท่านและหมู่กลุ่มถูกดำเนิน
คดีกรณีสันตอโศก และภาพอื่นๆอีกเพื่ออธิบายอดีต จนถึงปัจจุบันในการทำงานของพ่อท่าน

วันจันทร์ที่ ๓๐ ม.ค.'๕๕

- ๐๗.๐๐-๐๙.๐๐ น. นักเรียนสัมมาสิกขาระดับชั้น ม. ๖ ญาติธรรม ได้ร่วมกันทำแนว
กันไฟที่บริเวณโรงซุง

- ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. สมณะบิณฑน ธิรจิตโต แสดงธรรมก่อนนั้น “**สรูปงานฉลองหนาวครั้งที่ ๙**” เป็นวันสุดท้ายของงานฉลองหนาวธรรมชาตือโคก นโยบายเรียบง่าย โอกาสงานฉลองหนาวเป็นกาละที่ปลดปล่อย กรรมฐานของชาวอโคก คือ กิน อยู่ หลับ นอน เริ่มต้นงานจากปี ๒๕๔๔ ฉลองครบรอบ ๒๐ ปี การก่อตั้งกลุ่มภูผาฟ้าหน้า และมีการทำบุญศาลาชาวปี งานนี้จึงได้ให้มีการใช้ศาลานี้

พ่อท่านได้เคยกล่าวถึงกีฬาสมัยนี้จ่ายแพงไปเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์เราจัดงานครั้งไหนก็ให้มีการจัดกีฬาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย

งานฉลองหนาวธรรมชาตือโคกเริ่ม ปี'๔๖ จัดมาเกือบทุกปีเว้นปี'๕๔ ที่ชาวอโคกได้ออกไปเสียสละทางบ้านเมือง ปีนี้เป็นครั้งที่ ๙ ประธานชุมชนคนแรก คือ **คุณภูฟ้า คงสุข** เขาก็ไปร่วมแยกแบกทำสะพานโค้งซื้อสะพานถักทอใจ คุณภูฟ้าทำงานสุดท้ายคือ ตีกฐินฟ้า(ซึ่งปัจจุบัน ให้สมณะอาหารพัก) ก่อนที่จะจากเราไป ในชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงเสมอ แม้อาจารย์ก็ยังเปลี่ยนแปลงอาจารย์ ๒ สมณะอนุตตโร มาแล้ว อาจารย์ ๑ ก็อาจไม่ต้องอยู่ก็ได้ ไปช่วยที่ไหนก็ช่วยส่วนรวมเหมือนกัน ไม่มีอะไรเที่ยงแท้ที่จะไปยึด เว้นแต่ธรรมะ เราจึงควรเตรียมใจให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ปีนี้ไม่มีกีฬาฝ่าฟัน เพราะหาฟันท่อนใหญ่ๆยาก เห็นว่าเก็บฟันน่าจะดีกว่า ชุมชนก็ได้ใช้ที่นี้ก็เก็บผักป่าจนเอาไปเผยแพร่ ตอนแรกๆลูกค้าก็ติดผักตลาดเช่น กะหล่ำปลี กระน้ำ ตอนนั้นก็เปลี่ยนเป็น ผักกาดนา ลูกค้าบอกเราว่า ผักกาดนาแถมแรงต้านนม

การแข่งขันกีฬาอาริยะ เก็บผักป่า ชาวชุมชนจะได้รู้ว่าผักกินได้ไม่ต่ำกว่า ๕๐ ชนิด ปีนี้มีผู้มาร่วมจัดงานโรงบุญ ๑๔ โรงบุญ และมีผู้มาร่วมงานไม่ต่ำกว่า ๗๐๐ คนเชียวนะ

ในคำคืนของวันจันทร์ที่ ๓๐ ม.ค.'๕๕ ชาวชุมชนภูผาฟ้าทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ได้รวมตัวกันมาประชุมสรูปงานที่เฮือนญะกิน มีอาจารย์ ๑ (สมณะบิณฑน ธิรจิตโต) และอาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้าอนุตตโร) และสมณะนวกะ มาร่วมฟังประชุมด้วย เป็นบรรยากาศเอื้อโออุ่นภาคพิเศษไปโดยปริยาย

★ *คนดอง*

“...การรับกวดเข็ญสุดยอดขออดอกิสัตบาร มีจุดมุ่งหมายให้ เปลี่ยนแปลอิตติวิญญาณ เข็ญติลปะอันสูง

ตำว่า กวด มีณะสำตัญสิกเข็ญ กวดหมายถึอขวบเข็ญชวช

การแจกกวดเหมือนให้บ้าน เป็นบ้านเคลื่อนที่ได้(Moving House) เหมือนสมณะที่มี
กวดและบาตรเป็นเครื่องอาศัย ไปง่าย มาง่าย มักน้อยสันโดษ

ถ้าเขามีภูมิธรรมในอนาคตเขาจะเห็นคุณค่าสิ่งเหล่านี้เลยว่า มันเป็นเหตุปัจจัยหนึ่งของชีวิต
ที่เราควรสำนึกว่า โอ้อโฮ ด้รับการเลี้ยงดูมาตั้งแต่ ม.๑ แล้วเราก็เลี้ยงดูอย่างลูกอย่างหลาน กินอยู่
หลับนอนทุกอย่าง สอนให้ดีทุกอย่างเลย คีลเตน เป็นงาน ชาญวิชา จนพยายามจะให้จบออกไปแล้ว
จะกลายเป็น คีลเคร่ง เก่งงาน ชำนาญวิชา แล้วแต่ตัวใครจะได้มากได้น้อย

เรียนฟรี ไม่ได้ทำอะไรเพื่อแลกเปลี่ยน แม้แต่เอาชีวะ หรือมหาวิทยาลัยของพวกเราก็เรียน
ฟรี แล้วไม่มีเงื่อนไขข้อแม้ว่าเรียนจบแล้วต้องมาทำงานใช้หนี้ด้วย เราไม่ได้ทำอะไรเพื่อแลกเปลี่ยน
เราทำเพื่อเสียสละ เพื่อสร้างสรรค์ เจตนาธรรมเพื่อสร้างให้เขาเจริญ เป็นคนเจริญ เขาจะไปที่ไหน
ออกไปเลยไม่มาเลย เราก็ไม่ว่า ไม่เรียกร้อง แต่ถ้าเด็กกตัญญูกตเวที จะมาตอบแทน อย่างนี้ก็เรื่อง
ของเขา หรือเขาไม่ใช่แค่ตอบแทนหรอก เขาบอกว่า ก็นี่มันบ้านเรา ก็นี่มันครอบครัวเรา ก็นี่แหละ
ที่ของเรา เขาไม่ไป เขาก็จะอยู่อย่างนั้น จะเห็นยังงั้น จะเป็นยังงั้น แล้วเขาก็มาอยู่จริงก็มี...”

พ่อท่านบรรพชาในรายการ‘เร็นนอสิระ(ตามลำน้ำ)’ ณ ปฐมอโตก
จันทร์ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ก่อนวันรบักวดของนักรังนพ.๖ ฐนตบรพ่อดุ

พิธีรับกวด’๕๕

การรับกวดจากมือของพ่อครู เป็นความไฝฝืนของนักเรียนสัมมาสิกขา เพราะเป็นเครื่อง
บ่งชี้ว่า ความพากเพียรพยายามบนเส้นทางของการเป็นนักเรียนของอโศกได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว ระยะ
เวลาในการเล่าเรียนตั้งแต่ชั้น ม.๑ ถึง ม.๖ เส้นทางแห่งสัมมาสิกขาที่จะต้องมีการฝึกฝนอบรม
บ่มเพาะทั้งคีลเตน เป็นงาน ชาญวิชา แต่แต่ละคนจะต้องต่อสู้กับกิเลสภายในใจของตนกันมาอย่างหนัก
ซึ่งหลายๆคนยกธงขาว ถอยร่น ลาออกจากโรงเรียนกันไปกลางครัน นักเรียนที่จบในปีนี้ ๓๐ คน
จึงมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนที่เริ่มรับเข้ามา

ปีนี้พิธีรับกวดจัดขึ้นที่พุทธสถานปฐมอโตก หลังจากหางหาไม่ได้จัดที่นัไปหลายปี แต่ละ
ปีจะมีการจัดแต่ละที่ไปตามความเหมาะสมของสถานการณ์ในปีนั้นๆ ปีที่แล้วเป็นช่วงการชุมนุม
ประท้วงก็ต้องจัดพิธีกันที่ชุมนุมข้างทำเนียบรัฐบาลกันเลย ส่วนปีนี้ฤกษ์งามยามดีได้เวียนกลับมาจัด

ที่ปฐมมโศกกันอีกครั้ง ชาวปฐมมโศกจึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง **แต่ก่อนที่จะมีพิธีรับกลด สมณะ มั่นแจ้ง พุทธชาโต ได้มรณภาพ** ชาวปฐมมโศกจึงได้รับบุญใหญ่ร่วมกันจัดงานศพ และมีพิธีฌาปนกิจศพในวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นวันก่อนวันรับกลดหนึ่งวัน

นักเรียนต้องเข้าพื้นที่กัน ตั้งแต่เที่ยงของวันที่ ๑๑ มีนาคม จึงมีโอกาสร่วมงานศพและพิธีฌาปนกิจ รุ่งนี้เรียกว่าเป็นรุ่งที่ได้รับฟังธรรมเยอะมาก สมณะสิกขมาตุก็มากันมากเพราะมาร่วมงานศพ ธรรมะจาก**พ่อครูสมณะโพธิรักษ์** มีทั้งเทศน์หน้าศพ รายการเรียนอิสระตามสำนัก และโอวาทในพิธีรับกลด ตอนทำวัตรเช้าก็ได้พรก่อนจาก จากสมณะสิกขมาตุถึง ๒ วัน ด้วยความเมตตาและเป็นห่วงชีวิตของนักเรียนที่จะต้องออกจากวงล้อมของสายศีล ไปเผชิญกับอุปสรรคนานาประการในโลกกว้าง แต่ก็มีนักเรียนบางคนที่ยังใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับชาวโศกต่อไป นักเรียนได้รับธรรมะและความปรารถนาดีกันอย่างอึดอัดใจ ความเข้มขลังคงจะเป็นพลังช่วยนำพาให้ชีวิตที่ต้องเผชิญต่อไป มีเกราะป้องกันตัวเองของแต่ละคน

แล้วยังมีโอกาสนับสำคัญที่พ่อครูมาที่ปฐมมโศก พ่อครูพาหมู่สมณะสิกขมาตุบิณฑบาตถึง ๒ วัน นักเรียนก็ได้ร่วมเดินธรรมยาตราตามหลังแถวบิณฑบาตของพ่อครู และอีกวันหนึ่งก็ได้ใส่บาตรด้วย นับว่าเป็นโอกาสทองของชีวิตที่ได้แสดงรูปธรรมเดินตามรอยพ่อครู

นอกจากจะมีพิธีชั่งๆแล้ว ยังมีกิจกรรมสร้างความสามัคคีในรุ่นกันด้วยการช่วยเตรียมงานฌาปนกิจศพ ช่วยกันทำความสะอาด จัดเตรียมสถานที่ เพราะงานนี้มีสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมมาร่วมพิธีกันมาก

กิจกรรมที่สร้างความสามัคคีในรุ่นของรุ่นนี้ มีการจัดกันมาหลายรอบแล้ว ตั้งแต่การไปร่วมงานฉลองหนาวธรรมชาตือโศก ที่เชียงใหม่ ก็มีสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมพาทำกิจกรรมเปิดใจ ร่วมกระชับความสัมพันธ์ จนมีการสร้างความสัมพันธ์กันเพิ่มขึ้น ด้วยการช่วยพานำน้อง ม.๑ เตรียมงานพุทธาภิเษกสุดยอดปาฏิหาริย์ ที่พุทธสถานศาลือโศก จนกระทั่งมาถึงกิจกรรมก่อนพิธีรับกลด

วันอังคารที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๕
น้องๆจากสัมมาสิกขาหลายๆที่ พี่ศิษย์เก่า
หลายๆคน ผู้ปกครองของนักเรียนจาก
หลายๆจังหวัด ญาติธรรมจากหลายๆแห่ง
ครูจากหลายๆพุทธสถาน สมณะ ลิกขมาตุ
หลายๆท่าน มาร่วมพิธีรับกลดครั้งนี้ โดยมี
พ่อครูเป็นประธาน

พิธีเริ่มในเวลา ๘.๓๐ น. พ่อครูพานำ
สวดมนต์ แล้วจึงเริ่มทำพิธีรับกลด พ่อครูมอบ
กลด ซึ่งถือว่าเป็นที่พักอาศัย ซึ่งเปรียบเสมือน
บ้าน พ่อครูให้ความสำคัญแก่นักเรียนทุกคนท่าน
จึงเป็นผู้มอบกลดให้เองทุกครั้ง นอกจากกลดแล้ว
ยังมีของที่ระลึกอีกหลายอย่างที่หลายๆท่านจัดหา
เอามาร่วมเป็นที่ระลึกเป็นกำลังใจ เมื่อนักเรียนรับ
กลดแล้วก็จะถวายสารนิพนธ์แด่พ่อครู ซึ่งเป็น
เหมือนตำนานชีวิตในรั้วสัมมาสิกขา ที่นักเรียน
แต่ละคนบรรจุประดิษฐ์ประดอยทำมาถวาย

ในปีนี้มีนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ ๖ จำนวน ๓๐ คน จากพุทธสถานสันตือโศก ๕ คน ปฐมอโศก ๖ คน ศีระะอโศก ๘ คน
ศาลือโศก ๑ คน สีมอโศก ๑ คน ภูผาฟ้าน้ำ ๒ คน ราชธานีอโศก ๔ คน หินผาฟ้าน้ำ ๓ คน
ซึ่งปีนี้ได้ชื่อรุ่นว่า **ศิษย์พ่อครู**

จากนั้นพ่อครูได้ให้อิวาท ก่อนจะสิ้นสุดพิธีกรรมมีการถ่ายรูปร่วมกัน แล้วรับประทานอาหาร
พิธีกรรมได้สิ้นสุด ท่ามกลางความปิติยินดี นักเรียนที่เรียนจบหลายๆคนแยกย้ายไป
เรียนต่อหรือไปตามที่ต่างๆ หลายคนหวังใจที่จะต้องจากบ้านใหญ่หลังนี้ไป แต่นักเรียนบางคนยังอาศัย
อยู่ที่พุทธสถานหรือบริเวณใกล้เคียง ยังมาร่วมกิจกรรมร่วมงานการของพุทธสถาน ไม่ว่าจะ
นักเรียนจะอยู่ที่ไหนขอให้อิวว่า ความเป็นลูกหลานของชาวอโศกยังคงสืบต่อไป

✽ ลูกหม้อพ่อครู

โลกที่สุขก็มาถึงซึ่งวันนี้
 ใต้พิภพอันความอดทนแก่ใจคนจริง
 อดเหนื่อยอดยากบากบั่นสู้ฟันฝ่า
 เลือดพันตืออยู่ยั้งยงไม่จาง
 รับกลดจากพ่อท่านในวันนี้
 ไม่เขม็อนรบวิธธรรมชา'ลัย
 หนักใจนั้วล้มมาอีกตา
 ใต้ศึกษาหลักธรรมนำชีวิต
 ใต้เกิดในหน้ทางโอบป่าตึกะ
 ลตมานะละอบายใต้เพ็ช้เติม
 จากเคยใจคนบวชที่เขยบช้า
 แม่จะจบการศึกษาลาจากไป
 อันว่ากลอนั้นเทียบเปรียบบ้าน
 มีศีลเด่นใจงานชาตวิชา

ใจในวันทีเอดทั้งหลายชายและหญิง
 จึงพบสิ่งทีขมมาย ๑๖ ๗ลายทาง
 แม่บวชคราทำเอดทำเอดไปบ่่าง
 ช่วยนำทางให้สู้สู้แล้วนชัย
 แม่ไม่เอดวิธีทีเอดเอด
 สิ่งทีใต้สู้ค่ากว่าทีคิด
 ใต้ศึกษาความจริงเอดถูกลิต
 ใต้เอดลี้นจิตเอดลี้นบเอดไม่เขม็อนเติม
 ใต้ลดละเอดเอดเอดเอดเอดเติม
 ไม่เขม็อนเอดเอดเอดเอดเอดเอด
 ก็เอดลี้นบมามีศีลกินเอดเอด
 ก็เอดเอดเอดเอดเอดเอดเอด
 เอดเอดเอดเอดเอดเอดเอดเอด
 จึงควรค่าเอดเอดเอดเอดเอด

* ส.ได้ตะวัน

กิจกรรมของบุญบัณฑิต

วิทยาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม(ว.บขบ.) รุ่น ๑

สี่ปี เนื่องจากดำริของพ่อครู ที่เสนอแก่บุญบัณฑิตทั้งหลายที่ได้มาร่วมมารวมกัน ที่สันติอโศก ครั้งแรก หลังงานโพชฌังคาริยสังคายน์ ครั้งที่ ๑ ในวันเสาร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ในวันนี้บุญบัณฑิตทั้งหลายได้ระดมสมองร่วมกัน จนได้ข้อสรุปจุดอ่อนและจุดแข็งของเราทั้งหลาย ให้พอเป็นทิศทางพัฒนาตน พัฒนาหมู่ต่อไป

ต่อมาพ่อครูปรับรูปแบบรายการ“เรียนนิสระ(ตามสำนึก)”เข้ามาสลับกับ“สงครามสังคม ธรรมะการเมือง” สัปดาห์ละ ๓ วัน ในช่วงเวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.เช่นเดิม ช่วยเพิ่มรสชาติ-สีกลิ่น-บรรยากาศของรายการให้น่าสนใจขึ้น โดยพิธีกรที่รับเชิญมาร่วมรายการกับพ่อครู คือ**อาจารย์กฤษฎา ให้วฒนา-นุกูล อาจารย์ไพศาล พืชมงคล และคุณเทิดภูมิไท ใจดี** ๓ สไตล์ สหการศีกษา สายธรรมะ และสายการเมือง ประจำวันจันทร์ พุธ และศุกร์ ตามลำดับ เกิดกระแสการตั้งใจ**บำเพ็ญธรรม** โดยมี การนัดหมายมาฟังธรรมจากพ่อครู สดบ้าง แห้งบ้าง(หน้าจอ TV)ตามสะดวก(ตามสำนึก)

นอกจากนี้ กิจกรรมโฮมเฮงก็ถูกนำมาปรับใหม่ ร่วมแรง ร่วมใจอย่างพร้อมเพรียง และเต็มที่ จึงเป็นการมารวม มาร่วมกัน **บำเพ็ญคุณ** ไปในคราวเดียว ทั้งผู้ที่ยังอยู่ที่บ้าน และผู้ที่อยู่วัดแล้วได้รับความประทับใจทั้งจากการบำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรม และมีการพูดคุยสรุปสภาวะหลังจากบำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรมแล้วอีกด้วย

ตัวอย่างที่ราชอาณาจักร ทำวัตรเข้าร่วมกัน ๑ วัน/สัปดาห์ โดยมีสมณะและสิกขมาตุเป็นประธาน ฟังธรรมร่วมกัน เล่าสรุปสภาวะสู่กันฟัง และพูดคุยปรึกษากัน เพื่อพัฒนาตนและชุมชน หมู่บ้านอย่างอบอุ่นและเข้าใจ ไม่มีการบังคับกัน ผู้มาร่วมกิจกรรมทั้งบุญบัณฑิตและชาวชุมชนร่วม ๓๐ กว่าคนต่างชวนขวยมา เพราะเห็นประโยชน์ที่ตนและหมู่ได้รับ ในการพัฒนาไปด้วยกัน

ที่สันติอโศก ก็มีการฟังธรรมร่วมกันที่ศาลาในเช้าวันอาทิตย์และร่วมกิจกรรมโฮมเฮงกันใน วันเสาร์ที่สขง. บุญบัณฑิตต่างพบกับความจริงว่า**ผัสสะพาเจริญทั้งตนและหมู่กลุ่มได้อย่างแท้จริง** และต่างก็ได้ประจักษ์ว่า **การออกจากภพ(ส่วนตัว) มาพบกัน(ที่ส่วนกลาง) ทำให้ได้รู้ว่าโลกนี้กว้างขึ้น และอบอุ่นน่าอยู่กว่าที่เคย** ขอเพียงจัดสรรเวลา ให้ค่ากับการได้มาพบเจอกันเท่านั้น

ทั้งหมดนี้ต้องยกให้เป็นกลปรานีของพ่อครู **สมณะโพธิรักษ์** ที่มอบแต่ลูกศิษย์ว.บขบ.รุ่น ๑ ได้ฝึกตนให้พึ่งตนจนเป็นที่พึ่งแก่ผู้อื่นจริงๆ

❀ **ธราสารังค์ มุ่งกัมา**
อังคาร ๑๓-๓-๕๕

จ.บบ. รวมกันที่สันตอโศก ครั้งที่ ๑
วันเสาร์ที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

จดหมาย

จากนายธีรศิลป์

เจ้าอารมณ์-เอาแต่ใจตัว-ใจง่าย เพราะทาดรัก

ตลอดหลายปีที่ผ่านมา ถือว่าดอกหญ้า,สารโศก,ดอกบัวน้อย ได้ให้ประโยชน์กับผมอย่างมากมาย ทั้งให้สติ ให้ข้อคิดเตือนใจอย่างไม่เคยได้รับจากใครมาก่อน ให้ทั้งชีวิตใหม่ วิถีทางเดินที่ถูกต้อง ทรงธรรม พอจะแยกแยะได้ว่า อันไหนดี อันไหนชั่ว อันไหนควร อันไหนที่ไม่ควร ถึงแม้ว่า ชีวิตที่ผ่านมา อาจจะมีข้อผิดพลาด เดินออกนอกกลุ่มนอกทางบ้าง แต่ก็ยังดีใจที่ชีวิตนี้ ได้มีโอกาสได้รู้จักคำว่า “ธรรมะ” จึงเหมือนกับว่า ตัวเองยังมีเข็มทิศอยู่ในมือ ยังมีโอกาสพบแสงสว่างในชีวิตอยู่ตอนนี้ก็รับประทานอาหารมังสวิรัตอยู่ตั้งใจไว้ว่าในปีนี้จะพยายามให้บริสุทธิ์ที่สุดเพราะในปีที่ผ่านมา มีแวะไปรับประทานเนื้อสัตว์อยู่บ้างเหมือนกัน

สำหรับกิเลสที่คิดว่ายังหนักหนา ยังต้องต่อสู้ก็คือความเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจตัวเอง แล้วก็เรื่องความรักครับ โดยเฉพาะตัวหลังนี้ ยอมรับว่า พ่ายแพ้ ยับเยินมาตลอด ก็ไม่รู้ว่า เป็นเพราะผมคิดเข้าข้างตัวเองหรือเปล่านะครับ ถึงทำให้ตัวเองไม่เด็ดขาดเสียที่ ความคิดที่ว่า ก็คือ ๑.ยังโสด ๒.อยู่ในวัยเจริญพันธุ์ ๓.เติบโตมาจากครอบครัวที่ไม่อบอุ่น พ่อกับแม่ทะเลาะกันแทบทุกวัน ตั้งแต่ผมจำความได้ พ่อชอบดื่มเหล้า ส่วนแม่ขี้นบนและขี้เกียจทำงาน, รักลูกไม่เท่ากัน ชอบล่ำเอียงเข้าข้างพี่ชาย ตั้งแต่เด็กจนโต ผมรับรู้แล้วรู้สึกมาตลอดว่า แม่ไม่รักผม ทำผิดน้อยก็เหมือนผิดมาก ไม่เคยทำอะไรถูกในสายตาของ

แม่เลย ซึ่งตรงกันข้ามกับพี่ชายที่แม่รัก ดูเหมือนว่าจะไม่เคยทำอะไรที่ผิดเลยสักอย่าง ลับหลังผม แม่ชอบเป่าหูพ่อเสมอ ว่าผมนิสัยไม่ดี(เคยแอบได้ยิน)ทั้งๆที่ในจำนวนพี่น้องชายหญิง ๖ คน หลายนๆคนเขาบอกว่าผมเรียบร้อยที่สุด และพ่อก็หุบเขาเชื่อแม่(แต่ลึกๆผมสัมผัสได้นะว่าพ่อรักผม) ผมคิดว่าคงเป็นเพราะเหตุนี้ ที่ทำให้ผมเป็นคนอ่อนไหวง่าย รักและชอบใครได้ง่ายๆ เพียงแค่ได้ใกล้ชิดแค่วันสองวัน ผมก็สามารถรักเขา

ได้จนหมดใจ ใครๆอาจจะคิดว่าผมใจง่าย แต่ผมไม่ว่าหอรอกครับ เพราะตั้งแต่อายุ ๑๓ ผมเคยหมดกำลังใจถึงขนาดเคยคิดว่าจะฆ่าตัวตายตอนอายุ ๑๗ แล้วผมก็ได้รู้จักกับคำว่า“ความรัก” มันทำให้ผมรู้สึกมีความสุขและที่สำคัญผมรู้สึกมีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรคและอยากมีชีวิตอยู่ต่อไป ผมจึงใช้วิธีนี้มาตลอด ถึงแม้ว่าผมกับเขาจะไม่มีโอกาสได้ใช้ชีวิตร่วมกัน รักเขาข้างเดียวผมก็ยอม ขอแค่มันทำให้ผมมีกำลังใจที่จะมีชีวิตอยู่ได้ต่อไปก็พอ ถึงแม้ว่าตอนนี้ผมจะอายุ ๓๘ แล้วก็ตาม ผมก็ยังใช้วิธีนี้อยู่ก็เลยอยากรู้ว่า ผมผิดมั๊ยที่เลือกใช้วิธีนี้ ข้อนี้ผมตอบตัวเองไม่ได้จริงๆครับ ขอผู้รู้ตอบให้ผมหน่อย และอยากทราบว่ ผมต้องทำอย่างไรกับอาการใจง่าย เพราะขาดความรักมาตั้งแต่เด็ก และหลุดพ้นจากการเป็นเด็กมีปัญหาแบบนี้ได้ อยากมีชีวิตเป็นแบบธรรมดาๆ แบบที่คนอื่นๆเขาเป็นอยู่ครับ

✽ *ผู้รู้*

✽ ในทางโลก วัยเกือบ ๔๐ ปี ควรเป็นวัยสร้างหลักสร้างฐานจนมีความมั่นคง-ปลอดภัยได้ระดับหนึ่ง ในทางธรรมก็ควรเป็นผู้ที่มีความมั่นคงของใจแล้วพอควร อย่างน้อยๆก็ควรพึ่งตนได้ ปัญหาของคุณแก้ไขได้ด้วยการฝึกตนเป็นคนมีศีล เริ่มตั้งแต่ศีล ๕ ข้อ หมั่นตรวจตนและรำลึกถึงศีลแต่ละข้อทุกข้อให้ได้ทุกวัน จะได้เป็นการฝึกดูแลกาย-วาจา-ใจตนให้มีความละเอียดและกลัวบาปก่อนอื่นใดเลยอยากหายทุกข์ต้องฝึกตนเองอย่างจริงจัง จึงจะปรับเปลี่ยนได้และไม่มีใครแก้ปัญหาให้เราได้นอกจากตัวเราเอง

ได้รับปุ๊บก็ตอบปั๊บทันที

ผมเลิกเหล้า บุหรี่ กาแฟ กระจกแดง เบียร์ เอ็มร้อย อดไม่ได้แต่ไอวัลติน การพนันอดได้ อดไม่ได้แต่หวยใต้ดิน นอกนั้นไม่เกี่ยวข้องเลย ผมดีใจมากที่ท่านไม่ลืมห่วงหนังสือไปให้อ่าน

๑. ผมอยากอ่านบทสวดมนต์ที่ท่านได้สวดได้ทำวัตรทุกเช้าทุกเย็น
 ๒. อ่านแล้วได้ประโยชน์มากๆ
 ๓. ผมชอบที่สุดคือ นิทานชาดก
- ข้อที่ผมอยากจะถาม ไม่น่าถามก็อยากถามคือ
๑. พ่อท่านหรือวัดของท่านได้รับผ้าพระกฐินทุกๆปีหรือไม่

✽ *ไม่ได้รับ*

๒. ผมเห็นแต่ในรูปที่ลงในหนังสือสารอโศกว่าคำว่า สมณะ : ก็คือพระภิกษุใช้ไหม

✽ ไซ

แต่ทำไมสมณะจึงไม่มีผ้าสังฆาฏิ(หรือผ้าสังฆาพาดบ่า) ถ้าสมณะหรือพระภิกษุ ทำไม่จึงไม่มีผ้าสังฆาพาดบ่าเล่า เห็นในภาพชัดเจนเวลาทำพิธีสวดมนต์ทำไมไม่มีผ้าสังฆา หรือหากมีแต่ไม่ใช่หรือหากไม่มีขอฟังคำตอบ

✽ สมณะครองผ้าต่างจากพระในสังกัดมหาเถรสมาคม เพราะสมณะไม่ได้สังกัดมหาเถรสมาคม แต่ไม่ผิดธรรมวินัย และไม่แต่งกายเลียนแบบสงฆ์ในมหาเถรสมาคมด้วย

๓. ศาสนาพุทธเป็นศาสนาหนึ่งเดียวใช้ไหม

✽ ไซ

แต่ทำไมจึงมีหลายนิกาย คือ ๑.ธรรมกาย ๒.สมณะนิกาย ๓.มหานิกาย ๔.ธรรมยุตินิกาย ขอฟังคำตอบ

✽ สมณะชาวอโศก ไม่ได้ต่อนิกายใด เพราะผู้แยกนิกายคือผู้ทำสังฆเภท(สงฆ์แตกแยก) สมณะชาวอโศกเป็นนักบวชที่มีนิกายเดียว คือ นิกายพุทธ

๔. ผมขอร้องให้ท่านไปตั้งชมรมอโศกที่ จ.บึงกาฬ สักวัดได้ไหมครับ ผมจะได้ไปดูมันผิดมันถูกมันเหมือนกันหรือไม่กับนิกายอื่นๆ

✽ ขอเชิญคุณมาพิสูจน์ผิด-ถูก ดี-ชั่วกันได้ ไกลที่ใดไปที่นั่นเลย คือที่อโศกทุกแห่งทั่วประเทศ

✽ นายลำเลิศ แสนสุข อ.ไชยสย จ.บึงกาฬ

น้ำดำและน้ำใจ

หลานชายดิฉันอายุประมาณ ๙ ขวบ เขาจะมาอยู่บ้านดิฉันในวันเสาร์-อาทิตย์ หลานเป็นเด็กน่ารัก มีน้ำใจ ดิฉันทำงานบ้าน เขาก็จะถามว่า ป้า...มีอะไรให้ช่วยไหม ยายไม่สบายเป็นอะไร ยายทำอะไรอยู่ เพียงแค่นี้ทั้งป้าและยายก็ยิ้มได้ทั้งวัน

ดิฉันเองก็ต้องฝึก(ไม่ลืม)การมีน้ำใจให้คนอื่นเช่นกันค่ะ

* ๒๖๒๔๒๘

* เด็กๆก็เป็นคุณครูสอนผู้ใหญ่ได้ในทุกเรื่อง
ขอเพียงผู้ใหญ่เปิดใจกว้างๆหน่อย

ตัดจากข้อความที่มีคนส่งให้อ่านค่ะ

ข้อดีของ “เหล้า”

หมวดส่งเสริมอาชีพ

๑. คนขายเหล้ารวยขึ้น
๒. หมอมิงานทำมากขึ้น
๓. บริษัทยาและเครื่องมือแพทย์มีรายได้มากขึ้น เพราะคนเป็นตบแข็งมากขึ้น
๔. เสียปอ และตำรวจมิงานมากขึ้น
๕. หนังสือพิมพ์อยู่ได้เพราะข่าวที่เป็นผลพวงจากเหล้า ปล้นฆ่า ช่มชู้น เกินครึ่งฉบับ
๖. เป็นจุดเชื่อมต่อทางศาสนาต่างๆ เพราะไม่มีศาสนาใด บอกว่า การกินเหล้าเป็นเรื่องดี
๗. เมื่อรัฐบาลส่งเสริมอาชีพ พบว่า อาชีพผลิตเหล้าเป็นอันดับต้นๆที่คนไทยคิดออก

หมวดความรู้ทั่วไป

๑. ขวดเหล้า เบียร์ ที่กินหมดแล้ว เอาไปตั้งดักแมลงสาบได้ แควางเอียงๆ
๒. ยี่ห้อเหล้าเมืองไทย มีมากกว่ายี่ห้อนม สร้างรายได้ให้ผู้เกี่ยวข้องมากกว่า
๓. เหล้ามีกลุ่มเป้าหมายแคบกว่ากลุ่มเป้าหมายของนม แต่ส่วนแบ่งตลาดต่างกันลิบลับ
๔. เหล้ามีข้อดี ขนาดที่ว่ามีโทษมากมาย แต่รัฐบาลยังไม่ห้าม แปลว่าต้องมีข้อดีอันลึกลับ

แน่นอน

หมวดสังคม

๑. เหล้าทำให้เด็กกร้านโลก กล้าทำในสิ่งที่เด็กไม่กล้าทำ เช่น ปล้น ฆ่า ชมชื่น... เป็นวิธีที่รวดเร็วในการพัฒนาเด็กเป็นผู้ใหญ่
๒. เหล้าทำให้พ่อเด็กจำนวนมากตายในรูปแบบต่างๆ เด็กในครอบครัวนี้จะรู้จักช่วยตนเองสู้ชีวิตมากขึ้น
๓. มนุษย์ เป็นสัตว์สังคมที่สูงชันกว่าหมาแมว หมาแมวยังไม่กินเหล้าเลยนะ
๔. ทำให้กล้าแสดงออก กล้าพูดกล้าทำ แสดงออกซึ่งเสรีภาพในการพูด สมกับที่เป็นประเทศประชาธิปไตยจริงๆ
๕. เหล้าทำให้ประชากรตายมากเพียงใด ถ้าไม่มีเหล้า คงมีคนล้นโลกสรุป เป็นข้อดีจริงหรือไม่ทุกท่านทราบดี

* คุณภาณุณา จ.ชลบุรี

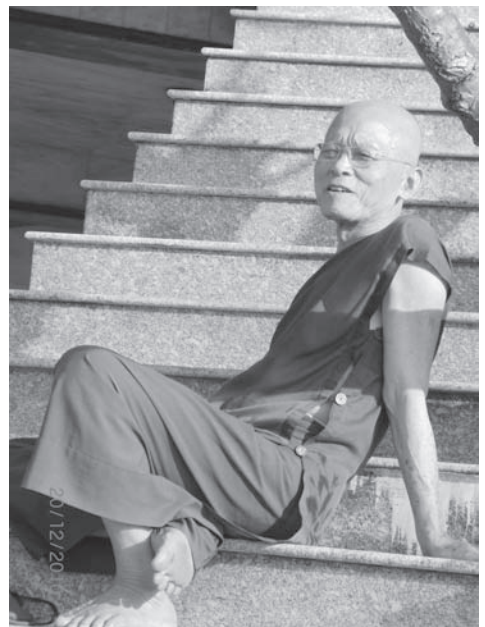
✿ สะท้อนภาพสังคมยุคที่ใกล้กลืนกันได้ชัดๆ

กำลังอยู่ในความทุกข์มาก ลุ่มๆดอนๆของชีวิต ยังดีที่อดีตเคยใกล้ชิดกับโศกมาพอประมาณ ๕ ปี ฟังเห็นปชรรณะ ฟังจากสมณะโดยตรงบ้าง อ่านหนังสือบ้าง ปัจจุบันห่างมา ๑๐ กว่าปี ก็ยังปฏิบัติธรรมตามแนวโอศอกอยู่ด้วยความพึงพอใจ เลื่อมใส ทุกข์น้อยลง ก็อาศัยวันและเวลา ความทุกข์มากจะผ่อนคลาย กลายเป็นทุกข์น้อย ขึ้นอยู่กับดิฉันจะปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด ก็มีหนังสือสารโอศอกที่ส่งมานี้แหละค่ะ เป็นแนวร่วม เป็นกำลังใจ เป็นเพื่อน อ่านแล้วถ้าไม่ปฏิบัติจะไม่เห็นผลเลย ขนาดดิฉันระวังตัวว่าดีแล้ว ก็ยังพลาด เพราะดิฉันว่าทำถูก ทำดี ต้องอย่างนี้ แต่คนในบ้านไม่เอาด้วยตอนแรก พอเสียเวลา เสียรู้ เสียเงิน เสียของหลายอย่าง เขาจึงสงบดิฉันก็มานั่งทำใจ จะได้ไม่เสียใจ เปิดหนังสืออ่านนึกถึงคำพ่อท่าน อดทน รอ เย็นยิ้ม ยอม ฉับๆก็ มีกำลังใจปฏิบัติธรรมต่อ ไม่ต้องเสียใจเสียตายเมื่อวานคืออดีต วันนี้คือปัจจุบัน พรุ่งนี้คืออนาคต ให้กำลังใจตัวเองค่ะ

* นางวรรณ สีแดง จ.นครราชสีมา

✿ หากรู้จักให้กำลังใจตัวเองก็ไม่ต้องรอกำลังใจจากใคร

ทำแล้วมีความสุข

ลดอัตตาตัวเอง,นึกถึงคนอื่นมากขึ้น, ช่วยเหลือเติมเต็มแก่คนที่ขาดโอกาส (ตอนนี้เป็นจิตอาสาป้อนข้าว,น้ำ และอื่นๆแก่คนพิการซับซ้อนที่มูลนิธิการุญย์เวศน์ที่บางละมุง จ.ชลบุรี)
ทำแล้วมีความสุข เพราะได้ให้แก่ผู้พิการเหล่านั้นที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้

*** วรรณลักษณ์ บุญเจริญ จ.ชลบุรี**

*** อนุโมทนาจิตอาสาช่วยเหลือผู้พิการ**

เหนื่อยนัก...พักก่อน

ไม่ใช่ข้อเสนอนะหรือความเห็น แต่เป็นคำถามค่ะ ต้องดูแลแม่ซึ่งกระดูกหัก เปลี่ยนสะโพก แม่ซึ่งนอนอยู่บนเตียง วันๆเอาแต่เรียกร้อง เดี่ยวเอานั่น เดี่ยวเอานี่ เดี่ยวให้พลิกซ้าย เดี่ยวให้พลิกขวา เดี่ยวคั่นหนุน เดี่ยวให้หยิบนี้ เดี่ยวร้อน เดี่ยวหนาว เดี่ยวปวดขา เดี่ยวปวดคอ เดี่ยวให้โทรศัพท์ (แม่โทรหาเองไม่เป็นค่ะ) โทรฯไม่มีใครรับ ก็บอกให้โทรฯอีก และอื่นๆอีกมากมายในเวลาติดๆกัน

ดิฉันใช้พรหมวิหาร ๔ แล้ว ได้แค่ประเดี๋ยวประด๋าว จะทำอะไรดีคะ กำลังใจให้ตัวเองก็ให้แล้วค่ะ แต่กำลังใจหมดค่ะ แเบตเตอร์ในตัวเองมันมีไม่เยอะค่ะ

คิดบวกก็แล้ว แต่ผัสสะมันมาเยอะแล้วก็ถี่มากๆ การที่ต้องดูแลแม่ซึ่งจุกจิกมากๆ อี้ ฉี่ ก็อยู่บนเตียงนี้แหละค่ะ ดิฉันใช้ขันตีกี่แล้ว แต่ขันตีกลายเป็นขันแตกไปก็บ่อย ทุกวันนี้เหมือนคนไม่มีความหวังกำลังใจ ความเบื่อหน่ายเข้ามาบดบัง อนาคตไม่อยากจะรู้ อยู่ไปวันๆ

*** ภริตพร เอมสุวรรณ จ.ชลบุรี**

*** บุคลิกหนึ่งของผู้มีความรับผิดชอบสูงคือทำอะไรต้องสมบูรณ์แบบ ทำต้องเต็มใจด้วย ไม่ฝืน หากต้องฝืนใจก็จะรู้สึกผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดูแลบุพการี เป็นเรื่องถูกต้อง-ดีงาม แต่ตัวเองต้องฝืนใจอยู่ก็รู้สึกผิด อีกทั้งอาจจะไม่ได้เปลี่ยนจิตที่จดจ่อไปอื่นๆบ้าง จึงทำให้ตั้งเครียดยิ่งขึ้นๆ ทุกข์จึงทับถมใส่ตนๆ ทั้งๆที่หากทบทวนดีๆ น่าจะยิ่งเกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ ที่ได้ช่วยเหลือดูแลแม่ผู้มีพระคุณของเรา ให้ท่านได้อาศัยยามวิกาล ได้เป็นที่พึ่งยามที่ท่านต้องการความช่วยเหลือ หากเราไม่เร่งตัวเองจนเกินไป หัดพูดดีๆ ให้กำลังใจแม่ เพิ่มความเชื่อมั่นให้ท่านได้ ชัยบอกรางวัลบ้าง จะช่วยบรรเทาอาการจุกจิกจู้จี้ หรือหงุดหงิดได้บ้าง อย่าเคร่งเครียด เอาจริงเอาจัง สร้างอารมณ์ขันบ้างให้ได้ ผ่อนคลายทั้งตัวเราเองและคุณแม่ด้วย**

ล้างถุง ลดขยะ

เราทุกคนในยุคนี้คงเคยซื้ออาหารใส่ถุง พอถึงบ้านหรือที่ทำงานก็เทอาหารออกใส่ชาม แล้วทิ้งถุงไปทันที (พร้อมหนังยางรัดปากถุง ซึ่งไม่ควรทิ้งเลย เพราะหนังยางสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีกหลายต่อหลายครั้ง) อันที่จริงถุงที่ใส่ข้าวเปล่า น้ำเต้าหู้ น้ำธัญพืชต่างๆ หรือใส่ผลไม้มา เป็นถุงที่ไม่มันไม่เลอะ เราควรนำมาล้างแล้วตากหรือครอบปากขวดไว้ พอแห้งก็พับเก็บนำมาใช้ใหม่ได้ ไม่ต้องซื้อถุงพลาสติกใหม่ เราพับเก็บใส่กระเป๋าก็ได้ ไม่ได้กินที่แต่อย่างใด ยามจะใช้ก็หยิบออกมาแสนสะดวก ฉะนั้นไม่เคยซื้อถุงไว้ใช้ที่บ้านเลย เท่าที่มาจากทุกทิศทางก็มากจนใช้ไม่ทันอยู่แล้ว เพียงแค่ล้างและตากเท่านั้น ก็จะได้ถุงใหม่กลับมาใช้งานอีก หากเป็นถุงแกงหรือถุงของทอด อาหารมันๆก็ควรล้างถุงก่อนทิ้ง ถุงจะไม่เหม็นบูด เพราะอาหารที่ค้างอยู่ ชยะก็จะไม่สกปรกและส่งกลิ่นเหม็น ตัวถุงเองก็สามารถนำไปรีไซเคิลได้อีก

ถุงใส่อาหาร เครื่องดื่ม ถุงน้ำจิ้ม ไม่ควรตัดจุก (ที่รัดด้วยหนังยาง) หรือตัดกันไว้เหน็บน้ำจิ้ม) หรือตัดเป็นรูเล็กๆ เพื่อเสียบหลอดดูดหากเป็นเครื่องดื่ม เพราะจะทำให้ถุงเสียไป โดยไม่อาจนำกลับมาใช้ได้อีก เพียงเพราะเห็นแก่ความสะดวกเล็กๆน้อยๆ ทำให้เราเป็นผู้สร้างขยะขณะบริโภค และทำร้ายสิ่งแวดล้อมโดยไม่รู้ตัว

ถุงข้าวสาร ถุงใส่ขนม ถุงใส่บะหมี่สด ถุงน้ำตาล ถุงต่างๆที่ใส่และซุ่น สามารถล้างเก็บไว้ใช้งาน หรือรวมกันแล้วนำไปขายตามชนิดได้อีก ที่บ้านฉันมีถุงทุกประเภทที่มาจาก การล้าง ตาก แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ บางชนิดก็นำมาห่อปกหนังสือได้โดยไม่ต้องไปเสียเงินค่าห่อปกพลาสติก บางคนอ้างว่า การล้างทำให้เปลืองน้ำ การตากถุงทำให้เสียเวลา ทั้งที่น้ำสามารถนำไปรดต้นไม้ได้ การตากก็แค่แบ็บเดียว ถ้าเราตระหนักรู้ว่า เราช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมและไม่สร้างขยะ เราจะมีเวลาพอใจ เราจะปฏิบัติได้อย่างเป็นธรรมชาติ ไม่รู้สึกฝืน ไม่ลำบากใจ หรือขี้เกียจ

เพราะยิ่งทำก็ยิ่งชำนาญ ยิ่งเห็นคุณค่าและยิ่งมีความสุข!

❀ รัตณี กฤษณมณี

คืนแรกที่คุกเปอร์ซอร์

ก่อนอื่นขอเล่าถึงสภาพที่พักและบุคคลที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อให้มองเห็นภาพ หลังจากวันที่ถูกพาตัวมาถึงพนมเปญ ในคืนวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ และถูกสอบสวนทั้งคืน จนถึงเช้าวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๓ และถูกนำตัวมาศาลเพื่อให้อัยการและผู้พิพากษาสอบสวนอีกทั้งวัน จึงถูกพาตัวมาคุมขังที่คุกเปอร์ซอร์

ในคืนแรกที่คุกเปอร์ซอร์ ถูกพาตัวมาอยู่ในโรงเรือนฝึกอาชีพ (ซึ่งมารู้ทีหลัง) เป็นโรงเรือนหลังใหญ่ ด้านในสุด กันเป็นห้องกว้างด้วยลูกกรงตาข่ายโปร่ง ภายในมีห้องน้ำ ๒ ห้อง แต่ใช้ได้ห้องเดียว อีกห้องไม่มีประตู ตอนนั้นคุณตุ๊กยังอยู่ด้วยกัน ก็โชคดีหน่อยที่เป็นเพื่อนกันได้ ในคืนแรกนี้ทำให้ได้รู้จักนักโทษคนไทย ชื่อ **มินา** โดนข้อหานำยาเสพติดเข้าประเทศ มินามาเป็นล่ามให้กับผู้คุม เมื่อมาถึงจะมีผู้คุมที่เป็นหมอมามาถามข้อมูลสุขภาพ อายุ ความสูง น้ำหนัก และถามว่ามีโรคประจำตัวอะไรบ้าง คุณตุ๊กจะมีโรคประจำตัวคือไทรอยด์ต้องกินยาทุกวัน *คืนแรกผ่านไปอย่างทุลักทุเลพอสมควร*

ตอนเช้า จึงได้เห็นสภาพที่เราพักเมื่อคืนว่าเป็นอย่างไร เป็นโรงเรือนขนาดใหญ่พอสมควรผนังเป็นลูกกรงตาข่ายเหล็ก แต่เรา ๒ คนจะได้อยู่แค่บริเวณห้องที่กันไว้ด้านในสุดของโรงเรือนเรา ๒ คน คือ ฉันและคุณตุ๊กจะเรียกที่คุมขังเราว่า **“กรงนก”** มินาได้เข้ามาพูดคุยด้วยได้อยู่ ๒ วันเท่านั้น หลังจากนั้นถูกสั่งห้ามไม่ให้พูดคุยด้วยและห้ามเข้าใกล้เด็ดขาด แต่ก็แอบเขียนจดหมายมาเล่าว่าเป็นไครมาอยู่ที่นี่ได้อย่างไร และตอนที่ถูกตัดสินจำคุก มีลูกติดท้องมาด้วย ทำให้ต้องมาคลอดลูกในนี้ซึ่งตอนนี้ลูกอายุได้ขวบครึ่งแล้ว

ในแดนที่เราอยู่เป็นแดนสำหรับนักโทษที่มีลูก เราจึงเห็นเด็กอยู่ในนี้หลายคน มีตั้งแต่แรกเกิดจนถึง ๕ ขวบ และมารู้ภายหลังว่า แดนนี้คือโรงพยาบาลของเรือนจำจะมีนักโทษที่ป่วยเป็นเอ็ดส์บ้าง TB บ้าง และคนที่ป่วยหนัก จะอยู่รวมกับแม่และเด็กที่แดนนี้ มีนักโทษและเด็กอยู่รวมกันประมาณ ๓๐ คน เรา ๒ คนอยู่ที่แดนนี้ประมาณ ๑๐ วัน ก็ถูกย้ายไปอยู่อีกแดน แดนนี้มีนักโทษอยู่กันเยอะมากที่นี่เรา ๒ คนต้องเข้าไปอยู่ในห้องที่เป็นคุกจริงๆ ห้องนี้เขาจัดให้เราสองคน โดยย้ายนักโทษที่อยู่เดิมประมาณ ๒๐ คนออกไปแล้วให้เรา ๒ คน เข้ามาอยู่และจัดให้มีนักโทษที่เขาคัดมาแล้วมาอยู่เป็นเพื่อนอีก ๓ คน ความรู้สึกตอนนั้น ไม่กล้า นั่งไม่กล้า

เดินไปไหน เพราะรู้สึกว่ามันอับมันชื้น ความรู้สึกที่ไม่สะอาดตามความคิดว่าคุยย่อมนสกปรก เราสองคนเลือกที่นอนตรงช่องหน้าต่างที่อยู่ห่างจากห้องน้ำ เพราะคิดว่าอยู่ไกลห้องน้ำน่าจะสะอาดที่สุด

ห้องที่อยู่กว้างประมาณ ๗ x ๘ เมตร มีช่องหน้าต่างเป็นลูกกรงกว้างและโปร่ง ลมพัดเข้ามาได้ หลังคาสูงห้องจึงดูไม่แคบและอับ ห้องน้ำเป็นแบบเปิด มีกำแพงกั้นขึ้นมาสูงครึ่งตัว พื้นยกระดับสูงขึ้นมาเพื่อเป็นที่นอน และมีช่องที่เป็นทางเดินต่างระดับกัน ที่นอนของเราสองคน อยู่ตรงช่องหน้าต่างมีพื้นที่กว้าง ๒ x ๒.๕๐ เมตร ส่วนอีกด้านเป็นที่นอนของอีก ๓ คน ก็ถือว่าอยู่กันได้ อย่างสบายๆไม่แออัด ซึ่งห้องอื่นจะอยู่กันอย่างแออัด ห้องที่มีขนาดเท่ากับห้องนี้จะอยู่กันประมาณ ๒๐ คน แต่ละคนจะได้พื้นที่นอนกว้างคนละ ๕๐ ซม. ส่วนที่เป็นทางเดินก็จะเป็นที่นอนด้วย ห้องอื่นที่กว้างกว่าจะอยู่กันตั้งแต่ ๖๐ - ๑๒๐ คน โดยเฉพาะห้องสุดท้ายที่นักโทษใหม่จะต้องมาอยู่ห้องนี้ก่อน จะมีนักโทษถึง ๑๒๐ คน ซึ่งแออัดมาก ถ้าเราสองคนไม่ใช่ นักโทษกรณีพิเศษ ก็คงต้องมาอยู่ห้องนี้

ระหว่างที่อยู่ในคุกเปเรซอร์ เราสองคนไม่ได้รับรู้ข่าวภายนอกเลย ถูกพาตัวไปศาลก็ไปรับทราบข้อกล่าวหาและถูกไต่สวนจากผู้พิพากษา เราสองคนจะถูกกันไม่ให้ได้พูดคุยกับห้าคนที่อยู่แดนชาย จนวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ ฉันถูกพาตัวไปศาลอีกครั้งพร้อมกับคุณวีระแค่ ๒ คน เพื่อรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่ม หลังจากกลับจากศาลก็นึกสังหรณ์ใจว่าอาจจะต้องอยู่ที่นั่นนาน คุณตุ๊กอาจจะได้ออกไปก่อน นึกว่าจะพูดกับคุณตุ๊กว่า ถ้าได้ออกไปก่อนก็ไม่ต้องห่วง และฝากเรื่องบอกกับที่บ้านและเรื่องที่เราสองคนคุยกันไว้ว่าจะทำอะไรบ้างถ้าได้ออกไป แต่ก็ไม่ได้พูดออกไป ได้แต่คิดอยู่ในใจ

วันรุ่งขึ้นก็เป็นอย่างที่สังหรณ์ไว้จริงๆ อยู่ๆเขาก็มาบอกให้คุณตุ๊กเปลี่ยนเสื้อผ้านกลับบ้านได้ ตอนนั้นเราสองคนถึงงงๆว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ก็รีบเก็บของให้คุณตุ๊กและฝากเงินคุณตุ๊กออกไป เพราะไม่อยากมีเงินเก็บไว้มาก และบอก **“ตุ๊กไม่ต้องห่วง ตริอยู่ได้”** ตอนนั้นคุณตุ๊กจะร้องไห้จะไม่ยอมไป เลยต้องย้ำอีกว่า **“ไม่ต้องเป็นห่วง เค้าอยู่ได้”** เพื่อให้ตุ๊กสบายใจ ด้วยความไม่รู้เรื่องอะไรเลย ว่าเกิดอะไรขึ้น จึงทำให้คิดว่าคุณตุ๊กน่าจะกลับบ้านหลังจากคุณตุ๊กออกไปได้สักพัก ผู้คุมก็มาพาตัวฉันไปที่แดนชายบอกมีคนมาเยี่ยม ระหว่างนั่งรอจึงได้เห็นว่าคุณตุ๊กแล้ว ยังมีคุณพนิชอีกคนที่ได้ออกไปด้วยกัน ทำให้คิดไปว่า เพราะรัฐบาลต้องการช่วยคุณพนิชเลยเลือกคุณตุ๊กอีกคน เพื่อไม่ให้ดูน่าเกลียด ซึ่งมารู้ภายหลังว่า สองคนนี้ได้ออกไปเพราะศาลอนุญาตให้ประกันตัว เพราะมีปัญหาเรื่องสุขภาพ

คืนนั้นเป็นคืนแรกที่ต้องอยู่คนเดียว เพื่อนร่วมห้อง ๓ คนเข้ามาปลอบและให้กำลังใจ บอกอย่าคิดมาก ยังมีเรา ๓ คนเป็นเพื่อน ก็นึกขบขันในความมีน้ำใจของทั้ง ๓ คน

* คนโกลมกัน

๖ ม.๑.'๕๕

กราบหมัสการท่านสมณะ

ช่วงเวลาที่ผ่านมามีเวลาไปกับการย่อข่าวและบันทึกเหตุการณ์บ้านเมืองที่เกิดขึ้น มีแต่เรื่องราวอื่นๆที่ใกล้จะทำให้ประเทศชาติลุกเป็นไฟขึ้นมาอีก เวลาอ่านหนังสือ เจอเรื่องที่คิดว่าจะต้องกลับมาอ่านซ้ำ ก็จะต้องลอมลงสมุดรวบรวมไว้ เลยทำให้ต้องใช้เวลามากขึ้น หนังสือสารอโศกและดอกหญ้าเมื่ออ่านจบก็จะส่งต่อไปให้นักโทษคนไทยชื่อมีนาอ่านต่อ ไม่รู้ว่าเขาจะสนใจอ่านบ้างหรือเปล่า ตั้งความหวังว่า จะทำให้เขาได้คิดและเป็นคนดีขึ้นมาได้

สติที่ไม่นิ่งก็เพราะคิดว่า จะเขียนอะไร บันทึกอะไร วนเวียนอยู่อย่างนั้น เมื่อวันก่อนหัดทำกัวซากับเพื่อนในห้อง เวลาชูดกัวซาจะทำเร็ว เพื่อนบอกต้องทำช้าๆและลงน้ำหนักให้แรงเลยมาได้คิดว่าตัวเองเวลาทำอะไรมักจะทำเร็วๆ ผลคือซุ่มซ่าม สติตามไม่ทันการกระทำ ทำให้ทำอะไรผิดพลาดอยู่เสมอ เลยคิดว่าต้องฝึกทำอะไรให้ช้าลง ให้สติอยู่กับการกระทำไม่ออกแวกไปไหน ยังต้องฝึกและฝึกต่อไป

กว่าจะจดหมายฉบับนี้จะถึงท่านสมณะ ท่านคงอยู่บ้านราชาในงาน **“โพชฌังคารยัสัจจายุ”** น่าเสียดายที่ไม่มีโอกาสอยู่ร่วมงานนี้ เพราะจะมีเพียงวันเดียวเท่านั้นที่พ่อท่านอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน แต่ก็**ตั้งใจว่าวันนั้นจะปฏิบัติธรรมให้เคร่งครัดที่สุด**

ต้องขอรบกวนท่านเท่านี้ก่อน ขอน้อมกราบพ่อท่าน ท่านสมณะ ท่านสิกขมาตุ และเจริญธรรมปฏิบัติธรรมและคนไทยหัวใจรักชาติ ทุกท่าน

* ภาสกร ปรชอร์

๖ มกราคม ๒๕๕๕

สำนึกดี คุณราตรี

จดหมายของคุณไปถึงมืออาตมาบ่ายวันที่ ๒๑ ม.ค. พอตีเพิ่งเดินทางมาถึงสันตติอโศกไม่กี่ชั่วโมง มีคนถามข่าวคราวถึงคุณ โดยเฉพาะในช่วงที่อยู่บ้านราชามีการประกาศเชิญชวนให้พวกเราเขียนส.ค.ส.ถึงคุณวีระ - คุณราตรีด้วย ยังมีบางคนเขียนส่งไม่ทัน เขาก็ฝากมาให้คุณจุ่ม(ฝากฟ้า) ซึ่งเป็นผู้รวบรวมและคงจะส่งมาให้คุณแล้ว

“เรื่องเล่าผ่านลูกกรง” ที่คุณเขียนจะช่วยให้คนที่เห็นห่วงเป็นใย หรือระลึกถึงคุณทั้งสองอยู่เสมอ ได้รับรู้ข่าวคราวโดยละเอียดเลยทีเดียว

สำหรับปัญหา: สติไม่นิ่ง ก็เพราะคิดว่า จะเขียนอะไร บันทึกอะไร วนเวียนอยู่อย่างนั้น?

ตอบ: ถ้าจะให้ถูกต้อง ควรบอกว่า **“จิต”** ไม่นิ่ง ความจริงแล้วโดยธรรมชาติของจิตมันเกิดๆ ดับๆ เป็นธรรมชาติของมันอยู่แล้ว

ภาษาบาลีเรียกว่า **“อุทัจจจะ”** ปุ่ณฺชนทวํไป เมื่อเกิด**“อุทัจจจะ”(ฟังชาน)** ก็จะได้ความ**“รำคาญใจ” (กุกฺกจะ)**เป็นลูกโซ่ตามมาด้วย พ่อท่านฯเคยอธิบายสภาพจิตของพระอรหันต์ให้พวกเราได้ฟังว่า พระอรหันต์ท่านก็มี **“อุทัจจจะ”** แต่เป็น**“อุทัจจจะจิต”** ที่ประกอบไปด้วยวิชา จึงไม่มีความรำคาญใจ ดังนั้นธรรมชาติของคนที่ยังไม่ตาย จิตมันก็จะมึนคิดนึกเป็นธรรมดา ธรรมชาติ เป็นแต่เพียงเราต้องรู้เท่าทันว่า กำลังถูกอวิชชาลากพาไป สู่โลก โกรธ หลง หรือกำลังคิดนึกตริกลในทางบุญทางกุศล

สรุปแล้ว เมื่อยังไม่ตาย จิตมันก็ยอมคิดไปโน่นไปนี่เป็นธรรมดา เพียงแต่คอยมีสติอ่านให้รู้เท่าทันความคิดนั้นๆ ที่เกิดขึ้น (สติสัมโพชฌงค์)

หากเราสามารถแยกดี-แยกชั่ว แยกบาป-แยกบุญได้ ก็เป็นการเจริญ “ธัมมวิจยสัมโพชฌงค์” และเพียรล้างเพียรชำระบาปอกุศลที่เกิดขึ้นอยู่เสมอๆ ก็คือการบำเพ็ญ “วิริยะสัมโพชฌงค์” การเดินโพชฌงค์ ๗ เราเดินด้วย ๓ โพชฌงค์นี้เป็นตัวหลัก อันจะทำให้เกิดผล คือ ปิติสัมโพชฌงค์ -ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์ -สมาธิสัมโพชฌงค์ และอุเบกขาสัมโพชฌงค์ ตามมา

ส่วนเรื่องการเขียนหนังสือ นั้น มีหลักง่ายๆ ของ อ.เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ คือ ๑. ให้เขียนเรื่องที่ยากเขียน ๒. ให้รีบจบ ความจริงสิ่งที่คุณราตรีเขียนมาก็เป็นธรรมชาติดีแล้ว เช่น เล่าเรื่องกัวซาให้กับเพื่อนในคุก แล้วก็มึสติอ่านความคิดตัวเองได้ทันว่า เวลาทำอะไรมักจะทำเร็วๆ ฯลฯ ซึ่งจะหานักเขียนมืออาชีพได้ไม่กี่คนหรอก ที่สามารถถ่ายทอดเรื่องราวได้อย่างละเอียดลึกซึ้งถึงจิตใจได้

การเป็นนักบันทึกประจำวันจะมีส่วนช่วยให้เราเขียนได้ง่ายขึ้น สมัยก่อนนักเขียนมือทองของชาวโอศก(หนังสือของเขาได้รับการตีพิมพ์มากกว่าใครๆทั้งในวารสารและพ็อคเก็ตบุ๊ก) บทความของเขานั้น ล้วนตัดตอนมาจาก “บันทึกประจำวัน” แต่ละวันๆ และเพราะความที่เป็นนักวิเคราะห์ (ธัมมวิจย) จึงทำให้เขามีประเด็นธัมมวิจยไปได้มากมาย

การเป็นนักบันทึกประจำวันจะทำให้เรามีข้อมูลเก็บไว้ ทำให้ง่ายต่อการเขียน เหมือนแม่ครัวที่มีวัตถุดิบ พร้อมที่จะใช้ประกอบอาหาร ถ้าได้เครื่องครบ อาหารก็อร่อยเท่านั้นเอง ประโยชน์ของการเป็นนักบันทึกมีมากมาย แม้ในทางธรรมก็ยังมีผลต่อการบรรลุธรรมได้ด้วย

กาลเวลาผ่านมา ๑ ปีแล้ว มีเรื่องราว มีประสบการณ์ชีวิตเกิดขึ้นไม่น้อยเลยทีเดียว **คุณสามารถอดทนอยู่ในคุกนี้ได้โดยไม่เดือดเนื้อร้อนใจ ทั้งที่เราไม่ได้ทำผิด การปรับใจเช่นนี้ได้ นี่เก่งมาก** แล้วคุณก็ถือเอาเป็นโอกาสได้ศึกษาธรรมะอย่างจริงจัง ยิ่งเป็นเรื่องน่าอนุโมทนา

ส่วนที่เมืองไทยวันนี้ (๒๗ ม.ค.) ก็ยังมีผู้ร่วมอุดมการณ์กับเราออกไปทำหน้าที่แทนคุณ ทั้งสองอยู่เช่นเดิมคือ กลุ่มแนวร่วมคนไทยรักชาติ รักษาแผ่นดิน ประกาศเชิญ พี่น้องประชาชนร่วมกันแสดงพลังปกป้องอธิปไตย โดยกำหนดเวลา ๑๒:๐๐ น. เริ่มเวทีปราศรัย ที่ สนามไชย เรื่องปัญหาของประเทศไทยจากตัวแทนกลุ่มต่างๆ แล้ว ๑๔:๐๐ น. เคลื่อนขบวนจาก สนามไชย ไปที่ ตึกศาลฎีกา ข้างสนามหลวง เพื่อยื่นคำร้องต่อท่านประธานศาลฎีกา ในฐานะประธานอำนาจ ตุลาการ ๑. เรื่องอธิปไตยเหนือดินแดน ๒. เรื่องภัยต่อความมั่นคงที่กระทบอย่างรุนแรงต่อความเป็นนิติรัฐ นิติธรรม ของราชอาณาจักรไทย.

พวกเราชาวโอศกบางส่วนที่พร้อมก็ไปร่วม ทั้งที่ไม่ใช่เรื่องสนุกเลย แต่ก็เป็นการทำหน้าที่ใช้หนี้แผ่นดิน ฯลฯ ไปรบกับกิเลสเราที่ยังมีเห็นแก่ตัว ติดความสบาย อะไรต่างที่จะมีผัสสะมากระทบ เพราะ “ถ้าไม่ออกรบก็ไม่พบสังจะ” ตามที่พ่อครู(พ่อท่าน)สอน

ขอให้คุณ(มีสติ)ออกรบ(กับกิเลส)ด้วยอารมณ์ที่แจ่มใสเถิด ย่อมเกิดผลดีแน่นอน

 เจริญธรรม

ปัจฉิมบท

ล้นโตโลกชุมชนปลอดเหล้า

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ มีชาวต่างประเทศ ๓๐ คน มาเยี่ยมชมชุมชนปลอดเหล้าที่ล้นโตโลก ซึ่งมาจากประเทศต่างๆ เช่น *ประเทศบราซิลเรีย, มองโกเลีย, ออสเตรเลีย, อินโดนีเซีย, อิสราเอล, เม็กซิโก, เอสโตเนีย, เนปาล ฯลฯ*

เนื่องจากสำนักงานเครือข่ายองค์กรงดเหล้า(Global Alcohol Policy Conference - GAPC) มีการจัดการประชุมเป็นครั้งแรกในโลก โดยจัดที่ประเทศไทย มี สสส.(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ)และศวส.(ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา) เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ในหัวข้อเรื่อง **“นโยบายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์”** ระหว่างวันที่ ๑๓-๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ที่อิมแพคเมืองทองธานี มีนักวิชาการด้านสาธารณสุขจากทั่วโลก ๘๐๐ คน เข้าร่วมประชุม เพื่อกำหนดนโยบายและทิศทางการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หลังจากมีข้อมูลระบุว่ามึประชาชนเสียชีวิตจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปีละ ๒.๕ ล้านคน หรือเฉลี่ยนาทีละ ๔.๘ คน และกลุ่มอายุ ๑๕-๒๙ ปี เสียชีวิตปีละ ๓๒๐,๐๐๐ คน ยังไม่รวมการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ การทะเลาะวิวาท ที่มาจากการดื่มแอลกอฮอล์ โดยเด็กอายุ ๑๕ ปีมีอัตราเฉลี่ยการดื่มแอลกอฮอล์เฉลี่ยคนละ ๖.๑๓ ลิตรต่อปี

ทพ.กฤษดา เรืองอารีย์รัชต์ ผจก.สสส. กล่าวว่า สาเหตุที่ไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม เนื่องจากมีผลงานการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดีเยี่ยม โดยตลอด ๕ ปีที่ผ่านมา อัตราการดื่มลดลงถึง โดยปี ๒๕๕๓ คนไทยมีการซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลงเหลือปีละ ๑๓๙,๓๓๗ ล้านบาท จากปี ๒๕๕๐ อยู่ที่ ๑๕๓,๙๐๑ ล้านบาท แต่ละปี สสส.ใช้งบประมาณในการรณรงค์ลดปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ปีละ ๒๕ ล้านบาท

น.พ.ทักษพล ธรรมรังสี ผอ.ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา สนง.พัฒนานโยบายสุขภาพระหว่างประเทศ กล่าวว่า ใช้งบประมาณบำบัดผู้ติดสุรา ๓๕,๐๐๐ บาท/คน คนไทยติดอันดับที่ ๓ ของเอเชีย

และอันดับที่ ๕๐ ของโลก ในการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ซึ่งคนไทยนิยมตีพิมพ์อันดับหนึ่งและตีพิมพ์หลักอันดับสอง

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สสส.จัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่ โดยเลือกชุมชนสันติอโศกเป็นสถานที่ดูงาน เพราะ ๑. ชาวอโศก(มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน) เป็นองค์กรกลุ่มแรกๆที่ยื่นมือเข้าช่วย สสส.ในการรณรงค์งดเหล้า ๒. ชุมชนอโศกเป็นชุมชนปลอดเหล้า ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นสิ่งที่ทำได้ยากในโลก

เวลา ๑๔.๐๕ น. คณะผู้ดูงานเดินทางมาถึงสันติอโศก **ลิขมาตุจินดา ตั้งเภา** ได้กล่าวต้อนรับ(เป็นภาษาอังกฤษ)ที่บริเวณศาลาฟังธรรม หลังจากนั้นฝ่ายต้อนรับได้นำชมสถานที่ โดยบรรยายเป็นภาษาอังกฤษ พาเดินชมตั้งแต่ ดอกไม้งามพระอาริยะ, พระวิหารพันปีฯ, กุฏิ, บริเวณพุทธสถาน, บริษัทฟ้าอภัย, สถาบันขยะวิทยาฯ ซึ่งผู้มาดูงานบางคนได้ขอซื้อสินค้าจากที่นี่ด้วย, ร.ร.สัมมาสิกขาสันติอโศก, บริษัทขอบคุณ, ธรรมทัศน์สมาคม, FMTV

ที่ FMTV **น.ส.ดินนา โคตรบุญอารยะ**ได้กล่าวต้อนรับ ได้ตอบข้อซักถามเกี่ยวกับขอบข่ายการทำงานของ FMTV จากการได้เดินชมที่ต่างๆ มาจนถึง FMTV ทำให้คณะผู้ดูงานเกิดข้อสงสัยมากมาย ที่เขาสงสัยกันมาก คือ อาสาสมัครที่นี่ไม่มีเงินเดือนแล้วอยู่ได้อย่างไร พนักงานบริษัทต่างๆทั้งมีเงินเดือนและไม่มีเงินเดือน มีเงินเดือนก็เงินเดือนแค่ ๒,๐๐๐ ถึง ๓,๐๐๐ บาท แล้วอยู่ได้อย่างไรกัน สม.จินดาและฝ่ายต้อนรับก็ช่วยกันตอบคำถาม มีชาวต่างชาติคนหนึ่งารู้จักชาวอโศกพอสมควรรู้สึกว่่าเพื่อนชาวต่างชาติถามแล้วถามอีกไม่เข้าใจสักทีเขาก็เลยช่วยตอบให้เองอย่างกระฉ่งแจ้ง โดยเห็นว่า เพราะเขาทำมาจากข้างใน เขาเปลี่ยนจิตวิญญาณเขา เขาทำด้วยจิตวิญญาณ เขาจึงทำได้ทำให้ชาวต่างชาติคนอื่นๆเข้าใจชัดมากขึ้น

และยังมีคำถามถึงการอยู่ร่วมกันของชุมชน-วัด-โรงเรียน, การปฏิบัติธรรมของอาสาสมัครและนักเรียนในฐานะงานเป็นอย่างไร การศึกษาที่ไม่เน้นวิชาการ แล้วคุณค่าอยู่ตรงไหน FMTV อยู่ได้ยังไงกับแค่ได้เงินจากการขายขยะ เพราะค่าใช้จ่ายในการทำ TV มันสูงมาก

พวกเราได้ช่วยกันตอบข้อสงสัย จนเขาเข้าใจพอสมควร และก็ได้อธิบายว่าทำไมชุมชนที่นี้ถึงปลอดแอลกอฮอล์ได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ สุดท้าย **น.ส.ขวัญชนก ชูเกียรติ** ได้กล่าวถึงการทำงานของสสส. ในเรื่องการรณรงค์ดเหล้า มีหลายคนสนใจในวิถีชีวิตของคนที่นี่และการปฏิบัติตามคำสอนตามพุทธศาสนา ยังอยากซักถามต่อ แต่เนื่องจากเกินเวลาพอควร จึงได้ยุติการตอบคำถาม ขณะดูงานได้เดินไปซื้อของที่บริษัทแต่ชีวิตและร้านค้าต่างๆที่ชอยนวนรินทร์ ๔๖ และเดินทางกลับในเวลา ๑๗.๓๐ น.

ผู้มาดูงานบางคนได้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้

Mr.ImtiazMuqbil Executive Editor Travel Impact : ดีใจมากเพราะได้ความรู้เยอะมาก ช่วยให้ผมเข้าใจมากขึ้นเรื่องวัฒนธรรม เรื่องศาสนาพุทธ เป็นครั้งแรกที่มาและมีโอกาสที่ได้ดูการปฏิบัติตามคำสอนของศาสนาพุทธของชุมชนที่นี้ ซึ่งแตกต่างจากการปฏิบัติของศาสนาพุทธทั่วไป ที่นี้เป็นการปฏิบัติตามคำสอนของพุทธศาสนาที่แท้จริง ผมหวังว่าชุมชนแห่งนี้จะขยายความคิดและคำสอนอย่างนี้ไปทั่วโลก

Mrs.ViliaVeliKorvo ประเทศบูทาดเลีย : ดิฉันได้สัมผัสแต่ละคนที่นี้และแปลกใจมาก ว่าคนที่นี้แต่ละคนทำงาน ในชุมชนนี้ด้วยหัวใจ โดยที่ทุกๆคน พัฒนาจิตวิญญาณไปด้วย ทำไมเป็นได้ทุกๆคน มันก็เลยออกมาไม่แตกต่างกัน ขอขอบคุณมากๆที่ให้โอกาสดิฉันและให้ประสบการณ์

Mr.Modid ประเทศ Malaysia : ผมลงชื่อมาที่สันติอโศก คิดว่าคงจะเป็นแบบประเภททัวร์ที่เดินดูไปเรื่อยๆ แต่การมาดูชุมชนที่นี้มันไม่ใช่เป็นเหมือนการเดินทางของจิตวิญญาณ ผมเริ่มเห็นและเข้าใจการดำรงชีวิตของการมีชีวิต และผมเห็นเรื่องจิตวิญญาณผ่านออกมาในการดำรงชีวิตในการปฏิบัติของคนที่นี่ ผมเห็นคนอยู่ที่นี่ได้อุทิศตัวเองให้แก่ชุมชนและก็ไม่ต้องการอะไรเลย นอกจากให้ชุมชนดำรงอยู่และอยู่กับชุมชน ที่นี้เป็นชุมชนที่มีจิตวิญญาณที่พึ่งตัวเองได้

* นานาอุทิมภ

บันทึกจากปจฉาสมณะ (เดือนสิงหาคม ๒๕๕๔ - มกราคม ๒๕๕๕)

ตอน ยินยาวอย่างถูกต้อง คือโลกุตระ

เต้ากล่าวไว้อย่างคมคายว่า **“ฟ้าดิน มีอายุยืนยาว เพราะฟ้าดินมิได้อยู่เพื่อตัวเอง”** บนเส้นทางของโพธิสัตว์เป็นเส้นทางของชีวิต ที่มีแต่การให้ต่างๆ ซึ่งตรงกันข้ามกับคนส่วนใหญ่ ที่ตั้งหน้าตั้งตาที่มุ่งแต่จะเอาๆๆ ในโลกนี้จึงมี ทั้งสงครามและสันติภาพ จึงมีทั้งการยื้อแย่ง แข่งขันและหยิบยื่นเกื้อกูล ซึ่งในขณะที่โลก กำลังโกลั้วจะแตกเพราะระบบทุนนิยม แต่วิถีชีวิตบนเส้นทางบุญนิยมก็พยายามที่จะเป็นจุด เย็นท่ามกลางเตาหลอมเหล็กให้ได้

แม้พ่อท่านจะเข้าสู่ในวัยอายุ “สองเจ็ด” (๗๗) แต่ดูเหมือนยิ่งนานวันๆ เวลาที่ไม่เพียง พอที่พ่อท่านจะช่วยมนุษยชาติได้ทัน ดูเหมือน ว่าสิ่งที่ถูกต่อว่ามากที่สุดจากพ่อท่าน ก็คือ **“เวลา”** นี้เอง เพราะวันๆตลอด ๒๔ ชั่วโมง ไม่เพียงพอที่จะทำให้พ่อท่านทำอะไรได้ทัน จน ท่านบ่นอยู่บ่อยๆว่าทำให้ลืมนอะไรไปหลายๆอย่าง โดยเฉพาะสิ่งที่ลืมน้อยๆ คือ การพักผ่อน แม้

จะมีผู้คอยตัดทาน คอยต่อรองให้ท่านพัก แต่ก็ ไม่ค่อยได้ผล เพราะงานของพ่อท่านมีหลายด้าน ที่จะต้องเข้าไปช่วยมนุษยชาติ

วันๆมีเรื่องนั้นเรื่องนี่ ทั้งเทศน์ไม่เคย หยุด ทั้งเขียนไม่เคยเสร็จ เพราะมีเรื่องอีกมากมาย ที่ยังไม่ได้เขียน มีการประชุมที่ไม่เคยหยุดหย่อน ทั้งชุมชนใหญ่ๆของชาวอโศก และองค์กรต่างๆ ทั้งด้านการศึกษา การค้า การเมือง และกิจกรรม มีแขกหลายฝ่ายมาขอเข้าพบทั้งมาเสนอแนะและ ปรีक्षा เพื่อทำให้ชาติบ้านเมืองดีขึ้น วันๆจึงมี งานเข้านับเป็นสิบๆเรื่อง ถ้าเป็นคนธรรมดาแค่ เทศน์ออกทีวีวันละ ๒ ชั่วโมงทุกวัน แค่นี้ก็ถือว่าหนักแยะแล้ว

ในวันที่ ๑๙ กันยายน ครบรอบ ๕ ปีของการปฏิบัติ พ่อท่านดูรายการที่มีนักวิชาการ มานำเสนอกันว่าปัญหาบ้านเมืองทุกวันนี้ ควร จะมีระบบแบบไหนกันดี?? จะให้มีเลือกตั้ง จังหวัดละคนเข้ามาหรือมีการแต่งตั้งตัวแทน

บุคคลเข้ามา แต่ดูเหมือนว่าก็ไม่สามารถเป็นที่
ยุติกันได้ เพราะเอาแบบนี้ก็จะมีปัญหาแบบนั้น
เอาแบบนี้ก็มีปัญหาแบบนี้ **พ่อท่านพันธงว่า**
ระบบไหนๆก็มีปัญหาทั้งนั้น ถ้าคนไม่ดี เพราะ
คนมันเก่งกว่าระบบอยู่แล้ว เอาระบบไหนเข้า
มาคนก็สามารถโกงได้หมด แต่ถ้าเราสร้างคนดี
ให้มีมากเพียงพอแล้วจะใช้ระบบไหนๆก็ได้
ไม่มีปัญหา แม้จะกลับไป ใช้ระบบสมบูรณาญา
สิทธิราชย์ก็ได้ ไม่มีปัญหาอะไร ประเทศไทยเรา
อยู่เย็นเป็นสุขมาตั้งนาน ถ้ามีผู้นำเป็นคนดีแล้ว
ระบบไหนๆ ก็ใช้ได้หมด

แต่สิ่งที่**พ่อท่านเห็นว่า เป็นสิ่งที่ใช้**
ไม่ได้ และควรหยุดใช้ได้แล้ว ก็คือระบบการ
เลือกตั้งทุกวันนี้ เพราะเป็นค่ายกลที่แข็งตัว วาง
เครือข่ายไว้ทั่วประเทศ ยากที่จะแก้ไขให้ได้ได้

รายงานสุขภาพของพ่อท่านฯ

ในวันเสาร์ที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๔
(ซึ่งเป็นช่วงที่พ่อท่านกำหนดลัสตาดาทะมาที่สันติ
อโศกพอดิ) ที่คลินิกแพทย์หญิง**สุขุมมา วรรคักดี**
แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านจอบประสาทตา หลังจาก
ตรวจจายละเอียดแล้ว แพทย์นัด เลเซอร์เอา
เนื้อเยื่อเกิดใหม่หลังลอกต้อกระจกไปแล้วออก

ที่ห้องผ่าตัดตา รพ.รามาริบัติ กำหนดวันว่าง
ตรงกันได้ คือวันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๔
หลังจากทำแล้ว พ่อท่านรู้สึกว่ตาข้างขวาที่มัว
อยู่นั้นชัดขึ้น สว่างขึ้นเหมือนเดิม เพียงแต่มีจุด
ดำๆเล็กๆลอยขวาง การมองเห็นกระจายอยู่

หมออธิบายว่า มันคือเศษขยะที่เกิด
จากการเลเซอร์เนื้อเยื่อนี้ แล้วมันจะถูกกำจัด
ออกไปเองโดยกลไกของร่างกายดูกลับออกได้
ในเวลาต่อมา ซึ่งก็เป็นจริงอย่างนั้น หลัง ๒๔
ชั่วโมง จุดเล็กๆแทบไม่เหลืออยู่เลย พ่อท่าน
ไม่รู้สึกเจ็บปวด แสบเคืองใดๆเลย พร้อมทั้งจะ
กลับมาทำงานประจำคือ เทคโนโลยีโทรทัศน์สด
ทุกวัน รายการสงครามสังคม-ธรรมะการเมือง
และเขียนหนังสือต่อ จึงเรียนปรึกษาแพทย์โดย
เล่าสภาพแสงจ้าขณะออกโทรทัศน์ให้คุณหมอ
ทราบ

สรุปนิมนต์พ่อท่านพักงานชั่วคราว
งดออกอากาศทางโทรทัศน์ ๓ วัน (พุธ พฤหัส
ศุกร์) ส่วนงานเขียนพ่อท่านยอมพักให้ ๑ วัน
เริ่มเขียนหนังสือในวันต่อมาหลังจากไปตรวจวัด
ความดันลูกตา หลังเลเซอร์แล้ว ๒๔ ชั่วโมง
ผลการตรวจความดันลูกตาเป็นปรกติ ระหว่างนี้
มีการหยอดตาเพื่อช่วยบรรเทาอาการอักเสบ
ระบบทุก ๑ ชั่วโมง และป้องกันระบบความดัน
ลูกตาส่งวันละ ๒ ครั้ง (ขณะตื่นนอน) ๑ ชั่วโมง
สุดท้ายพบ พญ.สุขุมมา เพื่อดูผลเลเซอร์ใน
สัปดาห์ต่อมา พบว่าผลดีเป็นที่พอใจ และนัด
ตรวจสุขภาพตาเพื่อเฝ้าระวังตาข้างซ้าย ที่ใช้งาน
ได้ดีอยู่ในอีก ๔ เดือนข้างหน้า

สุขภาพโดยรวม ก่อนหน้านั้นช่วงเลิก
ชุมนุมใหม่ๆ ญาติธรรมได้เชิญ**คุณหมอสุรเกียรติ**
อาชานานุภาพ บก.นิตยสารหมอชาวบ้าน คุณ
หมอ ผู้มีชื่อเสียงในด้าน การส่งเสริมให้ความรู้

ความเข้าใจเรื่องสุขภาพแก่ชาวบ้านทั่วไป ให้พึ่งตนเอง ดูแลตนเองให้มีสุขภาพดี ได้ด้วยตนเอง มาพบพ่อท่าน **คุณหมอกว่าวชมและประทับใจพ่อท่านในเรื่องการดำเนินชีวิตประจำวัน** พ่อท่านให้ความสำคัญกับการจัดสมดุล ๘ อ. อย่างดีโดยต่อเนื่อง คุณหมอสันใจระบบไหลเวียนเลือด ระบบหายใจ และสุขภาพองค์รวม

คุณหมอชื่นชมการออกกำลังกายที่พ่อท่านทำโดยต่อเนื่องเป็นพิเศษ และกล่าวสนับสนุนให้พ่อท่านทำต่อไป เพราะตัวคุณหมอเองก็ได้รับผลดีจากการออกกำลังกาย โดยการเดินเร็วเพื่อสุขภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำสม่ำเสมอ ทำให้สามารถยืนบรรยายให้ความรู้แก่บุคลากรทางสาธารณสุขได้ทุกวัน วันละ ๖ ชั่วโมงอย่างสบายๆ และนิมนต์พ่อท่านจับน้าระหว่างบรรยายเพื่อความชุ่มคอ เลี้ยงไม่แห้งง่าย ซึ่งพ่อท่านไม่ค่อยถนัดนัก เพราะท่านคุ้นกับการดื่มน้ำมากกว่าการจับน้ำ

และล่าสุดญาติธรรมถวายเครื่องออกกำลังกายป้องกันการกระแทกข้อเข่า ข้อเท้า ขณะลงน้ำหนักในการเดิน ทำให้ปัญหาความไม่สมดุลของกล้ามเนื้อลดลง ประกอบพ่อท่านจัดสรรภาระงานของท่านให้มีการเคลื่อนไหวตัวมากกว่าแต่ก่อนอย่างมาก ทำให้ลูกหลานชาวอโศกได้พบได้เห็นเกือบทุกวัน จากการเดินตรวจพื้นที่เยี่ยมเยียนฐานงานต่างๆทั่วชุมชนทุกวัน ก่อนฉันบ้าง หลังฉันบ้าง แทบทุกคนจะคุ้นชินกับอากัปกริยากระฉับกระเฉงคล่องตัว ยิ้มแย้มแจ่มใสพูดคุยรับฟังเรื่องราวต่างๆอย่างเป็นกันเอง ทำให้บรรยากาศในชุมชน พลอยอบอุ่นสดชื่นเบิกบานไปด้วย

แต่มีบ้างบางวันพ่อท่านเขียนหนังสือตลอดวัน และนอนดีกรวมถึงวันวรรคการออก

กำลังกายไปเป็นช่วงยาวๆ แม้จะยังไม่มีการทางกายประทุ้งแสดงเช่นแต่ก่อน พ่อท่านก็จะถูกนิมนต์ โดยมีผู้ชมรายการโทรทัศน์ให้พักดื่ม น้ำบ้าง พักเสียงโดยการค้นรายการด้วยเพลงบ้าง หรือแนะนำยาสมุนไพรหลากหลายสูตร โดยสรุปคือทุกท่านปรารถนาเห็นพ่อท่านสุขภาพดี อยู่เทศน์สอนธรรมะเราไปนานๆ อย่างน้อย ๑๕๑ ปี ตามที่ท่านตั้งใจไว้

อย่างไรก็ดีพ่อท่านใช้ ๘ อ. ในวิถีชีวิตจริงของท่าน โดยไม่ต้องจัดเวรวรรคเพื่อคอร์สสุขภาพเช่นที่คนทั่วไปนิยมทำกันอยู่ นี่น่าจะช่วยให้ลูกอโศกได้ฉุ่กคิดบ้างใหม่กว่า **กรรมกับกาละ** ที่พ่อท่านพาทำนั้น ๘ อ. คือวิถีชีวิตจริงๆ ของลูกอโศกทุกคน ผู้ปรารถนาก้าวตามพ่อ... ไปให้ถึง....โลกุตระ?

หลักการที่จะทำให้ชาวอโศกยิ่งใหญ่

(พ่อท่านกล่าวปิดประชุม พาณิश्य บุญนิยม ๒๓ ก.ย.'๕๔)

เราก็จะต้องดำเนินไปเรื่อยๆ (Must go on) ในท่ามกลางความล่มสลายของทุนนิยมที่เลวร้ายลงไปทุกวัน เลวร้ายอย่างน่าเกลียด ทุนนิยมนี้เหมือนแชร์แม่ช้อยแต่มันซับซ้อน ลึกซึ้ง...ทำให้คนรู้สึกที่ไม่เหมือนแชร์แม่ช้อย

เท่านั้นเอง สรุปร่างๆ ก็คือว่ามันไปเอากำไรของ
คนอื่นมาให้แก่ตัวเองตลอดเวลา กวาดเอาของ
คนอื่น ไม่ว่าตั้งแต่ระบบองค์กรเล็กจนถึงองค์กร
ใหญ่จนถึงระดับประเทศต่อประเทศ เสร็จแล้วก็
ระดับโลก อันเดียวกันหมด เป็นงูกินหาง ตอน
นี้มันกินหางจนแทบจะไม่เหลือแล้ว

ที่เหมือนแชร์แม่ชม้อย ก็เพราะไปเอา
ของเขามาแล้วก็เอามาล่อเขา เหมือนประดานิยม
ที่ทำอยู่ทุกวันนี้ไม่มีอื่นหรอก **ทุกขุนนิยม ทำ
อย่างนี้** ล่อๆแล้วตัวเองก็ตะกรุมตะกราม แล้ว
ก็มาผลาญๆ... ผลาญๆ...แล้วก็ล่อกันผลาญ
คือไม่มีการให้ ไม่มีใครให้ใคร ถ้าเข้าใจคำนี้สั้นๆ
**“ไม่มีใครให้ใคร” แล้วมันจะมีอะไรเหลือ
แล้วที่เอามา...เอามาทำไม?** เอามาผลาญเท่านั้น
เอง มันเป็นระบบอย่างนั้น เพราะว่าฟุ้งเพื่อ
ฟุ้งเพื่อยสร้อยสร้อยแบ่งใหญ่ผลาญพร้าทำลาย
โดยที่เขาไม่เข้าใจ ไม่ต้องเอาอะไรหรอก เงิน
เดือนต้องขึ้น ราคาตัวเลขขึ้นเรื่อยๆ...เรื่อยๆ...
เรื่อยๆ นี่แหละ

แค่นี้ก็เป็นเครื่องยืนยันแล้วว่ามันมี
แต่บ้านไม่มีหยุด นี่คือผลาญ แล้วคิดดูซิว่าเงิน
นี้เกี่ยวข้องกับผลผลิต แล้วเงินมันมากขึ้น
มันเป็นตัวที่จะต้องใช้จ่ายมากขึ้น แล้วปริมาณ
คนในโลกมันก็เพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นการจะ
ใช้จ่ายผลผลิต หรือว่าการจะใช้ผลผลิต มันเพิ่ม
ขึ้น ตัวเลขก็เพิ่มขึ้น แต่คนถูกเอารัดเอาเปรียบ
หรือว่าคนที่จะต้องถูกรีดขึ้นไปหา ส่วนบน
ตลอดเวลา ไม่มีได้มานะ คนระดับล่างไม่มีได้
มีแต่ระดับบนเอาไปผลาญ แล้วเอาไปทำลายฟู่ฟ่า
อะไรก็แล้วแต่ เพราะมันถึงรุนแรงยิ่งขึ้นทุกวันๆ

สรุปแล้วเรามาเป็นผู้ให้ เขาไม่ให้นำ
ทุนนิยมไม่มีใครคิดจะให้ ตั้งแต่คนถูกเอา
เปรียบก็ไม่คิดจะให้ แต่เขาขอมงานที่เขาต้อง

ถูกเอาเปรียบ เพราะมันระบบที่ซบซ้อนทุกวันนี้
ผีร้ายที่ร้ายที่สุดเลยคือหุ้น ตัวอยู่ข้างบน ที่มี
อำนาจจะปั่นยังไง จะผลัดกัน จะเปลี่ยนแปลง
จะอะไรยังไงมันทำได้เลย แล้วความรู้หรือว่า
พฤติกรรมแบบนี้มันมีทั่วโลก

อย่างอเมริกาเป็นตัวอย่างที่ประเทศ
มันจะไม่ไหวแล้วนะ กู่นี้เขาทั้งๆที่รู้ว่าตาย...
ตายเขาก็กู๊ ต้องขายผ้าเอาหน้ารอดแล้วมันก็ยิ่ง
หนักหน้าเข้าไปอีก แล้วมันก็ถึงกันทั่วโลกด้วย

อเมริกาไม่หยุดทำให้หน้าเล็กทรอก
เขาก็จะทำแบบนี้ ทั้งๆที่เขาไม่มีอะไรแล้ว ล้ม
ละลายแล้ว ไล่ตามประวัติศาสตร์มาสิ เยอรมัน
ก็เคยใหญ่ ฝรั่งเศสก็เคยใหญ่ อังกฤษก็ใหญ่
เสร็จแล้วใครที่มันดันขึ้นมาได้ก็ดันขึ้นกันมา ต่อ
ไปก็คือ จีน

**สรุปแล้วก็ไม่มีใครคิดให้ มันอยู่
ไม่ได้ พวกเราจะต้องรักษาตัวให้รอด ก็คือ
อย่าไปเป็นหนี้ข้างนอก เราจะหนุนคอยช่วยกัน**

อยู่ในนี้ แล้วก็อย่าไปซัดตาบกัน ถ้าอโคกใคร เป็นอย่างนี้(ยิ้มแล้วไม่จ่าย)จะต้องจัดการเอาออก แต่ถ้าเผื่อว่าอยู่อย่างนี้เราก็ถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน

๑. อย่าไปเป็นหนี้

๒. ฟุ้งตนให้รอด

๓. ต้องช่วยคนอื่นให้ได้

นี่คือหลักของชีวิตที่จะอยู่รอดกันดีที่สุดในส่วนที่จะช่วยคนอื่นนั่นก็เป็นกำไร กำไรชีวิต กำไรสังคม นี่แหละคือหลักชีวิตของชาวอโศก แต่ต้องเป็นลำดับตามนี้ หลักการนี้ปฏิบัติให้ได้จะยิ่งใหญ่ ขอยืนยัน.

“อานของโศกสัตว์”

จะมีใครคิดได้ว่า...พรรคกระยาจกแบบชาวอโศก ที่พากันนุ่งเจียม ห่มเจียม จะกล้าใช้ทองคำจริงๆ เป็นสัญลักษณ์ บ่งบอกความเป็นบัณฑิตทางธรรมของพระพุทธเจ้า อะไรเป็นแรงดลใจให้พ่อท่าน ต้องทุ่มทุนมากมาย ออกปานนี้??

แต่ก่อนพ่อท่านเคยบอกว่าใครละกิเลสแล้วตาย เช่น อดเหล้า อดบุหรี่ แล้วขาดใจตาย พ่อท่านจะสลักชื่อบนแผ่นทองคำให้ แต่ตอนนี้ไม่ต้องรอให้ถึงตาย ก็สามารถมีทองคำประดับผ้าชีริ้วอย่างพวกเราได้

มีเงินล้านซื้อศิลสักข้อได้ไหม? แต่ที่แน่กว่านั้นมีศิล ๕ ข้อ เนรมิตทองคำขึ้นมาได้ เพราะกายกรรม-วจีกรรม-มโนกรรม ที่บริสุทธิ์ในศิล ๕ เป็น ทรัพย์แท้ที่มีมูลค่ายิ่งกว่าเงินทองเพชรนิลจินดามากมาย ถ้าต้องการรู้แน่ที่ลึกซึ้งมากกว่านี้ ก็ต้องพิจารณาคำอธิบายของพ่อท่าน ในรายการสงครามสังคมฯ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ที่สันตอโศกได้

บุญบัณฑิต

งานไพฑูริย์คาริยสังคายนา เป็นเรื่องของ ๗ กับ ๔ ครั้งที่ ๑ วันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ มกราคม ๓ วันนี้ อาจจะมีบันฑิตเล็กน้อย อยากให้เป็นวันมีเนื้อหาสาระของธรรมะ เป็นวันที่มีบัณฑิตตาจริงๆ ไม่ใช่บัณฑิตจบมาจากมหาวิทยาลัยใดๆ ได้ปริญญาตรีโทเอกมาหрок บัณฑิตแท้ บัณฑิตจริงๆ

เป็นบัณฑิตบุญนิยม เป็นบุญบัณฑิต จะเกิดศัพท์คำว่า “บุญบัณฑิต” อีกคำหนึ่ง ขึ้นมาในครั้งนี่ คณะทำงานตอนนี้ก็ให้ สมณะเป็นองค์สภา

บัณฑิตอาราม

ที่จริงเจตนาเล็กๆ ในจิตของอาตมา ก็คือ ต้องการจะให้เกิดการรวมชาวอโศก รวมแก่นแกน โดยเฉพาะเรียกว่า “บัณฑิต” ซึ่งอาตมาขอแยกบัณฑิตเป็นทั้งที่เรียนมาทางโลก กับบัณฑิตที่ฝึกฝนเรียนรู้มาเป็นบัณฑิตแท้ เป็นบัณฑิตทางธรรมของพระพุทธเจ้า บัณฑิตะเวทนียานี้แหละ

เป็นบัณฑิต ๒ สาย บัณฑิตวิษณุ กับบัณฑิตชาฎา อยากจะให้มาวิธีของโลก วิธีของสังคม เพื่อให้มารวมกัน เป็นวิธีหนึ่งที่สังคมเขาทำกันมา ไม่ได้ไปแหกคอก แต่อยู่ที่ในรายละเอียดของวิธีการ ของเรื่อง ของเหตุปัจจัย

เอาเหตุผลมารวมกันเข้า มารวมกัน เป็นบัณฑิตอาราม จะมีทั้งปัญญาบัตร มี ทั้งเข็ม เข็มชื่อ “ตราพระธรรม” โดยสถาบันบุญนิยม เป็นเจ้าของ เป็นผู้สร้างคน มาให้แก่งองทัพนธรรม ทั้งหมดทำงาน เพื่อสังคม

บำเพ็ญคุณธรรม

ครั้งนี้เป็นรุ่น ๑ เข็มรุ่นนี้ทั้งหมด ๗๗ กับ ๗๗ เป็น ๑๕๔ รุ่น ๒ ก็จะมีเข็มอย่างเดียวกัน ต่อไปปีต่างๆก็เข็มอย่างเดียวกัน เป็นแต่เพียงรุ่น ๑ จะมีประทับตรา รุ่น ๑ ประทับตรารุ่น ๒ ประทับตรารุ่น ๓ ไปเรื่อยๆ

งานนี้จัดที่ราชธานีอโศก สำหรับผู้สมัครจะเข้าสู่พื้นที่ในวันที่ ๗ มกราคม จะมีการบำเพ็ญคุณ ๔ วัน บำเพ็ญธรรม อีก ๓ วัน วันที่ ๗-๘-๙-๑๐ สัปดาห์เรียกว่า วันบำเพ็ญคุณ วันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ เป็น วันบำเพ็ญธรรม ตกลงรวมเป็นบำเพ็ญ คุณธรรม ๗ วัน

ทุกรุ่นก็ต้องเข้าสู่พื้นที่วันที่ ๗ มกราคม ทุกรุ่นจะเหมือนกันหมด เป็นโครง

สร้างเดียวกัน การสมัครเริ่มตั้งแต่วันที่ ๕-๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ คือถึงสิ้นปีปิดรับสมัคร

จะมีเลข ๗ ถึง ๓ ตัว หนึ่งวันที่ ๗ สองบำเพ็ญคุณบำเพ็ญธรรมอีก ๗ วัน สามปิดรับสมัครไปถึงวันที่จะเข้าสู่พื้นที่ ๗ วัน

สัตยาบรณของบุญบัณฑิต

ผู้สมัครนั้น สมัครได้ทั้งบัณฑิตวิเศษย์และบัณฑิตชาญ บัณฑิตวิเศษย์ก็คือจบปริญญาตรีโทเอกมาแล้ว เป็นผู้ได้ปริญญาบัตรจากทางโลก ส่วนบัณฑิตชาญไม่มีปริญญาอะไร สมัครได้ทั้งหมด หรือผู้มีปริญญาจะมาสมัครเป็นบัณฑิตชาญก็ได้ จบออกมาก็เหมือนกัน เป็นบุญบัณฑิตเหมือนกัน

แต่ต้องมีพื้นฐานว่า จะต้องมั่งสวัริติมา ๕ ปี (มั่งสวัริติลูกมากกว่าที่ล้ม) มีศีล ๕ และละอบายมุข เป็น ๓ ข้อหลัก

ถ้ามาปฏิบัติแล้ว สอบผ่านแล้ว จะต้องมั่งสัตยาบรณ ก่อนจะแจกปัญญาบัตร และแจกเข็มตราพระธรรม ก็จะต้องให้เปล่งกล่าว

มีคนทักว่า ได้ไปแล้ว เชื่อได้ยังไง? อาตมาให้เกิดริติแก่คน สัจจะของจิตวิญญาณของคน อาตมาให้เกิดริติแก่ทุกคน เมื่อสัญญาไปแล้ว ที่ให้ทำ ถ้าคุณทำแล้ว คุณชั่วหรือคุณดี ก็อยู่ที่คุณ คุณจะสำนึก คุณจะตั้งใจอยู่ที่คุณ

อาตมากล้าที่จะลงทุน เพื่อจะให้คนมาปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ แม้นิดเดียว เร็ว

พระพุทธเจ้าตรัสว่า การปฏิบัติบุญ ชำระกิเลส
กระทำได้ด้วยวิธีปฏิบัติแม้นิ้วมือเดียว ใ
ปรบปีก ฐกระดิกหาง ก็มีคุณค่ากว่าคุณไปสร้าง
อกุศล เป็นเดือน เป็นปี เป็นชาติ

เรื่องที่น่าเป็นที่สุด

มีคนมาต่อว่า ลงทุนทำอะไรกันนัก
กันหนา แล้วจะคุ้มค่าหรือ? ใครจะตราหน้า
อาตมาว่าทำสิ่งที่ไม่คุ้ม ไม่เป็นไร ตำน้ำพริก
ละลายแม่น้ำ ไม่เป็นไร อาตมาตั้งใจจะพามาทำดี
อาตมาเห็นว่าเรื่องวัตถุ เรื่องเงินทอง เป็นเรื่อง
ซี้ผิง อันนี้เป็นเรื่องที่น่าเป็นที่สุด เป็นอุปสงค์
ของมนุษยชาติตอนนี บ้านเมืองไม่เป็นสุข
เพราะคุณธรรมล้นเหลือ

ถ้าอาตมาทำแล้วใน ๗๗ คน ได้สัก
๗ คน อาตมาก็พอใจแล้ว ถ้าอาตมาไม่มีบุญ
อะไรเลย อุตส่าห์ทำก็ได้แค่นี้ก็เถอะ บารมีมีแค
่นี้ก็เอาเท่านี้ อาตมาก็พอใจแล้ว

หน่วยคุณธรรม

เราจะมีหลักตัดเกรดเป็นหน่วย ๑๐๐
หน่วย เราไม่เรียกหน่วยกิต เราเรียก “หน่วยคุณ”
หน่วยคุณธรรม ๑๐๐ สอบ ๕๐ ได้ ๕๐ ผ่าน
ถ้าได้ ๘๐ ขึ้นไป ถือว่าเป็นเกียรตินิยม เราไม่
ใช้ศัพท์คำว่า เกียรตินิยม ผู้ที่ได้ ๘๐ ขึ้นไป
เรียกว่า “คุณนิยม” เกิน ๘๐ ขึ้นไปเรียกว่า
“บุญนิยม”

สำหรับผู้ที่ได้เป็นบุญบัณฑิตไปแล้ว
จะเป็นบุญบัณฑิตสามัญ หรือบุญบัณฑิตเกียรติ
นิยมระดับคุณนิยม หรือบุญนิยมก็ตาม
สามารถเข้าสอบซ้ำได้อีกทุกปี ผู้สอบตกก็สอบ
ซ้ำได้อยู่แล้ว จะสอบอีกกี่ปีก็ไม่ปัญหาอยู่แล้ว
งานนี้ไม่มีการคิดค่าอะไรทั้งหมด

เพราะฉะนั้น ผู้สมัครไม่มี limit แต่
เวลาจบ ปีละ ๗๗ กับ ๗๗ เป็น ๑๕๔
บัณฑิตวิชญ์ ๗๗ บัณฑิตชาญก็ ๗๗ เป็นตายตัว
เพราะเป็นวันของวัน ๗ โพชฌงค์เป็นวันเจ็ด
อยู่แล้ว จะมีอย่างนี้ไปตลอดทุกปี

๔ เข้มสูงสุด

ผู้ที่มาอบรม มาสอบซ้ำ สอบได้ก็ได้
ตราเข็มพระธรรม ได้ทุกปี ได้อีก ๓ ปี ไม่ซ้ำ
ปีนี้ก็ปีหน้า ไม่ซ้ำปีต่อไป ซ้ำปีไหนก็แล้วแต่คุณ
จะสอบจนได้เข็ม ๔ เข้ม สูงสุดได้ให้แก่ ๔ เข้ม
เวลาเอาไปประดับ เวลางานก็ติด ๔ เข้มเรียง
เหมือนติดเหรียญตรา

บัณฑิตที่รุ่น อาจจะได้รุ่น ๑ รุ่น ๓
รุ่น ๘ รุ่น ๑๑ ติดเลย ๔ รุ่น เข้มตราพระธรรม

เหมือนกันหมด แต่
มี ๔ เข้ม ใครได้ ๓
เข็มก็ติดไป ใครได้
๒ เข้ม ก็ติดไป
ส่วนปัญญาบัตรนั้น
ได้ปีที่ ๔ หนึ่งใบ
แถมกลายเป็น ๒
ปัญญาบัตร จะต่าง
กันคำว่ารุ่นเท่านั้น

นอกนั้นเหมือนกัน ใน ๔ เข้มได้ปัญญาบัตร
๒ ใบ สอบซ้ำได้

ส่วนผู้ที่สอบตก คุณจะสอบซ้ำไป อีก
๑๐ ปี ๒๐ ปี ไม่เสียตั้งค์ค่าสมัคร ได้มาอบรม
ฟรี ได้มาทำบำเพ็ญคุณ บำเพ็ญธรรม ฟริตลอด
กาลนาน ก็เป็นเรื่องใฝ่อาของตนเอง อยากจะ
เสียสละ คืออาตมามีผลพลอยได้ จากคุณเป็น
คนดีให้แก่สังคมเท่านั้นเอง เจตนาที่มีเท่านั้น

งานของพระโพธิสัตว์

ที่อาตมาทำทุกอย่างทุกอัน เพื่อจะทำให้พวกคุณเกิดความเข้าใจว่า จริงๆแล้ว มนุษย์ควรทำวินาทีทุกวินาที เป็นวินาทีแห่งบุญทั้งสิ้น

“บุญ คือ การชำระกิเลส”

อาตมาขอมลงทูลลงแรงทุกอย่าง ทุกเวลาที่พยายามทำงานให้คนได้บุญ หรือลดกิเลสได้น้อยได้มาก อาตมาก็ทำอันนี้เป็นงานหลัก เป็นสิ่งที่สุดประเสริฐ ใครจะว่าอาตมางมงาย ใครจะว่าอาตมาสุดโต่ง ใครจะว่าอาตมาดันทุรัง บ้าๆบอๆ อะไร ไม่มีปัญหา อาตมาเข้าใจ จะว่าประชดประชัน แดกดันยังงี้ก็ว่าไป

อาตมาว่า อาตมาเลือกแล้วงานนี้เป็นงานของโพธิสัตว์ เป็นงานที่อาตมาจะทำอีกไม่รู้กี่ชาติก็ว่ากันไป.....

หลักสำคัญของบัณฑิต ว.บบบ.

นี่คือพื้นฐานที่จะไปสู่ความเป็นอารี-บุคคลแน่นอน เราจะทำอย่างนั้นอย่างแท้จริงทีนี้ในความหมายละเอียดไปกว่านั้น คือ เราจะทำอย่างนี้เพื่ออะไร เพื่อให้ดำรงตน พัฒนาตนเอง

เพื่อรับใช้บุญนิยม

เพราะฉะนั้น บัณฑิตที่ว่านี้ ทั้งบัณฑิตวิชญ์และบัณฑิตชาญ์ ถือว่าจบวิชาลัยบรรดา บัณฑิตบุญนิยมออกไปแล้ว

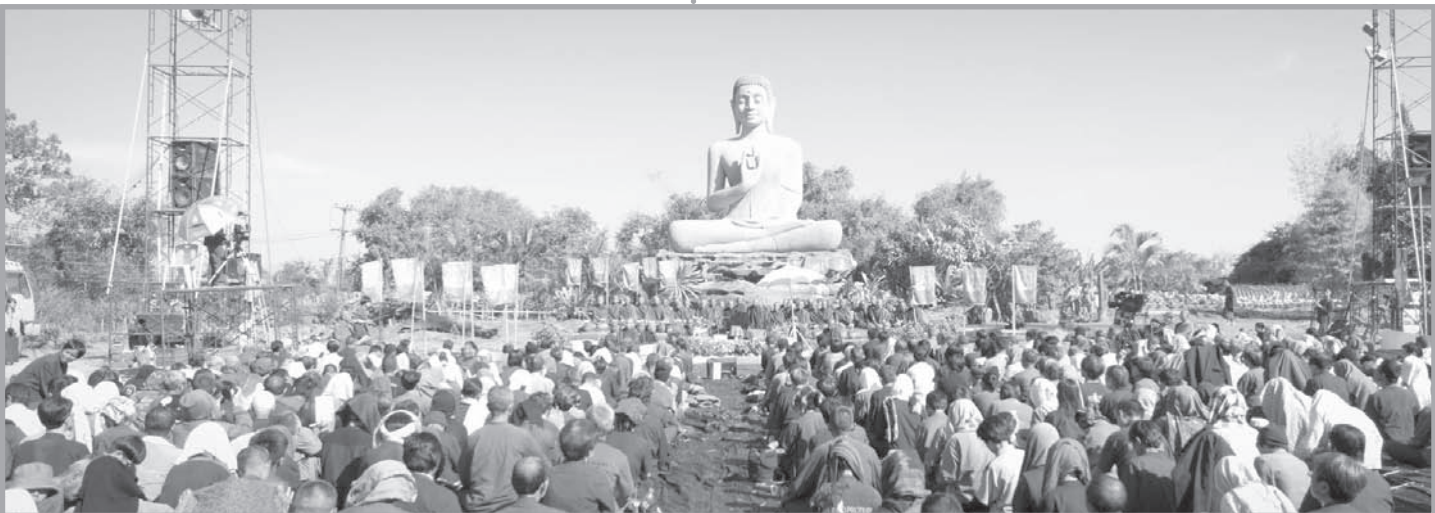
คนนี้มีหลักประกันหรือหลักรับรองว่าจะไม่เอาความรู้ความสามารถนี้ ไปเป็นทาสทุนนิยม นี่ก็ความหมายสำคัญหลัก จะเป็นผู้ไม่เอาความรู้ ความสามารถสมรรถนะของเราไปรับใช้เป็นทาสทุนนิยม เป็นเครื่องมือให้ทุนนิยมปั่นหัว บุญนิยมนั้นมี ๔ ประการหลัก

๑. ทำงานกับสังคม จะต้องรับรายได้ แลกเปลี่ยน เอาอัตราต่ำกว่าราคาสังคม ต่ำกว่าราคาตลาด

๒. เท่าทุน คิดประมาทให้ดีๆ

๓. ต่ำกว่าทุน ขาดทุนนั่นเอง อันนี้แหละเป็นตัวบุญนิยมแท้ เท่าทุนก็ยังไม่บุญไม่มีบาปนะ เท่าทุนนี้เจ้าอยู่ในสังคม ต่ำได้มากเท่าไร คุณก็เป็นผู้ที่ประสบผลสำเร็จความเป็นนักบุญ หรือบุญนิยมที่จริงเท่านั้น

๔. ทำงานฟรี ไม่รับสิ่งตอบแทนอะไรเลย นั่นคือขั้นสุดท้าย ขั้นที่สี่ นี่เป็นหลักเกณฑ์ของชาวอโศก ชาวบุญนิยม

ดอกทานตะวัน ว.บพบ.

ผู้ใดที่ผ่านไปแล้ว มีตราสัญลักษณ์เป็นผู้ที่รับรองได้ ตนเองก็ต้องภาคภูมิใจว่า เราเองได้ผ่านการรับรองจากสถาบันบุญนิยมออกไป ก็จะมีสมณะเป็นคณะกรรมการที่คัดผ่าน อาตมาอาจจะดูอีกทีหนึ่ง สุดท้าย ถ้าไม่มีเวลาหรือไม่ไหวจริงๆ ก็ให้สิทธิทางคณะสมณะทำกันจริงๆ ผู้ที่เป็นเจ้าของโครงการก็คือ สถาบันบุญนิยมจัดที่บ้านราชเมืองเรือ เตรียมพื้นที่ที่ใช้ เขื่อนศูนย์เป็นหลัก ส่วนองค์ประกอบก็จะมีให้ปลูกดอกทานตะวันต้อนรับงานนี้ จะพยายามปลูกทุกปีให้บ้านรับงานนี้

ปีนี้มีน้ำมาก ปลูกทั้งแพในน้ำ ก็ปลูกดอกทานตะวันส่วนหนึ่ง เอามาบานกันรับหลังองค์พระ หลังตึกเขื่อนศูนย์ หน้าองค์พระพุทธรูป เราก็จะปลูกให้ดอกทานตะวันบาน เราเคยปลูกมาแล้ว

เพราะฉะนั้นทุกปีวันที่ ๑๑-๑๒-๑๓ จะมีดอกทานตะวันบานรับงานนี้ทุกปีๆ

จำไว้ เราจะทำให้เป็นธรรมเนียมของเราทุกปี เวลานี้เราจะได้ไปชมดอกทานตะวัน

สวนทานตะวันอย่างนี้กันทุกปี

(รายการสงครามสังคมฯ วันที่ ๑๕ และ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ณ ลันตือโตก)

อุบรุษย์ของนักปฏิบัติธรรม

0814727xxx บรรลุแล้วมาอ่านตามหลังก็มีด้วย

0814727xxx ถ้ายังต้องอ้างอิงก็แสดงว่ายังไม่รู้ด้วยตนเอง

0814727xxx บ่นเรื่องการเมืองมากๆ เดียวก็หลุดอีกหรือสวาก็นั่งเป๋อไม่ทื่ออ้อเลย

0814727xxx ตอบเขาวัวร้อยเปอร์เซ็นต์ ไม่กลัวพลาดหรืออ่าน พตภู บ้างปะ

0814727xxx ก็มีโอศอกที่เดี๋ยวนี้แหละ ที่ว่าคนอื่นเขาผิด ที่อื่นเขาก็ปฏิบัติของเขาไป

0814727xxx การกินมันอยู่ที่จิตเป็นกิเลสในการกินหรือไม่เกี่ยวกับเนื้อหรือผัก

0814727xxx 821 เอ๊ยติติงเรื่องจริง เป็นกุศลยิ่ง แต่ใส่โทษจะไม่ได้กุศลเนื้อ

0803821xxx หงายของที่คว่ำ พ่อ มันทำดำให้ขาว

0803821xxx ไม่เลือกกิน เพราะน้ำท่วม ยึดติดเลือกมากจะไม่มีใครทำให้กิน ส่วนตัวมีงชอบทำสิ่งดีๆให้ดูเป็นชั่ว ทำเรื่องดีๆให้เป็นชอบ

มี sms เมื่อวานนี้ 0296 บอกว่า ผู้รู้ธรรมะด้วยการปฏิบัติจริง จะงามทั้งปฏิปทาและวาจาที่เปล่ง ไม่เพ้อเจ้อ ไม่พูดพร่ำบ้ายๆเปื่อยๆ ต่างจากที่ท่านกำลังเห็นอยู่นี้อย่างสิ้นเชิง ต่างกันทั้งบุคลิกภาพและการพูดจาปราศรัย พูดอวดอุตริมนุสธรรมมักดันทุรังยกย่องตนเองว่าดีและถูกต้อง และเห็นคนอื่นผิดเสมอ นั่นแหละละวาทิสต์ในพุทธศาสนา

ลักษณะของบุรุษผู้มีปัญญาและคุณธรรมสูง จะต้องสำรวจมกายวาจาเป็นอย่างไรดี ไม่พูดเพ้อเจ้อ พูดพร่ำล่งเดช ใช้คำเสริมฟุ่มเฟือย เช่น “นาๆๆ” ตลอดเวลา นี่หรือผู้มีธรรมะ น่าจะเรียก “ผู้ต่ำทราม” จึงถูกกว่า

อาตมาก็เห็นใจท่าน ฟังอาตมาเป็นการพูดพร่ำเพ้อบ้ายๆเปื่อยๆ เพ้อเจ้อ จริงๆแล้วถ้าเข้าใจคำว่าเพ้อเจ้อ คนที่ฟังคำเพ้อเจ้อของคน รับคำเพ้อเจ้อไป จะเอาไปเรียนรู้อะไรไม่ได้ จะเอาไปปฏิบัติตามไม่ได้ จะเอาไปเป็นเรื่องเป็นราว เป็นเนื้อหาคืออะไรไม่ได้เลย

ยืนยันด้วยสัจธรรม

แต่อาตมาขอยืนยันว่า คนที่ฟังอาตมาแล้ว ทุกวันนี้ชาวโศกเอาไปปฏิบัติตาม ฟังแล้วเข้าใจ แต่เข้าใจได้ มันก็ไม่เพ้อเจ้อแล้ว ใช่มั้ย? ยิ่งเอาไปปฏิบัติตามแล้ว มันเกิดลดละหน่ยคลาย เห็นๆเลยว่ามันลดละหน่ยคลายได้อย่างนี้ คำนี้ยืนยันความจริงว่า ไม่ใช่คำเพ้อเจ้อแล้วคุณว่าคำบ้ายๆเปื่อยๆ อาตมาเข้าใจภาษาไทยคือคนบ้ายๆบอๆ ไร้สติสัมปชัญญะ ไม่เป็นล่าไม่เป็นเรื่องเป็นราว เลอะเทอะ ฟังแล้วรู้สึกได้ว่าไร้สาระ บ้ายๆเปื่อยๆก็ของคนบ้า พูดกันว่าอย่างนั้น

ซึ่งอาตมาว่า เอ้ ! อาตมานี้ ถ้าเป็นคนบ้า ก็คนเอาไปเรียนรู้ตาม แล้วเอาไปปฏิบัติตาม จดจำได้ตาม และเรียบเรียงร้อยเรียงกันก็ได้ เอาไปทำวิทยานิพนธ์ก็หลายเล่มแล้ว จนกระทั่งทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก เฉพาะเอาเรื่องของอาตมาโดยตรงไปทำปริญญาเอก หลายคณะ หลายมุม หลายเรื่อง เขาก็เอาไปทำได้

เอ้ ! ภาษาบ้ายๆเปื่อยๆ มีคนเอาไปทำปริญญาเอกเป็นวิทยานิพนธ์มาเป็นเล่มจบปริญญาเอกมาด้วย ได้ด้วยหนอ เอ้ ! คนระดับปริญญา

เอก อาจารย์ก็ดี ผู้ไปทำปริญญาเอกก็ตาม เขาก็เอาไปทำได้มา นี่มีของจริง อาตมาไม่ได้พูดพร่ำๆเพื่ออะไรไปเลย ไม่ได้พูดเพื่อเจ้อ พูดเป็นจริงที่เอาหลักฐานมาอ้างอิงยืนยัน

ชะวนะจิต-จิตนี้ไวยิ่งกว่าสายฟ้าแลบ

ขอภัยที่อาตมาพูดไม่ได้แก้ตัวหรอกนะ อาตมาพูดเพื่อที่จะยืนยันความรู้ของคุณผู้นี้ 0296 หน้าใหม่ๆ คงจะเพิ่งฟังใหม่ หรือฟังมานานแล้ว อดทนไม่ไหว ก็เลยระเบิดออกมา ระบุให้อาตมาว่า เป็นผู้ที่ไม่ดี เป็นผู้ที่เลวที่สุดในพุทธศาสนา นี่คือคำสรุปมาในนี้ ที่ท่านว่ามา อาตมาก็พูดตามนั้นนะ

จริงๆอาตมาขออภัยนะ อาตมาพูดความจริงขณะนี้ที่เป็นใจของอาตมาให้ฟัง อาตมาอ่านใจเป็น แล้วอาตมาก็บอกใจขณะนี้ที่อาตมากำลังมีอยู่ อ่านมาตลอดจากใจที่อาตมากำลังพูด อาตมาก็มีจิตมุกฏธาดาดู อ่านใจของอาตมาอยู่ตลอดเวลา ไม่ได้หมายความว่า อาตมาไม่มีตัวจิตวิญญาณปัญญาตัวนี้

อาตมามีมุกฏธาดาดูตัวนี้ เป็นชะวนะจิตของอาตมา ที่มันพูดออกมาแล้ว อาตมาก็อ่านจิตของอาตมาตลอดเวลา มันเร็วพูดนี้ช้า จิตนี้มันทำงาน มันเร็วกว่าพูดนักพูดออกมาช้า ต่อให้พูดเร็วกว่านี้ มันก็ยังช้ากว่าจิต ที่มันทำงานรู้ เข้าออก สัมผัสรู้ มันรู้ได้เร็ว ผึกเถอะ จิตจะมีประสิทธิภาพ

คุณค่าของคำดำหนิ

เพราะฉะนั้น อาตมาที่พูดว่า อาตมาไม่รู้จิตของอาตมา อาตมากำลังจะบอกคุณว่า **อาตมาไม่ได้โกรธคุณ ในจิตของอาตมาไม่มีโกรธ ไม่มีเคือง หรือไม่พอใจ แม้เล็กแม้หน้อยไม่มี**

แต่ที่อาตมาเจตนานำมาพูดนี้ เพื่อจะเป็นประโยชน์ให้คุณได้ฟัง และให้ผู้อื่นได้ฟัง และเพื่อยืนยันว่า อาตมาไม่ได้เป็นอย่างที่คุณว่าหรอก ไม่ใช่แก้ตัว

คุณก็คงไม่เข้าใจหรือฟังไม่ขึ้นอยู่ดี เพราะคุณอ่านจากอาการ อ่านจากการเปล่งวาจา จากกรรมกิริยาท่าทางไม่สำรวจ ทั้งกายทั้งวาจาอะไรคุณบอกมาหมด แม้แต่คำฟุ่มเฟือยอะไรต่างๆนานา ซึ่งอาตมาเจตนาขยายคำออกมาเยอะแ่นอนอยู่แล้ว คุณบอกว่าฟุ่มเฟือย ถ้าคนที่เขารู้ว่า โอ้! ขยายตัวนี้ออกมา มันเข้าใจดีขึ้น เขาก็รู้

แต่คุณกลายเป็นว่าฟุ่มเฟือย แต่คุณยกตัวอย่างคำฟุ่มเฟือยเช่น “นาๆ” เอ้! อาตมาไม่ค่อยได้พูดติดอ่างอย่างนั้น เช่น คำว่า “นาๆๆ” อยู่ตลอดเวลา ก็ไม่เป็นไร

ที่อาตมาหยิบเอามาพูดตอนนี้ก็คือ เห็นว่า มันเข้ากับเหตุการณ์ที่อาตมากำลังอธิบายอยู่ตอนนี้ มันยาก มันเข้าใจยาก ก็เลยหยิบขึ้นมาขยายความประกอบ เพื่อจะให้คุณ

สรุปก็คือ อาตมาเห็นใจท่านผู้นี้ ติดตามฟังอาตมาเถอะ หลายผู้หลายท่าน ที่พูดที่บอกอาตมามา ติดตามดีๆ อาตมาเข้าใจนะ ท่านพูดอย่างนี้ดี ท่านดึงเตือนมานี้ดี อาตมานี้ชมชอบการดำหนิ และก็ย้ำเสมอว่า **ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ใช้คำดำหนิเป็นประโยชน์ในการพัฒนา**

คำดำหนิเป็นประโยชน์ในการพัฒนา

ไม่ใช่เอาคำชมมาเป็นประโยชน์ในการพัฒนา
ศาสนาพุทธเป็นเช่นนั้นจริงๆ

(รายการสงครามสังคมาฯ ๒๒ ก.ย.'๕๔ ณ
ราชธานีโอโศก)

บันทึกไล่เวลา

ปี ๒๕๕๕ เป็นปีที่มีความเห็นสอดคล้อง
กัน ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ โหราศาสตร์ และพุทธ-
ศาสตร์ **ที่มีความเชื่อว่าเป็นปีแห่งการเปลี่ยนแปลง
ครั้งใหญ่** ทั้งโลกและประเทศไทย ทางวิทยาศาสตร์
เชื่อว่าธรรมชาติที่มนุษย์ไปทำลายทุกอย่าง
จากเขา เขาก็จะต้องเอากลับคืนมาทำลายมนุษย์
อย่างแน่นอน ทั้งน้ำท่วม แผ่นดินไหว ไฟป่าลูก
ใหม่ขึ้นมาจากภาวะโลกร้อน

ทางด้านโหราศาสตร์ทั้งดาวร้ายดาวดี
เล็งใส่กัน ก็เชื่อว่าจะทำให้เกิดการต่อสู้กัน
ระหว่างธรรมะกับอธรรม ส่วนในแง่มุมมองของ
พุทธศาสตร์พอท่านเองก็เคยให้ข้อคิดว่า **สิ่งใด
ก็ตามที่มันเดินทางไปสู่จุดที่มีมืดที่สุด มันก็จะมี
การเรียกร่องผลัดกันเข้าไปหาแสงสว่าง** ประเทศไทย
ขณะนี้เหมือนกับภาวะที่กำลังมืดมิดต้องการ
แสงสว่างอย่างยิ่งเช่นเดียวกัน

ในภาวะที่พอท่านเห็นถึงความคับขัน
ที่กำลังเกิดกับบ้านกับเมือง ตัวท่านเองก็ทุ่ม
สุดตัวเพื่อที่จะทำให้บ้านเมืองสามารถมีการ
เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ดังนั้นพอท่าน
ทำงานทุกวันนี่จึงต้องทำอะไรๆ ไปพร้อมๆ กัน
ต้องคอยรับสัญญาณข่าวคราวจากจอทีวี แม้แต่
FMTV ก็ต้องเปิดไว้ตลอดวันเพื่อดูว่าช่องเรามี
การนำเสนอในเรื่องใดบ้าง ข่าวคราวข้างนอกก็
ต้องติดตามอยู่ เรียกว่าดูทีวีทั้ง ๓ ช่องไปพร้อมๆ
กัน ซึ่งท่านอธิบายให้ฟังว่าจิตนั้นมันมีความเร็ว

ยิ่งกว่าเสียงและแสงอยู่แล้ว ดังนั้นจิตที่มี
ประสิทธิภาพย่อมทำไปพร้อมๆ กันได้หลายอย่าง

ในขณะที่เดียวกันงานเขียนก็มีหลาย
เรื่องที่ท่านต้องทั้งตรวจทาน ทั้งงานของคนอื่น
งานที่เขียนประจำลงวารสารรายเดือนทั้งเรื่องต่างๆ
ที่ท่านจะต้องรีบเขียนขึ้นมา ในขณะที่เดียวกันก็มี
เรื่องที่จะต้องเข้ามาปรึกษากันมากมาย จาก
องค์กรนั้นองค์กรนี้ของชาวโอโศก บางครั้งท่านก็
ทำสามสี่เรื่องไปพร้อมๆ กัน ในระหว่างที่
ฉันอาหารไปด้วย จนพวกเราบางคนบอกว่าแค่
เข้าไปฟังเสียงที่วิสามช่องพร้อมๆ กันก็รู้สึกจะไป
ไม่ถูกแล้ว เพราะว่าไม่มีสมาธิเพียงพอที่จะ
จดจ่ออยู่กับเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้

ในขณะที่บางวันมีทั้งคนยกคณะมา

ปรึกษาภายในห้องทำงาน มีทั้งงานเขียนที่
พอท่านกำลังเร่งเขียน กำลังติดพันสิ้นไหลออกมา
อาหารก็ฉันอยู่ ทีวีก็เปิดดูไปด้วย ในขณะที่
เดียวกันงานประชุมที่อยู่ข้างนอกก็รอพ่อกันอยู่
เหมือนกันว่าจะออกมาประชุมเมื่อไหร่ มันมี
เรื่องหลายอย่างที่จะเกิดขึ้นพร้อมๆ กัน ที่
พ่อกันต้องเร่งทำทุกอย่าง ท่านเปรยๆ ว่า
แห่ม!...จะว่าสนุกก็สนุกนะ มันจะต้องทำสมอง
เหมือนกับลื่นซึก เวลาชักออกมาแต่ละเรื่องๆ ก็
พร้อมที่จะไปกับทุกเรื่อง

ซึ่งเคยมีนักจิตวิทยาได้เสนอแนว

ความคิดแบบนี้ให้กับคนทำงานว่า ถ้าเราสามารถทำสมองของเราให้เป็นลื่นซึก เรากำลังทำงานเรื่องใดก็ซึกเรื่องนั้นออกมา พอไม่ได้ทำก็ปิดมัน แต่ว่าก็เป็นแนวคิดที่จริงจัง มนุษย์ทำไม่ได้ คนที่จะทำเรื่องนี้ได้ก็คือคนที่ไม่มีโลกส่วนตัว ไม่มีความเห็นแก่ตัว หรือไม่ทำอะไรเพื่อตัวเอง

จะต้องเป็นคนที่ไม่เห็นแก่ผู้อื่น ทำเพื่อผู้อื่น ทำประโยชน์แก่ผู้อื่น ดังนั้นเมื่อมีผู้อื่นเข้ามาขอความช่วยเหลือ ขอปรึกษาหารือ หรือมารบกวนเวลา ก็จะไม่รู้สึกว่าจะสะดุด ก็พร้อมที่จะเป็นประโยชน์กับทุกๆ คนในขณะเดียวกัน เหมือนอย่างที่เราท่านเคยให้บทสรุปว่า **เมื่อคนเราไม่เห็นแก่ตัวเราเอง ก็จะมีแต่เห็นแก่ผู้อื่น**

ดังนั้นถ้าพวกเราจะฝึกก็อาจจะทดลองดูว่า เมื่อเรากำลังทำเรื่องใดเรื่องหนึ่ง(อาจจะไม่ทำถึงสิ่งทำเรื่องไปพร้อมๆ กันอย่างพอท่าน) ซึ่งเราก็ไม่แน่ใจว่าเรากำลังอยู่ในโลกส่วนตัวหรือในภาพของเราในเรื่องนั้นไหม? วิธีเช็คได้ง่ายๆ ก็คือ ถ้ามีคนมาขอการบริการหรือมีคนมาขอความช่วยเหลือจากเรา เรายินดีที่จะให้ความช่วยเหลือเขาไหม ?

ทิศทางของพอท่านเหมือนกับจะต้องทำงานที่เร่งกับเวลา เพราะโลกกำลังเดินหน้าไป หากลึกลับอย่างรวดเร็ว ท่านเองทำงานเหมือนกับเป็นนักไล่ล่าเวลา เพื่อที่จะไม่ให้เวลากลับคืน ชีวิตของท่านไปอย่างไม่มีจุดหมายไม่มีคุณค่า ดังนั้นเวลาทุกวินาทีที่เป็นวินาทีแห่งบุญที่ท่านจะทำประโยชน์ทำคุณค่าทิ้งเอาไว้ให้โลกนี้ให้ได้มากที่สุด ไม่ยอมให้เวลามาคร่าเอาชีวิตของท่านไปอย่างไรประโยชน์

ซึ่งก็ทำให้ได้ข้อคิดว่า เวลาที่กำลังเช่นฆ่าชีวิตของมนุษย์อยู่ทุกขณะ ทำให้เรากลายเป็นฝ่ายตั้งรับ เรากำลังถูกล่าเวลาไล่ล่า หรือว่าเรา

กำลังเป็นฝ่ายรุก เป็นฝ่ายไล่ล่าเวลา ถ้าชีวิตของเราต้องไปหมกมุ่นไปกับเรื่องกามกิติ หมกมุ่นไปกับเรื่องภพของตัวเราเองกิติ อันนี้ก็ใช้เวลากำลังไล่ล่าชีวิตของเรา

ที่ภูผาฟ้าหน้าเห็นป้ายเขาเขียนสรุปไว้ได้ดีว่า **“การทำตามใจตัวเองคือการทำตามภาพของตน การสลายภาพของตนก็คือการทำตามความเห็นของหมู่”** ในเรื่องกามพวกเราจะเห็นได้ชัดว่า เรากำลังถูกกามลากจูงไปในสังสารวัฏ แต่ว่าการถูก **“ภพ”** ลากเรากลุ่มกั๊งไปในสังสารวัฏ ตรงนี้ก็จะเห็นได้ยาก แต่สิ่งที่เช็คได้ว่าเรากำลังถูกภพลากจูงไปหรือเปล่า ก็ต้องดูว่า

เอ๊ะ...ทุกวันนี้เราทำงานเอาตามความเห็นของตน หรือทำงานโดยเอาตามความเห็นของหมู่กลุ่ม เป็นผู้พร้อมที่จะเก็บใจของตน แล้วเอาตามความเห็นของหมู่กลุ่มเป็นหลัก ถ้าใครทำอย่างนี้ได้ก็เหมือนกับเดินตามรอยพระโพธิสัตว์ เป็นผู้ที่ไล่ล่าเวลาเพื่อสลัดออกจากกามและภพ เป็นผู้ที่ไม่ยอมให้เวลามาไล่ล่าเรา เพราะหลงมัวเมาจมอยู่ในภพและกาม

ในช่วงปลายชีวิตของพอท่าน ดูท่านไม่ได้คิดที่จะยังมีมือในการทำประโยชน์ให้กับสังคม สิ่งหนึ่งที่เป็นความเดือดร้อนที่เกิดขึ้นทั้งโลกหรือแม้แต่ในประเทศไทยก็คือ เกิดคนคิดว่าแผ่นดินเป็นของเขา แล้วเขาพยายามที่จะยึดถือเอาแผ่นดินเอาประเทศไทยมาอยู่ในอำนาจของเขาให้ได้ แล้วเขาก็มีเงิน เมื่อเขามีเงินเขาก็สามารถที่จะจ้างผีไม่แบ่ง จ้างเทวดาล้างล้างไม่ได้ ประเทศไทยจึงเกิดการปั่นป่วนวุ่นวายไปหมด

แม้ในสังคมของบุญนิยมซึ่งมีธุรกิจ มีกิจการ มีการยอมรับเพิ่มขึ้น ถ้าคนของเราไม่ได้ติดตามศึกษาฟังธรรมให้ต่อเนื่อง ก็จะมีโอกาสเปลวไฟไปยินดีกับการที่จะมีความเป็น

ของตัวเอง แม้จะอยู่ในสาธารณโภคิ แต่ก็
ผลอไหลไปมีกิจการของตัวเอง มีบริวารของ
ตัวเองซึ่งสิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดความวุ่นวายใน
ระบบบุญนิยมด้วย

มีตัวอย่างในสมัยพุทธกาลที่เกิดกรณี
สังฆเภท เพราะพระเทวทัตขอแยกตัวออกจาก
พระพุทธเจ้า เหตุเกิดจากที่มีคนเอาอาหาร
ห้ำร่อยสำหรับมาถวาย พระเทวทัตก็เฝ้าในอาหาร
ห้ำร่อยสำหรับ จนคิดว่าตัวเองมีบารมีมากพอที่จะ
ตั้งตัวเป็นใหญ่แข่งกับพระพุทธเจ้าได้ ซึ่งใน
พระไตรปิฎกมีระบุไว้ว่า เพราะหลงในเวทนาจึง
เกิดตณหา

เพราะตัวเองได้ลาภสักการะ เสีย
เย็นยอจึงยินดีปลาบปลื้มกับลาภสักการะ ก็เกิด
อาการเมา แล้วจึงเกิดตณหา เมื่อเกิดตณหาจึง
เกิดการแสวงหา ก็จะแสวงหาลาภหายศหา
บริวารต่างๆที่ธรรมวินัยนี้ไม่ได้เป็นไปเพื่อที่จะได้
ลาภได้ยศได้บริวาร แต่ก็แสวงหาลาภ หาบริวาร

เพราะอาศัยลาภจึงเกิดการตกลงใจ
มันเหมือนกับว่าเอาแน่ละ แล้วจะต้องหมายมั่น
ปั้นมือ ถ้าเป็นไอ้หนุ่มไปถูกสเป็คกับหญิงสาวก็
ตกลงใจว่า ฉันจะต้องแต่งงานกับคนนี้ได้ ฉัน
จะต้องสร้างอาณาจักรของฉัน หมู่กลุ่มของฉัน
ขึ้นมาให้ได้ แล้วเมื่อมีหมู่กลุ่มขึ้นมาได้จริงๆ ก็
เกิดการรักใคร่พึงใจ

พอเกิดอาการรักใคร่พึงใจจึงเกิดการ
พะวง เมื่อเกิดพะวงจึงเกิดความยึดถือ พอมี
คณะมีบริวารขึ้นมาทีนี้แหละคณะของเราบริวาร
ของเรา การเจริญเติบโตของตัวกู-ของกู ก็จะ
ขยายตัว จนเกิดพะวงยึดถือตระหนี่กลัวคนอื่น
จะเข้ามาเหนือกว่าใหญ่กว่า

เพราะเกิดความตระหนี่จึงเกิดการ
ป้องกัน เพราะอาศัยการป้องกันจึงเกิดเรื่องในการ

ป้องกันขึ้น อกุศลอันชั่วช้าลามกมีใช้น้อย คือ
การถือไม้การถือมีด การทะเลาะ การแก่งแย่ง
การวิวาท การกล่าวว่ามีงๆ กูๆ การพูดคำ
ส่อเสียด และการพูดเท็จจอมเกิดขึ้น คำนี้เรา
กล่าวไว้ด้วยประการฉะนี้แล

ดูกรอานนท์ เธอพึงทราบความข้อนี้
โดยปริยายแม้นี้ เหมือนที่เราได้กล่าวไว้เรื่องใน
การป้องกัน อกุศลธรรมอันชั่วช้าลามกมีใช้น้อย
คือ การถือไม้ การถือมีด การทะเลาะ การ
แก่งแย่ง การวิวาท การกล่าวว่ามีงๆ การพูดคำ
ส่อเสียด การพูดเท็จจอมเกิดขึ้น

ดูกรอานนท์ ก็ถ้าการป้องกันมิได้มี
แก่ใครๆ ในภพไหนๆ ทั่วไปทุกแห่งทุกหน เมื่อ
ไม่มีการป้องกันโดยประการทั้งปวง เพราะหมด
การป้องกันอกุศลธรรมอันชั่วช้าลามกมีใช้น้อย
ก็ไม่เพียงเกิดขึ้นได้

จะเห็นได้ว่าต้นเหตุของวงจรอุบาทว์นี้
เกิดจากไม่รู้เท่าทันในเวทนา ที่ตัวเองได้ลาภ ได้
สักการะขึ้นมา ก็เกิดตณหา เกิดการแสวงหา
จนกระทั่งสุดท้ายเกิดการยึดถือ ว่าเป็นเราเป็น
ของเรา เมื่อมีใครมาทำให้ตัวไม่มี ไม่ได้อย่างเก่า
ก็จะเกิดการป้องกัน เมื่อเกิดการป้องกันอกุศล
ธรรมอันชั่วช้าลามกจึงเกิดขึ้น

จึงนำบททวนกันว่า ระบบสาธารณโภคิ
ที่พ่อท่านพาพวกเราทำเพื่อสลายความเป็นตัวตน
สลายภพ สลายกามของเรา เพื่อให้เราลดละ
กิเลสกันมันเป็นทิศทางที่ทำให้เกิดความเป็นอยู่
กันผาสุก เกิดความพ้นทุกข์ ทิศทางเหล่านี้เรา
ต้องชัดเจนที่จะช่วยกันสร้าง(มากกว่าเสพย์)
ช่วยกันเสียหรือเสียสละ และช่วยกัน “สูญเสีย” ให้
ถึงสูญญตา เมื่อสูญญได้ก็ไม่ถูกเวลามาไล่ล่าชีวิต
ของเราอีกต่อไป

❖ กองงานปรัชญาสมณะ

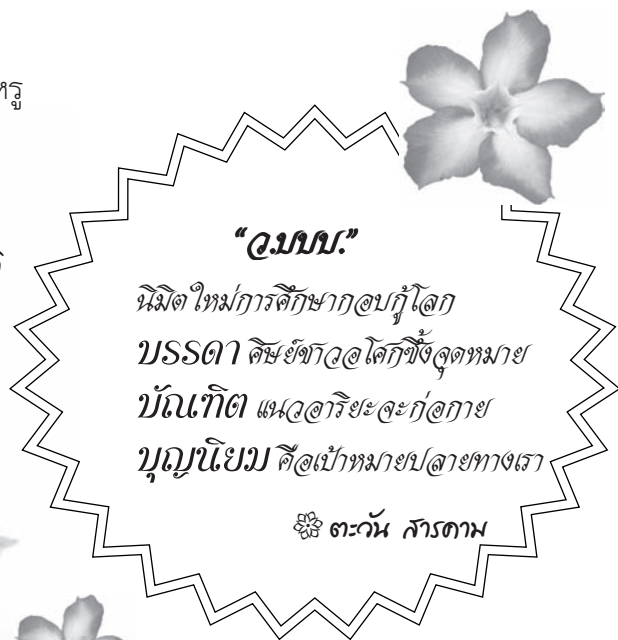

น้อมบูชาพ่อท่าน

เป็นบุญของ แผ่นดินไทย	ในครั้งนี้
จึงเกิดมี พระบุญญา	มหาศาล
บุญชาวไทย ได้พบธรรม	สุขสำราญ
จึงมีท่าน พระโพธิสัตว์	อุบัติมา
พระผู้รู้ ถอนชนสัตว์	ขจัดบาป
พ่อกำราบ ปราบผี	กิเลสหนา
มอบวิญญาณ บรรลุธรรม	สู่สัมมา
เปิดโลกา โลกทั้งสาม	พ่อคำจุน
มือพ่อนั้น มั่นหมาย	ใช้โอบเอื้อ
เมตตาเหลือ รับรู้ได้	ถึงไถ่ถอน
พ่อเหมือนแสง ทองทาบ	อาบอรุณ
แสงแห่งบุญ พ่อสว่าง	พร่างโลกา
ครบวาระ อายุท่าน	ผ่านเลขเจ็ด
เจ็ดสิบเจ็ดปี เจ็ดเดือน	เจ็ดวันผ่านพรรษา
คือลำบาก ตรากตรำงาน	เนิ่นนานมา
น้อมบูชา ด้วยจิตมั่น	กตัญญู
ขอพ่อท่าน ของไทย	ยิ่งใหญ่
ยังยืนดี ร้อยห้าสิบเอ็ด	พรรษาอย่างเลิศหรู
เป็นมิ่งขวัญ เป็นธงชัย	ได้ชื่นชู
นำลูกสู่ เป้าหมาย	ได้ตั้งปอง

๕๕ พันชาติ ประชาโชติ

"อบบบ."

นิมิต ใหม่การศึกษากอบกู้โลก
 บSSดา ศิษย์ทั่วโลกซึ่งสุดหมาย
 บัณฑิต แผลอารียะจะก่อกาย
 บุญนิยม คือเป้าหมายปลายทางเรา

๕๕ ตะวัน สารตาม

แยกข้าง แยกซ้าย

ทุนนิยมอยู่ข้าง	ความรวย
ดอรับขึ้น ฉกฉวย	ชั่วช้า
โกงมาแบ่งข้าด้วย	สุดดับ ว่าดี
ทุ่มเงินซื้อข้า	ปล่อยให้ เฝ้าหอน
บุญนิยมอยู่ข้าง	ความจน
เศรษฐกิจพอเพียงผล	อยู่ได้
เสียสละเพื่อปวงชน	มนุษยชาติ
บุญนิยมเป็นไฉริ	โลกถ้วน แสงหา
บัณฑิตหาสลับแล้ว	หลงไหล
ไว้หมิ่นห้าห้าใด	เริ่มต้น
แห่เพาะเหออยู่ดสมัย	แย่งสมัคร ไร่สมอง
ตำแหน่งน้อยสมัครัน	มีดผ่า มัวดิน
บัณฑิตธรรมลบลแล้ว	ทำไฉน
ศูนย์บาทห้าห้าให้	เริ่มต้น
คนเก่ามาใหม่	พริหมด เท่ากัน
ตำแหน่งมีมากล้น	หอนจ้อ ตกลงงาน

๕๕ มีนถัน นามระโดน

บัณฑิตญาณ

บัณฑิตเอ๋ย	บัณฑิตญาณ	ชาญฉลาด
เป็นนักปราชญ์	มาช่วยชาติ	กาลนา
ช่วยสืบทอด	พุทธธรรม	นำเວົງ
อย่าเกิดมา	เสียชาติเกิด	มาช่วยกัน
คบบัณฑิต	พบสารธรรม	ที่ล้ำค่า
สอนสั่งมา	ชี้หนทาง	ไปสวรรค์
บอกนิพพาน	บอกนรก	อยู่ทุกวัน
จิตตั้งมั่น	เชื่อฟังท่าน	ด้วยศรัทธา
บัณฑิตเอ๋ย	บัณฑิตใหม่	เป็นรุ่นแรก
มาช่วยแบก	มาช่วยงาน	กาลนา
ช่วยสืบทอด	พุทธธรรม	ช่วยนำพา
มีเมตตา	พรหมวิหาร	อยู่ที่ใจ

๕๕ กลุ่มดอกไม้นาน

ถวายแด่...พ่อท่าน

โพชนังคาริยะ-สังจาญ
วันที่ ๗ ปีมีเลข ๗
รวม ๗ เดือน ๗ วัน พลันสำเร็จ
มีเลข ๗ สีตัว พ่อธรรम्म
ธรรมสนั่นล้นใน ว.บ.บ.
ฟังเสียงพ่อให้พรพร้าสอนย้ำ
การดับทุกข์ทำอย่างไรให้จงจำ
จงเพียรทำการประหารผ่านปัญญา
หากว่าไม่ออกรบในครั้งนี
น่าเสียดายสิ้นดีจริงเชียวหนา
วิโมกข์แปดจะเกิดได้อย่างไรนา
กราบแทบบาทวันทาด้วยซึ่งธรรม

๕๕ กลุ่ม ๑.๑๐

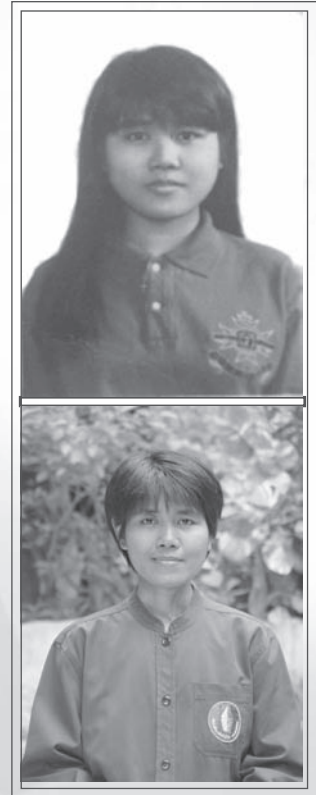
พ่อผู้เป็นศิลปิน

พ่อเป็นศิลปิน	ศิลปิน	กูดินฟ้า
สร้างคุณค่า	สร้างคน	จนมีศิลป์
ใช้ศีลธรรม	ค้าจุน	เป็นอาจิดน
พ่อคือศิลปิน	ศิลปิน	อจินไตย
ศิลปิน	มากมาย	ได้อวดอ้าง
สิ่งที่สร้าง	เพื่อตน	จนยิ่งใหญ่
หลงแต่รวย	มอมเมา	เร่งเร้าใจ
ไม่มีใคร	คิดสร้าง	อย่างพ่อเลย

๕๕ สอนมฤ โดตรมฤอาระ

ชื่อใหม่ น.ส.ฝากพร ครุฑสุวรรณ
ชื่อเดิม น.ส.พรพันธ์ ครุฑสุวรรณ
เกิด ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๑๕
พี่น้อง ๕ คน เป็นคนที่ ๔
ภูมิลำเนา จังหวัดสุรินทร์
สถานภาพ โสด
การศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนมัธยมต้น
อาชีพเดิม พนักงานเย็บผ้า ที่โอโตก-ดินแดง กรุงเทพฯ

เกิดมาในครอบครัวที่ยากจน ทำให้ไม่อยากเรียนหนังสือต่อ จึงเข้ามาอยู่กับญาติที่กรุงเทพฯ เพื่อหาเงินช่วยเหลือครอบครัว ประมาณปลายปี ๒๕๓๙ ญาติแนะนำให้ฟังรายการ**ทุกข์ปัญหาชีวิต** ของ**ท่านจันทเสฏฐ์** พอวันหยุดงานก็จะพยายามมาช่วยงานที่มูลนิธิ เพื่อนช่วยเพื่อน เมื่อรู้ว่ามีธรรมะก่อนนอน และมีเทศน์วันอาทิตย์ ก็ขออนุญาตญาติมาพักบ้านญาติธรรมข้างวัด

ประทับใจบรรยากาศของชุมชน ล้นตึก การกราบไหว้อ่อนน้อม ตะลึงผู้ใหญ่มากมื่อไหว้ทักทายเด็กก่อนอย่างไม่ถือตัว การแต่งตัวเรียบร้อยแบบไทยๆ พอท่านเทศน์เรื่องกรรมวิบาก ฟังแล้วน้ำตาไหล เพราะชีวิตกำลังมีเรื่องทุกข์ใจ ฟังแล้วมีกำลังใจขึ้นพร้อมสู้ทุกข์

ชีวิตเริ่มเปลี่ยนแปลงจากที่ชอบดูละคร ฟังเพลง มาอ่านหนังสือธรรม ฟังเทปธรรมะ ฝึกเลิกกินเนื้อสัตว์ ตัดผมสั้น ซึ่งใจนั้นชอบผมยาวมาก การแต่งตัวได้ง่าย เพราะรู้สึกอายนกับการแต่งหน้า แต่งตัวสวยๆ อยู่แล้ว

ปี ๒๕๔๐ เกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ

ปี ๒๕๔๑ บริษัทได้เลิกจ้าง และเลิกกิจการที่ประเทศไทย ย้ายกลับประเทศญี่ปุ่น

ปี ๒๕๔๒ เข้ามาทำงานที่ร้านสหกรณ์เพื่อนช่วยเพื่อน ช่างชุมชนสันติอโศก

ปี ๒๕๔๔ ชีวิตที่ต้องก้าว คือมีเหตุจำเป็นที่ต้องเลือกว่าจะกลับไปอยู่บ้านหรือจะเข้าวัดช่วยงานที่บริษัทขอบคุณ ซึ่งเริ่มก่อตั้งใหม่ เข้าไปอยู่วัดจะอยู่ไหวไหม เพราะสภาพร่างกายก็ไม่สมบูรณ์(ไม่แข็งแรง) จิตใจก็ยังอ่อนแอ คิดอยู่หลายวัน กว่าจะตัดสินใจช่วยงานวัดที่บริษัทขอบคุณ เดี่ยวนี้มั่นใจว่าเส้นทางที่เลือกมานั้น ถูกทางแล้ว คือการเข้ามาปฏิบัติธรรมอยู่กับหมู่กลุ่มชาวอโศก

ปัญหาและอุปสรรค

ระบบงานที่นี้คืออยู่แล้ว เพราะไม่ได้มุ่งแสวงหาเอาจากสังคม ถ้าหากมีอะไรยังไม่ดี ก็จะมีการประชุมช่วยกันพิจารณาหาข้อบกพร่องปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่ที่สำคัญคือด้านจิตใจ ก็เลสมากมายที่อยู่ในตัวเรา จะพยายามไม่ให้ออกไปเบียดเบียนคนอื่น ในกรรม ๓ โดยเฉพาะวจีกรรม จะเจตนาหรือไม่เจตนา อาจทำให้ถือสากันได้ การอยู่ร่วมกันจะไม่อบอุ่นผาสุก

แนวทางแก้ไข

เหตุดีหรือร้ายที่เราได้รับ เป็นผลของการกระทำของตนเอง แก้ไขปรับปรุงที่ตนเองดีที่สุด

ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด

- การลดกิเลสที่เราติดยึดเป็นอุปาทาน ยากทุกเรื่อง
- ความจำสั้น ฟังธรรมแล้วลืม ปฏิบัติธรรมไม่เอาจริงต่อเนื่อง

คติประจำใจ อุดทน รอคอย ให้อภัย

เป้าหมายชีวิต ปฏิบัติธรรมรักษาศีลให้ได้ตลอดชีวิต

ข้อคิดข้อฝาก งานศาสนามีมาก แต่คนมีน้อย หลายคนรับภาระหนัก แต่ละคนต้องการงานเสียสละเพื่อส่วนรวมจริง แต่ก็ทำได้ตามพละอินทรีย์ของตน อาจมีข้อบกพร่องบ้างก็ให้อภัยกัน ขออนุโมทนากับทุกคน

 โดย...นวมนุท

	เริ่มที่	ถือศีล	บริสุทธิ์
	พร้อมผูก	เห็นถูก	ตรงด้วย
	ทำสติ	ปัญญา	สี่ช่วย
	หมดชว	หลุดสิ้น	บ่วงมาร

ในอดีตชาติของ**พระอุตตยเถระ** ได้บำเพ็ญบุญญานิจการไว้แล้วในพระพุทธเจ้าองค์ก่อนๆ
สั่งสมบุญอันเป็นอุปนิสัยแห่งพระนิพพานในภพนั้นๆ

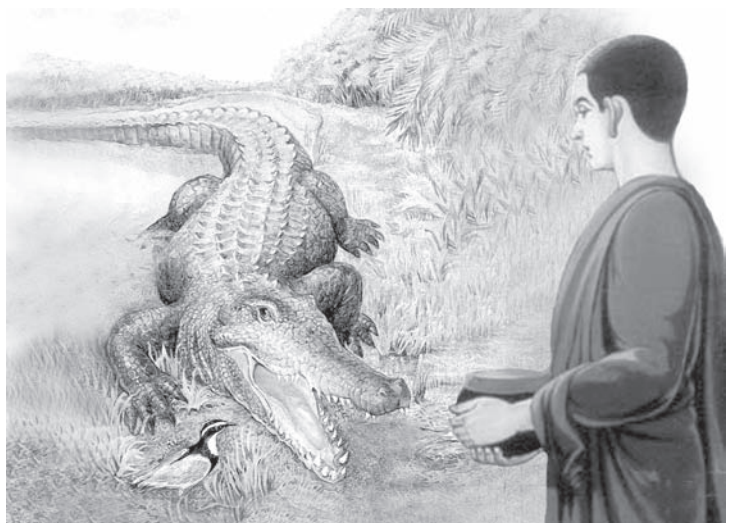
แม้ในสมัยของ**พระพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ** ชาตินั้นท่านได้เกิดเป็น**จระเข้ตัวใหญ่**
อาศัยอยู่บริเวณใกล้ท่าฝั่งแม่น้ำจันทกาคา มักชวนชวรายไปหาเหยื่อกินที่ท่าหน้านั้น

วันหนึ่ง พระสิทธัตถพุทธเจ้าเสด็จมายังท่าหน้านั้น **พระองค์ประสงค์จะเสด็จข้ามแม่น้ำ** แม้
จระเข้นั้นก็มายังท่าหน้านั้นเช่นกัน

ครั้นจระเข้ได้เห็นพระสิทธัตถพุทธเจ้าแล้ว บังเกิดจิตศรัทธาอย่างยิ่ง บรรดาจะนำ
พระองค์ข้ามฝั่ง จึงลอยตัวขึ้น
เข้าไปใกล้พระองค์ แล้วกราบทูล
นิมนต์

“ข้าแต่พระมหารุณี
(นักบวชผู้รู้แจ้งเข้าถึงธรรม)
เชิญเสด็จขึ้นหลังข้าพระองค์เถิด
ข้าพระองค์จะพาข้ามฝั่ง ขอ
พระองค์ทรงอนุเคราะห์เป็นเยี่ยง
บิดาของข้าพระองค์ด้วยเถิด”

ทรงสดับคำเชิญแล้ว
ได้เสด็จวางพระบาททั้งสอง ยืน

อยู่บนหลังจระเข้ ทำให้จระเข้มีจิตราเริงยินดีนัก ได้ส่งพระสิริขัตตฤทธเจ้าข้ามแม่น้ำไปยังฝั่งโน้น
ถึงฝั่งแล้ว เพราะทรงทราบจิตศรัทธาของจระเข้ จึงได้ตรัสแก่จระเข้ด้วยคำพยากรณ์
“ในอนาคตกาลภายภาคหน้า เจ้าจักได้บรรลุอมตธรรม(นิพพาน)”

คำตรัสนี้ สร้างความยินดีพอใจแก่จระเข้ยิ่งนัก

เมื่อตายจากชาติจระเข้ขึ้นแล้ว ไม่รู้สึกหุคติ(ไปทางชั่ว)เลย
ได้ไปสู่เทวโลก(โลกของคนจิตใจสูง) แวดล้อมด้วยนางอัปสร(นางฟ้า
คือหญิงที่มีจิตใจสูง) เสวยสุขอันเป็นทิพย์(เป็นของคนจิตใจสูง)
ได้เป็น**จอมเทพ(หัวหน้าของคนจิตใจสูง)** ๗ ครั้ง

ได้ไปเกิดเป็น**พระเจ้าจักรพรรดิ** ผู้เป็นใหญ่ในแผ่นดิน
๓ ครั้ง

เวียนตายเวียนเกิดอยู่ในสุคติภพ(แดนเกิดที่ดี)จนกระทั่งถึง
ยุคสมัยของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม** ท่านได้เกิดเป็น**บุตรของพราหมณ์**

ในกรุงสาวัตถี มีชื่อว่า **อุตตริยะ**

อุตตริยะมาจนเป็นผู้ฝึกฝนในธรรม สนใจศึกษาและเที่ยวแสวงหาอมตธรรม จึงได้ไปบวช
เป็น**ปริพาชก**(นักบวชพวกหนึ่งที่ชอบลัทธิจรไปที่ต่างๆ เพื่อแสดงทรรศนะปรัชญาทางศาสนาของตน)

อยู่มาวันหนึ่ง อุตตริยะปริพาชกได้พบเห็นพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงเข้าไปถวายบังคมแล้ว
ฟังธรรม ฟังธรรมแล้วบังเกิดความศรัทธาแรงกล้า จึงขอบวชใน**พระพุทธศาสนา**

บวชแล้ว **ภิกษุอุตตริยะ**ก็

พากเพียรบำเพ็ญธรรม ขวนขวายใน
วิเวก(การสงัดจากกิเลส)อยู่ แต่ก็ไม่
อาจบรรลุธรรมได้ ในที่สุดจึงไปเข้า
เฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าถึงที่ประทับ
แล้วกราบทูล

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ
ขอประทานพระวโรกาส ขอพระผู้มี
พระภาคเจ้า**ทรงแสดงธรรมโดยย่อ**
แก่ข้าพระองค์ ซึ่งข้าพระองค์ได้ฟังแล้ว

จะฟังเป็นผู้หลีกออกจากหมู่อยู่ผู้เดียว ไม่ประมาท มีความเพียร มีใจเด็ดเดี่ยวเถิด”

“ดูก่อนอุตตริยะ ถ้าอย่างนั้น **เธอจงชำระเบื้องต้นในกุศลธรรมให้บริสุทธิ์เสียก่อน** ก็อะไร
เป็นเบื้องต้นของกุศลธรรม **คือศีลที่บริสุทธิ์ดี และความเห็นที่ถูกต้อง(สัมมาทิฏฐิ)**

ก็เมื่อใด ศีลของเธอบริสุทธิ์ดี และความเห็นของเธอถูกต้อง เมื่อนั้น เธอพึงอาศัยศีล ตั้งมั่น
ในศีล แล้วเจริญ**สติปัฏฐาน ๔ (การตั้งสติพิจารณา ๔ ประการ)** คือ

๑. จงพิจารณาเห็นภายในกายอยู่ มีความเพียร มีสัมปชัญญะ(การรู้ตัวทั่วพร้อม) มีสติ(การ
ระลึกได้) กำจัดอกิขณา(การละเมอเพ่งเล็งอยากได้) และโทมนัส(การเสียใจ)ในโลกเสีย

๒. จงพิจารณาเห็นเวทนาในเวทนาอยู่ มีความเพียร มีสัมปชัญญะ มีสติ กำจัดอภิชฌา และโทมนัสในโลกเสีย

๓. จงพิจารณาเห็นจิตในจิตอยู่ มีความเพียร มีสัมปชัญญะ มีสติ กำจัดอภิชฌาและ โทมนัสในโลกเสีย

๔. จงพิจารณาธรรมในธรรมอยู่ มีความเพียร มีสัมปชัญญะ มีสติ กำจัดอภิชฌาและ โทมนัสในโลกเสีย

ก็เมื่อใด เธออาศัยศีล ตั้งมั่นในศีล แล้วเจริญสติปัฏฐาน ๔ อยู่อย่างนี้ เมื่อนั้น **เธอจะไป พ้นฝั่งแห่งบ่วงมารได้(เข้าถึงนิพพาน)**”

ได้รับฟังคำสอนของพระศาสดาแล้ว ภิกษุอุตตियะก็นำไปปฏิบัติตามนั้น ได้กระทำศีลให้ บริสุทธิ์ดี และมีความเห็นที่ถูกต้องก่อน แล้วเจริญสติปัฏฐาน ๔ จากนั้นจึงหลีกออกจากหมู่ อยู่ผู้เดียว ไม่ประมาท มีความเพียร มีใจเด็ดเดี่ยว แม้คราวใดเกิดอาพาธ(เจ็บป่วย) ก็มีสติสัมปชัญญะเตือนตนว่า

“อาพาธเกิดขึ้นแก่เราแล้ว เวลานี้เป็นเวลาที่เราไม่ควรประมาท”

แล้วก็พากเพียรบำเพ็ญต่อไปไม่หยุดยั้งขาดตอน ไม่นานนักก็กระทำให้แจ้งซึ่งที่สุดแห่ง พรหมจรรย์อันยอดเยี่ยม ด้วยปัญญาอันยิ่งเองในปัจจุบันเข้าถึงอยู่ รู้ชัดว่า

“ชาติสิ้นแล้ว พรหมจรรย์อยู่จบแล้ว กิจที่ควรทำ ทำเสร็จแล้ว กิจอื่นเพื่อความเป็นอย่างนี้ มิได้มี”

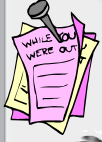
พระอุตตियะเถระได้เป็น**พระอรหันต์องค์หนึ่ง**แล้ว ในจำนวนพระอรหันต์ทั้งหลาย มีคุณวิเศษ เหล่านี้คือ ปฏิสัมภีทา ๔ (ความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน) อภิญญา ๖ (ความรู้อันวิเศษยิ่ง ๖ อย่างที่ทำให้ กิเลสหมดไป) และวิโมกข์ ๘ (สภาวะจิตหลุดพ้นจากกิเลส ๘ ชั้นตอน)

🏠 **นามภทท**

จันทร์ ๒๗ ก.พ. ๒๕๕๕
(พระไตรปิฎกเล่ม ๑๙ บ่อ ๓๕๐
พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ บ่อ ๑๖๓
พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ บ่อ ๓๐
อรรถกถาแปลเล่ม ๓๑ หน้า ๑๐๙)

รายงาน

จาก

ชุมชนสีตาง

สันติอโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

ถ้าศีลธรรมไม่กลับมา โลกจะวินาศ ธรรมชาติ ถูกทำลายล้างผลาญ เห็นแก่ตัวจัดจ้าน ราคะ โทสะ โมหะสุดๆ กิน สูบ ต้ม เสพย์ เมามัวไร้สติ เราร้อน รุนแรง เลวร้าย เหลวไหล มนุษย์ผู้หวังความปลอดภัย ฟุ้งตั้งใจบำเพ็ญทาน ศิล ภาวนาให้ยิ่งๆจริงๆเถิด

* เหตุการณ์ทั่วไป

พ.๑ ประชุมคณะกรรมการจัดซื้อและกรรมการชุมชน

อา.๔ ประชุมสรุปงานซัปดาห์ผู้ประสภัยน้ำท่วม

จ.๕ พ่อท่านเดินทางไปราชธานีอโศก

ส.๑๐ ประชุมวิสามัญกรรมการตระวันงาย ๓

อ.๑๓ ตัวแทนเครือข่ายวิทยุชุมชนแถบเอเชีย จำนวน ๑๕ ประเทศมาเยี่ยมชม

พ.๑๔ พ่อท่านเดินทางมาสันติ ประชุมหมู่สมณะ

ส.๑๗ ประชุมเจ้าหน้าที่สขจ.

จ.๑๙ ประชุมสมณะและครูฝ่ายการศึกษา

อ.๒๐ ประชุมคณาจารย์สัมมาสิกขาลัย

พ.๒๑ ประชุมกรรมการบริษัทแดชีวิต และประชุมคนวัดหญิง-ชาย

พ.๒๒ ประชุมกรรมการชุมชน

ศ.๒๓ นักเรียนสัมมาสิกขาทั้งหมดเดินทางไปบ้านราชา

ส.๒๔ สมณะ ๖ รูปไปกนิมนต์บ้านพ่อ-แม่ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏโฐ อ่างทอง

อา.๒๕ ประชุมกรรมการตระวันงาย ๑

อ.๒๗ ประชุมอธิการนิยธรรม

พ.๒๙ สมณะ ๔ รูปเดินทางไปงานฌาปนกิจศพที่จังหวัดแพร่

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

“เลวที่สุดในแผ่นดิน คือหากินบนคำว่า ช่วยเขา” โศลกธรรมประจำปี ๒๕๕๕ โดยพ่อครูสมณะโพธิรักษ์

* สรุปข่าวทั่วไป

อา.๑ หมู่สมณะและสิกขมาตุแสดงธรรมให้ศีลให้พร แก่ญาติโยม เนื่องในวันขึ้นปีใหม่

อ.๓ หมู่สมณะประชุมอธิการนิยธรรม

ศ.๖ ญาติธรรมจำนวน ๓ คันรถบัส เดินทางไปร่วมงานโพชฌังคารยัสัจจายู ที่บ้านราชา

อ.๑๐ ญาติธรรมอีก ๑ คันรถบัส เดินทางไปสมทบที่บ้านราชา

ศ.๑๓ หมู่สมณะ ๙ รูป เดินทางไปร่วมงานที่บ้านราชา

ส.๑๔ มีพิธีแจกบัตรประจำตัว เลื้อ และ เข็มตราพระธรรมแก่บรรดาบัณฑิตบุญนิยม โดย พ่อครู สมณะโพธิรักษ์ ในช่วงบ่าย มีพิธีมหาปวารณาของหมู่สมณะ เป็นครั้งที่ ๓๐

อา.๑๕ ตักบาตรเทโวบริเวณหมู่บ้านชุมชนราชธานีอโศก ช่วงบ่ายมีการประชุมหมู่สิกขมาตุ

จ.๑๖ สมณะ สิกขมาตุและญาติธรรมเดินทางจากบ้านราชา กลับสันติ

อ.๑๗ หมู่สมณะประชุมอธิษฐานธรรม

พ.๑๘ ประชุมคนวัดชาย-หญิง, ประชุมฝ่ายการศึกษาสัมมาสิกขา

พ.๑๙ ประชุมบริษัทदैชีวิต, ประชุมกรรมการชุมชน

ศ.๒๐ พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เดินทางจากบ้านราชามาสันติ

ส.๒๑ ร่วมงานฌาปนกิจศพนายไยครามจะโปะ อายุ ๗๕ ปี บิดาของคุณวีไลครามจะโปะ(ชมร.) ที่อ.ปักธงชัย โคราช

อา.๒๒ ประชุมพิจารณาการบริหารพาณิชย์บุญนิยม ที่ห้องทำงานพ่อครูฯ

จ.๒๓ พ่อครูเดินทางจากสันติไปปฐมอโศก และพักค้าง ๑ คืน

อ.๒๔ หมู่สมณะประชุมอธิษฐานธรรม

พ.๒๕ นักข่าวหนังสือพิมพ์เวส ฟองค์(OUEST FRANCE) จากประเทศฝรั่งเศสมาขอสัมภาษณ์พ่อครู เรื่องพุทธศาสนากับวิกฤต(BUDDHISM & CRISIS) วันนี้เป็นวันแรกที่พ่อครูนำหมู่สมณะสันติอโศก ออกบิณฑบาต(ต่อเนื่องทุกวัน)

พถ.๒๖ ประชุมบริษัทแต่ชีวิต, ประชุมกรรมการ
ชุมชน หมู่สมณะ ๕ รูปเดินทางไปร่วมงานฉลอง
หนาวที่ภูผาฟ้าใหม่ที่เชียงใหม่

ศ.๒๗ ประชุมชมร., ประชุมดินอุ้มดาว

ส.๒๘ พ่อครูไปร่วมงานฌาปนกิจศพ
คุณจรี โอศิริ (ป้าจู้) อดีตดารานักแสดงรุ่นเก่า ที่วัด
มกุฏกษัตริยารามราชวรวิหาร กทม.

อา.๒๙ ประชุมใหญ่สามัญประจำปีของพรรค
เพื่อฟ้าดินสาขาที่ ๑๐

จ.๓๐ พ่อครูออกรายการ “เรียนอิสระ (ตาม
ลำนึก)” เป็นครั้งแรกทาง FMTV โดยมีอาจารย์
กฤษดา ใจวัฒนานุกูล ร่วมรายการ

อ.๓๑ หมู่สมณะและสิกขมาตุร่วมประชุม
อภิธานียธรรม, ประชุมเครือข่ายบริษัทพลังบุญ,
ตั้งศพบำเพ็ญกุศลเป็นเวลา ๓ วัน ที่ศาลาฟังธรรม
คุณแม่ชื่นจิต ทรัพย์สินทวีลาภ อายุ ๘๔ ปี
มารดาของคุณสุพิศ และคุณใจฟ้า ทรัพย์สินทวีลาภ
(จูและไสย)

เมื่อก่อนองค์กรชาวอโศกยังน้อย ดูแลกัน
ทั่วถึง เดียวนี้ขยายมากขึ้น จึงอาจลอดหลอดตา
ต้องใส่ใจเพิ่มขึ้น มีระเบียบกติกา มีข้อตกลงร่วม
กันในการดำเนินงานด้วยคุณธรรมและบุญนิยมยิ่งขึ้น

❀ *กัมมะแต่ธรรม ชัมภักโธ*

ปฐมอโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

เดือนนี้น้ำลดลงช่วงต้นเดือนยังมีการออกช่วย
ผู้ถูกอุทกภัยต่อจากเดือนที่แล้วเพราะของบริจาคยังมีอยู่

โครงการ ๑ คุณวิภา คุณตั๋ย(สุรัชย์) นิมนต์
สมณะหินเพชร สม.บุญแท่นนำคณะศุภญ์เจาะวิจัย
นำถุงยังชีพมีข้าวสาร น้ำดื่ม เกลือ สารส้มและอื่นๆ
ไปแจกตามที่ต่างๆในเขตจังหวัดนครปฐม ดังนี้

ศ.๒ ไปแจกที่ ต.ลานตากฟ้า หมู่ ๓
อ.นครชัยศรี ๒๗๐ ชุด

อา.๔ ไปแจกที่ ต.บางปลา หมู่ ๓, ๗
อ.บางเลน ๒๐๐ ชุด

อ.๖ ไปแจกที่ ต.ไทรงาม หมู่ ๘, ๙, ๑๐, ๑๑
อ.บางเลน ๖๖๐ ชุด

พ.๗ ไปแจกที่ ต.ไทรงาม หมู่ ๕, ๖, ๗
อ.บางเลน ๓๑๐ ชุด

ศ.๘ ไปแจกที่ ต.ไทรงาม หมู่ ๑, ๒, ๓, ๔ อ.บางเลน ๒๐๐ ชุด

โครงการ ๒ โครงการกัฏฐิตอุทกภัยเพื่อการพึ่งตนเองในอนาคตโดย สสส.(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ)และสถาบันมนุษยนิยมนำโดย สมณะเด็ดขาด สมณะชยะชยัน สมณะวิเชียร สมณะฟ้ารู้ ลิกขมาตุพุนเพียร ลิกขมาตุ นวลนึม และทีมงาน

- แม่ครัวทำอาหาร นำโดยคุณคู่ฟ้า คุณนกเอี้ยง(สิริกุล)

- สุขภาพ นำโดยทีมจิตอาสาหมอเขียว คุณพนวัน ระวีโรจน์(จิบ/แพรวลายไม้) คุณทวาริการ์ณ แชมโคกกรวด (ปี/ประทับใจ)

- น้ำยาอเนกประสงค์ + ถังออก นำโดยคุณปางเพียรพลี

- ทำเคอร์รี่พัพ + ซาลาเปา นำโดย คุณลุง ประโยชน์

- น้ำดื่มและเครื่องกรองน้ำ นำทีมโดยคุณบาสและทีมงาน

- ประสานงานโดยคุณทิวเมฆ

ในเดือนนี้ได้ไปอีก ๓ แห่ง ในจังหวัดนครปฐม รวมกับเดือนที่แล้ว ๒ แห่งจึงครบ ๕ แห่งตามส่วนกลางกำหนด ดังนี้

พฤ.๑-๑.๖ ไปที่วัดลาดสะแก อ.ดอนตูม นอกจากคณะดังกล่าวแล้วมีผู้ไปช่วยได้แก่ปะปนพำ นำนักเรียนลัทธิมาสิกขาชั้น ม.๕ ชายล้วน ๘ คน ชาวชุมชน เช่น คุณจาก อุบาสิกาใจบุญ คุณทรายดิน คุณจงจน คุณปางดิน(สื่อภาพ) หน่วยนี้มีแยกแจกโรงบุญ ๕ ธันวา (แจ้งในเรื่องการแจกโรงบุญ ๕ ธันวา) มีชาวบ้านมาช่วยทำอาหารและปักค้ำด้วย

พฤ.๘-๑๑.๑๑ ไปที่วัดบางปลา อ.บางเลน หน่วยนี้มีผู้ช่วยคือ กรักเพียงแก้ว นำนักเรียนชั้น ม.๔ จำนวน ๗ คน ม.๖ จำนวน ๖ คน คุณน้อย (ร้อยแจ้ง) คุณสมยศ(ตัดผม) คุณปรามิทธิ์ อ.พยอม(ลับมีด) หมอเขียวมาช่วยบรรยายเรื่องสุขภาพ และมีผู้มาแวะเยี่ยม เช่น กลุ่มศูนย์เจาะซึ่งไปแจกตามโครงการ ๑ กลุ่มส.นาไทซึ่งออกหน่วยโครงการ

๒ อยู่ไม่ไกลกันนัก ทีมลื่อนำโดยส.ข้าฟ้า พระอาคันตุกะสันติ มาถ่ายทำไปออกรายการ FMTV คุณปางดินไปช่วยหน่วยส.นาไท หน่วยนี้ก็มีแยกแจกโรงบุญ การประชุมวันสุดท้ายตกลงยกทีมไปอีกหน่วยโดยยังไม่กลับวัดหลังพิธีอำลา การเดินทางแยกเป็น ๒ สาย กลุ่มใหญ่ไปทางบก มีส.ชยะชยันนำขบวน พร้อมด้วยพวกสันติ อีกกลุ่มไปทางเรือ มีสมณะเด็ดขาด สมณะวิเชียร สมณะฟ้ารู้ สม.พุนเพียร สม.นวลนึม กรักเพียงแก้ว นายแดนเด่นผา(ม.๖) ไปเก็บภาพระหว่างทาง นำเรือไปส่งคืนหน่วย สมณะนาไทที่วัดบางระกำ แล้วคนที่หน่วยวัดบางระกำ ก็ไปส่งคณะที่ดอนแฝก

จ.๑๒-พฤ.๑๕ ไปที่อบต.ดอนแฝก อ.บางเลน ไปปักค้ำตั้งแต่คืนวันที่ ๑๑ อากาศเริ่มหนาวเย็น บางท่าน บางคนกลับวัดไปเอาของแล้ว กลับมาวันรุ่งขึ้น สมณะฝุ่นฟ้ามาร่วม ปักค้ำด้วยคุณน้อย(ร้อยแจ้ง) ไม่ได้อยู่ร่วมงานเพราะมีภาระกิจทางบ้าน คุณอำนาจ คุณนุทิตา มาเสริมกำลังช่วยทีมลื่อ ส.ข้าฟ้า มาทำรายงานถ่ายทอดสดออกรายการ FMTV และมาถ่ายทำรายการที่นี้ปฐมอโศก ออกรายการสดด้วย วันสุดท้ายก็ยกทีมไปหน่วยสมณะนาไทที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองไรชิ่งแห่งที่ ๓ เป็นที่อยู่ของคนการเคหะแห่งชาติ บ้านเอื้ออาทร พุทธมณฑลสาย ๕ ช่างตัดผมช่างลับมีด ก็ไปตามคำเชิญชวนของสมณะนาไท

ศ.๑๖-๑๑.๑๘ สมณะฝุ่นฟ้า สมณะฟ้ารู้ ลิกขมาตุพุนเพียร สม.นวลนึม ทีมงานจิตอาสาของหมอเขียว ก็ไปสมทบที่หน่วย สมณะนาไทซึ่งนับเป็นหน่วยสุดท้าย ที่ท่านมาช่วยเขตนครปฐม

โรงบุญ ๕ ธันวา

เดือนนี้เป็นเดือนที่มีวันที่ ๕ ธันวาคม เฉลิมพระชนมพรรษาฯ ชาวปฐมอโศก ร่วมกันจัดโรงบุญแจกอาหารมังสวิรัตติ เพื่อสมทบตามนโยบายส่วนกลางให้ได้ ๑๘๐ แห่งดังนี้

คุณไฟเย็น แจกโรงบุญทั้งเดือน มีผลไม้ รัตหน้า ก้วยจับ และอื่นๆ เนื่องจากอชชฐานไว้ น้ำไม่ท่วมบ้านลูกๆ

ศ.๒-๑๑.๔ คุณเหมือนแก้ว คุณน้อมสาธุ แจก

น้ำผักปั่นที่หน้าร้าน มร.ป.(มังสวิวัติหน้าปฐมอโศก)

ศ.๒ แม่ใจกลาง คุณใจกลั่นแจกที่โรงพยาบาล
มหाराช จ.นครราชสีมา

ศ.๓ คุณต้นหญ้า และคณะ แจกที่หน้าศาลา
คำ ๒ อุบลากาใจบุญ แม่ยิ้มเย็นและคณะ แจกที่
แดนอโศก

อ.๔ คุณไก่และคณะ แจกที่หน้าชุมชนปฐม
อโศก - คุณใจกลั่น พร้อมนักเรียน สส.ฐ. และ
คุณกุลวดีแจก ที่คลองลัดภาชี เขตภาษีเจริญ กทม.
- ผู้อยู่นิเวศน์พอกินจัดโรงบุญเลี้ยงอาหารมังสวิวัติ
และพัฒนาหมู่บ้านร่วมกับชาวบ้าน พร้อมแจก
เสื้อผ้าและหนังสือดอกบัวน้อย

จ.๕ คณะจิตอาสาพยาบาลพันธมิตร แจกที่
คลองลัดภาชี เขตภาษีเจริญ กทม.

คณะจิตอาสาพยาบาลแจกที่สุเหร่าอัลเอียลฟาน
เขตภาษีเจริญ กทม.

คุณวิภาและพนักงานศูนย์เจาะวิจัย คุณพลัง
เย็น นำ ม.๓ แจกที่โรงบุญ หน้าชุมชนปฐมอโศก
คณะศิษย์เก่าปฐมอโศก แจกที่ชมรมมังสวิวัตินคร
ปฐม - คุณนรินทร์ คุณสุภา ป้าเกี้ยว และ
นักเรียนชั้น ม.๔ แจกที่อุโมง - ทีมงานช่วยน้ำ
ท่วมโครงการ ๒ และนักเรียนชั้น ม.๕ แจกที่วัด

ลาดสะแก ต.ดอนตูม จ.นครปฐม - อุบลากาใจบุญ
คุณปางเพียรพลีแจกที่ตลาดบางเลน จ.นครปฐม -
สม.พูนเพียร สม.นวลน้อม ประพนฟ้า คุณบี คุณ
เจี๊ยบ(จริงจัง) และนักเรียนชั้นม.๒ แจกที่นราภิรมย์

พ.๘ คุณจำ พันธมิตร แจกที่หน้าชุมชน
ปฐมอโศก

ศ.๙ แยกจากโครงการ ๒ กรักเพียงแก้วนำ
นักเรียน ม.๔ และ ม.๖ ไปแจกที่ตลาดเก่าบางเลน

ศ.๑๐ คณะศูนย์เจาะวิจัย ทำกระเพาะเจไป
แจกที่บ้านพักคนชรา นครปฐม - คุณเหมือนแก้ว
แจกที่หน้าชุมชนปฐมอโศก - ทีมงานโครงการ ๒
ทำถ้วยเต็ยวน้ำใส และไอศกรีม ไปแจกที่โรงเรียน
วัดบางปลา อ.บางเลน

อ.๑๑ คุณแดง และญาติธรรมนครนายก
แจกที่หน้าร้านชยะด้วยหัวใจ -คุณน้ำดิน และ
ญาติธรรม แจกที่ซราภิบาลหน้าชุมชนปฐมอโศก

อ.๑๓ แม่ไฟเย็น พร้อมลูกหลาน และ
ญาติธรรม แจกที่หน้าชุมชนปฐมอโศก

พ.๑๔ คุณสุดสายธรรม แจกที่ อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร

ศ.๑๖ ป้าอุดม คุณมะลิ ทำผัดไทย แจกที่หน้า
ชุมชนปฐมอโศก

พ.อ.๒๒ นางเอ็ง แซ่ซื่อ และครอบครัว แจก หน้าชุมชนปฐมอโคก คุณพุท และคุณยุ แจกที่ เนินพอกิน ๒ แห่ง

นอกจากนี้อีกผู้ถูกอุทกภัย และทำโรงบุญแล้ว ชาวปฐมอโคกก็ยังมึงานสานสัมพันธ์อื่นอีกดังนี้

อ.๖ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนปฐมอโคก ประมาณ ๓๐ ชีวิต ไปร่วมฌาปนกิจศพ แม่ละม่อม สามเพชรเจริญ ที่วัดเกาะวังไทร ซึ่งเป็นผู้อยู่ข้างปฐมอโคกคุ้นเคยกันมา กว่า ๒๐ ปี มีลูกสาวมาทำงานที่ ศูนย์เจาะวิจัย

จ.๑๒-พ.๑๔ พี่น้องชาวชุมชนออกเดินทางไป จ.ลำปาง รถประมาณ ๕ คัน เพื่อไปร่วมงานศพ คุณแม่หนึ่ง พ่ออารมณี อายุ ๘๔ ปี ที่ป่าช้าหมู่บ้าน ต.ปลงดอน อ.แจ้ห่ม จ.ลำปาง ฌาปนกิจบ่ายวันที่ ๑๕ ผู้ตายเป็นแม่คุณเสาแก้ว เป็นแม่ยาย ครูจรินทร์ อาจหาญ เจ้าหน้าที่การเงินปฐมอโคก สม.บุญแท้ ร่วมไปกับทีมศูนย์เจาะด้วย

อ.๑๘ อบรมณ์พิเศษที่เนินพอกิน จัดทุกวัน อาทิตยที่สองของเดือน คุณนันท์ ภัคดี มาสอน เรื่องโซล่าเซลล์ และวิธีซ่อมแบตเตอรี่ มีผู้เข้าอบรม ๓๐-๔๐ คน

ส.๒๔ สมณะตรงมัน สมณะลันผา สมณะ ฟ้ารู้ สมณะเพียงพอ พระอาคันตุกะประพันธ์ ลิกขมาตุพูนเพียร ลิกขมาตุนวนันม คณะครูบางคน และนักเรียนสัมมาลิกษาทั้งหมด(ยกเว้นม.๖ ติดสอบ) เดินทางไปบ้านราชาฯ เพื่อไปร่วมงาน ยอส.

พ.อ.๒๙ ม.๖ เดินทางไปบ้านราชาฯโดยมี คิษย์เก่าตักไปส่ง พร้อมด้วยกลองยาว ซึ่งจะไปแห่ ไนขบวนนาวนาบุญนิยมยาตรา

ฝากท้ายรายงาน

สำนึกดี ส่งท้าย ปีเก่า

อย่าหลงเฝ้า สวรรค์ลวง

อยู่อย่าง อยากรใหญ่ นำห่าง

หอบหวง หนักหน่วง ปลดปลง (ชะ)

*** สมนะกุสโล - ลิกขมาตุนวนันม**

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

เดือนนี้นับเป็นเดือนมหามงคลของชาวโอคที่พ่อ ครู มีอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน จึงเป็นที่มาของงาน **“โพชฌังคาริยสังจาญ”** คือการเดินทางสู่การตรัสรู้ และเข้าถึงอริยสังขลี้ ชาวปฐมอโคก มีสมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และนักเรียนเดินทางไปร่วมงานตั้งแต่ต้นเดือนมกราคม ๒๕๕๕ ด้วยรถบัส รถ ๖ ล้อ ๔ ล้อ รถตู้ไปตามความพร้อม ความสะดวกของแต่ละกลุ่มฐานงาน ส่วนนักเรียน ต้องไปร่วมงานเข้าค่าย ยอส.(ยุวชนโอคสัมพันธ์) ต่อด้วยงาน ว.บบบ.(วิซชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม) วันที่ ๗-๑๓ มกราคม ๒๕๕๕ ชาวปฐมอโคก สัมคร ๗๐ กว่าคน ผลชาวปฐมอโคกสอบผ่านได้ เข้ม บัตรรุ่น และเลื้อ สายวิษญูและสายชาญ รวม ๑๕ คน สอบผ่านได้บัตรและเลื้อรุ่น อีก ๒๓ คน ที่เหลือก็ได้มรรคผลไปตามสมควรแก่ธรรม สาธุ ธรรมใดๆก็ไร้ค่า ถ้าไม่ทำ

ต่อจากงาน ว.บบบ.แล้วก็ประชุมมหาปวารณา ๑๔-๑๕ มกราคม ๒๕๕๕ เพื่อชื่นชม ชี้ชุมทรัพย์ รัับนโยบายการบริหารที่เป็นเอกภาพแห่งองค์รวม และฟังธรรมจากพ่อครูกัณฑ์พิเศษ ๑๖ มกราคม งานวันครู พ่อครูแสดงธรรมอีก ๑ กัณฑ์

เมื่อฟังธรรมพ่อครูแล้ว ชาวปฐมก็เดินทางกลับ ส่วนสมณะหินพิศรได้นิมนต์เพื่อนสมณะ และ พระอาคันตุกะรวม ๑๒ รูป พร้อมกับชาวชุมชน กลุ่มหนึ่งไปกัจฉนิมนต์ที่บ้านหัวฝาย ต.หัวฝาย อ.แดนดง จ.บุรีรัมย์ เสร็จกิจแล้วจึงเข้าปฐมอโคก

อ.๑๕ ลูกหลานคุณแม่สว่างซี่ แซ่อ้าง อายุ ๘๒ ปี ได้นำศพของคุณแม่มาตั้งบำเพ็ญกุศล แสดงธรรมหน้าศพอยู่ ๓ วัน ประชุมเพลิง ๑๘ ม.ค. ตอนบ่าย

จ.๑๖ ตอนเที่ยง ลูกหลานคุณแม่ทองหล่อ สุทธิภิบุรณ์ อายุ ๙๒ ปี นำศพของคุณแม่ มาตั้ง บำเพ็ญกุศล อยู่ ๓ วัน ประชุมเพลิง ๑๙ ม.ค. ตอนบ่าย

๑.๑๗ สมณะบิณฑกัว อิทธิภาโว ร่วมกิจนิมนต์ เข้าประชุมเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ต่อผู้ ประกอบกิจการกระจายเสียง และกิจการโทรทัศน์ ที่โรงแรมรามาร์คเด้นส์ กทม. พร้อมกับต่ออายุ วิทยุชุมชนบุญนิยมปฐมอโศก ขยายเวลาออกอากาศไปอีก ๓๐๐ วัน

จ.๒๓ ตอนบ่ายประชุมสาขาพรรค เพื่อฟ้าดิน ลำดับที่ ๑ โดยมีคุณสมเกียรติ ลิขัยสิทธิ์ หัวหน้างานพรรคการเมือง จ.นครปฐม มา บรรยายให้ความรู้กิจกรรม กิจกรรมบทบาทของ พรรคการเมืองจบแล้วก็ประชุมชุมชนต่อ โดยมี พ่อครูสมณะโพธิรักษ์เป็นประธานบทสรุปของการ ประชุม พ่อครูให้พวกเราปฏิบัติธรรมต้องเข้าถึงจิต จับอารมณ์ของเราให้ได้ อย่าให้นิเวรณีกัลุ่มรุม ต้อง ขจัดออกทำจิตของเราให้โปร่งใส ไร้ความกังวล ชุ่นมัว เศร้าหมองใดๆ เห็นทุกอย่างเป็นเพียงปรากฏการณ์ ของความทุกข์ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป เห็นทุก อย่างเป็นอนัตตธรรม มีสติรู้ตัวทั่วพร้อมทุกขณะ ขจัดอกุศลออกไปให้ได้ทุกเมื่อ แม้การหยุดอยู่ในกุศล พระพุทธเจ้ายังไม่สรรเสริญ เราต้องตั้งตนบน ความล้าปากกุศลธรรมจึงจะเจริญ

๑.๒๔ ลิกขมาตุนวลนึ่ม คุณใจกลั่น คุณนุษา น่านักเรียน ม.๖ ไปร่วมงานฉลองหนาว ที่ภูผาฟ้าหน้า จ.เชียงใหม่ ร่วมกับม.๖ สัมมาลิกขา ที่อื่นๆ ลิกขมาตุนุญเพียร และคณะศูนย์เจาะตามไป ๒๗ ม.ค. สมณะสรณโธ สมณะอัคคชโย สมณะบิณฑกัว ไปกับคณะสันติฯ กลับ ๒ ก.พ. ทุกคน ทุกผู้ ได้รับประโยชน์ตามสมควรแห่งธรรม

ประทับใจกับเทศกาลธรรมปีนี้ ๒๕๕๕ ดังนี้

“เสวทีสุดในแผ่นดิน คือหากินบนคำว่าช่วยผู้อื่น” และพ่อครูให้ปรัชญาการศึกษาเพิ่มอีกว่า “การศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น”

✽ กษณะกุลโค

ศีรชะอโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

อโรคยา ปรมมา ลามา ความไม่มีโรค เป็นลาภ อันประเสริฐ มีคนให้ข้อคิดว่า “เสียทรัพย์นับว่า เสียน้อย เสียเกียรติยศชื่อเสียงนับว่าเสียมาก หากเสียสุขภาพชื่อว่า เสียทุกสิ่งทุกอย่าง” ที่ศีรชะอ มีคนมาเข้าคอร์สสุขภาพกันมากในแต่ละเดือนมีหลาย รุ่น รุ่นหนึ่งก็ ๔ คืน ๕ วัน แสดงถึงว่า คนกำลังสุขภาพเสื่อม จึงได้หันมาดูแลสุขภาพกันมาก เนื่องจากอาหารปนสารพิษ ใช้ชีวิตผิดปกติ จึงต้อง หันมาล้างพิษ ปรับเปลี่ยนการใช้ชีวิตให้ถูกต้อง ลง รายละเอียดเรื่องคุณธรรมให้มากขึ้น ด้วยอิทธิบาท และอารมณ์

* หมายเหตุประจำวัน

พ.๑ จัดงานโรงบุญที่บ้านกอก มีคุณทางบุญ คุณนาง เป็นแม่งาน จัดโรงบุญที่บ้านเข้ว มีคุณ ขวัญคุณ, คุณธวัช เป็นแม่งาน

ศ.๒ จัดโรงบุญที่โรงเรียนบ้านกระแซงใหญ่ ครูฉลวย ครูอร่ามศิลป์ เป็นแม่งาน จัดโรงบุญบ้านหนองอุดม มีพีโก้(ฟ้าฉาย) พี่ตื้อ เป็นแม่งาน

ศ.๒-๑๑.๔ จัดคอร์สสุขภาพ มีคนร่วม ๔๕ คน

ส.๓ จัดโรงบุญบ้านโนนสมประสงค์ อาสุเนตร อาสุ เป็นแม่งาน จัดโรงบุญที่โรงพยาบาลกันทรลักษ์ มีพีโก้ ฟ้าฉาย เป็นแม่งาน

๑๑.๔ จัดโรงบุญที่บ้านเตียง คุณมาน เป็นแม่งาน จัดโรงบุญที่บ้านโนนสำเร็จ มีแม่ใหญ่ทันเป็นแม่งาน

จ.๕ จัดโรงบุญหน้าร้านหนึ่งน้ำใจ ทุกคน ช่วยกันจัดขายของเท่าทุน ทุกคนช่วยกันรับผิดชอบตามแผนหน้าที่ พระวันโอ จากประเทศ เกาหลีและพระอำนาจจากวัดพระธรรมกาย มา ศึกษาวิถีชีวิต พักค้าง ๓ คืน

อ.๖ ช่วยกันเตรียมงานบุญลอมข้าว

พ.๗ พ่อท่านมาเทศน์ก่อนฉัน งานบุญลอมข้าว

พฤ.๘ ประชุมสรุปงานทั้งหมด

ศ.๙ อาจารย์บุญรุ่ง สีดำ อาจารย์วิทยาศาสตร์ นำนักเรียนไปฝึกวิเคราะห์น้ำที่ ม.อุบล

ส.๑๐ สมณะ ญาติธรรมไปร่วมงานบรรจุพระบรมสารีริกธาตุที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าต้ว จ.ยโสธร คุณกฤษณะ พร้อมครอบครัวจากประเทศอินเดียมาติดตามคู่มือแล็บจุลินทรีย์ของ ศีรษะอโศก

อ.๑๑ ประชุมบวร (บ้าน วัด โรงเรียน)

จ.๑๔ ประชุมครูวิชาการและครูฐานงาน

๑๕-๑๙ จัดคอร์สสุขภาพ มีคนร่วม ๓๐ คน

จ.๑๙ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร เดินทางไปประชุมที่สันติอโศก

อ.๒๐ ครู นักเรียน ญาติธรรมเดินทางไปรับเสด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ คุณแซมดาว ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านไปรับเข็มจากพระเทพฯ ที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าต้ว จ.ยโสธร

๒๑-๒๕ จัดคอร์สสุขภาพ ๓๘ คน สมณะ และญาติธรรมไปช่วยงานตลาดอาริยะที่ร้อยเอ็ดอโศก

พฤ.๒๒ เขาวชนคนรักดี จาก อ.ภูสิงห์ จ.ศรีสะเกษ มาฟังธรรมและศึกษาดูงาน ชาวชุมชนเลี้ยงอาหารกลางวัน ๑ มื้อ

ศ.๒๓ ครูนักเรียนโรงเรียนโพนทอง จ.ร้อยเอ็ด มาศึกษาดูงานจำนวนครู ๑๐ คน นักเรียน ๑๒๐ คน

ส.๒๔ นักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางไปร่วมงานยอส.(ยูวชนอโศกสัมพันธ์) ที่บ้านราชธานีอโศก

จ.๒๖ กลุ่มเครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ จ.สุรินทร์ นำข้าว ผักไร้สารพิษมาถวาย ขอฟังธรรมจากสมณะ

ของฝากส่งท้ายปีเก่า ต้อนรับปีใหม่

จะปีใหม่ปีเก่าหรือวันเกิด

จะประเสริฐอะไรหากใจเก่า

หลงกิเลสตัณหาพามัวเมา

จะปีใหม่หรือปีเก่าก็เท่ากัน

หากจะให้วันเดือนปีนั้นมีค่า

ทุกเวลาให้เร่งสร้างทางสวรรค์

มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน

มีเดือนวันเช่นนี้มีค่าจริง

✽ นักภททนกร:๒๕

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

ปี ๒๕๕๕ ทั้งโหราที่อิงข้อมูลด้านวิทยาศาสตร์ โสยศาสตร์ รวมทั้งพวกโหรากระแส ต่างทำนายว่าปีนี้มีภัยพิบัติเกิดขึ้นทั่วโลก ประเทศไทยของเราก็หลีกเลี่ยงไม่ได้

ภัยภายนอกจะเกิดหรือไม่ รอให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ แต่ที่แน่ๆ ภัยจากความโลภ โกรธ หลง ที่บ่อนทำลายจิตวิญญาณของเราให้เสื่อมต่ำ เกิดความทุกข์อยู่ทุกวี่วันนั้น ไม่ต้องรอโหราทำนาย ไม่ต้องรอวันไหน มันเกิดรายวัน เป็นภัยประจำวัน

เป็นบุญของพวกเราที่มีพ่อครูผู้เมตตา คอยชี้คอยบอกให้เห็นโทษภัย ในวาระการเกิดมาครบรอบสำคัญของท่าน คือ อายุ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ในวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๕ จึงร่วมใจกันจัดงานโพชฌังคาริยสังจาญ ทั้งยังเป็นปีแรกของการเปิดวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ทั้งบัณฑิตวิเศษและบัณฑิตชาญ ที่มุ่งให้พวกเราหันมาให้ความสำคัญกับการปฏิบัติธรรมโดยมีพ่อครู ที่มีตำแหน่งชนกาธิบดี ของ ว.บบบ. ลงทุนลงแรงบรรยายด้วยตัวเอง สมณะ ลิกขมาตุก็ได้ฝึกเป็นครูงานนี้มีกิจกรรม กิจวัตรที่เป็นเครื่องมือสร้างใจหทัยสร้างแบบฝึกหัดให้นักปฏิบัติธรรมได้สัมผัสตัวตนของกิเลสกันชัดๆ

เข้ากลางเดือนก็เป็นงานมหาปวารณา ส่งท้ายก่อนจากด้วยงานฉลองหนาวที่ภูผาพ่าน้ำ จึงเริ่มต้นให้ตื่นตัว และจบลงอย่างตื่นตาตื่นใจรับไอเย็น

✽ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในรอบเดือน

อ.๑ ส่งท้ายงานต้อนรับปีใหม่

จ.๒ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน เดินทางกลับศีรษะอโศก

อ.๓,๑๗ ประชุมชุมชน

พ.๔,๑๘ ประชุมครู

พ.๔ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน เดินทางไปราชอาณาจักร

พฤ.๕ ประชุมครูโรงเรียนเครือข่ายศีระะอโศก

พฤ.๕-ศ.๖ ครู ๒ คน นักเรียน ๗ คน อบรม ลือที่บ้านราชา

ศ.๖ ผู้สมัคร ว.บบบ. และนักเรียนเดินทางไป บ้านราชา

ส.๗ สมณะเลื่อนฟ้า ลัจจเบโม เดินทางไป บ้านราชา รวมทั้งชาวชุมชนที่สมัครว.บบบ.ชุดสุดท้าย

อ.๑๐ สมณะดวงดี ลีตปุญโญ สมณะพันเมือง ภทันโต สมณะสอน โสโปโก เดินทางไปบ้านราชา

ครู ๒ คน นักเรียน ๒๔ คน จากโรงเรียน Geum San Gandhi school ประเทศเกาหลี เดินทางมาถึง โดยจะอยู่ศึกษาวิถีชีวิตชุมชน ๑๕ วัน

พ.๑๑ นาวาธรรมยาตรา นักเรียนจากเกาหลี ก็ได้ร่วมขบวนด้วย

ส.๑๔ กิจกรรมวันเด็ก และที่ราชอาณาจักรมี การประกาศผลสอบ ว.บบบ. ชาวศีระะอโศกสอบ ได้ที่ ๑ ของบัณฑิตวิษณุ และบัณฑิตวิษณุและชาย าวศีระะสอบได้ทั้งหมด รวม ๑๑ คน

ส.๑๔ นักเรียนกลับไปชนชุตแสดงโปงลาง

ส.๑๔ สมณะประชุมมหาปวารณาแบบลัด คัด ลั่น จบในครึ่งวัน

อา.๑๕ ประชุมมหาปวารณาลิกขมาตุครั้งวัน จบ ภาคคำ สส.ช.ร่วมแสดงบนเวทีในชุตโปงลาง

สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะดวงดี กลับศีระะฯ

อา.๑๕-ศ.๒๐ นักศึกษาแพทย์แผนไทย ๑๕ คนจากวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จ.พิษณุโลก มาศึกษาดูงาน.ฝึกอบรม

จ.๑๖ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร และคณะ ๑ คัน รถตู้ เดินทางกลับศีระะฯ รอบเที่ยง

สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะพองไท รตนปุญโญ กลับถึงคำๆ

สมณะเลื่อนฟ้า ลัจจเบโม เดินทางไปดอย ราชปลายฟ้า

อ.๑๗ สมณะคมล็ก เมตตจิตโต และทีมลือ เดินทางจากบ้านราชา มาแวะเยี่ยม อ.สุริยัน

พ.๑๘ สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะพองไท รตนปุญโญ ไปร่วมงานบุญลอมข้าวที่สังฆสถานหิน ฝาฟ้าน้ำ เสร็จงานแล้ว ไปประชุมกลุ่มเลยลัด

พฤ.๑๙ สมณะพันเมือง ไปเมฆาอโศก อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์ ค้าง ๑ คืน

คอร์สสุขภาพมีผู้เข้าร่วม ๔๐ คน พระ ๒ รูป

ศ.๒๐-อา.๒๒ สมณะหม่อน มุทุกันโต สมณะ แก่นผา สารูปโป สมณะแก่นหล้า สารกโร จาริก มาแวะเยี่ยม

ส.๒๑ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร สมณะแก่นหล้า วัฑฒโน เดินทางไปพักค้างคืนที่ศูนย์อบรมศรีโคตร บูรณ์อโศก

สมณะถ่องแท้ วินยธโร สมณะพองไท รตน ปุญโญ เดินทางจากเลยลัด

อา.๒๒ สมณะทั้ง ๔ รูป รวมกับสมณะจาก ราชธานี,๕รูป ลันตืออโศก ๑ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป และลิกขมาตุ ๑ รูป จากราชธานี ร่วมกิจ นิมนต์ขึ้นบ้านใหม่ของศิษย์เก่าปฐมอโศก เอกสิทธิ์(ต้อง)เพ็งคำ ที่ตลาด อ.วาริชภูมิ จ.สกล นคร

ภาคป่าย สมณะจากศีระะอโศก ร่วมประชุม

กลุ่มศรีโคตรบูรณ์ ฐานงานตลาดอารียะ จบการ
ประชุม สมณะผืนฟ้า สมณะแก่นหล้า กลับศิระ
อโศก ส่วนสมณะถองแท้ สมณะผองไท เดินทาง
ไปร่วมงานศพแม่ของญาติธรรมสุชาติ ที่อ.แก่ง
จ.ระยอง ผู้ตายอายุ ๘๐ ปี เสียชีวิตโดยอุบัติเหตุ
ตกสะพานที่บ้านของตนเอง

จ.๒๓ สมณะลงปาฏิโมกข์

คณะศึกษาดูงาน จำนวน ๖๕ คน จากค่าย
เยาวชนคนเก่ง อ.ภูสิงห์ จ.ศรีสะเกษ รับผิดชอบ
โดยโรงพยาบาลภูสิงห์ มาศึกษาวิถีชีวิตชุมชน

อ.๒๔ สมณะแก่นหล้า วัชฌโน นำคณะครู
และนักเรียนม.๖ จากราชธานี, หินผาฟ้าและ
ศิระอโศกไปร่วมงานฉลองหนาว และขบวนกรกลุ่ม
ม.๖ ที่ภูผาฟ้า โดยแวะรับประทานอาหารที่
หินผา, ค้างคืนศาลอโศก วันที่ ๒๕ เดินทางต่อ
ไปค้างคืนที่บ้านพีชผัก ในวันที่ ๒๖ จึงไปถึงภูผา

ศ.๒๐,๑๖.๒๙ ดร.สมหมาย วันสอน
ดร.พรเพ็ญ ศาสตราจารย์ภาครณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยา
นิพนธ์ ปริญญาโท ของคุณแก่นฟ้า แสนเมือง
และคุณขวัญดิน สิงห์คำ มาจัด SWOT บูรณาการ
เรื่อง BIOGAS กับหลักการของไตรสิกขา

พ.๒๕ สมณะดวงดี วิฑูรย์ญู เดินทางไป
ดอยรายปลายฟ้า

พฤ.๒๖ สมณะผืนฟ้า อนุตตโร เดินทางไป
งานฉลองหนาวและไปเป็นอาจารย์ ๒ ที่ภูผาฟ้า
มีญาติธรรมติดตามไปส่ง ๑ คันรถตู้

สมณะถองแท้ วินยโร และญาติธรรมกลุ่ม
ศรีโคตรบูรณ์ เดินทางไปร่วมงานฉลองหนาว และ
ทัศนศึกษาภาคเหนือ แม่ฮ่องสอน, เชียงใหม่

พฤ.๒๖-จ.๓๐ คอร์สสุขภาพ ผู้เข้าร่วม ๔๕
คน

* กิจกรรม ของ อสม.

พฤ.๕ ประชุมสัจจกร อสม. ที่หมู่ ๑๒

พ.๑๘ อสม.เขี้ยวชาญ หมู่ ๑๓ มาสูบลูกน้ำ
หมู่ ๑๕ (ศิระษา)

ส.๒๘ อสม. เขี้ยวชาญ หมู่ ๑๒ มาสูบลูกน้ำ
หมู่ ๑๕

คติก่อนจาก

ไม่ว่าจะมีปัญหา อุปสรรคใด จง ว.บ.บ. คือ วิริยะ
บากบั่น บุกเบิก จน หมายาง

* สมณะแก่นแก้ว วัชฌโน

ศาลอโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

พรปีใหม่

ปีใหม่เริ่มชีวิตใหม่ให้ใสสด

ชาวสะอาดหมดจดคือสดใส

สมาธิมั่นพร้อมกายวาจาใจ

ปัญญาดีประกอบใจเบิกบาน

ด้วยตั้งใจแน่วแน่แท้ไม่ท้อ

ไม่ริรอริบขวนขวายใฝ่สืบสาน

กิจการใดขาดเหลือช่วยเจ้าจ่าน

สร้างสรงานดีเลิศประเสริฐพร

บรรยากาศในเดือนนี้ ยังคงเป็นการไปช่วย

ซบขวัญผู้ประสบทุกข์อยู่เพราะมีโครงการที่ ๒ ไป
ช่วยแนะนำให้พวกเขาพึ่งตนเองได้ พวกเราจึงต้อง
ประชุมด่วน เลื่อนโรงบุญ ๕ ธันวาคมออกไปก่อน
เพื่อไปร่วมบุญใหญ่ที่ต้องเร่งทำกันก่อน

* เหตุการณ์ทั่วไป

พฤ.๑ ประชุมชาวชุมชนด่วนก่อนนั้น เลื่อน
โรงบุญ ๕ ธันวาคมออกไปก่อน เพื่อไปช่วยซบขวัญ
ผู้ประสบทุกข์ โครงการ ๒ ที่ต้องรีบช่วยกันทำ
ก่อน

ส.๓ ชาวชุมชนจำนวน ๑ รถตู้เดินทางเข้า
พุทธสถานสันติฯ เพื่อไปร่วมสนับสนุนช่วยเหลือ
ผู้ประสบทุกข์ ในโครงการซบขวัญผู้ประสบ
ทุกข์โครงการที่ ๒

จ.๕ นายช่างชำนาญ เนตรทองและญาติพี่น้อง
ร่วมกันจัดตั้ง โรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราชที่บริเวณ
บ้านของช่างชำนาญ

อ.๖ สมณะเมฆฟ้า นภมังคโล และชาวชุมชน เดินทางถึงพุทธสถานศาลือโคก โดยรถตู้

พ.๗ สมณะพระอาคันตุกะ และชาวชุมชนไป ร่วมงานสวดศพ นายเฒ่า สัมฤทธิ์ พี่เขยของโยม น้อย(วีรธรรม) คำเขียว ที่วัดบ้านโคกสามัคคี สมณะเน้นแก่น พลานีโก เทศน์ก่อนสวด

พ.๘ คุณโสน ใจหาญ ตั้งโรงบุญมังสวิรัต เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล ที่บ้านตะคร้อ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

สมณะ พระอาคันตุกะ และชาวชุมชน ไป ร่วมงานฌาปนกิจศพนายเฒ่า สัมฤทธิ์ ที่วัดบ้าน โคกสามัคคี อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

ส.๑๐ สมณะเมฆฟ้า นภมังคโล และชาวชุมชน จำนวน ๑ รถตู้ เดินทางสู่พุทธสถานสันตือโคก เพื่อร่วมโครงการช่วยขุดผู้ประสบภัยน้ำท่วม ภาค ประชาชน โครงการ ๒

อ.๑๐ ลูกหลานโยมอินทร์ สอนเกิด มาทำบุญ ระลึกถึงคุณความดีของผู้วายชนม์

พ.๑๒ โยมเปลี่ยน ไสยโสภาน้องสาว โยมไปล์ แม่ครูถวิล ประสพอุบัติเหตุถูกรถ ๑๐ ล้อ ชนลินชีวิต ลูกหลานนำศพมาบำเพ็ญกุศลที่ พุทธสถานศาลือโคก

ศ.๑๓ สมณะเลื่อนลิ่ว อรณชีโว และ สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐ์ เทศน์หน้าศพโยมเปลี่ยน ไสยโสภาน

ส.๑๔ สมณะพระอาคันตุกะลงอุโบสถทบทวน พระปาติโมกข์ เสร็จแล้วสมณะประชุมอธิษฐานธรรม ร้านใจฟ้าเปิดขายสินค้าราคาเท่าทุน และเปิด โรงบุญมังสวิรัตถวายเป็นพระราชกุศล

ก่อนฉัน สมณะแนวแน่ สีสวัณโณ และ สมณะลือคม ธรรมกิตติโก แสดงธรรม

ภาคค่ำ สมณะลือคม ธรรมกิตติโกแสดง ธรรมหน้าศพโยมเปลี่ยน ไสยโสภาน

อ.๑๕ ก่อนฉันสิกขมาตุและสมณะแสดงธรรม เที่ยงลูกหลานโยมเปลี่ยน ไสยโสภานเปิดใจ บำย ฌาปนกิจศพโยมเปลี่ยน ไสยโสภาน

ประชุม คณะกรรมการชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจพอเพียง ศาลือโคกและประชุมคณะ

กรรมการสาขาพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาที่ ๕ นครสวรรค์ และประชุมสรุปการขายสินค้าราคา เท่าทุนและการเปิดโรงบุญมังสวิรัต

ศ.๓๐ ประชุมเตรียมความพร้อมเพื่อเปิด ตลาดอารียะในวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕

ข้อคิดสุดท้าย

ความลำบากสร้างคน ความสบายทำลายคน

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

บรรยากาศในเดือนนี้ เป็นบรรยากาศของงาน โฆษณงคาริยสังจาย ครั้งที่ ๑ คือวันที่พ่อท่านมี อายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน และ พ่อท่านใช้โอกาสนี้ เปิดวิชาลัยบรรดาบัณฑิต- บุญนิยม โดยเปิดรับสมัครชาวอโศกทั้งเก่าและใหม่ ที่มีคุณสมบัติถือศีล ๕ ละบายมุขและกินอาหาร มังสวิรัตมาแล้ว ๕ ปี แม้จะมีล้มลุกคลุกคลาน บ้างก็ไม่เป็นไร ให้มาร่วมทดสอบในงานนี้เป็นเวลา ๗ วัน ใครสอบได้ผ่านตามเกณฑ์ พ่อท่านก็ออก ปัญญาบัตร มีเข็ม และเลื้อประจำรุ่นให้ ชาว ศาลือโคกเราแม้จะมีน้อย แต่ก็ให้ความร่วมมือ เต็มที่ มีผู้สมัครร่วมในงานนี้ เกือบ ๒๐ คน

*** เหตุการณ์ทั่วไป**

อ.๑ เปิดตลาดอารียะ ต้อนรับปีใหม่ที่บริเวณ ป้อมน้ำมัน ร้านใจฟ้าเก่า ชาวไพศาลีมาร่วม สนับสนุนกันคึกคักพอสมควร ตอนเย็นมีการ ประชุมสรุปงาน

ศ.๖ สมณะ พระอาคันตุกะ สิกขมาตุ ชาว ชุมชนและญาติธรรม เดินทางสู่พุทธสถานราชธานี อโศก เพื่อร่วมงานโฆษณงคาริยสังจาย ครั้งที่ ๑ ร่วมเปิดวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑ และร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐

ส.๗-ศ.๑๓ เปิดวิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม และงานโฆษณงคาริยสังจายครั้งที่ ๑

พ.๑๒ สมณะแนวแน่ สีสวัณโณ เดินทาง สู่พุทธสถานสันตือโคก เพื่อร่วมเดินทางไปบ้านราช เมืองเรือพร้อมกับสมณะที่สันตือในวันศุกร์ที่ ๑๓

ส.๑๔ งานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐

จ.๑๖ สมณะเน้นแก่น พระเอี้ย ลิกขมาตุ มาลินี ชาวชุมชนและญาติธรรม เดินทางกลับสู่ พุทธสถานศาลือโคก สมณะลือคมและสมณะหนึ่งดี ไปร่วมงานบุญลอมข้าวที่สังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ กลับสู่พุทธสถานศาลือโคก วันศุกร์ที่ ๒๐

อ.๑๗ สมณะแนวแน่ สีสวัณโณ เดินทาง กลับสู่พุทธสถานศาลือโคก

พ.๑๘ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมเศรษฐกิจ พอเพียง ศาลือโคก

ส.๒๑ ประชุมสามัญประจำปี พรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาที่ ๕ จังหวัดนครสวรรค์

พ.๒๖ สมณะแนวแน่ สีสวัณโณ เดินทาง สู่พุทธสถานสันตือโคก เพื่อรับหน้าที่ปัจฉาสมณะ พ่อท่าน

ส.๒๘ ประชุมคณะกรรมการชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจพอเพียงศาลือโคก

อ.๓๑ ผู้อำนวยการเขตการศึกษาที่ ๖ จังหวัด นครสวรรค์ และเจ้าหน้าที่จำนวน ๑ รถตู้มาเยี่ยม ชม ร.ร.สัมมาสิกขาศาลือโคก ชุมชนบุญนิยม เศรษฐกิจพอเพียงและพุทธสถานศาลือโคก ครูไพร ศีลให้การต้อนรับ

ข้อคิดสุดท้าย

การยอมรับความจริง เป็นคุณสมบัติหนึ่ง ของการ เป็นผู้นำ

✿ *กมณะเน้นแก่น พลานโก*

สี่มาอโคก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

เดือนนี้ พี่น้องร่วมชาติที่ประสบกับภัยน้ำท่วม เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน โดยเฉพาะกทม. และจังหวัด ใกล้เคียง

ญาติธรรมชาวสี่มาฯและพันธมิตรฯที่มีจิตอาสาไปช่วยจับขวัญ ผู้ที่กำลังได้รับความทุกข์ เดือดร้อน โดยการลงพื้นที่ร่วมปักค้ำ กิน อยู่ หลับนอน และทำอาหารมังสวิรัตี้เลี้ยงชาวชุมชนที่ เดือดร้อนจากภัยน้ำท่วมครั้งใหญ่นี้ด้วย

* เหตุการณ์

อา.๔-จ.๕ สมณะกล้าดี และสมณะสร้างไท ไปกัณนิมต์ที่บ้านนาราใหญ่ อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์ ซึ่งญาติพี่น้องคุณนาถ้อม ร่วมกันตั้งโรงบุญมังสวิรัตี้ และกลุ่มเมฆาอโคกก็ร่วมกันตั้งโรงบุญที่บ้าน หนองบอน อ.ประโคนชัย

ส.๑๐ นักศึกษาม.ราชภัฏนครราชสีมา ๕ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนสี่มาฯ และการทำกิจกรรม

อา.๑๑ ครูฝั่งดาวและนักเรียนสส.ม.กลับจาก กทม.หลังจากเสร็จกิจการจับขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม

อ.๑๓ คุณสำราญและญาติธรรมไปแจกอาหาร โรงบุญที่บ้านมะค่า อ.โนนสูง

ศ.๑๖ ชาวชุมชนสี่มาฯ เดินทางกลับจากการไป ช่วยงานจับขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม ที่กทม.

ส.๑๗ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

จ.๑๙ ครูฝั่งดาวและนักเรียนสส.ม.ไปแจก โรงบุญที่ร.ร.บ้านน้ำใส อ.สนามชัยเขต จ.ฉะเชิงเทรา

อ.๒๐ ครูฟ้าปลื้มและญาติธรรมไปร่วมงาน เปิดโครงการเมล็ดพันธุ์ข้าวอินทรีย์ ที่วัดป่า สวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าดิว จ.ยโสธร

พ.๒๑ หมู่สมณะประชุมอภิปรายธรรม

ส.๒๔ สมณะ ๗ รูป ลงอุโบสถฟังสวด
ปาติโมกข์

ครูและนักเรียนสส.ม.เดินทางไปร่วมงานยอส.

นิโรธของพุทธ หมายถึง “กิเลสดับ” เท่านั้น
แต่ “ใจ” บริสุทธิ์ขึ้น “ใจ” ย่อมรู้เก่ง-รู้ชัด-รู้ดียิ่งขึ้น
ไม่ใช่ “ใจดับ” (พ่อท่าน)

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

* เหตุการณ์

อา.๑ คุณน้ำบัว และญาติพี่น้องลูกหลานมา
ร่วมทำบุญรำลึกถึงคุณแม่ทิม พานนางรอง ที่ล่วง
ลับไป

ทำบุญตักบาตรบริเวณหน้าศาลาในโอกาส
วันขึ้นปีใหม่

ศ.๖-๑๕ สมณะและญาติธรรมเดินทางไปร่วม
งานว.บพบ. งานโพชฌังคาริยสังจายุ และงาน
มหาปวารณา ที่พุทธสถานราชธานีโอศก

อ.๑๗ สมณะดินทองและญาติธรรมเดินทางไป
ร่วมงานบุญลอมข้าวที่หินผาฟ้าน้ำ

สมณะบินบน(อาจารย์ ๑) และปัจฉามาวะ
เยี่ยมชาวชุมชน

พ.๑๙ ประชุมนักเรียนสส.ม.

ศ.๒๐ สมณะเดินดินมาจากหินผา มาแวะ
พักค้างก่อนเดินทางไปเข้าสันติฯ

ส.๒๑ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

สมณะดินทองไปร่วมประชุมกลุ่มเมฆาโอศก
ที่ อ.บ้านกรวด

พ.๒๕ สมณะกล้าดี สมณะสร้างไท สมณะ
ดินทอง คุณอัมพร(ประธานชุมชน) คุณชญาดา และ
คุณสุพรรณ ไปรับมอบรถมิตซูบิชิ ที่โยมบุญช่วย
สังข์พานิช และโยมหมึก บริจาคให้ที่ อ.มวกเหล็ก
จ.สระบุรี

พ.๒๖ ครูฝั่งดาว ไปร่วมประชุมเกี่ยวกับ
วิทยุชุมชนที่จ.ขอนแก่น และเดินทางไปร่วมงาน
ฉลองหนาวที่ภูเขาฟ้าน้ำ

ส.๒๘ ประชุมชาวชุมชนลีมาฯ

จ.๓๐ คุณรินพุทธ(หมวย) นำพระมนเทียร
(พระลูกชาย) ซึ่งบวชใหม่มาพักศึกษาที่พุทธสถาน
ลีมาโอศก

อ.๓๑ สมณะสร้างไท เดินทางเข้าสันติฯ เพื่อ
เตรียมตัวเดินทางไปประเทศอินเดีย (๒ ก.พ.)

“ข้าวหนึ่งเมล็ดมีค่ายิ่งกว่าทองคำหนึ่งกิโล”
(พ่อครูโพธิรักษ์)

✿ กัมมะ-สร้างไท มณีโต

ภูเขาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

ช่วงนี้ชาวชุมชนภูเขาฟ้าน้ำและเครือข่าย ยังช่วย
ซัพพลายพื้นฟู ผู้ประสบภัยน้ำท่วมอยู่ อุปสรรคสร้าง
คนให้เข้มแข็ง ปีเก่าผ่านไป ถ้าจิตใจไม่เปลี่ยน ก็
จะเป็นคนอยู่กับโลกเก่าๆ ยากที่จะเปลี่ยนแปลงสู่
โลกุตรจะได้

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

ศ.๒-๑.๖ สมณะ ๕ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป
นำโดยสมณะลีโศคม ชัมมกิตติโก พร้อมด้วย
ญาติธรรม คนวัด จากภูเขา และศาสนโอศก มี
นักเรียน สส.ภ. ๖๑ คน มาร่วมโครงการกุ๊กกฤต
อุทกภัย เพื่อการพึ่งพาตนเองในอนาคต ที่ชุมชน
ไวท์เฮาส์ ปทุมธานี

ส.๓.๑๐,๑๗,๒๔ อาจารย์ ๑ (สมณะบินบน
ธิวจิตโต) แสดงธรรม กับกลุ่มผู้สูงอายุที่ลานนาฯ

อา.๔ คณะครู และนักเรียน สส.ภ. ห้อง ๒
บ้านพืชผัก ไปเปิดโรงบุญฯ แจกอาหารที่ หมู่ ๔
หมู่บ้านไทยใหญ่ ต.ชัยเหล็ก อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

จ.๕ สมณะ ๔ รูป สามเณร ๒ รูป นำโดย
อาจารย์ ๑ ร่วมงานโรงบุญ ๕ ธันวาคม ที่ชมรม.ชม.

พ.๗ สมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีโร สมณะชูปดิน

วิชชานันโต พร้อมด้วยญาติธรรม นักเรียน สส.ภ.ห้อง ๒
เดินทางกลับจากโครงการกัฏฐิกาดูทุกภัย เพื่อการ
พึ่งตนเองในอนาคต

ส.๑๐,๒๔ สมณะพึงพระปาติโมกข์

ส.๑๐ สมณะชูปดิน วิชชานันโต พาสมณะ
พอจริง สัจจาโสโก ไปตรวจแผลผ่าตัดตามกำหนด
ที่ ร.พ.เชียงใหม่ราม

อ้ง.๑๓-ศ.๑๖ สมณะ ๕ รูป นำโดยสมณะ
ดินดี สันตจิตโต พร้อมด้วยญาติธรรม คนวัด
จากภูผา+ศาลี+สีมา+ดอยรายฯ มาทำโครงการ
กัฏฐิกาดูทุกภัยเพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต ที่
อบต.บึงทองกลาง จ.ปทุมธานี

พฤ.๑๕ สมณะยังดิน ภูมิตโต สมณะแสนดิน
ภูมิตุโธ ไปประชุม ชมร.ชม.

ส.๑๗ สมณะ ๕ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย
ประชุมคณะกรรมกรประชุมชนและสมาชิกประชุมชน
ภูผาที่ลานนาฯ

อ.๑๘ สมณะเล็กเล็ก จุลลคัมภีร์
สมณะชูปดิน วิชชานันโต ไปประชุมชุมชนดอยราย
ปลายฟ้า จ.เชียงราย

อ.๑๘-พฤ.๒๒ อาจารย์ ๑ และสมณะ
แสนดิน ภูมิตุโธ เดินทางมาร่วมประชุม วิชาลัย
บรรดาบัณฑิตบุญนิยม ที่สันติฯ

จ.๒๓ สมณะธาตุดิน ปฐวีโรส สมณะยังดิน
ภูมิตโต สามเณรกี ปริกัมศีล ไปกิจนิมนต์ ของ
น.ส.โอบอ้อม หอมจันทร์ ทำบุญถวายอาหาร
สมณะที่ ชมร.ชม.

ศ.๒๓ สมณะ ๓ รูป สามเณรกี ปริกัมศีล นำ
โดย สมณะธาตุดิน ปฐวีโรส และนักเรียน สส.ภ.
ห้อง ๒ ครู ญาติธรรม เดินทางไปร่วมงาน ยอส.
ที่ราชธานีอโศก

อ.๒๔ สมณะ ๓ รูป นำโดย อาจารย์ ๑
พร้อมด้วยญาติธรรม เดินทางร่วมประชุม ว.บบบ.
ที่ราชธานีอโศก

ของฝากก่อนจาก

“ศาสนา” คือ พลังที่รวมสังคัม อันใดที่ไม่เป็นไป
เพื่อความร่มเย็นร่วมกันรวมกัน นั้นไม่ใช่ “ศาสนา”

✿ สมณะยังดิน ภูมิตโต

ภูผาฟ้าหน้า

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

ช่วงต้นเดือน สมณะ คนวัด ชาวชุมชน
นักเรียน สส.ภ. ไปร่วมงานโพชฌังคารยีสัจจา
และงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๐ ที่บ้านราชเมืองเรือ

ปีนี้มีเปลี่ยนแปลงอาจารย์ ๒ ใหม่ เป็น
สมณะผืนฟ้า อนุตตโร แทนอาจารย์ ๒ รูปเดิมที่
สุขภาพไม่ดี

ช่วงปลายเดือนมีงานฉลองหนาว ครั้งที่ ๔
ซึ่งจัดขึ้นในวันที่ ๒๘-๓๐ ม.ค.'๕๕ มีสมณะ
สามเณร ลิกขมาตุ ญาติธรรม นักเรียน และ
ชาวบ้านมาร่วมงาน ประมาณ ๗๐๐ กว่าคน

* เหตุการณ์ในรอบเดือน

อ.๑๗ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะพอจริง
สัจจาโสโก ประชุมคณะบริหาร ร.ร.สัมมาสิกขา
ศิระะอโศก (ภูผาฟ้าหน้า)

พ.๑๘ สมณะ ๓ รูป นำโดย สมณะโพธิสิทธิ์
โพธิสิทธิ์ ประชุม ชมร.ชม.

ศ.๒๐ สมณะ ๔ รูป นำโดย สมณะเลื่อนฟ้า
สัจจโปเม ประชุมชุมชนดอยรายปลายฟ้า จ.เชียงราย

จ.๒๓ สมณะพึงพระปาติโมกข์

พฤ.๒๗ สมณะ ๑๓ รูป นำโดย สมณะ
เดินดิน ดิกขวีโร ร่วมฟังการประชุมพรรค
เพื่อฟ้าดิน สาขา ๘ ที่บ้านพีชผัก

อ้ง.๓๑ สมณะ ๕ รูป สามเณร ๒ รูป นำโดย
อาจารย์ ๒ (สมณะผืนฟ้า อนุตตโร) ไปเยี่ยม
ชาวชุมชนดอยรายปลายฟ้า

ก่อนจากขอฝากคำสอนจากพ่อครูว่า

จิตสงบของพระอาริยะไม่เหมือนจิตสงบสัทธอื่นจิต
สงบของพุทธ คือ กายวิเวก จิตวิเวก อุปวิเวก

✿ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

เนื่องในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระชนม์มายุครบ ๗ รอบ และเพ็งผ่านพันวิฤทธิภัยพิบัติน้ำท่วม ที่บ้านราชจึงไปจัดโรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมหาราชตามหมู่บ้านที่ประสบภัยน้ำท่วม มีการนำอาหารไปบริการ นำข้าวสารไปมอบให้ครัวเรือนละ ๒ กิโลกรัม นอกจากนี้ยังมีการสาธิตการทำน้ำยาล้างจาน และการเพาะถั่วงอก เพื่อให้ชาวบ้านได้พึ่งตนเอง ทำให้สายสัมพันธ์ระหว่างหมู่บ้านแน่นแฟ้นขึ้น ในช่วงปลายเดือนได้ต้อนรับนักเรียนสัมมาสิกขา ที่มาเข้าค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์ นักเรียนได้มาช่วยฟื้นฟูสภาพบ้านราชให้สวยงามได้ดังเดิม เพื่อเตรียมเข้าสู่งานโพธิ์มงคลคาริยสังคายนา

* กิจกรรมทั่วไป

ส.๓ จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่หมู่บ้านท่ากกเสียว

อา.๔ จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่หมู่บ้านกุดปลาขาว

จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่อุทยานบุญนิยม

จ.๕ จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่หมู่บ้านกุดระงุม

จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่สหกรณ์บุญนิยม

พ่อท่านและปัจฉาสมณะเดินทางจากสันตอโศก มาบ้านราชในช่วงบาย

อ้ง.๖ เจ้าหน้าที่ กกด.อุบลฯ มาตรวจเยี่ยมติดตามการดำเนินงานสาขาพรรคเพื่อฟ้าดินลำดับที่ ๔

- พ่อท่านแสดงธรรมในรายการสงครามสังคม-ธรรมะการเมือง ที่ชั้น ๓ เอื้อนศูนย์บุญ

พ.๗ พ่อท่านและปัจฉาสมณะเดินทางไปร่วมงานบุญลอมข้าวที่ศรีระอโศก จ.ศรีสะเกษ

ศ.๙ พ่อท่านและปัจฉาสมณะ เดินทางไปชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบล

ส.๑๐ พ่อท่านและปัจฉาสมณะ ชาวชุมชนนักเรียนไปร่วมงานที่วัดป่าสวนธรรม จ.ยโสธร

ส.๑๐-๑๑.๑๑ รุ่นพี่ม.ปลายทำพิธีมอบผ้าพันคอโรงเรียนให้ห้อง ม.๑ โดยการพาไปเข้าค่าย

เรียนรู้อริแห่งท้องทุ่ง ปลูกผักช่วยชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบล

อา.๑๑ ประชุมชุมชน มีพ่อท่าน เป็นประธาน

จ.๑๒ เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมก่อนนั้น

เวลา ๑๒.๐๐ น. กิจกรรมโสมแข่งทำ ๕ ส. โรงปลูกพลังชีวิต

เวลา ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขา และครูสัมมาอาชีวสิกขา

อ.๑๓ พ่อท่าน สมณะ ชาวชุมชน และนักเรียน ล่องเรือไหลล้นใต้ไปที่สะพานเสรีประชาธิปไตย

พ.๑๔ พ่อท่านและปัจฉา เดินทางกลับสันตอโศก

เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมครูและนักเรียนชั้น ม.ปลาย เตรียมค่ายเยาวชนคนใจใส

พ.๑๕ เวลา ๑๘.๐๐ น. ปฐมนิเทศการเข้าค่ายนักเรียนสัมมาสิกขา และสัมมาอาชีวะฯ โดยสมณะเด่นตะวัน ที่ชั้นล่างเอื้อนศูนย์บุญ

ศ.๑๖-๑๗ ค่ายเยาวชนคนใจใส เพื่อเตรียมงานค่าย ยุวชนอโศกสัมพันธ์

ส.๑๗ ชาวบ้านราชประมาณ ๘๐ คน เดินทางกลับจากการไปชัชวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วม

อา.๑๘ สมณะมีอัมมัน นำนักเรียน ๑ กลุ่ม ไปช่วยขุดแปลงผักที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ

จ.๑๙ เวลา ๑๗.๐๐ น. สมณะมีอัมมัน สมณะ ชุนคึก สามเณรพันพิษ ลิกขมาตุกล้าข้ามฝัน ลิกขมาตุศิริพร และนักเรียน สส.ธ. ไปชุมชน ฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ งานบัณฑิต ใหม่ที่จะเข้ารับปริญญาในวันที่ ๒๐

อ.๒๐ ครูและนักเรียน สส.ธ. ไปรับเสด็จ สมเด็จพระเทพฯ ที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าดิว

จ.ยโสธร

- เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการ เพื่อเตรียมงานเยาวชนอโคกสัมพันธ์

ส.๒๔ พ่อท่านและปัจฉาฯ เดินทางมาบ้านราช

ส.๒๔-ส.๓๑ ค่ายเยาวชนอโคกสัมพันธ์ครั้งที่

๑๕ ปีนี้มีนักเรียนมาเข้าค่ายจำนวน ๓๕๘ คน

ส.๒๔ นักเรียนเข้าพื้นที่เวลา ๑๘.๐๐ น.

รายการสลายพฤติกรรมแบ่งกลุ่ม

เวลา ๑๘.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรมรายการ สงครามสังคม-ธรรมะการเมือง เป็นวันแรกที่ บ้านราช

เวลา ๒๐.๐๐ น. หลังจบรายการพ่อท่าน ครูทุกโรงเรียนประชุมค่าย ยอส.

อา.๒๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรม รายการวิถีอารยธรรมที่เอฟเอ็มทีวี ชั้น ๓ เฮือน ศูนย์สุญญ

-คุณมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้านนำอาหาร มังสวิรัตินำแจกโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช ที่โบสถ์ คริสต์ บ้านคำกลาง

-เวลา ๑๗.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขาทุก โรงเรียนที่เฮือนโสหล

จ.๒๖ เวลา ๐๙.๐๐-๑๐.๐๐ น. พ่อท่านแสดง ธรรมก่อนหน้าที่ชั้นสามเฮือนศูนย์สุญญ ห้องเอฟเอ็ม ทีวี มีนักเรียนค่ายยอส.และญาติธรรมฟังเต็มห้อง

เวลา ๑๗.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขาทุก

โรงเรียนที่เฮือนโสเหล่

เวลา ๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น. สมณะจันทเสฏฐโฐมา แสดงธรรมให้แก่นักเรียนค่ายยอส. ที่ชั้นล่าง เฮือนศูนย์สุญ

เวลา ๑๘.๓๐ น. ทีมกสิกรรมบ้านราช ประชุมที่เฮือนโสเหล่

พ.๒๘-ศ.๓๐ ค่ายคืนสู่เหย้า เข้าคืนถ้ำ สัมมาสิกขา ปีนี้มีศิษย์เก่ามาจำนวน ๖๕ คน

ศ.๓๐ เวลา ๑๗.๓๐-๑๙.๐๐ น. ประชุมครูสัมมาสิกขารูปค่าย ยอส. ณ เฮือนโสเหล่

ส.๓๑ พิธีรับขวัญธรรมจากพ่อท่าน ที่ชั้นล่าง เฮือนศูนย์สุญ

* ศึกษาดูงาน

อ.๒๐ นักศึกษาจากสถาบันพระปกเกล้ามาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจำนวน ๔๐ คน

อ.๒๐-อ.๒๗ คุณย่นและคุณลิ้นา จากประเทศเยอรมนีมาศึกษาการทำกสิกรรมไร้สารพิษ

พ.๒๑ นักศึกษา จากคณะรัฐศาสตร์ สาขาการปกครองท้องถิ่น ม.อุบลฯ จำนวน ๑๒ คน

มาศึกษาวิถีชีวิตบุญนิยม และทำสารคดีเรื่องวิสาหกิจโรงปุ๋ยพลังชีวิต

พถ.๒๓ คณะครูและนักเรียนจากโรงเรียนบ้านเหล่าตำบล ๔๔ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๘ คณะเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตาดทอง จำนวน ๖๑ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

คณะอาจารย์จาก ม.อุบลฯ คณะรัฐศาสตร์ จำนวน ๗ คน และอาจารย์จากประเทศแคนาดา ๓ คน มาสนทนากับสมณะเดินดิน ในหัวข้อ การเมืองบุญนิยมและวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ในงานปลูกเสกฯ ครั้งที่ ๙/๒๕๒๘ ดังนี้

“บุคคลที่มองเห็นความสำคัญในความสำคัญ นั้น คือ บุคคลสำคัญ”

☸ *ลัทธินิยม*
ปะถงต๋อน นากามุนิม

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

ถือเป็นเดือนที่มีความสำคัญเดือนหนึ่งที่มีงานสำคัญคืองานโพชฌังคาริยสังจาญ ซึ่งพ่อท่านมีอายุครบ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน ในวันที่ ๑๑ ม.ค.'๕๕ เกิดการศึกษาเพื่อพัฒนาจิตวิญญาณ โครงการบัณฑิตอาราม วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม มีผู้สมัครบัณฑิตวิษุณี ๒๘๑ คน สอบผ่านได้เข้มพระธรรมจำนวน ๗๗ คน ได้เกียรติคุณอันดับ ๑ (บุญนิยม) ๔ คน ได้เกียรติคุณอันดับ ๒ (คุณนิยม) ๔๐ คน ได้บัตรประจำตัวนักศึกษาจำนวน ๑๗๐ คน ผู้สมัครบัณฑิตชาญ ๕๒๔ คน สอบผ่านได้เข้มพระธรรม ๗๗ คน ได้เกียรติคุณอันดับ ๒ (คุณนิยม) ๓๐ คน ได้บัตรประจำตัวนักศึกษา ๓๐๑ คน ภายในงานจะมีทั้งกิจกรรมบำเพ็ญคุณ(ทำประโยชน์) และกิจกรรมบำเพ็ญธรรม(ฟังธรรม) บรรยากาศทั้งสองคึกคัก

จ.๒ ประชุมเตรียมงานโพชฌังคาริยสังจาญ ที่ชั้นล่างเฮือนศูนย์สุญ และมีการประชุมครูทุกวัน เวลา ๑๗.๐๐ น. เพื่อติดตามการดำเนินงาน

ศ.๖ ผู้สมัครเข้าเรียนบรรดาศาสนิกชนศึกษา
ลงทะเบียนโดยมีสมณะ ลิกขมาตุเป็นผู้รับลงทะเบียน

ส.๗-ศ.๑๓ นักศึกษาวิชาลัยบรรดาศาสนิกชน
บุญนิยมเข้าชั้นเรียนโดยมีพ่อท่านนำพาปฏิญาณตน
ในวันแรก

พ.๑๑ เวลา ๑๑.๓๐ น. พิธีกรรมยatra
บุญนิยม มีเรือร่วมขบวนรวมทั้งสิ้น ๓๙ ลำ มีพี
นองญาติธรรมร่วมธรรมยatraประมาณ ๑,๒๐๐ คน

พ.๑๑-ศ.๑๓ งานโพชฌังคาริยสังคายนา

ส.๑๔-อา.๑๕ งานมหาปวารณา

ส.๑๔ เวลา ๐๙.๐๐ น. พ่อท่านแสดงธรรม
และแจกเข็มพระธรรมแก่บัณฑิต ณ ลานพระพุทธรูปโต

- ศิษย์เก่าจัดกิจกรรมวันเด็กที่เดินเบิ่งฟ้า
และมีกิจกรรมภาคค่ำที่เวทีธรรมชาติ

- ตลอดช่วงบ่ายและเย็นสมณะประชุมมหา
ปวารณา ที่โบสถ์แพแดง

จ.๑๖ ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ และสัมมา
อาชีวลิกขา

พ.๑๘ นางมิ่งหมาย มุ่งมาจน ผู้ใหญ่บ้าน
และญาติธรรม เดินทางไปร่วมงานบุญฉลองข้าว
ที่หินผาฟ้าน้ำ

พฤ.๑๙ สมณะเดินดินและสมณะฝนธรรม
เดินทางไปร่วมงานบุญฉลองข้าวที่หินผาฟ้าน้ำ

- เจ้าหน้าที่สหกรณ์จังหวัดมาตรวจสอบบัญชี
สหกรณ์การเกษตรคนของแผ่นดิน

จ.๒๓ สมณะหินกลั่น เดินทางไปกิจนิมนต์
ฉาปนกิจศพญาติผู้ใหญ่ที่ จ.นครราชสีมา

- คณะครูและนักเรียน สส.ธ. ทัศนศึกษา
ล่องเรือที่แม่น้ำมูล

- ครูพี่บุญ ชาวหินฟ้า นำนักเรียน สส.ธ. ชั้น
ม.๖ เดินทางไปศิระขอโตกเพื่อร่วมเดินทางไป
ภูผาฟ้าน้ำ จ.เชียงใหม่

พฤ.๒๖ คุณซึ่งบุญ บุรณกิติและ
คุณหม่อมหมาย มรเมิ่ง ไปร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ
เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจต่อผู้ประกอบการ
กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ ณ
โรงแรมพลูแมน จ.ขอนแก่น

พฤ.๒๖-ศ.๒๗ นักศึกษาปริญญาโท คณะ
บริหารศาสตร์ สาขาพัฒนาบูรณาการศาสตร์
ม.อุบลฯ ๕ คน รายงานความก้าวหน้าของการทำ
วิทยานิพนธ์ แก่ประธานและกรรมการ คณาจารย์
มีการวิพากษ์และแนะนำแนวทางการแก้ไข ณ ห้อง
คอมพิวเตอร์ เฮือนศูนย์บุญ

ศ.๒๗ นายดินดอน ตั้งใจจน สมาชิกสภา
ตำบลบึงใหม่ ไปบรรยายที่วิทยาลัยพยาบาลบรม
ราชชนนีสรรพสิทธิประสงค์ ให้กับนักศึกษา
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรเทียบ
โอนการศึกษาสำหรับเจ้าพนักงานสาธารณสุข ๒๕๕๔)
ชั้นปีที่ ๑ รุ่นที่ ๕

อา.๒๙ สมณะสมาบัติ สมณะเข็มเหล็ก
สมณะฟ้าตื่น เดินทางไปกิจนิมนต์ที่ จ.สกลนคร

จ.๓๐ ประชุมครูสัมมาสิกขาฯ และสัมมา
อาชีวลิกขาฯ

จ.๓๐-ศ.๓ ก.พ. คุณพรตะวัน ธนะโภค ไป
ร่วมอบรมโฮมโอพาคี ที่กทม.

✧ ศึกษาดูงาน

อา.๑๕ คณะครู ฝึก.และนักเรียนโรงเรียน
ปัญญาประทีป อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา จำนวน
๒๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๖ คุณครูไซป ประทีปโชติ ประธานสหกรณ์
การเกษตรหนองจอก จำกัด และคณะจำนวน ๕
คน มาเยี่ยมชมวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

จ.๑๖-ศ.๒๗ นักศึกษาจาก วิทยาลัยการแพทย์
แผนไทยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
จ.ปทุมธานี จำนวน ๖ คน มาศึกษาและฝึก
ปฏิบัติงานแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก

ส.๒๑ นายวินัย ศรีวงศ์เสน และคณะจาก
สำนักงานชลประทานที่ ๗ อ.เมือง จ.อุบลฯ มาดู
การปลูกผักไร้สารพิษบนแพผัก

อา.๒๒ แมซึกรรณิการ์ ยมเกิด และคณะ ๔
คน จากสำนักสงฆ์ธุดงค์สถานอยู่สุขเจริญ อ.เมือง
จ.ตากมาเยี่ยมชมงานในพุทธสถานราชธานีโอศก

อ. ๒๔ คุณสุวรรณ ทองหนู และคณะ ๔ คน
จากอุทยานบึงบัว จ.อุบลฯ มาศึกษาวิถีชีวิต
เศรษฐกิจพอเพียง

พ.๒๕ คุณตำนานน้ำ จารักษ์ นำคณะศึกษา
ดูงานจากปักกิ่งประเทศจีน นำทีมโดยท่านรอง
สมาพันธ์มังสวิวัติแห่งประเทศไทยและคณะ ๘ คน
มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๒๗ นักศึกษาจากคณะแพทยศาสตร์ มหา
วิทยาลัยขอนแก่นชั้นปีที่ ๔ จำนวน ๑๓ คน
ศึกษาดูงานเศรษฐกิจพอเพียง

อา.๒๙ ซิสเตอร์อาเททาและคณะอดีตครูใหญ่
โรงเรียนเซนเมรี่ จ.อุดร มาศึกษาวิถีชีวิตเศรษฐกิจ
พอเพียง

ก่อนจากขอฝากคำสอนของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์
ในงานมหาปวารณา ๒๕๕๕ ดังนี้

“เลขที่สี่ในแผ่นดิน

คือ หากินบนคำว่า “ช่วยเขา” ”

✧ สม.นาแก้ว ชกนันทน์
ประธมรัตน์ นาวานุกนิง

สังฆสถานหินผาฟ้าหน้า

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

พธ.๑-อา.๔ อบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษ นำ
โดยคุณปางธาราไพโร ชำกรม

จ.๕ จัดบุญ ๕ ธันวาคมหาราชที่ร้านค้า
ชุมชน เทศบาลแก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ และให้ความรู้กับ
ประชาชนเรื่องการดูแลสุขภาพ โดยคุณปางธาราไพโร
ชำกรม

อ.๖-พ.๗ ครูแผนผา คงนาวัง และคณะอีก ๓
คน เป็นตัวแทนชาวชุมชนไปร่วมงานบุญลอมข้าว
ที่พุทธสถานศิระชะอโคก จ.ศรีสะเกษ

ส.๑๐ ชาวชุมชนคัดเลือกครูแผนผา คงนาวัง
ให้เป็นตัวแทนไปปรับเข้มฯ จากสมเด็จพระเทพฯ ที่
จ.ยโสธร

อา.๑๑ ประชุมชาวชุมชนและญาติธรรมรอบ
นอกเพื่อเตรียมจัดงานบุญลอมข้าว สมณะ
สาธุไปเป็นประธาน

ช่วงเย็นสมณะหม่อน มุทุกันโต และสมณะ
ดงเย็น สัตถุโตเดินจาริกมาแวะเยี่ยม

ศ.๑๖ ประชุมเพื่อเก็บเงินกองทุนสวัสดิการ
ชุมชน ๕๗๐,๐๐๐ บาท เพื่อซื้อที่ดินพร้อมบ้าน ๒
ห้องที่ ซ.๕ เทศบาลแก่งคร้อ จ.ชัยภูมิ

อา.๑๘ ประชุมชาวชุมชนและนักเรียนสส.พ.เพื่อ
เตรียมไปร่วมงานยอส. ที่พุทธสถานราชธานีโอศก

อ.๒๐ สมณะนาทอง สิงคิวิณโณ ไปตรวจเช็ค
แผลผ้าตัดไส้เลื่อนที่ ร.พ.ชัยภูมิ

พธ.๒๓-จ.๒๗ อบรมคอร์สสุขภาพล้างพิษ
นำโดยคุณปางธาราไพโร ชำกรม และคุณเรลลี่
งามผ่อง

✧ สมณะแก่นผา สาธุโม

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

“หินผาฟ้า น้ำ คืดพูดทำเพื่อความดี สิ่งสมบารมี
สู่วิถีอาริยชน” สำหรับวิถีชีวิตและบรรยากาศของ
ชาวหินผาฟ้า น้ำที่ผ่านมา มีดังนี้

จ.๒ ผอ.สกุล และคุณไพรรพร จากอำเภอ
หนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น มาพักค้างคืนที่
หินผาฟ้า น้ำ เพื่อช่วยเตรียมงานบุญฉลองข้าว

อ.๓ ชาวบ้านโคกสูง อ.แก้งคร้อ ๓ คน พิง
วิทยุและดู FMTV แล้วสนใจ จึงได้มาขอศึกษาหา
ความรู้และดูการทำบ้านดิน

พ.๔ คุณพ่อทั้งที่ คุณแม่แเรลี และผอ.แผนผา
ไปดูที่สวนมะขามที่อำเภอภักดีชุมพล จ.ชัยภูมิ

ศ.๖ สมณะแก่นผา สมณะนาทอง ญาติธรรม
๙ คน เดินทางไปร่วมงานนิชาลัยบรรดาบัณฑิต
บุญนิยม(ว.บ.บ.) และงานโพชฌังคาริยสังจายู ที่
ราชธานีโอศก จังหวัดอุบลราชธานี

อา.๑๕ เดินทางจากราชธานีโอศกถึงหินผาฟ้า น้ำ
เวลา ๒๐.๓๐ น.

จ.๑๖-พ.๑๘ เตรียมงานบุญลอมข้าว(ฉลองข้าว)

พ.๑๙-ศ.๒๐ จัดงานบุญลอมข้าว(ประจำปีของ
ชาวหินผา) ในงานนี้มีโรงบุญปีติบูชา และตลาด
อาริยะขายของต่ำกว่าราคาทุน

ส.๒๑ ประชุมญาติธรรมและชาวชุมชน สรุปร
งานและเตรียมเดินทางไปร่วมงานฉลองหนาว ที่
ภูผาฟ้า น้ำ จ.เชียงใหม่

อ.๒๔ สมณะแก่นหล้า นำครูและนักเรียนจาก
ศิระะโอศกและราชธานีโอศก ๓๐ คน มาแวะรับ
ครูและนักเรียนหินผา ไปร่วมงานฉลองหนาว ที่
พุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ จังหวัดเชียงใหม่

พ.๒๕-อ.๒๙ จัดอบรมสุขภาพล้างพิษตับและ
ถุงน้ำดี มีผู้ร่วมกิจกรรม ๓๖ คน

จ.๓๐ สมณะดินดี สันตจิตโต กับสมณะ
เลื่อนล้วน อรณชิวเดินทางไปสันตโอศก เพื่อเตรียม
เดินทางไปประเทศอินเดีย

❀ *กัมมะพะพนัน ปรกติโย*

สังฆสถานทะเลธรรม

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๔

พ.๑ คุณสายพุทธเป็นแม่งานจัดโรงบุญฯหลัง
เทศบาลนครตรัง โดยจัดลักษณะโรงบุญเคลื่อนที่
เคลื่อนจากหลังตลาดเทศบาลฯไปตลาดท่ากลาง
ข้างสถานีรถไฟและหน้าโรงพยาบาลประจำจังหวัด
ตรังเป็นที่สุดท้าย

ศ.๒ จัดโรงบุญฯที่อ.ย่านตาขาว ที่สาวหลาน
สาวของคุณวราภรณ์ คุณญาณี จัดเตรียมสถานที่
ล่องหน้า มีผู้มารับบริการอาหารอย่างคึกคัก

ส.๓ จัดโรงบุญฯที่อ.นาโยง บริเวณหน้าตลาด
สด และบริเวณโรงพยาบาล ซึ่งมีทั้งคนไข้และเจ้า
หน้าที่มารับอาหาร

จ.๕ จัดโรงบุญฯภายในสังฆสถาน มีซุ้มแจก
อาหารหลายซุ้ม มีผู้มารับบริการคึกคักหลากหลาย

พ.๗ เก็บงาน วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้ในงาน
โรงบุญ ตอนเย็นคุณวราภรณ์ สมบูรณ์เดินทางไป
ปลื้มโอศกเพื่อสมทบกับคณะชาวทะเลธรรม ซึ่งอยู่
ระหว่างเตรียมตัวเพื่อร่วมปฏิบัติงาน ในโครงการ
ซบขวัญผู้ประสบภัยน้ำท่วมในพื้นที่ซึ่งกำหนดหมาย

พ.๘ ลงพื้นที่ซบขวัญฯ ต.บางระกำร่วมกับ
อาสาสมัครแพทย์วิถีธรรม(หมอเขียว)

จ.๑๒ จัดโรงบุญที่ อบต.บางระกำ

อ.๑๓-อา.๑๘ ลงพื้นที่ชุมชนอื้ออาทร พุทธ
มณฑลสาย ๕ สมาชิกของชุมชนฯส่วนใหญ่เป็น
แรงงานรับจ้าง ซึ่งต้องทำงานในช่วงกลางวัน หลัง
จากเลิกงานแล้ว จึงได้มาร่วมงานกับชาวชุมชน
ทะเลธรรม อาหารแบบอีสานได้รับการต้อนรับมาก
จากชาวชุมชนซึ่งมีภูมิเล่าเนาเดิมอยู่ภาคอีสาน คณะ
แพทย์แผนไทย โครงการของหมอฟ้ารักมาร่วม
สมทบให้การบำบัดรักษาฟรี ทั้งผู้ปฏิบัติงานจาก
ศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัย และชาวชุมชนพุทธ
มณฑลต่างให้ความสนใจเข้ารับบริการอย่างคับคั่ง

ต่อมาเมื่อสมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรม จากปฐมอโศกมาร่วมสนับสนุนการทำงานของผู้ปฏิบัติ งาน ซึ่งเข้ามาก่อน บรรยากาศของศูนย์ช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยเป็นไปอย่างคึกคัก

ส.๑๗ จัดโรงบุญที่โรงงานตัดเย็บจินตนา โดยมีญาติธรรมซึ่งเป็นคนงานในโรงงานให้ข้อมูล ข่าวสารที่เป็นประโยชน์และหนุนช่วยการทำงานอย่าง แข็งขัน เป็นการให้-รับบริการในเวลาจำกัด ประมาณ ๑ ชม.ในช่วงพักกลางวัน จำนวนผู้มารับบริการเป็น พันงานในโรงงานจำนวนประมาณ ๕๐๐ คน

อา.๑๘ บิ๊ก คลีนนิ่ง เดย์(Big cleaning day)ของชุมชนพุทธมณฑลสาย ๕ คณะผู้ปฏิบัติงาน จากศูนย์ชัชชวัญจัดโรงบุญ งานนี้มีคณบดี ร้องนำดนตรีโดยการประสานงานของคุณออด งามพิมพ์พุทธ มาร่วมสร้างสีสันและบรรยากาศ วันนี้เป็นวันสุดท้ายของการปฏิบัติงานที่นี้ หลังจาก อ่าลากันแล้ว สมณะนาไท สมณะดาวดิน เดินทาง เข้าปฐมอโศก ชาวชุมชนเดินทางเข้าสันตือโศก เพื่อดำเนินการตามระเบียบวิธีทางด้านเอกสาร

จ.๑๙ ชาวทะเลธรรมและนักปฏิบัติธรรม ชาวใต้ ออกจากสันตือเดินทางเข้าปฐมาเข้าไปกราบ อ่าลาพ่อท่านก่อนที่จะเดินทางไปเนินพอกินอ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี พักค้างที่ทุ่งนาแรงรัก ๑ คืนก่อน เดินทางกลับเข้าสังฆสถานทะเลธรรม

พ.๒๑ ชาวชุมชนทะเลธรรมช่วยกันทำ ๕ ส. ในพื้นที่สังฆสถานและชุมชน คุณฟางฝนได้รับเชิญ ให้บรรยายด้านการดูแลรักษาสุขภาพตามแนวทาง แพทย์ทางเลือกวิถีธรรม ที่รพ.ประจำจังหวัดตรัง

พ.๒๔ สมณะนาไทและนักปฏิบัติธรรม-ผู้ ติดตามกลับเข้าถึงชุมชนทะเลธรรม

อา.๒๗ คุณธนศักดิ์ เจ้าหน้าที่กต. จ.ตรัง ฝ่ายพรรคการเมืองตรวจเยี่ยมสำนักงานสาขาพรรค การช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมโดยไม่แบ่ง แยกและเลือกปฏิบัติต่อผู้ได้รับความเดือดร้อนจาก ภาวะน้ำท่วม ประสบผลตามความมุ่งหมายด้วยความ ร่วมแรงร่วมใจของอาสาสมัครและผู้ประสบภัย ด้วยดี

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๕

พ.๕ ชาวชุมชนทะเลธรรม ๖ คน เดินทาง โดยขบวนรถด่วนข้ามหม.ก่อนเดินทางต่อไปบ้านราชา

ส.๗-พ.๑๑ ร่วมงานโพชฌังคาริยส์จายู และ ว.บบบ.

อา.๑๕ ชาวชุมชนทะเลธรรมเดินทางออกจาก บ้านราชากลับชุมชนทะเลธรรม

จ.๑๖ เดินทางถึงชุมชนทะเลธรรม เนื่องจาก ออกจากพื้นที่ไปนานหลายวัน จึงทำให้สภาพภายใน ชุมชนดูกรังรุงรัง จึงต้องช่วยกันระดมทำ ๕ ส. ช่วยกันหมวดข้าวซึ่งเก็บค้างมานานสองปี ซ่อมแซม ไฟฟ้า ท่อส่งน้ำอุปโภค ฯลฯ ติดตามสมาชิกพรรค เพื่อฟ้าดิน สาขาภาคใต้ให้มาร่วมประชุมใหญ่

ศ.๒๐ จัดเตรียมพืชผักเพื่อทำอาหารในวันรุ่ง ขึ้น สมาชิกพรรคฯเริ่มทยอยเข้าพื้นที่

ส.๒๑ เข้าตัดกาตราในชุมชน ธรรมะก่อนฉัน ตามโครงการเข้าวัดฟังธรรมวันเสาร์

ป้ายประชุมใหญ่สามัญประจำปีพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขาภาคใต้ มีผู้มาร่วมประมาณ ๘๐ คน หลังการ ประชุม มีรายการเสนาตามโครงการให้ความรู้ทาง การเมือง ในหัวข้อ “การเมืองเรื่องี่สมาชิกต้องรู้” อ.ภาณุดำเนินรายการ ผู้ร่วมเสนาามี สมณะนาไท คุณคมแมน คุณเทพไพโร คุณธานินทร์ คุณสุดสุดญ เมื่อเสร็จสิ้นรายการมีผู้สมัครเป็นสมาชิกพรรคฯ ๑๐ คน คุณฟางฝนไปร่วมงานศัพญาตีที่กทม.

พ.๒๕ ป้าย หมอชัยวิทย์เดินทางเข้าชุมชน เพื่อช่วยเตรียมงานค่ายสุขภาพแพทย์แผนไทย

พ.๒๖-จ.๓๐ งานค่ายสุขภาพแพทย์แผนไทย ครั้งที่ ๔ มีผู้มาลงทะเบียน ๑๕ คน

จ.๓๐ ประชุมสมาชิกชุมชนและสมาชิกพรรค เพื่อฟ้าดินสาขาภาคใต้ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕

อ.๓๑ ยายสุดจริง คุณยอมาจริง คุณฟางฝน ติดต่อบัญชีธนาคารที่ระบุชื่อคุณกลิ่นบุญศิลาตะวัน

๙ กษณะดาวดิน ผู้กัธโธ

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

รายงานการประชุม ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันตโศก

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ (วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๕)

-ผู้ร่วมประชุม ๕ คน

-คุณจำลองขอปรับราคาผักขึ้น ๑๓ รายการ เพิ่มขึ้น ๕-๑๐ บาทต่อกิโล และทางร้านกู้ดินฟ้า ได้ชี้แจงการขอปรับกับลูกค้าแล้ว

-ขณะนี้ชมร.ขาดแม่ครัว

-ร้านกู้ดินฟ้าเหลือคุณสุทธิศักดิ์คนเดียว ผู้ร่วมงานคือคุณสมบูรณ์และคุณวิชัยป่วย แต่มีคุณดินนา และคุณตะวันธรรม นำทีมงานมาช่วยช่วงเช้า

ที่ผ่านมาช่วงที่ชมร.ไม่เปิดหรือเปิดเฉพาะหน้าร้าน ผักบางอย่างที่มีปริมาณมากจะระบายไม่ทัน ต้องใช้วิธีเลหลัง เพื่อวางของใหม่ในรอบถัดไป

-ทางร้อยเอ็ดอโศกจะบริจาคกะหล่ำปลีให้ สันตโศกจำนวนหนึ่งคันรถกระบะ ที่ประชุมเห็นว่าทางเรามีกะหล่ำปลีเพียงพอแล้วทั้งใช้เองและขาย หากรับที่เขابริจาคให้ จะจัดการไม่ทัน ให้เขา

ติดต่อทางปฐมอโศกแทน

-คุณเหมือนฟ้ามาช่วยงานที่ชมร.หรือกู้ดินฟ้าจะไม่สามารถทำได้ เนื่องจากผิดธรรมเนียมของชาวอโศก ในข้อที่ว่าห้ามผู้ทำธุรกิจกับร้านค้าใดเข้าไปช่วยร้านค้านั้น จะเข้าข่ายผลประโยชน์ทับซ้อน

โหวตจากประธาน สมณะชายซึ่ง สิริเตโช

บริษัทเดซีวิตมีข่าวว่าเกิดการทุจริตในกิจการงาน จึงได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบ

หากมีข่าวลือมา ให้รีบรู้รับฟัง ฟังแล้วแยกแยะก่นาม แยกเหตุแยกผล อย่าด่วนสรุป รอผลการตรวจสอบจากคณะกรรมการ การพิจารณาตัดสินคดีความใดๆต้องพิจารณาอย่างเป็นกุศล หากเรามีจิตกุศล ไม่ควรสรุปใคร

สถิติเผยแพร่สังฆกรรม

ประจำเดือน ธ.ค.'๕๔ - ม.ค.'๕๕

ธรรมปฏิกรรม

	ธ.ค.	ม.ค.
จดหมาย (ฉบับ)	๔๕๑	๒๘๖
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๓๖	๑๗
ตีพิมพ์ (ชิ้น)	๓๓	๗๖

ธรรมพิมพ์

สารอโศก [โพษณังคารยัสจาย ครั้งที่ ๑] วิชาลัย

บรรดามัคชิตบุญนิยม(ว.บ.บ.)ครั้งที่ ๑] ๑๐,๐๐๐ เล่ม
ดอกบัวน้อย (ด้วยความเข้าใจ) ๕,๐๐๐ เล่ม

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๒ ปีที่ ๓๒(๓๕)
ประจำเดือน ร.ค.'๕๔ - ม.ค.'๕๕

“โทษนังคาริยสัจอายุ” ...

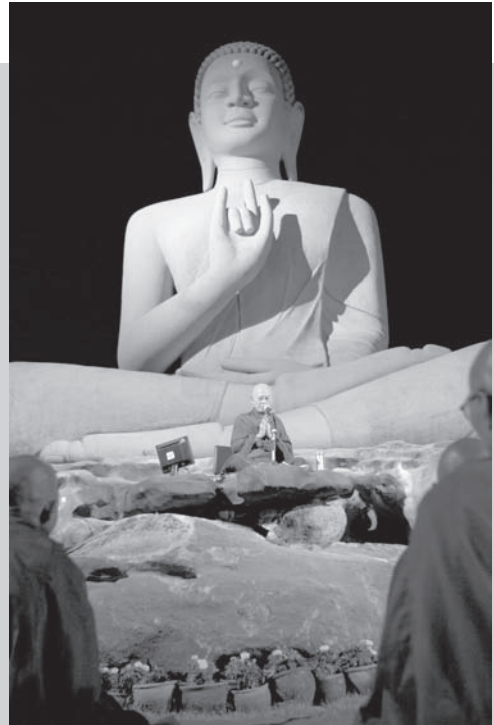
ปรากฏการณ์ครั้งเดียวแห่งชีวิต
ที่พ่อท่านมีสิริอายุ ๗๗ ปี ๗ เดือน ๗ วัน...
ปรากฏการณ์ครั้งแรกแห่งเทศกาลธรรม
ปรับรูปแบบ เปลี่ยนวิธีการ
เพื่อเข้าสู่มรรคผลที่เป็นจริงยิ่งขึ้น

“โทษนังคาริยสัจอายุ” ...

ปรากฏการณ์เริ่มต้น แห่งการฝึกฝน
มีหน่วยกิต มีคะแนน มีใบงาน มีบันทึก
มีสอบได้ มีสอบตก
มีเกียรตินิยม มีสอบผ่าน

“โทษนังคาริยสัจอายุ” ...

จึงเป็นวันเริ่มต้น
ปฏิบัติจริงจัง ปฏิบัติแบบเข้ม
เพิ่มทานบารมีด้วยมิติแห่งจิตอาสา...เพื่อเขามีใช้เพื่อเรา
คิดถึงคนอื่นให้มากกว่าตัวเอง...ด้วยงานสาธารณประโยชน์
โดยมีสายตาคู่มือ มองอย่างเอ็นดู...นับสิบนับร้อยคู่!

“โทษนังคาริยสัจอายุ” ...

จึงเป็นวันที่ประกาศให้ “ปฏิบัติธรรมเข้มข้น”
ขันชะเนาะตัวเองให้มากขึ้น
ตั้งใจให้มากขึ้น
อดทนให้มากขึ้น
พอกันที ปฏิบัติแบบสบายๆ...เบิร์ดๆ
จริงจังกว่านี้
เพื่อสูวลีทองของพ่อท่าน
“ธรรมะต้องเอาจริง!”

โลกสร้างคน คนสร้างเมือง

“ข้อปฏิบัติที่ได้:

๑. ลดละเลิก อบายมุข ได้บ้าง ยังได้ไม่ ๑๐๐ %
๒. เริ่มจับตัวโกรธได้เร็วขึ้น สงบขึ้น
๓. อุดหนุนได้มากขึ้น

- วาริรัตน์ เก่งการธรรม (อ.กบัสสะก จ.ประจวบฯ) - ”

Welcome to be one thousand !

ญาติธรรมในฟ้า ภัททะมาลา (อ.เม็อง อ.ไชยงใหม่) แจ้งความประสงค์มาแล้ว “ดิฉันเองขณะนี้รู้สึกปลอดโปร่งใจค่ะ ที่ได้ทำหน้าที่ตอบบุญแทนคุณ เสร็จสิ้นไปอีกช่วงหนึ่ง ความตั้งใจก็คือ จะไปเป็น ๑ ใน ๑,๐๐๐ ณ บ้านราชา ค่ะ...”

สาวจู้จู้ๆ

สร้างโปรแกรมจิต ๑๕๐ ปี ตามพ่อท่าน

จากญาติธรรมประจวบ ประภาวงศ์ (อ.เม็อง อ.ไชยงใหม่) “เพราะอายุค่อนข้างมาก(๗๒ปี) จึงไม่สะดวกที่จะเขียนตอบมาทุกครั้ง ตามที่ทางนี้ต้องการ ขอขอบคุณที่ยังส่งหนังสือไปให้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ...”

ไม่มีเวลาอ่านยังไม่เป็นไร แต่อย่า“ตั้งใจ”ว่า ๗๒ ปี
แก่แล้วเด็ดขาด โลกยุคใหม่ ๖๐ ปีเป็นวัยเริ่มต้น เราจะเดินไป
ไปถึง ๑๕๐ ปี แม้จะผ่านแต่ก็ดีจุดเริ่มต้นของการสั่งสมบารมี!
มนุบทพิภพดมา ภัทมา ... จิตเป็นใหญ่ อย่าสั่งว่าแก่
แต่ต้องสั่ง ยังไม่แก่!

เขานมางมีในทุ่งชน ตั้งจิตใหม่กันเถอะ
ใครว่า ๖๐ ปีขึ้นไปเป็นคนแก่ ถือว่า “มีจนาภินฺนุ” นะเออ!

จู้จู้ๆ

รายงานผลการปฏิบัติให้ครบ ๓ ด้าน!

จากญาติธรรม ก้าน ไตรยสุทธิ (อ.โกสุมพิสัย จ.มหาสารคาม) “เจริญธรรมค่ะ มีความรู้จากการอ่านและปฏิบัติสามปีแล้วที่กินมังฆบิรสุทธิ วันพระจบด้วยศีลแปด วันธรรมดาศีลห้า แต่กินข้าวสองมือ ตอนเย็นเป็นต้มถั่วและผลไม้ ทุกวันนี้ทำบ้านเป็นวัด เพราะติดงานดูเอฟเอ็มได้ มีความสุขในการอ่านธรรมะและการฟังพ่อท่าน ขอภัยลายมือไม่สวย”

จึงแจกเสนอรายงานเพิ่มเติมอีก ๒ เรื่อง

๑) เวทนา มีการจัดการกับเวทนาอย่างไร ?

๒) ทานบารมี มีการสะสมฝึกปรืออย่างไร ?

ทานวัตถุไม่มีที่ทานแรงกาย งานบริการรับใช้นั้นเอง จุ๊ๆ

ขัลดคิดเชิงลบต้องปิดกั้น!

“มีความหวังว่าถ้าชาติหน้าจะได้เกิดมาอีก ก็ขอเป็นผู้ชาย จะได้มาบวชในพุทธศาสนา มีปัญญาแตกฉานในธรรมะ คงหวังมากไปนะคะ ชาตินี้ก็ทำได้เท่าที่ทำได้ไปก่อน แต่ก็จะใช้ความพยายามทำให้ดีที่สุดค่ะ ให้กำลังใจตัวเองทุกวันในการฝึกปฏิบัติ แม้เกิดเป็นหญิงก็ถือศีล ปฏิบัติธรรมะในพระพุทธศาสนาได้ ไม่ต้องรอไกลถึงชาติหน้า ชาตินี้แหละถือศีลทำดีให้เต็มที่ ลดกิเลสหมดก็เป็นพระอรหันต์ได้เลย”

สาธุๆ ดิดดีแล้วๆ

ความจริง เป็นวัณฉบับกันมายถึง เธอจะต้องเกิดมาเพื่อบำเพ็ญบารมีในปาง
ตันในนิสุมบุรณ หากเราถือธรรมะเป็นใหญ่ ทุกอย่างก็จะเป็น “ธรรมบันดาล”
“ธรรมจัดสรร” “ธรรมลิจิต” สิ่งที่เกิดเหมาะสมกับเราทั้งนั้นแหละ ไม่ว่าจะอยู่ใน
ร่างสมมติไหน... “ลุยให้เต็มที่!” ก็แล้วกัน จุ๊ๆ

จดหมายจากคนเลี้ยงลูกสารวัตรจับ!

“เข้าส่งลูกๆไปโรงเรียน(ลูกสารวัตรจับ) ช่วงนี้ไม่ได้ดูแลคุณแม่ เพราะพี่สาวรีบไปรักษาที่กรุงเทพฯ ส่งลูกๆเรียนร้อยก็กลับมาทำงานที่บ้าน เพื่อรอเวลาเย็นไปรับลูกๆจากโรงเรียน กิจกรรมในแต่ละวันก็จะเป็นอย่างนี้ จะได้ร่วมกิจกรรมกับพี่น้องกินานๆ ล่าสุดหมอบีบเข้าไปที่บุรีรัมย์ เพื่ออบรมคอร์สสุขภาพ ก็ได้ไปช่วยงานตามกำลัง ร่วมกับพี่น้องชาวจ.บุรีรัมย์ และหมอบสนธยา ซึ่งเป็นเจ้าภาพ และเป็นหมอบคนยาก ซึ่งรักษาราคาถูก และฟรี อยู่บ่อยๆ...”

ญาติธรรม เบ็ญนิมล ไสขาม (อ.เมือจ.บุรีรัมย์)

จ.บุรีรัมย์)

เล่าชีวิตตัวเองสู่กันฟัง แต่เราจะเห็นกิจกรรม “บำเพ็ญประโยชน์”แทรกอยู่ตลอดเวลา นั่นแหละ ชีวิตที่ต้องเติมเต็ม มิใช่ “เก็บตัว” จู้จู้ๆ

เจ็อนไซแห่งสัญญาที่ฉงน!

“ตอนหนึ่งดการมีเพศสัมพันธ์ -ผู้หญิง กระเทย หรือสิ่งอื่นๆ แม้กระทั่งภรรยา มีข้อตกลงไว้ว่า ถ้าภรรยามีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น ผมจะยื่นฟ้อง ทรัพย์สินสมบัติที่ภรรยาครอบครองอยู่ มาที่ลูกทั้งหมด ในขณะที่เดียวกันถ้าผมประพฤดิชั่ว ข้าพเจ้าทำผิด ภรรยาไม่ต้องฟ้อง ผมมีทรัพย์สินทั้งหมดติดชื่อลูกทั้งหมดอยู่แล้ว...”

ของใคร ก็ของญาติธรรมชาวอโศกคนหนึ่ง นำมาลงให้ดูความเข้มแข็ง จริงจัง แต่อีกนัยะ ก็แปลกๆชอบกล เหมือนปฏิบัติธรรมกลางลมร้อน ร้อนๆชอบกล! เมื่อเราพบธรรมะ เรา“ลุด!” แต่ภรรยาเขาไม่รู้เรื่องนี้มาก่อน ก็เหมือนเราไม่มัน แต่ก็เหมือนเอาแต่ใจตัว

อย่างไรก็ตาม ระลึกเสมอ “เครื่องครัดที่ตน-ผ่อนปรนผู้อื่น” จู้จู้ๆ

ใกล้ชิดกับแนวทาง“บำเพ็ญประโยชน์”

ปฏิบัติธรรมวันนี้ นอกจากลดละกิเลส ชาวโศลกยังพบใน เรื่องทานบารมี ออกมาเป็น “บำเพ็ญประโยชน์” หรืองาน “รับใช้สังคม” เพิ่มเต็ม

ที่จริงต้องบอกว่า ทำ“ทานบารมี” หนักยิ่งแรงขึ้น ทั้งปริมาณและ คุณภาพ

มาดูแนวทางของคุณครูคนหนึ่ง ญาติธรรมเกื้อองรา วิบูลย์สุโขทัย (อ.แก้วศรี อ.จ.ชัยภูมิ)

“ดอกหญ้า, สารโศลกมีค่ามากมายเหลือคณานับ อ่านแล้วพัฒนาทุกๆด้านของคน และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

กระผมเป็นครูจึงแนะนำ, อธิบายให้นักเรียนได้อ่าน, ศึกษา ซึ่งตอนนี้ก็มีนักเรียนอ่านเป็นประจำ เป็นจำนวนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ...”

ญาติธรรมผู้พากเพียร

ญาติธรรมสุณะ คำเครื่อง ส่งเอกสารปึกใหญ่มาให้ทางวัด มีการรวบรวมข้อเขียนจาก หนังสือ ทั้งจดหมายที่เขียนส่งวัด ทั้งเอกสารเก่าๆที่มีเนื้อหาดีๆ รวบรวมและเข้าเล่มอย่างเรียบร้อย มาให้กองบ.ก.อ่านกัน

สภาจัจฉกนั้นแล้วต่างสาธุใจในความพากเพียรพยายาม ที่จับกับสิ่งละอันพันละน้อย ไข่มุกมากมาย แม้กระทั่งภาพสมัยพลบธรรมได้เป็นรัฐบาล หอนุไมกนา สาธุใจๆ

มั่นคงและมั่นคงใจทิศทางชาวโศก

“ช่วงนี้เหตุการณ์บ้านเมืองกำลังอยู่ในภาวะตกต่ำอย่างที่เห็นกันเพราะคนเราขาดศีลธรรม และความกตัญญูต่อบ้านเมือง กระผมและครอบครัวขอเป็นกำลังใจให้พวกเราทุกคนสู้ต่อไป เพื่อความดีงาม วันที่ ๑ พ.ค. ผมและภรรยาจะไปกราบพ่อท่านสมณะและสิกขมาตุ และไปให้กำลังใจพวกเราทุกคนผู้เสียสละ ทาที่เปรียบไม่ได้ สุดท้ายนี้กระผมได้ส่งแอสแตมปีมาร่วมทำบุญเพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไป...”

จดหมายจาก *ญาติธรรม ถนอม วิโนชา (อ.สารภี จ.เชียงใหม่) บอกความหวังได้หลากหลายอย่าง*
เพราะ“ความดี”เป็นสิ่งอิสระ ญาติธรรมเรามาแล้วก็ไป ก็มีมีใช้น้อย
นำจดหมายมาอ่าน มีใช้ไม่หมดจนเชื่อ เพราะหมดชุดแล้ว ใครจะมากี่มา ใครจะไปก็ไป อย่างวันเวลาทาง คนเขาจะเดิน! จู้จู้ๆ

ยินดีต้อนรับ วัจนแห่งอนาคต

“ดิฉันอ่านหนังสือของอโศก ดอกหญ้ามาถึง ๑๕ ปี ขอบพระคุณมากค่ะ ที่ให้ข้อคิดข้อเตือนใจ อ่านแล้วคลายทุกข์ได้ดียิ่ง ดิฉันรับประทานมังสวิรัตินาน ๑๖ ปีเต็ม โดยรับประทานทุกมื้อทุกวัน

ดิฉันอายุ ๕๔ แล้ว early งานแล้ว รอ clear ภาระในครอบครัวอีกสักพัก จะขอไปอยู่ร่วมกับหมู่กลุ่มอโศกค่ะ

วิภาพร(ศิษย์โง่) สิ่งศิริโสภณ (อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา)”

คำกลอนโบราณ ความหมายลึกซึ้ง

จาก **ยาติธรรมสมชัย โดตรพันธ์ (อ.เมือง จ.ยโสธร)** คัดส่งมาให้

“อยู่มาหมูฆ่าเฝ้า ก็หาเยวะนารี ที่หน้าตาดีดี ทำมโหรีที่เคหา คำเข้าเฝ้าสี่ช
เข้าแต่หพกามา หาได้ให้ภะริยา โลภพาให้บ้าใจ ไม่จำคำพระเจ้า เหนไปเข้าภาษาไสย
ถี้ดีมีข้าไท จันแต่ไพร่ไล่ชี้คา คะดีที่มีคู่ คือไก่หมูเจ้าสุภา ใครเอาเข้าปละมา ให้สุภาที่ว่าดี
ที่แพ้กี้ชนะะ ไม่ถือพระประเวณี ชี้จี้ก็ได้ดี ไส่ดำตีมีอาญา ที่ชี้ถี้พระเจ้า ว่าโง่งงแต่บูปปลา
ผู้เฒ่าเหล่าเมธา ว่าใบ้ำสาระยา ภิกษุสะมะณะ เล่าก็ละพระสะธำม์ คาถาว่าล่านา
ไปเรว่าทำเนโก ไม่จำคำผู้ใหญ่ คีคะไม้ใจโยโส ที่ดีมีอะไซ ข้าขโมทะนาไป ภาราสาวะถี
ใครไม่มีปธาณีใคร ดุดีถี้แต่ใจ ที่ใครได้ใส่เอาม ผู้ที่มีฝีมือ ทำดุดีไม่ชี้ข ไส่คว่าผ้าที่ค
อะไรพีกีเอาไป ข้าเฝ้าเหล่าเสนา มีได้ว่าหมูฆ่าไทย ถือน้ำร่ำเข้าไป แต่น้ำใจไม่นำภา
หาได้ใครหาเอา ไพรฟ้าเศรำเปล่าอูรา ผู้ที่มีอาญา ไส่ตีดำไม่ปธาณี ฝิปามกระทำ
มธนะก้าม์เซาบุรี น้ำป่าเข้าธานี ก็ไม่มีที่เอาไศรอย ข้าเฝ้าเหล่าเสนา หนีไปหาการาไกล
ชีบาล่าลีไป ไม่มีใครในธานี”

ชีวิตสั้นโดย แต่มีทำให้ปฏิบัติธรรม

จาก **กวีติธรรมเก๋๑ ปี๑๖ (อ.เอิน จ.ลำปาง)**

“...ก็ทำอยู่คนเดียวในไร่ในสวน เป็นครั้งคราว นอนอยู่ในป่าคนเดียว ทำไร่ ไม่มีหมูหรือ
กลุ่มใด ทำไปตามภาษาคนเดียวครับ ไม่ค่อยอยู่กลับบ้าน ชอบปลูกผักกินเอง หาเลี้ยงครอบครัว ไม่เอา
สารพิษ...”

ข้าพเจ้าเป็นสมาชิกรับหนังสือสำนักสันติอโศกไว้เป็นตู้ ก็ไม่มีใครเห็น เพราะไม่อยากให้ใคร
เห็น เขาไม่เข้าใจกิจกรรมของเรา ดูแล้วลำบากมากเลย ทั้งครอบครัว และคนอื่นๆ ไหนๆก็
ไหนเลย ตัดสินใจค่อยๆไปดีกว่า ไม่ให้ใครรู้จึงจะดี

จะถ่ายรูปรูปถ้ำมาให้ดู ก็ไม่มีกล้องถ่าย มีที่พัก มา ๒๐-๓๐ คนก็ได้
น้ำไฟมีให้ มีกุฏิหลายหลัง...”

**เดริอ่าขอโตกมีมากมาขมาศาล ในป่าในถ้ำในเขา กังขมิดน
รัฐักเลบ จิบๆ**

บทบาทหนึ่งแห่งการเขียนกลลธรรมจักร

“ขอบคุณที่ทำหน้าที่ปกป้องประเทศชาติ ต่อต้านเขมรอย่างเข้มแข็ง ถ้าไม่มีกลุ่มของพวกท่าน พันธมิตร+ญาติธรรม ช่วยกัน ป่านนี้อาจสูญเสียบ้านคนไทยไปหลายเปอร์เซ็นต์...”

จดหมายของ ญาติธรรมกิตติคุณ กมลรัตน์ (อ.นาหว้า ๑.๕๗) เป็นตัวสะท้อนอีกบทบาทหนึ่งของชาวโศก ยุค ๒๕๕๐ เป็นต้นมาได้เป็นอย่างดี จุ๊ๆ

โศก ๓ ระดับ

๑. สมาชิกผู้สังเกตการณ์
๒. สมาชิกสมทบ
๓. สมาชิกสามัญ

“สังเกตการณ์” อยู่วงนอกสุด ต่อมาก็เข้ามาเป็น “สมทบ” เมื่อปฏิบัติมากขึ้น จะเป็น “สามัญ” เมื่อปฏิบัติศีล ๕ ได้ครบและเลิกลบมายมุขได้เด็ดขาด

อาจารย์เป็นต้น นาประโดน (อ.ประโดนชัย จ.บุรีรัมย์) แบ่งโศกได้ ๓ ระดับดังนี้
ใครมีความเห็นอื่นๆ ลองเสนอมา วิเคราะห์กันหลายๆแนวก็เป็นเรื่องที่ดี
สำหรับสิ่งเล็กๆมองคนมาอีกเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มดาวฤกษ์กับกลุ่มดาวหาง เวลามาสว่าง
ทั้งคู่ แต่ต่างกันที่ความดงหน! จุ๊ๆ

* จิ้งจก

คติประจำฉบับนี้

ใครจะมาก็มาใครจะไปก็ไป อย่างยืนขวางทาง คนเขาจะเดิน!

วันโพยฝังคาร์บอนสำเร็จ

ในการสอบว.บ.บ.ที่ผ่านมา (ซึ่งใช้เวลาสอบ ๗ วัน) จากข้อสอบซึ่งมีทั้ง**การบำเพ็ญคุณ** และ**การบำเพ็ญธรรม** โดยให้แบ่งกลุ่มประมาณกลุ่มละ ๒๐ กว่าคน รวม ๓๐ กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีหัวหน้าดูแลเพื่อจัดความพร้อมเพรียง

การบำเพ็ญคุณ คือการเข้าฐานงานในช่วงหลังทำวัตรเช้าและช่วงบ่าย ลงมือทำกันจริงจัง มีฐานงานกสิกรรม โรงสีข้าว โรงปุ๋ย ฯลฯ และการทำ ๕ ส. ในหน่วยงานต่างๆเป็นต้น โดยมีครูแต่ละฐานงานเป็นผู้รับผิดชอบ และจ่ายงานให้แก่นักศึกษาทั้งให้คะแนนกลุ่ม และนักศึกษาต่างก็ให้คะแนนซึ่งกันและกัน

ในใบกรอกคะแนนจะแบ่งช่อง โดยบอกคะแนนเต็มไว้ เช่น ช่องศีลเต็มคะแนนเต็ม ๑๕ ขยันเสียสละ ๑๐ คะแนน ตรงต่อเวลา ๕ คะแนน อ่อนน้อมถ่อมตน ๕ คะแนน เราเห็นควรว่าเพื่อนคนไหนควรได้คะแนนเท่าไรก็ใส่ไป

อีกใบที่ต้องกรอกคือ ใบบำเพ็ญธรรม ซึ่งมีหัวข้อทำวัตรเช้าและภาคค่ำ ว่าได้สารธรรมอะไรบ้างจากการฟัง และข้อสุดท้ายเป็นการตรวจสอบสภาวะจิตวันนี้ เราคิดนี่อย่างไร มีผัสสะอะไร และปรับจิตใจอย่างไร แต่ละคนก็เขียนรายงานไปตามจริง

นักศึกษาจะส่งใบบำเพ็ญคุณและใบบำเพ็ญธรรมให้แก่สมณะสิกขมาตุ ที่ปรึกษากลุ่ม ถ้าส่งทันภายในวันนั้นดีที่สุด และอย่างช้าที่สุดคือเช้ามีดวันรุ่งขึ้นหลังทำวัตรเช้า และในระหว่างวัน แต่ละกลุ่มจะรวมตัวกันซักถามปัญหาเกี่ยวกับสมณะหรือสิกขมาตุประจำกลุ่มด้วย

ในระหว่างการทำบำเพ็ญคุณและบำเพ็ญธรรม

จะเห็นภาพนักศึกษาสายเจโต สายปัญญา แบ่งกันชัดเจน บางกลุ่มมีนักศึกษาสายเจโตจำนวนมากกว่าและยังได้ลงฐานงานกสิกรรม ซึ่งงานจับจอบจับเสียมก็เป็นความคุ้นเคยอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะขุดดินไถหว่าน ฝังกลบ ปรับดิน งานง่ายไปหมด งานเบาไปหมด ทำกันสบายๆ ทำแป๊บเดียวก็เสร็จ

สายปัญญาที่หลงเข้าไปปะปนอยู่ ๒-๓ คน จะยกจอบพื้นดินแต่ละทีก็หน้าดำหน้าแดง หายใจหอบเฮือกๆ จะเป็นลมเป็นแล้ง ดูไม่สง่าเอาเสียเลย แถมพื้นลงไปไม่ถึง ๑๐ ที่ นิ้วเจ้ากรรมก็ประท้วงเกิดตุ่มใส ปูดขึ้นทันที เพิ่มความเจ็บซ้ำเข้าไปอีก

มองเพื่อนๆเห็นเขายกจอบพื้นเอาๆ จับๆ ดินนี้แตกกระจุย เป็นร่องสวยภายในเวลาอันรวดเร็ว ชักสงสัยว่าจอบคงเบา จึงขอแลกกัน

หน่อย ที่ไหนได้ จอบเขาหนักกว่าซะอีก โอ้โฮ น่าที่จริงๆ ตัวก็เล็ก แถมพอมกว่า แต่เรียวแรงมาจากไหนกันนี่

ตกเย็นตอนเขียนรายงานผล รายงานสภาวะจิต พวกที่ถนัดใช้ปากกาก็ลุยเขียนแบบง่ายๆ คิดง่ายๆ สบายๆ แต่เอาละซี พวกถนัดจอบเสียมพอเจอปากกาก็จับหมุนเล่นไปมา ครุ่นคิดแล้วคิดอีก

กว่าจะจรดปากกาเขียนสัก ๑ ประโยค ช่างคิดยาก เขียนยาก เสียเหลือเกิน

ความต่างนี้เกิดขึ้นอย่างเห็นเด่นชัด ชี้ให้เห็นความถนัดของแต่ละคน เมื่อถนัดด้านไหน เราก็มักทำงานด้านนั้น ทำบ่อยๆ เสมอๆ นานๆ เข้า เราก็จะชำนาญมีประสบการณ์ในงานนั้นมากขึ้นๆ เรื่องที่ยากสำหรับคนอื่นก็ง่ายสำหรับเรา

งาน ว.บ.บ. ทำให้เห็นพวกเราหลายคน เริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการฟังธรรม และมีสมุดจดสาระธรรมต่างๆ ที่เราเข้าใจ ที่โดนใจไว้ เพื่อโยนิโสมนสิการให้เกิดปัญญา และการบันทึก ธรรมฝึกการเจริญสมาธิว่า แต่ละวันมีผัสสะกับกิเลส ตัวไหน แล้วเราจับได้ใสทันหรือไม่ หรือเราปล่อยให้หลุดไปได้อย่างไร และถ้ามันเกิดขึ้นอีกจะมีวิธีจัดการอย่างไร อีกทั้งอารมณ์สุขทุกข์ที่ผ่านเข้ามา เราจะมีสติแค่ไหน รู้เท่าทัน รวมทั้งการขีดเขียนถ้าทำบ่อยก็จะคล่องขึ้น

หลายคนที่เคยถนัดใช้แต่หัว คิดๆ ซัดๆ เขียนๆ จนหัวช้ำก็โตแล้ว ก็คงได้คิดว่าเราน่าหันไปฝึกหัดจับจอบจับเสียมขุดดิน หรือยกของหนัก ออกกำลังกาย ทำงานกลางแจ้งสู้แดดทนฝนกันซะบ้าง จะได้เพิ่มพลังกำลังให้ร่างกายแข็งแรง บึกบึน หรือทำงานที่ไม่ต้องใช้สมองคิด ฝึกหัดทำตามคำสั่ง ใครให้ทำอะไรก็ได้อย่างง่าย ๆ สบาย ตามฐานะงานต่างๆ ที่มีอยู่ ในแต่ละชุมชน

ภาพความสมดุลของปัญญาและเจต กำลังเกิดขึ้น นี่อาจเป็นเป้าหมายของว.บ.บ.ก็ได้ เพื่อลูกชาวอโศกจะได้ช่วยกันขับเคลื่อนาวอโศกลำนี้

ให้เล่นฝ่าคลื่นลมเหมือนที่ผ่านมาแล้ว อย่างสง่างามให้มากยิ่งขึ้นไปอีก

ในโอกาสนี้ขอฝากบทความบางตอนเรื่อง “การเขียนเพื่อเยียวยา” writing for healing ของ นายแพทย์วิธาน ฐานะรุทม์ คัลยแพทย์อิสระ จังหวัดเชียงราย

“...การเขียนจะช่วยให้ผู้เขียนมองเห็นความคิดที่กำลังสื่อสาร จึงนับเป็นช่วงเวลาที่ทำให้ “ตนเอง” ได้เห็นอีกด้านที่อยู่ภายใน

คนส่วนมากได้แต่คิด จึงมีความคิดมากมายที่เก็บอยู่ในสมอง ทำให้ฟุ้งซ่านสับสน เกิดเป็นความรู้สึกและอารมณ์ต่างๆ โดยเมื่อเก็บไว้มากๆ จะส่งผลให้เราไม่เข้าใจตนเอง

ขณะเขียนเราจึงต้อง “ช้า” ลง และค่อยๆ กลั่นความคิดที่จะเขียนออกมา สิ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการนี้คือ จิตใต้สำนึกจะค่อยๆ เยียวยาตัวเองทีละนิด พร้อมทั้งจัดความคิดในสมองให้เป็นระเบียบขึ้น

เมื่อความรู้สึกภายในดีขึ้น ขบวนการค้นหาและเยียวยาจึงเกิดขึ้นเองอย่างลึกซึ้ง การรับรู้ของเราจะชัดเจนขึ้น หากมีการตระหนักถึงเสมอในการเขียน การเขียนช่วยจัดระเบียบทางอารมณ์ความรู้สึก และร่างกายให้ทำงานไปพร้อมๆ กัน

ปัญญาของคนเราเกิดขึ้นจากการตกผลึกทางความคิดที่เป็นระเบียบเมื่อการรับรู้ทางความคิด ความรู้สึกและการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นระบบ สิ่งต่างๆ ที่ซ่อนเป็นปมภายในจะคลายตัวออก

อารมณ์ร้ายๆ ก็เช่นกัน เมื่อเกิดแล้วก็ไม่ต้องกลัว ค่อยๆ เขียนออกมาอย่างมีสติ ตามความเป็นจริงที่เห็นจากภายใน โกรธก็รู้ โมโหก็รู้ ค่อยๆ รับผิดชอบต่ออารมณ์อย่างตรงไปตรงมาก็จะไม่สะสมอารมณ์ลบไว้ในชีวิต ลดปริมาณฮอร์โมนอะดรีนาลิน และคอร์ติซอลจากต่อมไฮโปทาลามัส อันเป็นสาเหตุของโรคทำให้สมองทั้งสามชั้น (สมองชั้นนอก สมองชั้นกลาง และสมองชั้นใน) มีความสมดุล และช่วยเยียวยาความไม่ปกติ หรือยุ่งเหยิงที่ซุกซ่อนอยู่ภายในโดยเราไม่รู้ตัว...”

ฉบับนี้ได้รับการบอกเล่าจาก อ.บุญหนา บุญมี ที่ได้ใช้ประสบการณ์ในการรักษาคุณแม่ที่สูงอายุ ข้อมูลที่ท่านให้มาจะเป็นอย่างไร ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

กรณีศึกษานี้ได้จากมารดาของผู้เขียน ท่านป่วยมานาน ปีนี้ไปนอนโรงพยาบาล ตั้งแต่ต้นปี จนหมดฤดูร้อนจึงได้กลับบ้าน

คุณหมอที่โรงพยาบาลศูนย์ขอนแก่นได้ถามว่า พวกเราลูกๆจะให้หมอเจาะคอแม่ใส่สายยาง ระบายระยางช่วยชีวิตหรือไม่ โดยลิ้มเลือดคอกอด ต้นเส้นเลือดเข้าปอดได้ เพราะขาท่านบวมใหญ่เป็น เท้าข้างมากกว่าสี่เดือนแล้ว จากการที่ลิ้มเลือดคอดต้น นั้นเอง พวกเราตอบขอบคุณคุณหมอ ขอให้แม่ได้จาก โลกไปอย่างสงบ ไม่ต้องเจาะคอต่อสายต่อชีวิตให้แม่ เพราะกลัวเป็นการเพิ่มทุกข์ให้แม่มากขึ้น คุณหมอ จึงให้เราลงลายมือชื่อไม่ให้อายุ เราทุกคนต่าง เตรียมใจในการที่แม่จะต้องจากไป

พอดีพี่น้องเราชาวหนองเรือ จังหวัด ขอนแก่น คือ **อามหาคำพันธ์** ที่มีลูกเรียนที่ปทุมธานี ได้ให้คำแนะนำกับผมว่า ตอนเราเป็นเด็กตกต้นไม้หรือตกควาย ส่วนใหญ่เขาให้เรากินน้ำปัสสาวะ และตอนที่เราบวช พระอุปัชฌาย์ก็บอกอนุศาสน์คือ เรื่องนิสสัยสี่ที่เราจะต้องพึงพาอาศัย โดยเฉพาะ **ข้อสี่ ที่ว่าเราจะอาศัยดื่มน้ำปัสสาวะเป็นยารักษา ตัวเรา** ส่วนยั้งชั้นเลิศหรืออดิเรกลามก ๕ อย่างคือ เนยใส เนยข้น น้ำมัน น้ำผึ้ง และน้ำอ้อย นั้นหายากจะต้องอาศัยยาในตัวเราคือน้ำปัสสาวะเรา

นั้นเองที่ทางฝ่าย ผมเลยบอกอามหาคำพันธ์ว่า แม่ไม่มีระบบการปัสสาวะอย่างคนธรรมดา เพราะระบบทวารไม่ดีแล้ว มันจะไหลซึมตลอดเวลา ผัวอ้อม จึงต้องเตรียมพร้อมเสมอ อามหา จึงบอกว่า ก็

เอาปัสสาวะลูก คือลุ่มมหา ซึ่งก็คือผมนั่นแหละ ในฐานะลูกผู้ดูแลใช้ ผมจึงได้โอกาสรักษาแม่ เป็นการรักษาเสริมการรักษาของโรงพยาบาล โดยผมได้ให้แม่ดื่มน้ำปัสสาวะ ด้วยการผสมกับน้ำยาหางเพื่อกลบเกลื่อนน้ำปัสสาวะนั้น ทีละ ๓๐-๔๐ ซีซี วันละ ๕-๖ ครั้ง เมื่อไม่มีคนเห็น ปรากฏว่า ภายใน ๑ สัปดาห์ ขาข้างของแม่ยุบลงหันตาเห็น น้องชายผมซึ่งเป็นอัยการอาวุโสและเป็นพ่อหมอบุ้ย ที่ได้ช่วยดูแลทุกอย่าง พอเห็นขาแม่ยุบก็ดีใจและสงสัยว่า หมอเรารักษาแม่มาอย่างดีกว่า ๔ เดือนแล้ว ทำไมเพิ่งมายุบช่วงนี้ ผมก็เลยเล่าให้น้องอัยการทราบว่าเป็นไปได้ว่า หมอใช้ยาอย่างดี ประกอบกับยาพระพุทธรเจ้า คือน้ำปัสสาวะซึ่งผมลองรักษาดู ก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งในความพยายามที่จะรักษาแม่

ยาพระพุทธรเจ้านี้มีปรากฏในพระไตรปิฎก คัมภีร์หลักของพระพุทธศาสนา คือในพระวินัยปิฎก มหาวรรค ภาค ๑ ฉบับภาษาไทยของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เล่มที่ ๔ ข้อ ๗๒ หน้า ๑๐๑ และข้อ ๑๒๘ หน้า ๑๘๗ พระพุทธรองค์ได้ตรัสบอกเราว่า การบวชอาศัยปัจจัยสี่ที่พอหาได้ โดยเฉพาะข้อสี่ที่ให้เราอาศัยน้ำมูตร(เยี่ยว) เพื่อการดูแลรักษาเราเองและพี่น้องของเราทั้งหลาย

ตอนนั้นแม่ของผมอายุได้ ๙๕ ปี ท่านยังเจ็บป่วยอยู่ อวัยวะที่บวมก็ยุบหมดแล้ว แต่แผลเบาหวานถึงขั้นตัดนิ้วก็อยู่ที่เท้าซ้ายข้างแล้ว ตอนนั้นดีขึ้นพอสมควร แม่ยังลุ่มน่องเองไม่ได้ ต้องประคองขึ้นลง และดูแลทุกอย่างสุดความสามารถของลูกหลาน อาหารการกินก็บดละเอียดแล้วหยอดให้แม่

ผู้เขียน : นามบุญหนา บุญมี

เก็บเล็กผสมน้อย

วิธีการทำความสะอาดแบบธรรมชาติ

การทำความสะอาดทั่วไป

- วิธีที่ ๑ - ผสมสบู่เหลวหรือบอแรกซ์ ๑ ช้อนชา ในน้ำอุ่น หรือน้ำร้อน ๑ ลิตร เติมน้ำมะนาวหรือน้ำส้มสายชูลงไป ๑-๒ ช้อนชา แล้วนำไปเช็ดถูบริเวณที่เป็นคราบไขมันสกปรก
- วิธีที่ ๒ - ผสม Washing Soda (hydrated sodium carbonate) ในน้ำอุ่น ๑ ลิตร ใช้ได้กับทุกพื้นผิว ยกเว้นอลูมิเนียม

วิธีกำจัดกลิ่นเหม็น/กลิ่นอับ

- วิธีที่ ๑ - หาแหล่งกำเนิดกลิ่นเหม็นให้พบ แล้วกำจัดออกไปให้สะอาด และเปิดหน้าต่างให้อากาศถ่ายเทได้สะดวก
- วิธีที่ ๒ - หมั่นทำความสะอาดบ้านเรือน และข้าวของเครื่องใช้ให้สะอาด และเปิดประตูหน้าต่างให้อากาศถ่ายเทให้สะดวก
- วิธีที่ ๓ - ใช้น้ำส้มสายชูหรือผงฟู ๒-๔ ช้อนโต๊ะ ใส่จานแล้ววางไว้เพื่อดูดกลิ่น
- วิธีที่ ๔ - นำไม้ประดับมาตั้งวางเพื่อดูดกลิ่น และฟอกอากาศ
- วิธีที่ ๕ - ใช้สמןไฟร หรือเครื่องเทศที่ให้กลิ่นหอมมาต้มแล้วตั้งวางไว้

การล้างจานชาม

- วิธีที่ ๑ - ผสมน้ำส้มสายชู หรือน้ำมะนาว ๑-๓ ช้อนลงกับสบู่เหลวล้างจานชามที่สกปรก มีคราบไขมันมาก
- วิธีที่ ๒ - การทำความสะอาดจานชามและอุปกรณ์ครัวที่ทำด้วยไม้ ให้ใช้มะนาวฝานเป็นชิ้นบางๆ แล้วขัดบนพื้นผิวของภาชนะเหล่านั้น ล้างออกแล้วเช็ดให้แห้งด้วยผ้าสะอาด และอาจโรยเกลือตาม เพื่อดูดความชื้นจากไม้ก็ได้ นอกจากนี้ยังอาจใช้ผงฟูผสมกับน้ำเช็ดภาชนะที่ทำด้วยไม้ได้ผลดี
- วิธีที่ ๓ - ขจัดคราบตะกอนในกาต้มน้ำ ให้ใช้น้ำส้มสายชูล้น ๑ ถ้วยครึ่ง ละลายในน้ำเปล่า ๑ ถ้วยครึ่ง เติมเกลือ ๓ ช้อนชาลงในกาต้มน้ำให้เดือด ๑๕ นาที ปล่อยให้ทิ้งไว้ข้ามคืน ๑ คืน จากนั้นล้างออกด้วยน้ำสะอาด
- วิธีที่ ๔ - การล้างขวด ให้ใช้ทรายกรอกลงไป ในขวดผสมกับน้ำ ปิดปากขวดด้วยฝ่ามือเขย่าแรงๆ คราบตะไคร่เขียวจะหลุดออกมา

การฆ่าความสะอาดออร์บายน้ำ

วิธีที่ ๑ - ใช้ไม้ปัด หรืองูเหล็กตันหรือ เขี่ยเศษอาหารอุดตัน

วิธีที่ ๒ - เทผงฟู ๑ กำมือ และ น้ำส้มสายชูครึ่งถ้วยลงในท่อระบายน้ำ ปิดปากรูให้แน่นด้วยเศษผ้าประมาณ ๑ นาที ปฏิกริยาระหว่างผงฟูกับน้ำส้มสายชู จะทำให้เกิดแรงดันในท่อระบายน้ำ และดันเศษอาหาร ที่อุดตันอยู่ออกไป แล้วเทตามด้วยน้ำร้อน

วิธีที่ ๓ - เทเกลือและผงฟูอย่างละครึ่ง ถ้วยลงในท่อ แล้วเทน้ำเดือดตามลงไป ๖ ถ้วย ทั้งไว้ข้ามคืนจากนั้นรดน้ำแรงๆด้วยน้ำธรรมดา

วิธีที่ ๔ - ทางที่ดีในการป้องกันไม่ให้เกิด ออระบายน้ำที่อุดตัน ด้วยการใส่ตะแกรงกรอง เศษผง เศษอาหาร เศษขยะ เศษเส้นผมไม่ให้ไหลลงสู่ท่อระบายน้ำ และไม่ควรเทกาก ของเสียประเภทไขมันลงในท่อ ควรทิ้งลงใน ถังขยะหรือถังน้ำมัน และควรพยายามใช้น้ำมันจนกว่าจะหมดคุณภาพ

การขจัดพื้นและเฟอร์นิเจอร์ไม้

วิธีที่ ๑ - ใช้ผ้านุ่มๆ เช็ดถูอย่างธรรมดาๆ

วิธีที่ ๒ - ใช้ผ้าชุบน้ำชาเช็ดถูพื้นเฟอร์นิเจอร์

วิธีที่ ๓ - ใช้น้ำมันมะกอก ๑ ช้อนชา น้ำมะนาว ๑ ผล ผสมกับน้ำ ๑ ช้อนชา ชุบด้วยผ้าใช้เช็ดถู

วิธีที่ ๔ - ใช้น้ำมันพืช ๑ ส่วน ผสมกับน้ำมะนาวหรือน้ำส้มสายชู ๑ ส่วน ชุบด้วยผ้าบางๆ ใช้เช็ดถู วิธีนี้ยังสามารถช่วยลบรอยขีดขูดได้ด้วย

วิธีที่ ๕ - ใช้น้ำมันมะกอก ๓ ส่วน ผสมกับน้ำส้มสายชู ๑ ส่วน ชุบด้วยผ้าบางๆ เช็ดถู

วิธีที่ ๖ - กรณีที่มีรอยสกปรกจากคราบไขมัน ให้รีบเทเกลือลงไปบนรอยเปื้อนทันที เพื่อให้ดูดซับคราบไขมัน และป้องกันไม่ให้เกิดคราบฝังแน่น

ที่มา : มูลนิธิสุขภาพไทย

[<http://www.thaihof.org/heal/heal4.html>]

ภัยสังคมหลอกลวงเงินจากเหยื่อทางอินเทอร์เน็ต

ภัยจากการถูกหลอกลวงผ่านทางอินเทอร์เน็ตทุกวันนี้ มีปรากฏให้เห็นเป็นระยะๆ เนื่องจากในปัจจุบันมีการใช้สังคมออนไลน์กันอย่างกว้างขวาง ดังตัวอย่าง ๒ กรณีของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นสื่อในการหลอกลวงเงินจากเหยื่อผู้หลงเชื่อ

ตุ๋นผ่านเน็ต

นักต้มตุ๋นรายนี้ได้โพสต์ข้อความเสนอขายไอเท็มของเกมออนไลน์ ผ่านเว็บไซต์หนึ่ง และมีผู้หลงเชื่อจำนวนมาก โดยเข้าไปสั่งซื้อ และโอนเงินเข้าบัญชีของนักต้มตุ๋นรายนี้ แต่ไม่ได้รับสินค้า เมื่อทวงถามก็จะบอกว่าสินค้าขาดตลาด จนท้ายสุดเมื่อเหยื่อโทรไปอีก ก็จะติดต่อไม่ได้ เพราะนักต้มตุ๋นจะเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ จึงขอเตือนให้ระมัดระวังในการสั่งซื้อสินค้าออนไลน์

เปิดเฟซบุ๊กตุ๋นเงิน

พฤติกรรมของนักต้มตุ๋นรายนี้ ได้ถูกเปิดเผยขึ้น เมื่อชุดสืบสวน กก.๑ บก.ป. ได้รับแจ้งว่า มีผู้ใช้ชื่อ “สุภาพบุรุษ สามพราน” ในเฟซบุ๊ก โดยอ้างตัวเป็นนักเรียน นายร้อยตำรวจและศิษย์เก่าภปร.หลอก ผู้ที่เข้ามาเป็นเพื่อนในเฟซบุ๊กให้ร่วมทำบุญ ทำหนังสือธรรมะ โดยให้โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร ซึ่งมีผู้ที่หลงเชื่อโอนเงินให้ไปหลายราย จึงทำการสืบสวนทราบว่า ผู้ต้องหารายนี้เป็นผู้เปิดเฟซบุ๊กในชื่อดังกล่าว เพื่อหลอกลวงให้คนที่มาเป็นเพื่อนร่วมทำบุญได้เงินไปหลายหมื่นบาท

จากการสอบสวนนายนิกร รับสารภาพว่า ตนจบการศึกษาระดับ ปวส. และก่อนหน้านั้นเคยทำงานร้านสะดวกซื้อแห่งหนึ่ง แต่ระหว่างนั้นหลงผิดไปติดยาเสพติด จึงขโมยเงินจากร้านไป ๓๐,๐๐๐ บาท แล้วหลบหนี แต่ยังไม่มั่งงานทำ จึงคิดวิธีหาเงินมาใช้จ่าย โดยเปิดเฟซบุ๊กดังกล่าวหลอกเงินคนที่มาเป็นเพื่อนได้เงินมากกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ก็นำไปซื้อของใช้และซื้อยาไอซ์เสฟ

www.banmuang.co.th

กรรมตามสนองตอนนี้ เป็นเรื่องราววิบากกรรมของคุณพ่อทองสุข หนองแอน อายุ ๗๒ ปี จากจังหวัดขอนแก่น ซึ่งคุณพ่อทองสุข ได้เล่าให้ผู้เขียน (ก้อแก่น) ฟังดังนี้...

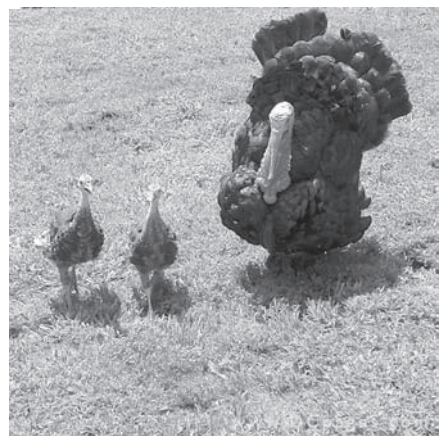
“ตอนนั้น ผมยังอยู่ในวัยหนุ่ม อายุประมาณ ๓๐ ปี ผมเลี้ยงไก่บ้าน และไก่อวงที่บ้านจำนวนมาก เพื่อเอาไว้ขาย และส่วนหนึ่งเอาไว้ฆ่ากิน อยู่มาวันหนึ่ง ลูกชายของผมนำสุนัขเพศเมียมาให้ผมเลี้ยงไว้เฝ้าบ้าน และต่อมา สุนัขตัวนี้มันก็ออกลูกมาหลายตัว ซึ่งลูกๆของมันก็ดูดมจนแม่มันดูผอมโซ

ไก่ที่ผมเลี้ยงไว้หลายสิบตัว ก็ออกไข่และฟักเป็นตัวตามปกติ แต่ต่อมาภายหลัง ผมเริ่มสังเกตเห็นลูกไก่ของผมมันหายไปทุกวัน ผมก็ได้แต่สงสัยว่ามันหายไปไหน

เช้าวันนั้น หลังจากผมให้อาหารไก่แล้ว ผมเห็นไก่อวงตัวหนึ่งพาลูกๆของมันคุ้ยเหยื่ออาหารอยู่ใกล้ๆกับ

สุนัขแม่ลูกอ่อนตัวนี้ ตอนแรกมันก็นอนนิ่งเฉยอยู่ แต่พอลูกไก่อวงเดินเข้าไปใกล้ๆมัน มันก็รีบกินลูกไก่อ้วนนั้นทันที ทำให้ผมรู้ว่าลูกไก่ของผมที่หายไปนั้น เป็นเพราะเจ้าสุนัขตัวนี้เอง มันทำให้ผมไม่โหมมาก เพราะหากลูกไก่ของเรา ไม่ถูกหมากินมันคงเติบโตและขายได้ราคาดี ในใจผมอยากจะฆ่ามันให้ตาย แต่ผมก็รู้สึกเกรงกลัวบาปเหมือนกัน เพราะหากเราฆ่าแม่มันตายลูกของมันที่ยังเล็กอยู่จะขาดแม่ และกลัวว่าพวกมันจะหิวนมแม่มัน

ในใจผมตอนนั้นรู้สึกสับสนมาก ใจหนึ่งคิดว่าเราควรไปจ้างคนอื่นให้มาฆ่ามัน เพื่อเราจะได้ไม่บาป แต่พอคิดดูก็กลัวเขาจะเรียกค่าจ้างฆ่าเอาแพง ผมเลยคิดเสียตายเงินเลยเปลี่ยนใจ และคิดว่าเราก็มีปืนนี้ เราจะไปจ้างเขาให้เสียเงินทำไม? **กูจะจัดการกับมันเอง!**

จนกระทั่งต่อมา เมื่อลูกหมาโตพอที่จะหย่านมแล้ว ผมก็คิดว่า ถึงเวลาที่จะจัดการฆ่ามันเสียที ขณะที่เจ้าหมาตัวนั้นกำลังหลับเพลินอยู่ โดยหารู้ไม่ว่าวันนี้เป็นวันตายของมันแล้ว ในใจผมคิดว่า **บาปก็บาปเถอะ เพื่อลูกไก่ของเราจะได้ไม่ตายอีกต่อไป... ผมจึงเดินไปหยิบปืนขึ้นมา เล็งไปที่หัวสุนัขตัวนั้น และเหนี่ยวไกปืน ยิงเปรี้ยง เสียงมันร้องเอ็ง เอ็ง เพียงสองครั้ง ก็ตายทันที** สิ่งที่ผมทำ

ลงไป ผมก็คิดว่า บาปกรรมมันมีจริงหรือ หากมันมีจริง ตัวบาปตัวกรรมมันเป็นอย่างไร แต่แล้วเมื่อเวลาผ่านไป เรื่องนี้ก็หายไปจากความคิดของผม

เมื่อประมาณ ๗ ปีที่แล้ว ตอนนั้นผมอายุ ๖๕ ปี บาปกรรมที่ผมก่อไว้ ก็กลับมาสนองผม จนได้ ในปีนั้น ผมได้ล้มป่วยลง เกิดอาการวิงเวียนศีรษะ ต่อมามีอาการปวดหัว ปวดตา เจ็บปวดร่างกาย และอ่อนเพลียอย่างมาก ตอนแรก ผมคิดว่าเป็นอาการปกติของคนแก่ คงเป็นเอง

และคงเป็นไม่มาก ผมซื้อยาตามร้านมากินและหวังว่าอาการคงจะหายไปเอง แต่ยิ่งนานวัน อาการป่วยของผมยิ่งหนักมากขึ้นๆ จนท้ายสุดเมียและลูกได้พาผมส่งโรงพยาบาลขอนแก่น

จากนั้นเป็นต้นมา ผมเที่ยวเข้าเที่ยวออกโรงพยาบาลเป็นประจำ ถ้าได้ยินเสียงรถหวอของโรงพยาบาลมาที่หมู่บ้าน ชาวบ้านจะรู้ทันทีว่าผมป่วยหนัก

และปีที่แล้ว เมื่อผมอายุ ๗๑ ปี เป็นปีที่ผมป่วยหนักที่สุดในชีวิต ผมคิดว่าชีวิตของผมคงจะไม่รอดแน่ มีอาการวิงเวียนศีรษะ เป็นไข้ และปวดหัวอย่างรุนแรง เรียกว่าแทบจะแตกเป็นเสี่ยงๆ ผมนอนรักษาตัวที่โรงพยาบาล และแม้ว่าหมอยาพยายามรักษาผมอย่างไร อาการปวดหัวของผมก็ไม่บรรเทาเบาบางลงเลย

ชีวิตผม ชอบทำบุญทำทาน ไปวัดฟังธรรม **ช่วงที่ผมนอนป่วยนั้น ผมคิดถึงสิ่งที่พระท่านเทศน์ว่า สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นกับชีวิตของคนเรา เกิดจากผลกรรมที่เราทำไว้ในอดีตทั้งสิ้น** กรรมคือการกระทำด้วยกาย วาจา และใจ หากเราสั่งสมกรรมดี ผลกรรมดีจะส่งผลให้เราพบแต่สิ่งดีๆในชีวิต แต่ถ้าสั่งสมกรรมชั่วให้กับชีวิตตนเองบุคคลนั้นก็จะมีแต่สิ่งชั่วร้าย แม้ตายไปก็จะมีแต่ในนรก และผมก็ทวนคิดถึงตัวเอง ว่าที่เราได้รับทุกขเวทนา ปวดหัว ปวดท้าวร่างกายเช่นนี้ คงจะเกิดจากผลกรรมที่เราเอาปืนไปยิงสุนัขตัวนั้นอย่างแน่วนอน มันทำให้ผมเห็นถึงตัวบาปตัวกรรม ผมเชื่อแล้วว่าบาปมีจริง บุญมีจริง ในการเจ็บป่วยคราวนี้ ผมแทบจะเอาชีวิตไม่รอด ผมถึงได้รู้ซึ่งถึงบาปกรรมที่ผมเคยได้กระทำความ

เมื่อรู้แล้วว่า ความเจ็บป่วยในครั้งนี้ เกิดจากกรรมที่ผมทำกับสุนัขตัวนั้นในตอนวัยหนุ่ม ผมจึงตั้งจิตอธิษฐานขอโอสถกรรม ขอให้เจ้ากรรมนายเวรโอสถกรรมให้ผมด้วย ขอให้ผมหายป่วย หายเจ็บหายไข้ และหากผมหายป่วย ผมจะตั้งตนอยู่กับการรักษาศีล รักษาธรรม ประกอบแต่คุณงามความดี จนกว่าอายุจะหาไม่ และจากวันนั้น อาจจะเป็นเพราะผลของศีล ผลของทาน และผลของบุญที่ผมได้ทำมาตลอด อาการเจ็บป่วยปางตายของผมก็ดีขึ้นเป็นลำดับ และทำให้ผมหายป่วยมาจนถึงทุกวันนี้”

👉 *โดย... ก่อแก้ว*

หัวใจที่ทรนง

ช่วงวันวาเลนไทน์ คำนิยมของสังคมไทยที่เห่อตามฝรั่ง หลงใหลบูชาความรักของหญิงชายมากกว่าบูชาเลื่อมใสในความรักของพระพุทธเจ้า (เนื่องในวันมาฆบูชา) นี่คือการเปลี่ยนแปลง นับเป็นความเลื่อมของชาวพุทธในประเทศไทย

ท่ามกลางความชื่นมื่นของคู่รักหลายคู่ ก็ยังมีคู่รักอีกหลายคู่ที่กำลังระหองระแหงเลิกรักต่อกัน ขอหย่าร้าง บอกเลิก จบสิ้นกันที่อย่าได้เจอก่อนอีกเลย

นี่แหละนะความไม่เที่ยงของความรัก ที่เคยพร่ำเพื่อพรรณนาว่ารักอย่างนั้นมีความสุขอย่างนี้ ดิมด้อย่างนั้น เธอสำคัญที่สุดในชีวิต มันหายไปไหน ไฉนจึงต้องเลิกรักกัน บางคู่เคียดแค้นกัน จนแทบจะฆ่ากันตาย

อนิจจัง.....ความรัก

ณ วันที่คู่รักที่เขากำลังมีความสุขนั้นมี เหตุการณ์เกิดขึ้นกับสามีภรรยาคนหนึ่ง โดยสามี บอกเลิกภรรยา เพราะพ่อแม่สามีไม่ยอมรับ

นัยของการบอกเลิกของสามี และการแสดงท่าทีห่างเหินของเขาเป็นการสิ้นคลอนชีวิตของอีกฝ่ายให้ตกอยู่ในห้วงทุกข์อย่างจับพลัน

ภรรยาร้องไห้ร้องให้แทบเป็นแทบตาย รับไม่ได้กับการบอกเลิก เพราะเธอไม่ได้มีความผิดอะไร ประเด็นที่มีต่อกันมากก็มีเพียงแค่มแม่ของสามี ไม่เข้าใจเธอ เพราะได้รับข้อมูลผิดๆ ว่าเธอเป็นคนไม่ดี ซึ่งแม้มันจะไม่ใช่ตามนั้นตั้งแต่แรกเริ่ม แต่เมื่อมาคราครั้งนี้ สามีเบื่อและสนใจในตัวเธอน้อยลง ทุกอย่างก็ดูเหมือนจวนใกล้วสานไปกับความรักที่เคยประหนึ่งว่าจะไม่มีวันแหลกสลาย

ความรักที่เคยหวานชื่นแปรเปลี่ยนไปได้อย่างไร

ชีวิตที่เคยไปไหนต้องไปด้วยกัน กินชาก็ต้องกินด้วยกัน ทำกิจกรรมร่วมกันแทบจะตลอดเวลา จนแม้แต่วินาทีหนึ่งก็ไม่อยากจะแยกจากกันเลย มันกำลังกลายเป็นความห่างเหินแห่งหน่ยชีวิตที่เหมือนจะขาดกันไม่ได้กำลังพลิกผัน.....

มันช่างไม่มีความเที่ยงแท้แน่นอน

ภรรยาต้องระทมหม่นหมองกับความเปลี่ยนแปลงนี้ ความรักที่เคยหวานชื่นกลับกลายเป็นความทุกข์ตรม ร้องไห้แทบปางตายก็ไม่สามารถแก้ปัญหาคำได้

พยายามเจรจา

พยายามเอาใจเขา

พยายามพูดคุยต่อรอง

แต่...ก็ไม่ช่วยให้ดีขึ้น

เสียใจ...ร้องไห้...เป็นนอยุ่อย่างนั้น

ภรรยาที่เคยเป็นคนมีความมั่นใจทำอะไรมีเหตุผล เริ่มกลายเป็นคนหวาดระแวง ไม่มั่นใจ เรียกร้อง

ความอาลัยอาวรณ์ที่เกิดขึ้น มันกัดกินใจ....

จนทำให้ปัญญามืดทึบ

จนลืมความภาคภูมิใจตนเอง

ลืมนึกว่าเราเองก็เป็น คนคนหนึ่งที่มีคุณค่า ถ้าเขาไม่เห็นค่าของเรา การยิ่งดันทุรังที่จะสานสัมพันธ์กันต่อ มันจะเป็นการดีหรือ

เมื่ออาจารย์ของเธอรู้เรื่องเข้า จึงได้มา

พูดคุยเตือนสติ เพื่อให้เธอมองเห็นอีกมุมหนึ่งของชีวิตว่า ความบาดเจ็บทางอารมณ์ในครั้งนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้และมันก็เกิดขึ้นแล้ว แต่มันก็จะไม่อยู่กับเธอไปตลอดชีวิต หากเธอไม่ยอมปล่อยตัวเองให้จมดิ่งอยู่กับความเสียใจ มันจะอยู่กับเธอเพียงชั่วคราว

อีกทั้งความเป็นจริงแล้ว เธอยังคงมีชีวิตเป็นของเธอ และเธอยังสามารถใช้ชีวิตของเธออยู่ได้ เพราะเธอพึ่งพาอาศัยสติปัญญาความสามารถของตัวเอง

เธอมีเขาเป็นเพื่อน เป็นคู่ชีวิต ก็เพื่อได้อยู่ช่วยเหลือเกื้อกูลพึ่งพากันในเรื่องต่างๆบ้าง แต่หากเขามีอันต้องเป็นไปจากเธอ ก็ขอให้มองให้ออกว่ามันเป็นเรื่องเพียงแค่การจากกัน เธอยังคงใช้สติปัญญาของเธอคิดนึกเหมือนเดิม ทำตัวเองให้อึด ก็เพราะเธอเคี้ยวและกลืนเหมือนเคย ทำตัวเองให้หลับ ก็เพราะเธอต้องการพักผ่อน หาใช่ว่าเขาจะต้องอึดแทนเธอ หลับแทนเธอเสียที่ไหน

ความเมื่อหน่าย หรือการไม่เห็นเราอยู่ในสายตาก็ต่อไปแล้ว เป็นเรื่องของผู้อื่นที่จะนึกคิดหรือรู้สึกเอา ด้วยตัวของเขาก็มีได้ขึ้นอยู่กับคำสั่งการบังคับเอาของเรา เขารักก็ด้วยความรู้สึกรักของเขา เขาหน่ายก็ด้วยความรู้สึกหน่ายของเขา ในเมื่อเธอได้พยายามทำดีที่สุดแล้ว ตรวจสอบและแก้ไขความบกพร่องของตัวเองแล้ว นั้นนับเป็นสิ่งที่ตัดสินใจได้แล้วว่าเธอจริงใจอย่างมีไม่ตรีต่อเขาไม่ขาดสาย

ไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องไว้อาลัยกับความรักรที่เธอมั่นใจในน้ำใสใจจริงของเธอ

ไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องกล่าวโทษเขา กับการตัดสินใจของเขาที่จะทอดทิ้งตีจากเธอไป

เธอจะต้องไม่เล่นเกมความรัก ที่มีแต่คำว่าเสียท่า เสียรู้ เสียความรู้สึก เสียอกเสียใจ

เราไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ชนะเหยียบบอกเขา หรือเอาหัวใจเขามาล่ามโซ่เก็บไว้กับเรา

ชีวิตเธอสง่างามกว่านั้น เธอมีความสุขสบายอกสบายใจกับทุกการกระทำที่หวังดีของเธอ เธอไม่ควรแสร้งกับอารมณ์คาดหวังแว่วอน เพราะนั่นก็เพียงแค่การคิดถึงผลกำไรกำไรเป็นหลัก

เธอลงทุนไปด้วยความรัก การเอาอกเอาใจก็มีจำเป็นที่จะต้องกอบโกยเอาแต่ความถูกต้องถูกใจ

เธอต้องใจกว้างพอที่จะเลือก และให้โอกาสผู้ที่เลือกเธอเป็นคู่ชีวิต

เธอเข้มแข็ง และมีเสน่ห์มากกว่านั้น การไปและการอยู่ของเขา เธอควรจะต้องรับและเลี้ยงส่งเขาด้วยความดี

ความดีที่อยู่กับตัวเธอ

เขาจากเธอไป ความดีของเธอก็ยังอยู่กับตัวเธอ เป็นที่พึ่งให้เธออุ่นอกอึดใจได้เสมอ

ความเสียตายแบ่งเส้นกับความเสียใจตรงที่... เสียตายแต่เธอยังมีกำลังใจไปต่อของเธอได้ แต่เสียใจใจกระจงหมดสิ้นกำลังใจ และไม่อาจลืมหูลืมตาสำรวจดูความจริงว่า การยกใจของเธอให้กับคนอื่นไปนั้นเป็นเรื่องหมดสนุกและขาดปัญญา

สำรวจชีวิตให้ดี

รักแล้วเสียตายกันได้บ้าง

แต่อย่าเสียใจ

เพราะใจยังดี ใจยังคงมั่นกับความดีของเธอต่อไปอีกได้

หากวันข้างหน้า ความรักจะทำให้ต้องกลับมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกันกับคนเก่า เขาก็จะพบกับใจดี ๆ ของเธอ

คุ้มครองใจเธอไว้ให้ได้

หัวใจของเธอจะยังคงเป็นของเธอ

และ...เป็นหัวใจที่รสนง

❀ พ้า(ไม่แน่นอน)

พรสวรรค์ของเรา

ผู้คร่ำเคร่งอยู่กับงาน ไม่ว่าจะอาชีพใดๆ ควรจะได้หาเวลาพักสมองสักเล็กน้อย เพื่อหันมาตรวจสอบงบนดุลของตนเสียบ้าง ที่กล่าวเช่นนั้น เพราะส่วนมากทำได้ทำเช่นนั้นไม่ คงเคร่งกับงานตลอดไป ไม่คิดบัญชี “ทรัพย์สิน” ของตน ไม่รู้ว่าตนมีอะไรในครอบครอง แล้วก็ดำเนินชีวิตอยู่อย่างหวาดระแวง ทุกข์ร้อน และขาดกำลังใจ เพราะนึกว่าตนไม่มีอะไรเลย จนบางคนหมดอาลัยในชีวิต เกิดคิดสั้นหันไปสู่อันตราย

“ทรัพย์สิน” ที่จะคิดบัญชีบดุลในที่นี้ มิได้หมายถึงเงินทองหรืออสังหาริมทรัพย์ใดๆ แต่เป็นสิ่งที่เรียกว่า “ทรัพยากรในตัวมนุษย์” และ “สิ่งแวดล้อมรอบๆตัวเรา” เมื่อได้เข้าใจความหมายของทรัพย์สินดังนี้แล้วก็ควรเสนอต่อไปถึงแผนความคิดในการประเมินค่าทรัพยากรนั้นๆไว้เป็นแนวพิจารณาดังนี้

๑. ร่างกาย แน่เหลือเกิน ท่านต้องการมีร่างกายในแบบหรือสภาพหนึ่ง เช่น งดงาม ไหม ถ้าไม่งาม ท่านมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่น่าอิจฉาหรือไม่ เช่น ผมดาสวย นัยน์ตาคมวาว แข็งขาแข็งแรง หลังตรงเป็นสง่า เป็นต้น ท่านจะได้พบส่วนใดส่วนหนึ่งในกายของท่านที่มีเสน่ห์ดึงดูดใจผู้อื่นได้ คนรูปชั่วมีร่างกายน่ารังเกียจ แต่มีความขยันและความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ได้เคยรู้จักชายทุพพลภาพผู้หนึ่ง เขาเป็นคนมีกรรมมีอาการเจ็บป่วยร่างกายอยู่ประจำ แต่ในแง่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว เขานับว่ายอดถึงกับทำให้

สตรีผู้อุทิศตนเป็นภรรยา ยกย่องบูชาว่าเขาเป็นเลิศ สำหรับท่านคงต้องมีทรัพย์สินทางกายที่เหมาะสมในรูปใดรูปหนึ่งอย่างแน่นอน

๒. สติปัญญา ท่านอาจไม่ถึงขั้นไอน์สไตน์(Einstein) แต่ท่านก็ย่อมมีสติปัญญาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือในทางใดทางหนึ่งอย่างไม่ต้องสงสัย เคยปรากฏบ้างหรือเปล่าว่า ในสังคมที่ท่านเคยอยู่ร่วมกันมา ท่านได้แสดงความคิดอันมีเหตุผลสมควร ท่านเรียนหนังสือได้เหมือนคนอื่นๆ คิดทำอะไรที่คนอื่นเขาทำได้ เหล่านี้โดยใช้สติปัญญาของตนเอง ท่านด้อยอะไรบ้าง ไม่เก่งทางคำนวณหรือ ไม่ต้องวิตกอะไร ท่านอาจเขียนหนังสือได้เร็วกว่าคนอื่น หรือมีความไวในการสังเกตถึงการทำงานของเครื่องกลไกต่างๆก็ได้

ท่านรู้สึกตัวเองโง่หรือที่ร้องเพลงไม่เป็น ไม่เห็นหน้าวิตก ยังมีอาชีพประเภทต่างๆอื่นๆอีก นอกเหนือนี้ ที่บุคคลผู้มีความด้อยในบางอย่างจะเลือกทำ โดยไม่ต้องอาศัยความด้อย หรือความหย่อนที่ตนมีนั้นเลย ข้อสำคัญท่านต้องนึกเสมอว่าท่านมีสติปัญญาในทางใดทางหนึ่งอย่างแน่นอน

สำหรับท่านจงคิดถึงสิ่งต่างๆที่ท่านทำได้ทั้งหมด อย่าท้วงสองสามสิ่งที่ท่านทำไม่ได้

๓. ความรู้ แม้ท่านจะเรียนมาน้อย หรือไม่ได้ร่ำเรียนมาเลย แต่เป็นของแน่ที่ท่านต้องมีความรู้อยู่บ้าง เพราะทุกคนมีความจำเป็นของตน และอย่างน้อยที่สุดก็มีสติปัญญาในทางใดทางหนึ่งอยู่ ย่อมสามารถจะหาความรู้สำหรับประกอบกิจเพื่อดำรงชีพได้ ฟังใส่ใจไว้ว่า

ถ้าท่านมีความรู้ สิ่งหนึ่งสิ่งใดอยู่ข้างแล้ว ท่านสามารถจะเพิ่มพูน ให้มากขึ้นได้เสมอ ความรู้เป็นสิ่งที่สะสมตัวมันได้เอง และรวดเร็วกว่าสะสมเงินเสียด้วยซ้ำ

จะขออ้างตัวอย่างเกี่ยวกับการรู้-ไม่รู้ อะไร จากคำสนทนากับเพื่อนบ้านซึ่งเป็นคนงาน ดังนี้

“...ลุงมีความรู้อะไรบ้าง”
“ไม่เลยครับ ผมเรียนมาน้อย ไม่เหมือนท่านหรอก”
“อย่าเพิ่งคิดอย่างนั้น ฉันรู้บางอย่าง ที่ลุงไม่รู้ต่างหาก ว่าแต่สภกเป็นไหม”
“พอทำได้ครับ”
“ตัดหญ้าด้วยเคียวได้ไหม”
“ได้ครับ”
“เปลี่ยนยางรถได้ไหม”
“เคยทำได้ครับ”
“सानชะลอมเล่า”
“ผมถนัดครับท่าน”
“เห็นไหมล่ะอย่างเบาะๆลุงก็มีความรู้ตั้ง ๔ อย่างเข้าไปแล้ว ล้วนเป็นประโยชน์ ทั้งสิ้น และเป็นเรื่องที่ท่านไม่เคยเรียนมาทั้งนั้นฉัน เชื่อว่าลุงต้องมีความรู้อื่นๆ อีกตั้งร้อย ตั้งพันอย่างก็เดี๋ยว”

ไม่ว่าจะรู้อะไร ย่อมเป็นทรัพย์ทั้งนั้น การรู้จักพยาบาลคนไข้ การห้ามโลหิต ซ่อมเครื่องจักร ที่ติดขัด การพูดให้ไพเราะ การทำตัวให้ผู้อื่นเอ็นดู รักใคร่ หรือการแนะนำว่ากล่าวเด็กโดยไม่ใช้ความเกรี้ยวกราด เหล่านี้บางทีอาจมีค่ายิ่งกว่าการเรียนจากหนังสือเสียอีก

ความรู้กับความชำนาญเป็นสิ่งที่แยกจากกันได้ยาก แต่ในการถามตัวเองว่า “เรามีความรู้อะไรบ้าง” นั้น บางทีจะตอบยากกว่า “เราจะทำอะไรได้ดีย่างไรบ้าง” ซึ่งย่อมตอบได้แน่นอนว่า ทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ได้

สำหรับ ท่านย่อมมีความรู้ความชำนาญอย่างใดอย่างหนึ่งแน่ๆ แต่อาจลืมเอาเข้าบัญชีว่าเป็น “ทรัพย์” เท่านั้น

๔. **อุปนิสัย** ท่านอาจนึกตำหนิไม่ชอบตัวเองในบางคราวที่รู้สึก ว่า ตนทำอะไรผิดพลาดไป บางครั้งก็เห็นว่าเราเป็นอะไรไปนะ เมื่อเราทำอะไรบกพร่องไปจริงๆ เรื่องนี้พึงระลึกว่า ธรรมดาคนเรานั้น นอกจากมีข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขแล้วยังมีคุณลักษณะดีๆที่จะใช้ด้วย

ถ้าจะเปรียบเทียบกับสี คนเราคงมีขาวมีดำหรือสีอื่นๆ แต่ทุกคนมีจิตเสมือนดวงคอยรับสัมผัสทุกๆสี ท่านเป็นคนเลือดร้อนหรือ แต่บางทีท่านนั้นแหละมีจิตใจโอบอ้อมอารี และกล้าหาญเหมือนคนอื่นเขาเป็นกัน ท่านเป็นคนขลาดหรือ แต่ความขลาดไม่ได้ทำให้ท่านเป็นคนใจแคบ และอาจทำให้เป็นผู้สร้างสันติภาพในกรณีพิพาทใดๆก็ได้ คนที่อวดดีและเห็นแก่ตัวอาจเป็นคนที่ยากับขันชนชั้นแข็งได้เหมือนกัน

นี่แหละเขาเรียกว่า “บุคลุชน” ละมนุษย์สามัญย่อมหนาด้วยกิเลส ข้อสำคัญอยู่ที่ว่าเราต้องพยายามอย่างที่สุดที่จะทำตัวให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และพยายามเอาชนะความชั่วต่างๆในตัวเรา อันจะทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ความคิดที่ว่า “คนเราย่อมผิดพลาดได้” คงเป็นข้อควรยึดถือไว้คู่ไปกับ “ระวังอย่าให้ผิดพลาดอีก”

สำหรับท่าน จงมองแง่ดีในตนและในตัวผู้อื่น และพยายามสร้างสมคุณลักษณะอันดีให้มีเพิ่มขึ้นในตนอยู่เสมอ

๕. **สิ่วเวลล์อมรอมตัวเรา** ในบรรดาทรัพย์ทั้งหลาย เราต่างมีเวลาถึง ๒๔ ชั่วโมงเท่ากันที่จะทำอะไรก็ได้

มีพื้นโลกอันงดงามและอุดมสมบูรณ์ที่จะอยู่ มีโอกาสที่จะพบปะสังสรรค์กับเพื่อนมนุษย์ทั้งหลายเสมอ

บางคนก็มีทรัพย์พิเศษล้ำค่าเป็นที่น่าอิจฉา ในขณะที่ผู้อื่นไม่สามารถจะมีได้ เช่นชีวิตสุขในครอบครัว ที่อยู่อาศัยอันแสนสำราญ เงินก้อนจำนวนเล็กน้อยที่สะสมไว้แก้ปัญหาฉุกเฉิน มีงานอันน่าพอใจทำ มีความอิสระเป็นพิเศษและสิทธิต่างๆ หรือความสะอาดสงบเป็นต้น

สำหรับท่านรู้สึกอิจฉาในเรื่องนั้นหรือไม่ อย่าลืมนึกว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นของส่วนกลาง ท่านก็มีสิทธิ์ที่จะทำให้มาเป็นของท่านได้เช่นคนอื่นๆ

หยุด . . . ลอง ตระ ว จ นับ จำนวนพรสวรรค์ด้วยนิ้วของท่านดู จะรู้สึกว่ามีมือท่านมีไม่พอจะนับเสียอีก เมื่อเป็นเช่นนี้ โฉนจึงไม่รับเอาควรหรือจะเฝ้าแต่คิดสั้นนั้นทำลายตัวเอง

ยัง.... การคิดบัญชีทรัพย์สินของท่าน ยังจะไม่เกิดประโยชน์อะไร หากท่านยังมีได้เตรียมใช้มันลงทุนให้เกิดมรรคผลในต่อไป ซึ่งจะขอสรุปไว้ดังต่อไปนี้:

ใช้ร่างกายของท่าน ร่างกายใช้ว่าจะยืนยงคงกระพัน ไม่มีเสื่อมดับ เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว ตราบใดที่ร่างกายยังเป็นของเราอยู่ก็จงใช้มัน เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด ก่อนที่มันจะดับสูญจากเราไป

ใช้สติปัญญาของท่าน ถ้าท่านไม่ใช่สมองของท่าน ท่านอาจเป็นผู้ทำให้มันเสื่อมหรือเสียไป การใช้ไม่ทำให้สมองเหนื่อยหนักแต่อย่างไรตรงกันข้าม เมื่อไม่ใช้ จะทำให้เกิดสนิม

สติปัญญาของคนเป็นทรัพย์อันประเสริฐสุดที่เป็นมรดกตกทอดมา จงภูมิใจและใช้มันให้เป็นประโยชน์เกิด

ใช้ความรู้ของท่าน ความรู้ก็เช่นเดียวกับเงิน ถ้าเราเก็บเงินที่มีไว้กับบ้านก็ไม่มีทางจะงอกเงยขึ้น ถ้าเราเอาเข้าธนาคารหาผลประโยชน์หรือใช้ไปในทางที่เกิดดอกออกผล เงินก็จะเพิ่มมากขึ้น เราควร

พยายามตลอดเวลาที่จะใช้ความรู้ไปในทางที่จะได้ความรู้มากขึ้น เงินที่ลงทุนไปย่อมจะได้ดอกเบี้ยฉันใด การลงทุนความรู้ ไปในทางทำงานก็ย่อมเกิดผลเป็นที่น่าพอใจฉันนั้น

สร้างสมอุปนิสัย เป็นที่แน่นอนว่าตัวท่านใช้ว่าจะไม่ตีไปทุกเรื่อง และท่านไม่ได้อยู่ตามลำพังโดดเดี่ยว ดังนั้นท่านควรพิจารณาตัวเองอย่างเที่ยงธรรมว่า มีสิ่งใดดี สิ่งใดไม่ดี กำจัดสิ่งที่ไม่ดีเสีย สร้างสมแต่ความดี อย่าเพียงแต่พอใจในความดีที่มีอยู่ จงพอใจที่จะสร้างความดีให้มากขึ้นเรื่อยๆ

รับเอาความสมบูรณ์ของสิ่งต่างๆในโลก ท่านไม่ต้องเดินเข้าไปในธนาคาร แล้วขวยเอาธนบัตรของเขามา แต่ท่านสามารถแสวงหาสิ่งที่มีในโลกนี้ไว้ให้เป็นส่วนกลางได้ โดยไม่ต้องเสียอะไรเลย เช่น แสงอาทิตย์ อากาศ ดอกไม้ ครอบครัวยุติธรรม ต่างมีรอท่านอยู่ในโลก เพื่อให้ท่านใช้หาความสำราญเอาตามความพอใจ

โดยทางจิตวิทยา มนุษย์เราส่วนมากล้วนเป็นผู้มั่งคั่ง อุดมสมบูรณ์ด้วยกันทั้งนั้น นอกจากผู้ที่ไม่เหลือแล้วใน "ทรัพย์" ที่ตนมีอยู่แล้วเท่านั้น ท่านเล่า ทำไม่ไม่หันมาพิจารณาบัญชีทรัพย์สินของตนเสียแต่วันนี้ และตกลงใจเสียเลยว่า ถึงเวลาแล้วที่เราจะใช้มันให้เป็นประโยชน์!

❀ กับ สมอ. ไทย

พุทธชาโต : อาริยชนหนึ่งในพุทธ

พุทธ..คือคุณค่าแท้	ในมนุษย
ชาติตะ..อาริยะพุทธ	เกิดแล้ว
มัน..ในจิตสูงสุด	วิเศษวิเศษ ยิ่งแล
แจ้ง..ประหลูธรรมแพรว	เพริศชั้นอนาคาฯ
พาลิตเข้าสู่ชั้น	อาริยะ
ด้วยพิระอุตสาหะ	เลิศล้ำ
อดทนแกร่งเกินจะ	พริ่องพากย์
ท่านสว่างไปแล้วย้า	ยุคนี้มีจริง

◎ **สมณะโพธิรักษ์**

๑๑ มี.ค. ๒๕๕๕

ท่านพุทธชาโตเป็นผู้ที่มีรูปธรรมแสดงให้พวกเราอ่านให้พวกเราเห็นได้ อาตมาก็อ่าน ก็ดูเห็นทางกายภาพเป็นกายสักขี ส่วนจิตจริงๆลึกๆละเอียดเราหยั่งรู้ไม่ได้ ของเราก็รู้แต่ของเรา ของคนอื่นก็ได้แต่ประมาณ สามารถประมาณ ประเมิน บวกลบคูณหารกับเหตุและปัจจัยในการคบคุ่น

อาตมาถือโอกาสเอากายสักขีของท่านพุทธชาโต เท่าที่พอรู้ได้เห็นได้ ในรูปธรรมข้างนอกเป็นกายสักขี ดูเป็นได้ถึงชั้นอนาคามี อนาคามีหมายความว่าข้างนอกไม่ประพฤดิอะไรออกมาแล้ว

* **พ่อท่าน**

ขอการวะแต่ขุนพลแห่งกองทัพธรรม

สมณะพุทธชาโต

กราบนมัสการอาลัยกันเตพุทธ
มั่นในธรรมบำเพ็ญเป็นอาจิณ
ท่านเป็นผู้พากเพียรใฝ่เรียนรู้
ท่านเป็นผู้มีจริยาวัตรน่าศรัทธา
เพื่อสมณะหรือน้องน้องที่ข้องขัด
เหมือนคนได้พบหมอผู้เชี่ยวชาญ
ปฏิสันถารทักทายเป็นแบบอย่าง
หลายท่านคงประสบพบเจอมา
ท่านมั่นคงในโอวาทปาติโมกข์
พระไตรปิฎกยกให้ใครรำลือ
พอท่านให้ชื่อว่า **“มั่นแจ้ง”**
“พุทธชาโต” ผู้มีปรีชาชาญ
บัดนี้ท่านลาลับดับสังขาร
ลูกอโศกทั้งหลายให้ประวิง
ท่านจากไปเพียงหนึ่งพึงเกิดแสน
ไม่ได้แสนก็ขอให้หนึ่งในพัน

ผู้วิสุทธ์ผ่องใสมั่นในศีล
ชั่วชีวิตไม่ห่างทางสัมมา
ท่านเป็นผู้ฝึกฝนใฝ่ค้นหา
ท่านเป็นผู้มีเมตตาสุดประมาณ
ญาติโยมทุกข์อึดอัดมาหาท่าน
จิตเบิกบานกลับไปเหมือนไฉน
“เป็นอย่างไรบ้าง” คำนี้ ต้องนำหน้า
“ยังรักษา ศีลวินัย ได้อยู่ฤๅ” (ถามสมณะน้องๆ)
เป็นสมณะชาวอโศกน่านับถือ
หนอนหนังสือคือฉายาพระอาจารย์
ผู้รอบรู้ทุกแหล่งสมคำขาน
เป็นผู้ตื่นเบิกบานอย่างแท้จริง
จำจากบ้านนี้ไปอาลัยยิ่ง
ทั้งชายหญิงอย่าเข้ามาช่วยกัน
เพื่อทดแทนร่วมด้วยช่วยพ่อท่าน
คิดว่าท่านมั่นแจ้งคงพอใจ

* ส.เด่นตะพาน

๑๑ มี.ค. '๕๕

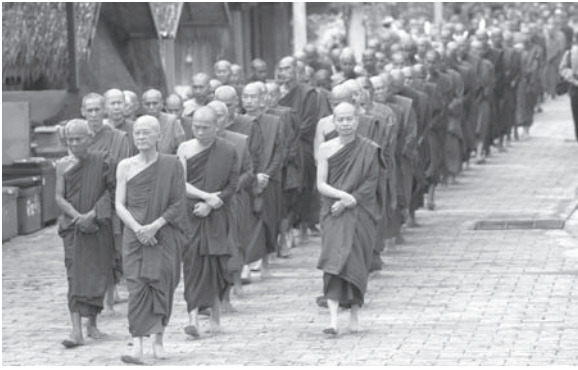

ความน่าอัศจรรย์ในชีวิตของท่าน เมื่อได้ฟังพี่ๆ น้องๆ ที่ได้คลอດออกมา จากพ่อแม่ท้องเดียวกัน **ก็น่าอัศจรรย์ว่าท่านเป็นคนดีมาตั้งแต่เกิด** ความเอาการะ ความอดทน ความเป็นคนใจเย็น ที่เป็นปกติของท่านในสมัยของการเป็นเพศบรรพชิต ปกติตอนบวชเป็นอย่างไร แม่แต่ในสมัยที่เป็นฆราวาส เป็นพี่ของน้องๆ เป็นน้องของพี่ ท่านก็มีปกติช่วยเอาการะ มีปกติอดทนใจเย็นเช่นกันกับในสมัยที่บวชแล้วเช่นกัน

พี่สาวเล่าให้ฟังว่าไปเรียนหนังสือด้วยกัน ท่านก็ช่วยพี่สาวทำการบ้าน ทำงานต่างๆ ที่อาจารย์มอบให้ จนพี่สาวได้เกรดเอ แต่ตัวท่านเองไม่ค่อยมีเวลาทำให้ตัวเองเท่าไร จนตัวเองได้เกรดบี น้องสาวของท่านเล่าให้ฟังว่า ชีวิตของครอบครัวอยู่กันแบบประชาธิปไตย สมาชิกในครอบครัว มีลูกๆ อยู่ด้วยกัน ๗ คน พ่อแม่อีก ๒ เป็น ๙ มีเรื่องราวอะไรก็จะมาพูดคุยขัดเกลาพร้อมหน้าพร้อมตากัน ตอนเวลากินข้าว

ท่านพุทธองค์จะเป็นผู้ที่ไม่เคยแสดงความไม่พอใจ ไม่พอใจต่อคนนั้นคนนี้ จะเป็นคนที่ มีแต่แนะนำให้พี่ๆ น้องๆ ควรปฏิบัติตัวให้ดีกับพ่อกับแม่เท่านั้น ซึ่งเมื่อบวชแล้วท่านก็สามารถที่จะอยู่กับหมู่กลุ่มที่แม่จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป แต่ท่านก็ไม่ได้แสดงอาการไม่พอใจ ไม่พอใจให้ปรากฏออกมา ซึ่งชัดเจนว่าท่านแม่เน้นหลักการ เพราะว่ามีพื้นฐานทางครอบครัวที่ได้ปลูกฝังมา แต่เล็กแต่น้อย และคนในวงศ์ตระกูลรุ่นปู่ย่าตายายก็เป็นอุปัฏฐากวัดวาอารามมาก่อน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่เป็นอุปนิสัยที่ได้เพาะบ่มมาให้ดีตั้งแต่เกิด ยิ่งเมื่อมาบวชแล้วก็ยิ่งดียิ่งขึ้นจนเรียกว่าดีจนวาระสุดท้ายของชีวิต

จึงไม่เป็นเรื่องที่น่าแปลก ฆราวาสที่ใกล้ชิดก็มีความเคารพศรัทธาและให้การยกย่องว่าท่านเป็นผู้ทรงธรรมทรงวินัย จะไปไหนมาไหน อากาศจะร้อนแค่ไหนท่านก็จะนุ่งห่มจีวรให้เรียบร้อยอยู่ตลอดเวลา ทั้งเป็นผู้ที่มีสราณียะ แสดงความระลึกถึง แสดงความเป็นห่วงเป็นใยกับทุกๆ คนที่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์ด้วย **แม้ท่านจะไม่มีชื่อเสียงหรือไม่ได้อยู่ในฐานะที่ต้องออกหน้าออกตา แต่ท่านก็ทำหน้าที่ปิดทอง**

หลังพระ เป็นผู้อยู่เบื้องหลังในกิจการ-กิจกรรมต่างๆของหมู่กลุ่ม ท่านเป็นเสมือนกับฝ่ายวิชาการของหมู่สงฆ์ **เป็นทั้ง กองบรรณากรที่ช่วยกันรับผิดชอบตรวจทานกิจการหนังสือต่างๆของ ชาวโศก** ที่จะได้พิมพ์เผยแพร่ออกไปให้ถูกต้องไม่เป็นมิจฉาปฏิญญา และท่านก็เป็นทั้ง **คณส.(คณะเอภาาระสงฆ์)** ที่คอยรับใช้สงฆ์ให้ สามารถดำเนินกิจวัตร กิจกรรมอยู่ร่วมกันได้อย่างเกิดความผาสุก

ความเป็นผู้เอภาาระของท่าน ก็สอดคล้องกับคุณสมบัติ “ญาณ ๗”ของโสดาบันข้อหนึ่งที่แสดงออกถึงความเป็นผู้ขวนขวาย ในกิจใหญ่ของหมู่ ดูเหมือนว่าท่านจะเป็นคนที่แทบจะไม่ปฏิเสธ เมื่อได้รับการร้องขอให้ไปช่วยเหลือหรือช่วยรับภาระในเรื่องนั้นเรื่องนี้ มีแต่หมู่ต้องไปขอร้องท้าวว่าอย่ารับงานมากเกินไปให้ดูแลสุขภาพด้วย แม้ว่าท่านจะขวนขวายในกิจใหญ่ของหมู่กลุ่ม ถึงกระนั้นการปรารภความเพียร ที่จะเพิ่มอริศีล-อริจิต-และอริปัญญาให้กับตน ท่านก็ไม่ได้ทอดธุระแต่อย่างใด พระพุทธเจ้าเปรียบองค์คุณของ อาริยะในข้อนี้ไว้ เสมือนดั่งเม็วแก้วที่ให้ลูกกินนมไปพลางตัวเองก็และเล็มหญ้าไปพลาง

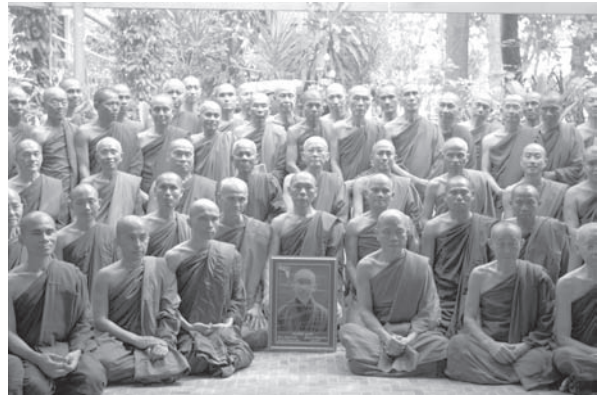
ท่านมันแจ๋ง พุทธชาโต จึงเป็นเสมือนเจ้าของหรือหุ้นส่วนคนหนึ่ง**ในบริษัทบุญนิยมที่เป็น “สาธารณโภคี”ของชาวโศก(Asoka Buddhist Company-ABC.)** เพราะผู้ที่ทำงานในฐานะเจ้าของ บริษัทนั้น จะทำงานโดยไม่หวังว่าจะได้เงินเดือน ได้ค่าจ้างเป็นสิ่งตอบแทน เจ้าของบริษัทจะทำงาน โดยมุ่งประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับบริษัทของตัวเองโดยตรง พระอริยบุคคลตั้งแต่พระโสดาบัน พระสกิทาคามี พระอนาคามี พระอรหันต์ หรือพระปัจเจกพุทธเจ้าก็ดี จนถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ดี ก็เหมือนกับเป็นผู้จัดการใหญ่ รองผู้จัดการใหญ่ เป็นเจ้าของบริษัทรายย่อยรายใหญ่ตามคุณธรรมที่ แต่ละคนได้ทำประโยชน์ให้เกิดขึ้นในพระศาสนา

ส่วนพนักงานของบริษัทก็เหมือนกับผู้ที่มาทำงานแต่ก็ขงค่าแรง ขอค่าให้ได้สมใจอัตตา ของตัวเอง ให้ได้ตามความต้องการของตัวเอง ขอค่าโลกธรรมให้กับตัวเองหรือให้ได้ตาม “ภาพ”ของ ตัวเอง ถ้ายังมีการเอาคืนกลับมาเราก็เป็นเพียงพนักงานของบริษัทเท่านั้น

หรือบางคนเข้ามารวมในบริษัทนี้ก็เพียงแค่**กรรมกรศาสนา** พอท่านอุปมาเสมือนดังคน แยกหีบทองไปส่งเขาโดยตัวเองไม่ได้ประโยชน์อะไรจากหีบทองที่ตัวเองแบกหรือดูแลเลย ก็เหมือนกับ

พวกเราที่มาอยู่ในระบบบุญนิยมสาธารณโภคี แต่ไม่ได้ประโยชน์จากศาสนาแต่อย่างใด มาอยู่ เพราะว่ากินอยู่สบาย แต่จิตใจคิดแต่จะหาเงินหาทอง พาดตัวเองไปเป็นทาสของระบบทุนนิยม พวกนี้ไม่ต่างอะไรกับสัปเหร่อที่ทำหน้าที่เผาศพ แต่ไม่เคยได้เกิดความสลดสังเวชใจหรือเกิดธรรมสังเวชแต่อย่างใด

การจากไปของท่านพุทธชาโตก็เปรียบตั้งผู้ที่มาเอาภาระให้กับพระศาสนาอย่างสุดฤทธิ์สุดแรงเกิดจนครบวาระหมดหน้าที่ เมื่อหมดวาระหมดหน้าที่ท่านก็จากโลกนี้ไป แม้ในวาระสุดท้ายของชีวิตท่านจะมีเวทนาเจ็บปวดทุกข์ทรมานจากพิษมะเร็งร้ายในตับ ที่ลุกลามไปตามอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกาย แม้กระทั่งกระดูกบางส่วนถึงกับหายไป เพราะเชื้อมะเร็ง แต่ท่านก็ยังดำรงและติดตามกิจกรรมกิจการของหมู่กลุ่มอยู่ตลอดเวลา ติดตามคำเทศน์คำสอนของพ่อท่าน ติดตามกิจกรรมของหมู่

ช่วงที่กำลังดำเนินการเรื่อง**วิชาลัยบรรดาบัณฑิตบุญนิยม** ท่านพยายามกำชับกำชาให้บันทึกเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้ไว้ พวกเรามีการทำนิทรรศการตามรอยพระโพธิสัตว์ ท่านก็กำชับกำชามาให้ทำเป็นหนังสือเอาไว้ ทั้งๆที่สภาพร่างกายของท่านเองมีแต่เวทนาครอบงำอย่างทุกข์ทรมาน แต่จิตของท่านก็ยังคงดำรงที่จะเข้ามาช่วยเอาภาระในกิจการงานของหมู่กลุ่ม

จึงได้เห็นถึงความเป็นเจ้าของกิจการบริษัทที่แท้จริง คนเวทนามากขนาดนี้บางที่อาจจะสติแตกหรือบางที่อาจจะเพื่อจนควบคุมตัวเองไม่ได้ แต่ท่านก็ยังมาเอาใจใส่กับกิจการของศาสนาจนวาระสุดท้ายของชีวิต จึงต้องขอคารวะให้กับผู้ที่เป็นหุ้นส่วนหนึ่งในเจ้าของกิจการของบริษัทนี้อย่างแท้จริงและไม่เกินไปที่จะยกย่องให้ท่านเป็น**ดั่งขุนพลแห่งกองทัพธรรม**

และขอเตือนใจที่ชาวเราจะพึงได้สำเหนียกกันอย่างยิ่งนั่นก็คือ เรื่องของ **“กรรม”** และวิบากกรรมกันให้มาก ขนาด**พระติสสเถระ**ผู้มีบารมีมากๆ ไกลๆ จะเป็นพระอรหันต์อยู่แล้ว แต่ต้องมาเจอกับโรคร้ายรุมเร้าทำให้เกิดตุ่มทั่วตัวไปหมด จากตุ่มเล็กๆเท่าเม็ดงา ค่อยๆโตขึ้นมาเป็นเม็ดผักกาด แล้วโตขึ้นเป็นเม็ดถั่วดำ โตเป็นผลมะขามป้อม จนเท่ากับผลมะตูมในที่สุดก็แตกออกมาเป็นรูพรุนเน่าเฟอะพะไปทั่วร่างกายและแตกไปจนถึงกระดูกในกาย ท่านต้องนอนจมกองน้ำเลือดน้ำเหลือง อย่างน่าสังเวช เหล่าพระลูกศิษย์ที่เคยดูแลก็พากันแผ่นหนีไปหมด

พระพุทธเจ้าถึงกับต้องเสด็จมาดูแลด้วยพระองค์เอง ทรงต้มน้ำร้อน ให้พระมาช่วยกันเช็ดเนื้อเช็ดตัว ต้มผ้าจีวรสบงแล้วนำไปผึ่งตากแดด เมื่อแห้งเนื้อแห้งตัวดีแล้วก็นำผ้าที่แห้งมาห่มให้ใหม่

ท่านติสสะได้เป็นผู้
 เบาลือเบาตัวและเบากายเบาใจ
 อย่างยิ่ง จากนั้นพระบรม
 ศาสดาจึงได้โปรดให้พิจารณา
 ปล่อยวางสังขารอันไม่เที่ยงนี้
 เพราะอีกในไม่ช้าสังขารนี้ก็จะไม่
 ต่างอะไรกับท่อนไม้ที่ทำประโยชน์
 อะไรมิได้ เมื่อวิญญูณได้ละ
 จากร่างนี้ไปแล้ว ท่านติสสะได้
 สำเร็จเป็นพระอรหันต์เมื่อได้ฟัง

โอวาทนั้นแล้ว

เหตุที่ท่านต้องเจอวิบากหนักนั้น ก็เพราะกรรมในอดีตชาติที่เคยเกิดเป็นพรานล่าเนื้อ ทั้งเคย
 ฆ่าเคยฆาตกรรม จับนกมาหักปีกหักขาเพื่อป้องกันมันหนี นับจำนวนไม่ถ้วน ด้วยวิบากของปาณาติบาตนี้
 จึงทำให้ท่านต้องทุกข์ทรมานอย่างสาหัสสากรรจ์ จนวาระสุดท้ายของชีวิต แม้จะได้เป็นอรหันต์ก็ตาม

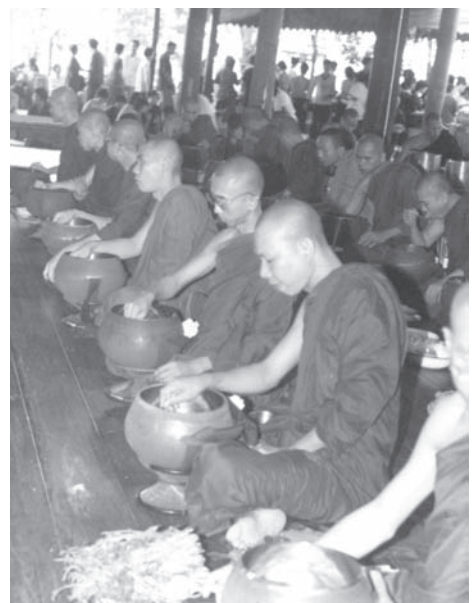
ดังนั้น กรรมทั้งหลาย แม้จะทำเร็ว-ทำช้า ทำในที่แจ้งหรือที่ลับ ล้วนแล้วแต่เป็น
 “ทรัพย์”ของเราทั้งสิ้น และจะต้องติดตามตัวเราไปจนกว่าจะได้ปรินิพพานกันนั้นเทียว ขบาต่าน
 พุทธชาโตตีมาตั้งแต่เกิด วิบากก็ยังหนักหนาออกปานนี้ แล้วเราๆ ท่านๆ ชั่วบ้าง ดีบ้าง หรือชั่วมากกว่าดี
 เสียด้วยซ้ำ! จะมัวประมาทกันได้อย่างไร ฤๅต้องรอให้เก็บโลงศพกับเสียก่อน แล้วจึงค่อยโย้汰ล้างน้ำตา.....

* สภาภังโฆ

มันใจ สมณะมันใจ

โอ้พระเอยพระหนุ่มไม่รุ่มร้อน
 พระออกบวชได้ถอนทุกข์ทัฬห
 พระพากเพียรเรียนลึกฝึกอารมณ์
 พระหุ้มห่ม ครองจีวร สุนทรทำที่
 ความอดทนเกินเทียบเปรียบยาก
 ความลำบากร่างกายมีหนายหนี
 ความสุขสงบเย็นกับความเป็นผู้ดี
 ความเมตตาไม่ตรี...ไม่มีวันตาย

* สมณะจันทกสิฏฐี(ท่านจันทร์)

ท่านมั่นแจ้ง พุทธชาโต

ก็คือผู้ที่ใช้สังขารนี้อย่างคุ้มค่า ดูร่างกายของท่านที่ใครได้เห็นในภาพตอนที่ท่านมรณภาพนี้ จะเห็นได้ว่าท่านยืมร่างนี้มาใช้ให้เป็นประโยชน์จริงๆ โลกทุกวันนี้ที่วุ่นวายสับสนก็เพราะว่าคนเราใช้ร่างนี้ในการเห็นแก่ตัว แต่ท่านพุทธชาโตจากการที่เราได้ยินได้ฟัง หรือได้เห็นมา คือท่านใช้

ร่างนี้อุทิศเพื่อคนอื่น มีน้ำใจ เสียสละ ให้ผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งเป็นบุคคลที่หาได้ยากในโลก และเป็นสิ่งที่สังคมทุกสังคม หรือในโลกใบนี้ขาดแคลนคนเช่นนี้มากๆ คนที่มีความรู้มากมาย มีเงินทองมากมายก็ไม่หมายความว่า จะเป็นหลักประกันว่า คนเหล่านี้จะเป็นผู้ที่เป็นผู้ให้โดยไม่หวังผลตอบแทน หารได้ยากจริงๆ ฉะนั้นอาตมาารู้สึกว่าท่านพุทธชาโตท่านใช้ชีวิตของท่านอย่างคุ้มค่า ที่จริงการมรณภาพของท่านเช่นนี้มันเป็นการผ่นของพวกอาตมาหลายรูปเหมือนกันนะคือ อยากจะจากร่างนี้ไปในเพศพรหมจรรย์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เป็นไปได้โดยง่าย แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ต้องพากเพียร และก็จะต้องเห็นตัวอย่างจากท่านซึ่งเป็นผู้ที่พากเพียรแล้วพากเพียรอีก ใช้ชีวิตนี้อย่างคุ้มค่าที่สุด

อาตมานึกถึงเรื่องราวในอดีตที่ผ่านมาตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ มีเรื่องเล่าถึงพระที่ท่านเข้าปริวาสท่านหนึ่ง ท่านถูกกวนจากพระอีกรูปหนึ่งจนมีความรู้สึกว่ายากจะเตะ ท่านรู้สึกว่ถ้าท่านอยู่ต่อท่านคงต้องเตะแน่ๆเลย ท่านก็เลยรีบแบกกลดแบกบาตรออกไป แต่พอติเจอท่านพุทธชาโต ก็เลยเล่าเรื่องนี้ให้ท่านฟัง ท่านก็ได้เล่าให้พระรูปนั้นฟังว่า โอ... ร่างกายนั้นเนี่ยมันไม่มีอะไรหรอก ที่เห็นๆอยู่ มันไม่ใช่คนนั้น คนนี้ คนโน้น แต่มันคือธาตุดินน้ำลมไฟเท่านั้นเอง โอ..ท่านฟังแล้วก็เกิดความลึกซึ้งขึ้นเลยนะว่า เราไปถืออะไรกันอยู่ ท่านเป็นที่ดำรงตนให้เห็นได้ว่า นอกจากเป็นผู้ที่เสียสละให้โดยไม่หวังผลตอบแทนแล้ว ท่านยังไม่คิดร้ายต่อใคร แม้แต่ใครที่มีความคิดแตกต่างจากท่าน หรือว่าจะเป็นอะไรก็ตามแต่ในแง่ของการดำเนินชีวิต ท่านมีแต่พยายามที่จะพากเพียรแล้วคิดดีต่อผู้อื่นเสมอ จากที่อาตมาได้สัมผัสมา

* สมนะมันน กิจจิตโต

คณะภริมาแห่ง พุทธศาสนา

ชื่อ-สกุลเดิม	นายชาติรี สุขวราห์
เกิด	วันพฤหัสบดีที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๖
บิดา-มารดา	นายนิลัย-นางนันทา สุขวราห์
อาชีพบิดา-มารดา	ค้าขาย-รับจ้าง(ขายโลงศพ พวงหรีด และบริหารเรื่องงานศพ) รับจ้างขนส่งศพ-ส่งพระ ในที่ต่างๆ
พี่น้อง	๗ คน เป็นคนที่ ๓
ภูมิลำเนาเดิม	อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม
การศึกษา	-ป.พนักงานวิทยาศาสตร์การแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ รพ.รามธิบดี -ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง(เทียบเท่าอนุปริญญา) วค.บ้านสมเด็จพระเจ้าพระยา (ปัจจุบันเป็นสถาบันราชภัฏฯ)

ประวัติสมัยเป็นฆราวาส

เด็กเรียนดี เรียบร้อย ใฝ่ชอบธรรม ชอบฟังมากกว่าพูด ตอนวัยรุ่นสนใจศาสนา อ่านคัมภีร์ปฏิบัติธรรม ทดสอบพิสูจน์ ปฏิบัติตนเอง ที่เกี่ยวข้องกับศาสนาไปตามที่ต่างๆ ก็ชอบเข้าวัด ชอบทำกิจกรรมช่วยสังคม แต่ไม่ต้องเอาผลมาเป็นผลให้แก่ตนเอง ต่อสู้ต่อต้านกับความอยุติธรรมในสังคม มีคิดว่า เมื่ออยู่ในสังคม พยายามช่วยสังคม ช่วยโลก ให้เจริญพัฒนายิ่งขึ้น เราซึ่งอยู่ในสังคมก็จะเจริญขึ้นตามด้วย แม้ยากกว่าช่วยตนเองให้เจริญก่อนเลยก็ตาม

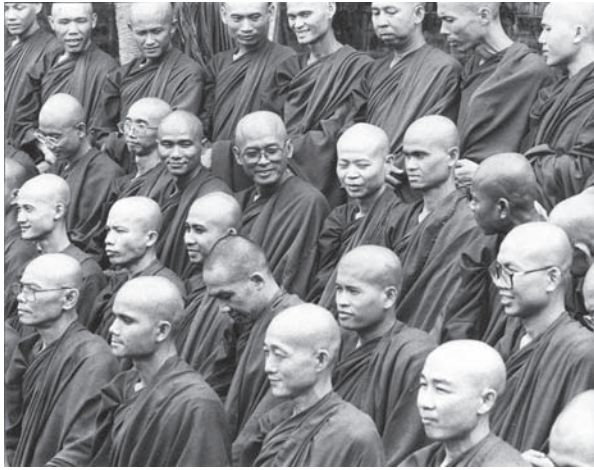

หน้าที่การงานช่วงสุดท้าย ก่อนเข้าสู่ได้ร่มอโศก

ข้าราชการภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ ม.ศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์ โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย ฝ่ายช่วยวิชาการ

ประวัติการปฏิบัติธรรม

พบชาวอโศกครั้งแรก เป็นวันแผ่นดินไหว ที่พ่อท่านได้รับพระบรมสารีริกธาตุ ๑๒ องค์ วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ ช่วงจาริกครั้งที่ ๓ จากแดนอโศกไปโคราช มาพักปักกลดที่ลานด้าน

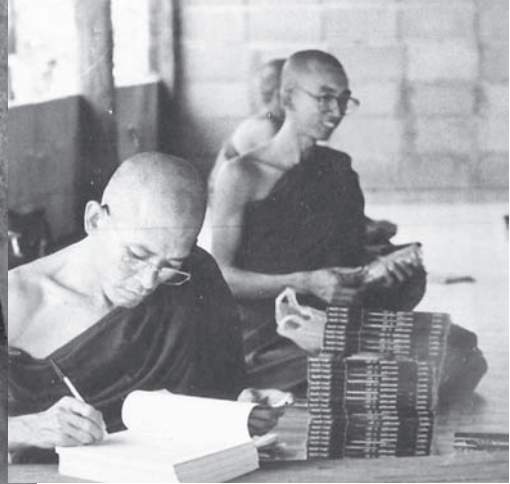
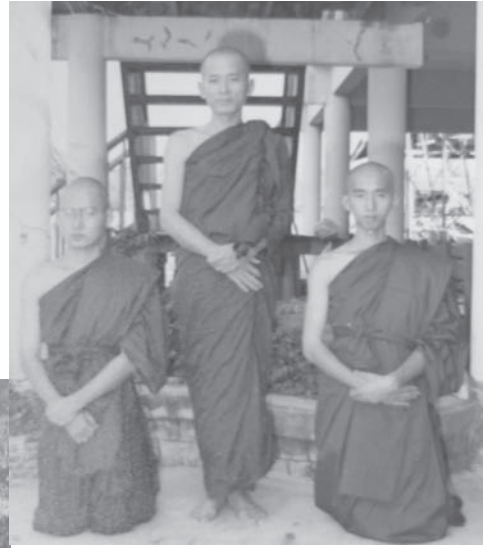
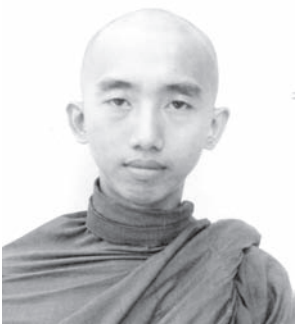
ทิศตะวันออกเฉียงขององค์พระปฐมเจดีย์ ได้สนทนา

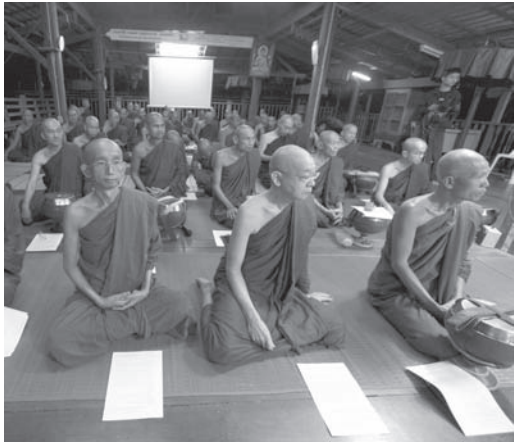
ธรรมกับพ่อท่าน และได้รับการปฏิสังขรณ์อย่างดีจากคุณสันติยา วีระพันธ์ ขณะนั้นอายุ ๒๒ ปีเศษ
ประทับใจในปฏิปทา การประพฤติปฏิบัติซึ่งทำขายตนเองในทิศทางที่เคยแสวงหาทางธรรม
มาก่อนแล้วว่า ขนาดท่านปฏิบัติกันได้ ทำไมเราจะฝึกตนเองบ้างไม่ได้ และเห็นการเดินจาริกอย่าง
สำรวมพร้อมเพรียง การบิณฑบาตที่ประกอบด้วยกายกรรมอันสงบสำรวม น่าเลื่อมใสศรัทธา

เริ่มปฏิบัติลดละมื้ออาหารจากวันละมากกว่า ๓ มื้อ เป็นวันละ ๒ มื้อ หลังจากวันที่พบกับ
พ่อท่านขณะอายุ ๒๒ ปีเศษ หลังจากนั้นอีกประมาณครึ่งเดือนจึงกินอาหารมังสวิรัต ฝึกลดละ
อบายมุข รักษาศีล ๕ ศีล ๘ ติดตามศึกษาขณะกลุ่มเดินจาริกครั้งที่ ๓ นั้น จนถึง ม.เกษตรศาสตร์
จนกระทั่งเดินทางกลับมาถึงแดนอโศก กำแพงแสน นครปฐม ก็ได้ติดตามไปปฏิบัติธรรมที่นั่น จน
ประกาศแยกตัวออกจากมหาเถรสมาคม ก็ยังติดตามปฏิบัติธรรมต่อมาจนกระทั่งลาออกจากราชการ
มาปฏิบัติธรรมอยู่กับกลุ่มหมู่ จนกระทั่งบวช

ตอนปฏิบัติธรรมใหม่ๆ ทางบ้านก็เปิดโอกาสให้ปฏิบัติตนได้ตามความเชื่อถือ แต่ก็มี
สนทนากันบ้างว่าการปฏิบัติธรรมน่าจะปฏิบัติที่ไหนก็ได้ ไม่ควรติดยึดตัวบุคคล(พ่อท่าน) ทางบ้านก็
รู้สึกเลื่อมใสศรัทธา จนปฏิบัติธรรมกินมังสวิรัตอยู่ช่วงหนึ่ง แต่กินอาหารไม่ครบหมู่จนป่วย จึงหัน
กลับไปกินอาหารทั่วไป ที่มีเนื้อสัตว์

ความรู้สึกรู้สึกต่อพ่อท่าน

เชื่อกันในทิศทางแห่งกุศลธรรม ที่พ่อท่านพานำปฏิบัติ มีจิตพร้อมที่จะปฏิบัติเพื่อกตัญญู กตเวทิต่อท่านและพระธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ตบะที่เคยบำเพ็ญมีเกือบทุกอย่างที่มีการปฏิบัติในเรื่องอภินิหารกรรม เพื่อขัดเกลาและทดสอบลดละกิเลสในแต่ละเรื่อง แต่ละช่วง เพื่อให้เจริญกุศลธรรมยิ่งขึ้น

อุปสรรคในการปฏิบัติธรรม

ป่วยเป็นตับอักเสบเรื้อรัง ทำให้ลุกลงอย่างช่วงไม่ป่วยไม่ได้เท่าที่ควร เคยท้อจนถึงขั้นคิด สึก น้อยใจในกายขันธ์ แต่ก็เข้าใจในวิบาก เรียกลำนี้กลับมาได้ไว และความคิดกิเลสครอบงำ ช่วง บวชใหม่ๆเคยคิดสึกก็ผ่านได้ เพราะมีอุดมการณ์มุ่งมั่นไม่เคยเปลี่ยน กับคิดสรุปให้เป็นผลไปสู่จุดมุ่ง ในอุดมการณ์นั้น คือ ตั้งใจบวชไม่สึก กับบำเพ็ญพิธีสัจธรรม(ทศบารมี) กับพิจารณากิเลสให้เป็น ครอบงำของวิภูสงสาร แล้วเห็นให้ชัดในโทษภัยนั้น

เหตุผลที่ทำให้นักบวชต้องสึกในความเห็นของท่าน

เพราะไม่เพิ่มพูนอินทรีย์พละ กับไม่สั่งสมวิหารธรรม ให้มีผลมากพอ ประมาทในธรรม จน เกิดอหังการ มมังการ และกาม จนจ้านกับกิเลส

อยากให้ท่านช่วยวิจารณ์ญาติธรรม

พร่องในเรื่องวาจาสุภาสิต ต้องฝึกและประมาทให้มากเพิ่มขึ้น การยึดในความเห็นของตน จนปักมั่น จะทำให้ตนเองเนิ่นช้า แล้วหมู่กลุ่มยังไม่อบอุ่นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันด้วย

อยากให้ท่านช่วยวิจารณ์คนวัด

บางส่วนต้องต่อสู้กิเลสตนเองจนทำให้พลังสร้างสรรค์เสียสละน้อยลงไป บางส่วนทำงานตาม ที่ตนชอบหรือยึด ทำให้ผู้อื่นร่วมได้ยาก หรือการปรับเปลี่ยนไปในจุดส่วนอื่นที่จำเป็น บางครั้งทำได้ไม่ถนัด การเปิดจิตแจ่มขึ้นเบิกบานมีส่วนที่ต้องปรับให้ดีขึ้นต่อไป การประมาทในสัจปฐิธรรมให้พอควรพอ เหมาะ ควรพัฒนาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องเคร่งครัดที่ตนผ่อนปรนผู้อื่นเป็นต้น

* (จากหนังสือ วิทยาศาสตร์ ๗๗๗ ชาติ เมษายน ๒๕๕๖)